

1)Sygn. akt IV K 9/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w Wydziale IV Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Lach

Protokolant: A. Z.

przy udziale prokuratora Tomasza Pietreczek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 2, 27 kwietnia 2012 r., 18 maja 2012 r., 1, 15 czerwca 2012 r., 9, 12 lipca 2012 r., 20 sierpnia 2012 r., 3, 17 września 2012 r., 1, 29 października 2012 r., 13, 26 listopada 2012 r., 3, 10 grudnia 2012 r., 7, 28 stycznia 2013 r., 11 lutego 2013 r., 18 marca 2013 r., 3, 8, 19 kwietnia 2013 r., 19 kwietnia 2013 r., 6, 17, 27 maja 2013 r., 17 czerwca 2013 r., 15, 29 lipca 2013 r., 16 września 2013 r., 28 października 2013 r., 15 listopada 2013 r., 13 grudnia 2013 r., 13 stycznia 2014 r., 7 lutego 2014 r., 21 marca 2014 r., 11 kwietnia 2014 r., 7 maja 2014 r., 5 czerwca 2014 r., 14 lipca 2014 r., 18 sierpnia 2014 r., 22 września 2014 r., 6 października 2014 r., 5 listopada 2014 r., 19 grudnia 2014 r., 28 stycznia 2015 r., 20 marca 2015 r., 27 kwietnia 2015 r.

sprawy:

1) **W. F. (1)**, syna K. i H. z domu C.,

urodzonego (...). w B.,

oskarżonego o to, że:

I. (czyn I aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z P. R., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, **założyli i kierowali** zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził: B. B. (1), K. G. (1), K. G. (2), J. M. (1), G. S., W. S. (1), E. W., D. F. (1), A. Ż. (1), S. M., M. J. (1), T. K. (1), Z. G. (1), B. S. (1), R. M. (1), G. M. (1), K. M. (1), S. K., M. W. (1), K. W. (1), Z. W. (1), H. G. (1), P. P. (1), A. B. (1), P. P. (2), M. H. (1), M. M. (1), S. P. (1), J. K. (1), M. D., W. S. (2), A. J. (1), M. S. (1), K. K. (1), tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającą na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek,

tj. o czyn z art. 258§3 k.k.,

II. (czyn II aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R., B., Ś. - woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi niżej wymienionymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich okresach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, mając na celu popełnianie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu i wyrobów tytoniowych, wprowadzając je do obrotu i oczyszczając skażony alkohol, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 4.881.870,00 złotych, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 3.584.749,02 złotych,

tj. o czyn z art. 54§1 k.k.s. z zw. z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 91§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i pkt 5 k.k.s. i art. 12 a w zw. z art. 14 Ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz.U.01.31.353 z późn. zm.) i art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.06.208.1539 z późn. zm.) w zw. z 12 k.k. i art. 305 ust. 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz.U.03.119.1117 z późn. zm.) w zw. z art. 8§1 k.k.s.;

2) **K. G. (1)**, syna B. i I. z domu M.,

urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

III. (czyn V aktu oskarżenia) w okresie od 10 czerwca 2008 r. do 23 października 2008 r. w R. - woj. (...), na terenie posesji przy ulicy (...) i ulicy (...), działając w krótkich okresach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych, posiadał kompletną linię produkcyjną wraz z półproduktami służącymi do wyrobu napojów alkoholowych niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w ustawie, przy pomocy której rozcieńczał alkohol etylowy, a następnie rozlewał go do butelek oklejonych przez siebie podrobionymi czeskimi i polskimi etykietami, w celu wprowadzenia do obrotu oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi, wytwarzając tym samym wyroby akcyzowe w postaci alkoholu różnego gatunku, oznaczone niezgodnie z wymaganiami, a następnie tak oznaczone napoje wprowadzał do obrotu, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, i tak:

- w okresie od 10 czerwca 2008 r. do 1 lipca 2008 r. na wspomnianej wyżej posesji przy ul. (...), posiadał nieustaloną ilość alkoholu 95%, bez polskich znaków akcyzy, o nieustalonej wartości,

- w okresie od 1 lipca 2008 r. do dnia 23 października 2008 r. na wspomnianej wyżej posesji przy ul. (...), posiadał nie mniej niż 3.840 litrów alkoholu 95%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 307.200 złotych, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 229.291,80 złotych,

- w dniu 23 października 2008 r. na wspomnianej wyżej posesji, posiadał wyroby akcyzowe w postaci alkoholu różnego gatunku, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ilości nie mniejszej niż 390,30 litrów, który to sam wytworzył w sposób opisany wyżej, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 31.064 złotych, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 14.105,40 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie posiadał towar reglamentowany w postaci alkoholu różnego gatunku, w ilości nie mniejszej niż 4.230,30 litrów, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 338.264 złotych, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 243.397,20 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 54§1 k.k.s. z zw. z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 91§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i pkt 5 k.k.s. i art. 12 a w zw. z art. 14 Ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz.U. 01.31.353 z późn. zm.) i art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. 06.208.1539 z późn. zm.) w zw. z 12 k.k. w zw. z art. 305 ust. 3 Ustawy z dnia

30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz.U.03.119. 1117 z późn. zm.) w zw. z art. 8§1 k.k.s.,

IV. (czyn VI aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. F. (1) i P. R., w skład której wchodziły wskazane w pkt. I osoby, tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającej na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.,

3) **K. G. (2)**, syna J. i K. z domu D.,

urodzonego (...) w R.,

oskarżonego o to, że:

V. (czyn VII aktu oskarżenia) w okresie od 1 lipca 2008 r. do 11 grudnia 2008 r. w B. i R. - woj. (...), na terenie posesji przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych, w krótkich okresach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, na terenie wspomnianej wyżej posesji, przechowywał towar reglamentowany w postaci alkoholu co najmniej 93%, który następnie przekazywał J. M. (1), aby ten nieustalonym samochodem ciężarowym przewoził go na teren posesji w R. przy ulicy (...), gdzie przekazywał przywieziony alkohol K. G. (1), aby ten posiadając kompletną linię produkcyjną wraz z półproduktami służącymi do wyrobu napojów alkoholowych niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w ustawie, wspólnie z B. B. (1) rozcieńczał alkohol etylowy, a następnie rozlewał go do butelek oklejonych przez siebie podrobionymi czeskimi i polskimi etykietami, w celu wprowadzenia do obrotu oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi, wytwarzając tym samym wyroby akcyzowe w postaci alkoholu różnego gatunku, oznaczone niezgodnie z wymaganiami, a następnie tak oznaczone napoje wprowadzał do obrotu, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, i tak:

- w okresie 1 lipca 2008 r. do dnia 23 października 2008 r. w B. na terenie posesji przy ulicy (...), przechowywał nie mniej niż 1900 litrów alkoholu co najmniej 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 152.000,00 złotych, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 113.451,70 złotych,

- w dniu 25 listopada 2008 r. w B. na terenie posesji przy ulicy (...), przechowywał nie mniej niż 23.820 litrów alkoholu co najmniej 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 1.905.600 złotych, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 1.415.160,20 złotych,

- w dniu 11 grudnia 2008 r. w B. na terenie posesji przy ulicy (...), przechowywał nie mniej niż 22.240 litrów alkoholu co najmniej 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 1.779.200 złotych, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 1.327.981,50 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie przechowywał towar reglamentowany w postaci alkoholu co najmniej 93%, w ilości nie mniejszej niż 47.960 litrów, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 3.836.800,00

złotych, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 2.863.758,70 złotych,

tj. o czyn z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 91§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i pkt 5 k.k.s. i art. 12 a w zw. z art. 14 Ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz.U.01.31.353 z późn. zm.) i art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.06.208.1539 z późn. zm.) w zw. z 12 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2002r. Prawo własności przemysłowej (Dz.U.03.119.1117 z późn. zm.) w zw. z art. 8§1 k.k.s.,

VI. (czyn VIII aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. F. (1) i P. R., w skład której wchodziły wskazane w pkt. I osoby, tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającej na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.,

4) **E. W.**, syna P. i A. z domu L.,

urodzonego (...) w Ś.,

5) **S. M.**, syna B. i U. z domu G.,

urodzonego (...) w Ś.,

6) **T. K. (1)**, syna T. i J. z domu B.,

urodzonego (...) w B.,

7) **Z. G. (1)**, syna H. i W. z domu K.,

urodzonego (...) w B. ,

8) **B. S. (1)**, syna B. i G. z domu S.,

urodzonego (...) w B.,

9) **G. M. (1)**, z domu G., córki K. i M. z domu G.,

urodzonej (...) w R.,

10) **K. M. (1)**, syna R. i U. z domu P.,

urodzonego (...) w R.,

11) **Z. W. (1)**, syna E. i E. z domu N.,

urodzonego (...) w S.,

12) **H. G. (1)**, syna E. i S. z domu K.,

urodzonego (...) w P. – woj. (...),

13) **P. P. (1)**, syna Z. i W. z domu O.,

urodzonego (...) w T.,

14) **M. H. (1)**, syna J. i E. z domu P.,

urodzonego (...) w R.,

15) **S. P. (1)**, syna H. i T. z domu M.,

urodzonego (...) w Ś.,

16) **A. J. (1)**, syna C. i H. z domu D.,

urodzonego (...) w O.,

oskarżonych o to, że:

VII. (czyn XI aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. F. (1) i P. R., w skład której wchodziły wskazane w pkt. I osoby, tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającej na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.,

VIII. (czyn XII aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R., B., Ś. - woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodziły wymienione w pkt. I a.o. osoby, w krótkich okresach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, mając na celu popełnianie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu i wyrobów tytoniowych, wprowadzając je do obrotu i oczyszczając skażony alkohol, nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 4.881.870,00 złotych, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 3.584.749,02 złotych,

tj. o czyn z art. 54§1 k.k.s. z zw. z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 91§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i pkt 5 k.k.s. i art. 12 a w zw. z art. 14 Ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz.U.01.31.353 z późn. zm.) i art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. 06.208.1539 z późn. zm.) w zw. z 12 k.k. i art. 305 ust. 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2002r. Prawo własności przemysłowej (Dz.U.03.119.1117 z późn. zm.) w zw. z art. 8§1 k.k.s.;

17) **D. F. (1)**, córki Z. i B. z domu S.,

urodzonej (...) w C.,

oskarżonej o to, że:

IX. (czyn XIII aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. F. (1) i P. R., w skład której wchodziły wskazane w pkt. I osoby, tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającej na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.,

X. (czyn XIV aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w Ś. - woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich okresach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, nabywała i przechowywała towar reglamentowany pozataryfowo, mając na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek, wprowadzając je do obrotu, przez co naraziła budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, i tak:

- w podanym wyżej okresie nabyła i przechowywała, w ilości nie mniejszej niż 69.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk w każdej paczce, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, o szacunkowej wartości 396.750 złotych, przez co naraziła Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 564.988 złotych,

- w podanym wyżej okresie nabyła i przechowywała wyroby akcyzowe, w postaci alkoholu w ilości nie mniejszej niż 4.600 litrów, o stężeniu co najmniej 93 %, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 368.000 złotych, przez co naraziła budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 219.034 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie nabyła i przechowywała opisany wyżej towar reglamentowany, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 764.750 złotych, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając tym samym właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, przez co naraziła budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 784.022 złotych,

tj. o czyn z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 91§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i pkt 5 k.k.s. i art. 6§2 kks, w zw. z art. 8§1 k.k.s, w zw. z art. 65§1 k.k.,

18) **S. K.**, syna M. i I. z domu D.,

urodzonego (...) w C.,

oskarżonego o to, że:

XI. (czyn XXI aktu oskarżenia) w okresie od połowy 2008 r. do 20 maja 2009 r. w R. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. F. (1) i P. R., w skład której wchodziły wskazane w pkt. I osoby, tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającej na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.,

XII. (czyn XXII aktu oskarżenia) w okresie od lipca 2008 r. do 20 maja 2009 r. w C., K., R. - woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich okresach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, nabywał i przechowywał towar reglamentowany pozataryfowo, mając na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu w ilości nie mniejszej niż 1.500 litrów, o stężeniu co najmniej 93 %, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 120.000 złotych, wprowadził je do obrotu, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 71.424 złotych,

tj. czyn z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 91§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i pkt 5 k.k.s. i art. 6§2 kks, w zw. z art. 8§1 k.k.s, w zw. z art. 65§1 k.k.,

19) **K. K. (1)**, syna T. i M. z domu T.,

urodzonego (...) w L.,

oskarżonego o to, że:

XIII. (czyn XXXI aktu oskarżenia) w okresie od 1 grudnia 2008 r. do 20 maja 2009 r. w K. i R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, nabył i przechowywał towar reglamentowany pozataryfowo, mając na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy w postaci co najmniej 24.000 litrów alkoholu, o stężeniu co najmniej 93 %, bez polskich znaków akcyzy, o szacunkowej wartości co najmniej 1.920.000 złotych, wprowadzając je do obrotu, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 1.142.784 złotych,

tj. o czyn z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 91§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.,

o r z e k a

1) (czyn I aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **W. F. (1)** za winnego tego, że w okresie od połowy 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w K., C., R., B., Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z P. R., założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził: B. B. (1), K. G. (1), K. G. (2), J. M. (1), A. J. (1), S. P. (1), A. B. (1), M. M. (1), T. K. (1), Z. G. (1), R. M. (1), S. K., P. P. (2), M. D., M. S. (1), A. Ż. (1), J. K. (1), W. S. (2), M. W. (1), K. W. (1), G. S., S. M., G. M. (1), K. M. (1), B. S. (1) i inne nieustalone osoby, tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającą na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek, tj. przestępstwa z art. 258§3 k.k.

i za to na mocy art. 258§3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) (czyny VI, VIII, XI i XXI aktu oskarżenia) uznaje oskarżonych **K. G. (1), K. G. (2), A. J. (1), S. P. (1), S. K., T. K. (1), Z. G. (1), S. M., G. M. (1), K. M. (1) i B. S. (1)** za winnych tego, że:

- K. G. (1) w okresie od czerwca 2008 r. do dnia 23 października 2008 r.,

- K. G. (2) w okresie od lipca 2008 r. do dnia 11 grudnia 2008 r.,

- A. J. (1) w okresie od listopada 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r.,

- S. P. (1) w okresie od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r.,

- S. K. w okresie od grudnia 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r.,
- T. K. (1) i Z. G. (2) w okresie od lipca 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r.,
- S. M. w okresie od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r.,
- G. M. (1) i K. M. (1) w okresie od lipca 2008 r. do kwietnia 2009 r.,
- B. S. (1) w okresie od lipca 2008 r. do kwietnia 2009 r.,

w K., C., R. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez W. F. (1) i P. R., w skład której wchodziły wskazane w pkt 1. sentencji wyroku osoby, tj. osoby ściśle ze sobą współpracujące i wykonujące z góry nałożone na siebie zadania, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek, to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k.

i za to na mocy art. 258§1 k.k. skazuje ich na kary w wymiarze po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności;

3) (czyn XI aktu oskarżenia) uniewinnia oskarżonych **E. W., Z. W. (1), H. G. (1), P. P. (1), M. H. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego im w punkcie VII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k. i w tym zakresie na zasadzie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

4) (czyn XIII aktu oskarżenia) uniewinnia oskarżoną **D. F. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie IX części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k. i w tym zakresie na zasadzie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

5) (czyn II aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **W. F. (1)** za winnego tego, że w okresie od połowy 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w K., C., R. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. i innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w pkt 1. sentencji wyroku, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa i przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, dokonując oczyszczania skażonego alkoholu etylowego oraz wyrabiania i rozlewania napojów spirytusowych bez wymaganego ustawą wpisu do właściwego rejestru podmiotów wykonujących działalność w powyższym zakresie oraz niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla wyrabiania napojów spirytusowych w ustawie lub innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa, oznaczał napoje spirytusowe niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji, opisu lub prezentacji, określonymi w art. 7-12 i 14-16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, w tym poprzez oznaczenie tych towarów zarejestrowanymi znakami towarowymi „S. (...)”, „A. (...)” i „F. (...)”, których nie miał prawa używać, działając na szkodę przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego (...) w W. oraz V. (...) i F. (...) V. (...), a następnie wprowadzał, bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, tak wyprodukowany alkohol etylowy w ilości co najmniej 81.000 litrów o stężeniu 93 % o łącznej szacunkowej wielkiej wartości wynoszącej co najmniej 5.820.000 złotych, w stosunku do którego zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, do obrotu oraz dokonywał nim obrotu, zbywając ustalonym i nie ustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego wielkiej wartości w kwocie co najmniej 3.736.368 złotych,

przy czym przyjmuje, że zachowania przypisane oskarżonemu to jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 k.k.s. będący jednocześnie:

a) przestępstwem z art. 12a ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 31, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.

oraz

b) przestępstwem skarbowym z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 63§1 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za przestępstwo realizujące znamiona wymienione w podpunkcie a na mocy z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

a za przestępstwo skarbowe realizujące znamiona wymienione w podpunkcie b na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§2 pkt 1 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych,

uznając na mocy art. 8§2 i 3 k.k.s., że wobec oskarżonego **W. F. (1)** tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna, podlegają wykonaniu;

6) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 1. sentencji oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 5. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **W. F. (1)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

7) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **W. F. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

8) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **W. F. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 maja 2009 r. do dnia 23 września 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 252 (dwustu pięćdziesięciu dwóch) stawek dziennych;

9) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **W. F. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 5. sentencji w kwocie 246.600 zł (dwieście czterdzieści sześć tysięcy sześćset złotych);

10) (czyn V aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **K. G. (1)** za winnego tego, że w okresie od dnia 10 czerwca 2008 r. do dnia 25 listopada 2008 r. w R., na terenie posesji przy: ulicy (...), ulicy (...) i ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w pkt 1. sentencji wyroku, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa i przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabył od A. Ż. (1) i K. G. (2) oraz osób działających z nimi wspólnie i w porozumieniu wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego o znacznej wartości stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., z których przy wykorzystaniu kompletnej linii produkcyjnej oraz półproduktów dokonywał wyrobu i rozlewania napojów spirytusowych bez wymaganego ustawą wpisu do właściwego rejestru podmiotów wykonujących działalność

w tym zakresie oraz niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla wyrabiania napojów spirytusowych w ustawie lub innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa, a ponadto oznaczał tak wyprodukowane napoje spirytusowe niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji, opisu lub prezentacji, określonymi w art. 7-12 i 14-16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, przy czym uzyskane w ten sposób napoje spirytusowe rozlewał do butelek oznaczonych podrobionymi czeskimi i polskimi etykietami, w tym do butelek oznaczonych podrobionymi zarejestrowanymi znakami towarowymi „S. (...)”, „F. (...)” i „A. (...)”, których nie miał prawa używać, działając na szkodę przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego (...) w W. oraz V. (...) i F. (...) V. (...), wytwarzając tym samym wyroby akcyzowe w postaci napojów spirytusowych różnego gatunku oznaczone niezgodnie z wymaganiami, a następnie tak oznaczone napoje wprowadzał do obrotu oraz dokonywał nimi obrotu, uchylając się od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, przy czym:

- w okresie od dnia 10 czerwca 2008 r. do dnia 1 lipca 2008 r. nabył nieustaloną ilość alkoholu etylowego o stężeniu 95%, bez polskich znaków akcyzy, o nieustalonej wartości, który przechowywany był na posesji przy ul. (...),

- w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 23 października 2008 r. nabył nie mniej niż 3.840 litrów alkoholu etylowego o stężeniu 95%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 230.400 złotych, który był przechowywany na posesji przy ul. (...), przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 180.941 złotych,

- w dniu 23 października 2008 r. nabył 398,30 litrów alkoholu etylowego o stężeniu od 40% do 96%, który to wytworzył na posesji przy ul. (...) w sposób opisany wyżej, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 14.862 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 11.555 złotych,

- w dniu 25 listopada 2008 r. nabył 75 litrów alkoholu etylowego o stężeniu 95%, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 4.500 złotych, który przechowywał na posesji przy ul. (...), przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 3.534 złote,

łącznie w podanym wyżej okresie nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego różnego gatunku, w ilości nie mniejszej niż 4.313,30 litrów o stężeniu od 40% do 95%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 249.762 złote, które zbywał ustalonym i nieustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 196.030 złotych,

przy czym przyjmuje, że zachowania przypisane oskarżonemu to jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 k.k.s. będący jednocześnie:

a) przestępstwem z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.

oraz

b) przestępstwem skarbowym z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za przestępstwo realizujące znamiona wymienione w podpunkcie a na mocy art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

a za przestępstwo skarbowe realizujące znamiona wymienione w podpunkcie b na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych,

uznając na mocy art. 8§2 i 3 k.k.s., że wobec oskarżonego **K. G. (1)** tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna, podlegają wykonaniu;

11) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 10. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **K. G. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

12) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **K. G. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

13) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **K. G. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 października 2008 r. do dnia 12 marca 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 280 (dwustu osiemdziesięciu) stawek dziennych;

14) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **K. G. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 10. sentencji w kwocie 38.400 zł (trzydzieści osiem tysięcy czterysta złotych);

15) na mocy art. 30§2 i §6 k.k.s. w zw. z art. 29 k.k.s. orzeka przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1621-1667/09, 1671-1677/09;

16) na podstawie art. 230§2 k.p.k. zarządza zwrot oskarżonemu **K. G. (1)** przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1668-1670/09, 6733/10, 6735/10;

17) (czyn VII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **K. G. (2)** za winnego tego, że w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 11 grudnia 2008 r. w B. na terenie posesji przy ulicy (...) i R. na terenie posesji przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa i przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego o wielkiej wartości stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., który przekazywał J. M. (1), aby ten samochodem ciężarowym przewoził na teren posesji przy ul. (...), gdzie przekazywał przywieziony alkohol K. G. (1) i B. B. (1), którzy przy wykorzystaniu kompletnej linii produkcyjnej oraz półproduktów dokonywali wyrobu i rozlewania napojów spirytusowych bez wymaganego ustawą wpisu do właściwego rejestru podmiotów wykonujących działalność w tym zakresie oraz niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla wyrabiania napojów spirytusowych w ustawie lub innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa, a ponadto oznaczali napoje spirytusowe niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji, opisu lub prezentacji, określonymi w art. 7-12 i 14-16

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, przy czym uzyskane w ten sposób napoje spirytusowe rozlewali do butelek oznaczonych podrobionymi czeskimi i polskimi etykietami, w tym oznaczonych podrobionymi zarejestrowanymi znakami towarowymi „S. (...)”, (...), „F. (...)” i „A. (...)”, których nie mieli prawa używać, działając na szkodę przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego (...) w W. oraz V. (...) i F. (...) V. (...), wytwarzając tym samym wyroby akcyzowe w postaci napojów spirytusowych różnego gatunku o znacznej wartości, oznaczone niezgodnie z wymaganiami, a następnie tak oznaczone napoje wprowadzali do obrotu oraz dokonywali nimi obrotu, uchylając się od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, przy czym:

- w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 23 października 2008 r. nabył co najmniej 1.900 litrów alkoholu etylowego o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, który został przewieziony na teren posesji w R. przy ul. (...) i wykorzystany do wyrobu napojów spirytusowych w sposób opisany wyżej, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 114.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 87.643 złote,

- w dniu 25 listopada 2008 r. nabył 23.820 litrów alkoholu etylowy o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 1.429.200 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 1.098.789 złotych,

- w dniu 11 grudnia 2008 r. nabył 22.240 litrów alkoholu etylowy o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 1.334.400 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 1.025.877 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego o stężeniu 93%, w ilości nie mniejszej niż 47.960 litrów, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 2.877.600 złotych, z którego część zbył ustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem się od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego wielkiej wartości w kwocie co najmniej 2.212.309 złotych,

przy czym przyjmuje, że zachowania przypisane oskarżonemu to jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 k.k.s. będący jednocześnie:

a) przestępstwem z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.

oraz

b) przestępstwem skarbowym z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 65§1 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za przestępstwo realizujące znamiona wymienione w podpunkcie a na mocy z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

a za przestępstwo skarbowe realizujące znamiona wymienione w podpunkcie b na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§2 pkt 1 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na

karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych,

uznając na mocy art. 8§2 i 3 k.k.s., że wobec oskarżonego **K. G. (2)** tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna, podlegają wykonaniu;

18) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 17. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **K. G. (2)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

19) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **K. G. (2)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

20) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **K. G. (2)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 listopada 2008 r. oraz od dnia 11 grudnia 2008 r. do dnia 23 marca 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 206 (dwustu sześciu) stawek dziennych;

21) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **K. G. (2)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 17. sentencji w kwocie 9.500 zł (dziewięć tysięcy pięćset złotych);

22) na mocy art. 30§2 i §6 k.k.s. w zw. z art. 29 k.k.s. orzeka przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1557-1603/09, 5007-5008/10, 5016/10, 5030/10, 5316/10, 5497-5499/10, 5504/10, 6635/10;

23) na podstawie art. 230§2 k.p.k. zarządza zwrot:

- oskarżonemu K. G. (2) przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1556/09, 5314-5315/10, 5399-5496/10, 5500/10-5503/10, 5505-6634/10, 6636-6732/10, 6736/10;

- K. P. (1) przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 4961-4983/10;

- (...) Spółce Jawnej A. C., Z. C. w K. przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5009-5015/10;

- (...) S.A. w M. przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5049-5064/10;

24) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. J. (1)** za winnego tego, że w okresie od listopada 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w K., C., R. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa i przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, dokonując oczyszczania skażonego alkoholu etylowego wielkiej wartości oraz wyrabiania i rozlewania napojów spirytusowych bez wymaganego ustawą wpisu do właściwego rejestru podmiotów wykonujących działalność w powyższym zakresie oraz niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla wyrabiania napojów spirytusowych w ustawie lub innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa, oznaczał napoje spirytusowe niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji, opisu lub prezentacji, określonymi w art.

7-12 i 14-16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a następnie wprowadzał, bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, tak wyprodukowany alkohol etylowy o stężeniu 93% w ilości co najmniej 48.000 litrów, o łącznej szacunkowej wielkiej wartości wynoszącej co najmniej 3.840.000 złotych, w stosunku do którego zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, do obrotu oraz dokonywał nim obrotu zbywając ustalonym i nie ustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego wielkiej wartości w kwocie co najmniej 2.214.144 złote,

przy czym przyjmuje, że zachowania przypisane oskarżonemu to jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 k.k.s. będący jednocześnie:

a) przestępstwem z art. 12a ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 31, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.

oraz

b) przestępstwem skarbowym z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 63§1 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za przestępstwo realizujące znamiona wymienione w podpunkcie a na mocy z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

a za przestępstwo skarbowe realizujące znamiona wymienione w podpunkcie b na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§2 pkt 1 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych,

uznając na mocy art. 8§2 i 3 k.k.s., że wobec oskarżonego **A. J. (1)** tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna, podlegają wykonaniu;

25) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 24. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **A. J. (1)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

26) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **A. J. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

27) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **A. J. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 maja 2009 r. do dnia 21 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 4 (czterech) stawek dziennych;

28) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **A. J. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 24. sentencji w kwocie 238.877,65 zł (dwieście trzydzieści osiem tysięcy osiemset siedemdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt pięć groszy);

29) na mocy art. 41§2 k.k.s. w zw. z art. 41§4 pkt 1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **A. J. (1)** obowiązek uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa wymaganej i nieuiszczonej należności publicznoprawnej wynikającej z czynu przypisanego w punkcie 24. sentencji poprzez zapłatę tytułem zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym:

- kwoty 438.039 zł (czteryście trzydzieści osiem tysięcy trzydzieści dziewięć złotych) określonej w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...),

- kwoty 738.445 zł (siedemset trzydzieści osiem tysięcy czterysta czterdzieści pięć złotych) określonej w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...),

- kwoty 736.758 zł (siedemset trzydzieści sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem złotych) określonej w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...),

- kwoty 368.131 zł (trzysta sześćdziesiąt osiem tysięcy sto trzydzieści jeden złotych) określonej w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...),

w terminie 4 (czterech) lat od uprawomocnienia się wyroku;

30) na mocy art. 30§2 k.k.s. w zw. z art. 29 k.k.s. orzeka przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 6739-6742/10;

31) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **S. P. (1)** za winnego tego, że w okresie od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r. w K. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa i przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, dokonując oczyszczania skażonego alkoholu etylowego wielkiej wartości oraz wyrabiania i rozlewania napojów spirytusowych bez wymaganego ustawą wpisu do właściwego rejestru podmiotów wykonujących działalność w tym zakresie oraz niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla wyrabiania napojów spirytusowych w ustawie lub innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa, oznaczał napoje spirytusowe niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji, opisu lub prezentacji, określonymi w art. 7-12 i 14-16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, a następnie wprowadzał, bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, tak wyprodukowany alkohol etylowy o stężeniu 93% w ilości co najmniej 33.000 litrów o łącznej szacunkowej wielkiej wartości wynoszącej co najmniej 1.980.000 złotych, w stosunku do którego zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, do obrotu oraz dokonywał nim obrotu zbywając ustalonym i nie ustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego dużej wartości w kwocie co najmniej 1.522.224 złote,

przy czym przyjmuje, że zachowania przypisane oskarżonemu to jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 k.k.s. będący jednocześnie:

a) przestępstwem z art. 12a ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 31, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń

geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.

oraz

b) przestępstwem skarbowym z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 63§1 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za przestępstwo realizujące znamiona wymienione w podpunkcie a na mocy art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. skazuje go na karę w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

a za przestępstwo skarbowe realizujące znamiona wymienione w podpunkcie b na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1 i 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 3 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych,

uznając jednocześnie na mocy art. 8§2 i 3 k.k.s., że wobec oskarżonego **S. P. (1)** tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna, podlegają wykonaniu;

32) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 31. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **S. P. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

33) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. P. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

34) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **S. P. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 listopada 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 2 (dwóch) stawek dziennych;

35) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **S. P. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 31. sentencji w kwocie 4.000 zł (czterech tysięcy złotych);

36) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonych **Z. G. (1)** i **T. K. (1)** za winnych tego, że w okresie od lipca 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w K., R. i innych miejscowościach na terenie Polski, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabyli od A. J. (1) i A. Ż. (1) oraz osób działających z nimi wspólnie i w porozumieniu wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek o znacznej wartości, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s., przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego i cła, i tak:

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabyli nie mniej niż 140.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o

wartości celnej 112.200 złotych i wartości rynkowej 805.000 złotych, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 1.146.352 złote oraz cła małej wartości w kwocie 64.512 złote,

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabyli nie mniej niż 2.000 litrów alkoholu etylowego o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 120.000 złotych, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 92.256 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie nabyli opisane wyżej wyroby akcyzowe o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 925.000 złotych, przy czym rodzaj, ilość i wartość wyrobów akcyzowych wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego dużej wartości w kwocie co najmniej 1.238.608 złotych, to jest przestępstwa skarbowego art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 91§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 3 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje ich na karę po 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny po 100 (sto) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

37) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. i 36. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **Z. G. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

38) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. i 36. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **T. K. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

39) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych **Z. G. (1) i T. K. (1)** kar łącznych pozbawienia wolności na okres próby wynoszący po 4 (cztery) lata, oddając ich w tym okresie pod dozór kuratora;

40) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonych **Z. G. (1) i T. K. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 36. sentencji w kwocie po 271.500 zł (dwieście siedemdziesiąt jeden tysięcy pięćset złotych);

41) na mocy art. 30§2 i §6 k.k.s. w zw. z art. 29 k.k.s. orzeka przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5142-5145/10;

42) (czyn XXII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **S. K.** za winnego tego, że w okresie od grudnia 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w K., C., R. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabył od A. J. (1) oraz osób działających z nim wspólnie i w porozumieniu wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., w ilości nie mniejszej niż 1.500 litrów, o stężeniu 93%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 90.000 złotych, bez polskich znaków akcyzy, których część następnie zbył nieustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 69.242 złote, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

43) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. i 42. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **S. K.** karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

44) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. K.** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

45) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **S. K.** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 maja 2009 r. do dnia 21 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 4 (czterech) stawek dziennych;

46) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **S. K.** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 42. sentencji w kwocie 5.000 zł (pięć tysięcy złotych);

47) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **M. H. (1)** za winnego tego, że w okresie od grudnia 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w dacie bliżej nieustalonej w R. nabył od A. J. (1) oraz osób działających z nim wspólnie i w porozumieniu wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów, o stężeniu 93%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 60.000 złotych, bez polskich znaków akcyzy, które następnie zbył nieustalonej osobie, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 46.128 złotych, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. i art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

48) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **M. H. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 maja 2009 r. do dnia 21 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 4 (czterech) stawek dziennych;

49) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **M. H. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 47. sentencji w kwocie 6.000 zł (sześć tysięcy złotych);

50) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego S. M. za winnego tego, że w okresie od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r. w R. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabył od A. Ż. (1) oraz osób działających z nim wspólnie i w porozumieniu wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s., przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego i cła, i tak:

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabył nie mniej niż 3.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 5.190 złotych i wartości rynkowej 17.250 złotych, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 24.565 złotych oraz cła w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu w kwocie 2.989,40 złotych,

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów, o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 60.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 46.128 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie nabył opisane wyżej wyroby akcyzowe o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 77.250 złotych, przy czym rodzaj, ilość i wartość wyrobów akcyzowych wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 70.693 złote, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

51) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. i 50. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **S. M.** karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

52) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. M.** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

53) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **S. M.** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 50. sentencji w kwocie 19.250 zł (dziewiętnaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych);

54) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonych **G. M. (1)** i **K. M. (1)** za winnych tego, że w okresie od lipca 2008 r. do kwietnia 2009 r. w R., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabyli od A. Ż. (1) oraz osób działających z nim wspólnie i w porozumieniu wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s., przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego i cła, i tak:

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabyli nie mniej niż 3.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 5.190 złotych i wartości rynkowej 17.250 złotych, przez co narazili budżet Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 24.565 złotych oraz cła w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu w kwocie 2.989,40 złotych,

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabyli wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości nie mniejszej niż 500 litrów, o stężeniu 93%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 30.000 złotych, bez

polskich znaków akcyzy, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 23.064 złote,

łącznie w podanym wyżej okresie nabyli opisane wyżej wyroby akcyzowe, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 47.250 złotych, przy czym rodzaj, ilość i wartość wyrobów akcyzowych wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 47.629 złotych, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. skazuje ich na karę po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny po 100 (sto) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

55) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. i 54. sentencji i orzeka wobec oskarżonych **G. M. (1) i K. M. (1)** karę łączną po 1 (jednym) roku i 2 (dwóch) miesiącach pozbawienia wolności;

56) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych **G. M. (1) i K. M. (1)** kar łącznych pozbawienia wolności na okres próby wynoszący po 3 (trzy) lata, oddając ich w tym okresie pod dozór kuratora;

57) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonych **G. M. (1) i K. M. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 54. sentencji w kwocie po 7.925 zł (siedem tysięcy dziewięćset dwadzieścia pięć złotych);

58) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **B. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od lipca 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w K., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach swojej roli w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie 1. sentencji wyroku, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabył od ustalonej osoby wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s., przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego i cła, i tak:

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabył nie mniej niż 20.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, wartości celnej 27.160 złotych i wartości rynkowej 115.000 złotych, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 163.765 złotych oraz cła małej wartości w kwocie 15.644,20 złote,

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości nie mniejszej niż 500 litrów, o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 30.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 23.064 złote,

łącznie w podanym wyżej okresie nabył opisane wyżej wyroby akcyzowe o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 145.000 złotych, które następnie zbywał nieustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie 186.829 złotych, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

59) na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. i 58. sentencji i orzeka wobec oskarżonego **B. S. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

60) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **B. S. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

61) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **B. S. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 20 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 2 (dwóch) stawek dziennych;

62) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **B. S. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 58. sentencji w kwocie 86.500 zł (osiemdziesiąt sześć tysięcy pięćset złotych);

63) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **E. W.** za winnego tego, że w okresie od kwietnia do dnia 20 maja 2009 r. w C. i Ś. w celu wprowadzenia do obrotu, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s., w tym alkohol etylowy oznaczony podrobionymi zarejestrowanymi znakami towarowymi: „S. (...)” w ilości 223 butelek o poj. 0,5 l alkoholu etylowego, „F. (...)” w ilości 20 butelek o poj. 0,5 l alkoholu etylowego i „A. (...)” w ilości 300 butelek o poj. 0,7 l alkoholu etylowego, których nie miał prawa używać działając na szkodę przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego (...) w W., V. (...) i F. (...) V. (...), a następnie tak oznaczone napoje wprowadzał do obrotu oraz dokonywał nimi obrotu, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, i tak:

- w podanym wyżej okresie nabył nie mniej niż 500 paczek papierosów marki M. po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez polskich znaków akcyzy, o szacunkowej wartości 2.875 złotych, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 4.094 złote,

- w podanym wyżej okresie nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości 338,10 litrów, o stężeniu od 40% do 95%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 18.124 złote, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 9.827 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie nabył opisane wyżej wyroby akcyzowe o łącznej szacunkowej wartości 20.999 złotych, przy czym rodzaj, ilość i wartość wyrobów akcyzowych wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu i dokonywania obrotu, z których część zbył nieustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie 13.921 złotych,

przy czym przyjmuje, że zachowania przypisane oskarżonemu to jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 k.k.s. będący jednocześnie:

a) przestępstwem z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k.

oraz

b) przestępstwem skarbowym z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za przestępstwo realizujące znamiona wymienione w podpunkcie a na mocy art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) i art. 33§1 i 3 k.k. skazuje go na karę grzywny 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych

a za przestępstwo skarbowe realizujące znamiona wymienione w podpunkcie b na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych,

uznając na mocy art. 8§2 i 3 k.k.s., że wobec oskarżonego **E. W.** podlega wykonaniu kara grzywny orzeczona za przestępstwo skarbowe;

64) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **E. W.** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 20 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 2 (dwóch) stawek dziennych;

65) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **E. W.** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 63. sentencji w kwocie 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych);

66) na mocy art. 46§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **E. W.** obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz F. (...) V. (...) kwoty 50 (pięćdziesiąt złotych);

67) na mocy art. 30§2 i §6 k.k.s. w zw. z art. 29 k.k.s. orzeka przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 6743-6749/10;

68) (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **Z. W. (1)** za winnego tego, że w okresie od lipca 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabył od nieustalonych osób wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s., przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego i cła, i tak:

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabył nie mniej niż 23.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 30.490 złotych i wartości rynkowej 132.250 złotych, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 188.329 złotych i cła małej wartości w kwocie 17.562,20 złote,

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości nie mniejszej niż 1.150 litrów, o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 69.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 53.072 złote,

łącznie w podanym wyżej okresie nabył opisane wyżej wyroby akcyzowe o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 201.250 złotych, które następnie zbył D. F. (1), co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie

co najmniej 241.401 złotych, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

69) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **Z. W. (1)** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

70) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **Z. W. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 sierpnia 2009 r. do dnia 27 sierpnia 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 4 (czterech) stawek dziennych;

71) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **Z. W. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 68. sentencji w kwocie 109.250 zł (sto dziewięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych);

72) (czyn XIV aktu oskarżenia) uznaje oskarżoną **D. F. (1)** za winną tego, że w okresie od lipca 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabyła od Z. W. (1) wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s., przez co naraziła budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego i cła, i tak:

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabyła nie mniej niż 23.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 30.490 złotych i wartości rynkowej 132.250 złotych, przez co naraziła Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 188.329 złotych i cła małej wartości w kwocie 17.562,20 złote,

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabyła wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości nie mniejszej niż 1.150 litrów, o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 69.000 złotych, przez co naraziła budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 53.072 złote,

łącznie w podanym wyżej okresie nabyła opisane wyżej wyroby akcyzowe o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 201.250 złotych, które następnie zbywała nieustalonym osobom, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraziła budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 241.401 złotych, to jest przestępstwa skarbowego art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje ją na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

73) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej **D. F. (2)** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora;

74) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonej **D. F. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 20 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 2 (dwóch) stawek dziennych;

75) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonej **D. F. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 72. sentencji w kwocie 129.080 zł (sto dwadzieścia dziewięć tysięcy osiemdziesiąt złotych);

76) na mocy art. 30§2 i §6 k.k.s. w zw. z art. 29 k.k.s. orzeka przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5146-5152/10;

77) (czyn XXXI aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego tego, że w okresie od grudnia 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w K. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, nabył od A. J. (1) oraz osób działających z nim wspólnie i w porozumieniu wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., w ilości nie mniejszej niż 3.000 litrów, o stężeniu 93%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 180.000 złotych, przy czym rodzaj, ilość i wartość wyrobów akcyzowych wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu, co wiązało się z uchylaniem od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 138.384 złote, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

i za to na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

78) na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **K. K. (1)** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

79) na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zalicza oskarżonemu **K. K. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 6 maja 2010 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 2 (dwóch) stawek dziennych;

80) na mocy art. 33§1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **K. K. (1)** środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 77. sentencji w kwocie 16.500 zł (szesnaście tysięcy pięćset złotych);

81) (czyn XII aktu oskarżenia) na mocy art. 414§1 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. w zw. z art. 51§2 k.k.s. wobec przedawnienia karalności umarza postępowanie wobec oskarżonego **H. G. (1)** o to, że w okresie od marca do dnia 20 maja 2009 r. w B. i S. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, nabył od nieustalonej osoby wyroby akcyzowe w postaci wyrobów tytoniowych stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s., w ilości 140 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce bez polskich znaków akcyzy o wartości celnej 112 złotych i wartości rynkowej 805 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w wysokości nie przekraczającej ustawowego

progu w kwocie 1.146 złotych oraz cła w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu w kwocie 64,50 złotych, to jest o wykroczenie skarbowe art. 65§4 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s., zaś kosztami procesu w tym zakresie na zasadzie art. 113§1 k.k.s. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. obciąża Skarb Państwa;

82) na mocy art. 47§4 k.k.s. w zw. z art. 43§1 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 49§3 k.k.s. orzeka tytułem środka zabezpieczającego przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5157-5161/10;

83) (czyn XII aktu oskarżenia) na mocy art. 414§1 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. w zw. z art. 51§2 k.k.s. wobec przedawnienia karalności umarza postępowanie wobec oskarżonego **P. P. (1)** o to, że w okresie od lipca 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. w T. i K., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, nabył od ustalonej osoby, a także nieustalonych osób wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych różnych marek stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s. , przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego i cła, i tak:

- w podanym wyżej okresie w datach bliżej nieustalonych nabył nie mniej niż 820 paczek, bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 1.046,60 złotych i wartości rynkowej 4.715 złotych, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie cła w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu w kwocie 602,80 złotych, w tym w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 20 maja 2009 r. nabył nie mniej niż 260 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk w każdej paczce, bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego o wartości rynkowej 1.495,50 złotych przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 2.129 złotych;

- w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 20 maja 2009 r. nabył wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości nie mniejszej niż 3 litry, o stężeniu 95%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 240 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 149 złotych,

łącznie w podanym wyżej okresie nabył opisane wyżej wyroby akcyzowe o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 4.955 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu podatku akcyzowego w łącznej kwocie 2.278 złotych, to jest wykroczenia z art. 65§4 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 6§2 k.k.s., zaś kosztami procesu w tym zakresie na zasadzie art. 113§1 k.k.s. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. obciąża Skarb Państwa ;

84) na mocy art. 47§4 k.k.s. w zw. z art. 43§1 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 49§3 k.k.s. orzeka tytułem środka zabezpieczającego przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5162-5163/10;

85) na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

a) adw. K. M. (2) kwotę 5.160 zł (pięć tysięcy sto sześćdziesiąt złotych) plus VAT, łącznie kwotę 6.346,80 zł (sześć tysięcy trzysta czterdzieści sześć złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu W. F. (1) z urzędu;

b) adw. M. W. (2) kwotę 5.640 zł (pięć tysięcy sześćset czterdzieści złotych) plus VAT, łącznie kwotę 6.937,20 zł (sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych i dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. G. (1) z urzędu;

c) adw. K. T. kwotę 5.640 zł (pięć tysięcy sześćset czterdzieści złotych) plus VAT, łącznie kwotę 6.937,20 zł (sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych i dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Z. G. (1) z urzędu;

d) adw. W. G. (1) kwotę 5.520 zł (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia złotych) plus VAT, łącznie kwotę 6.789,60 zł (sześć tysięcy siedemset osiemdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Z. W. (1) z urzędu;

e) adw. A. R. kwotę 5.760 zł (pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt złotych) plus VAT, łącznie 7.084,80 zł (siedem tysięcy osiemdziesiąt cztery złote i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu H. G. (1) z urzędu;

f) adw. A. L. kwotę 4.680 zł (cztery tysiące sześćset osiemdziesiąt złotych) plus VAT, łącznie kwotę 5.756,40 zł (pięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt sześć złotych i czterdzieści groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. J. (1) z urzędu;

g) adw. A. M. (1) kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) plus VAT, łącznie kwotę 6.642 zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. K. (1) z urzędu;

86) na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 4, art. 3 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa:

a) wobec oskarżonego **W. F. (1)** kwotę 6.849,53 zł (sześć tysięcy osiemset czterdzieści dziewięć złotych i pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 6.300 zł (sześć tysięcy trzysta złotych) tytułem opłaty;

b) wobec oskarżonego **K. G. (1)** kwotę 8.079,93 zł (osiem tysięcy siedemdziesiąt dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 3.900 zł (trzy tysiące dziewięćset złotych) tytułem opłaty;

c) wobec oskarżonego **K. G. (2)** kwotę 799,73 zł (siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 6.300 zł (sześć tysięcy trzysta złotych) tytułem opłaty;

d) wobec oskarżonego **A. J. (1)** kwotę 6.979,88 zł (sześć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem opłaty;

e) wobec oskarżonego **S. P. (1)** kwotę 502,73 zł (pięćset dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem opłaty;

f) wobec oskarżonego **Z. G. (1)** kwotę 7.579,93 zł (siedem tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem opłaty;

g) wobec oskarżonego **T. K. (1)** kwotę 802,73 zł (osiemset dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem opłaty;

h) wobec oskarżonego **S. K.** kwotę 542,73 zł (pięćset czterdzieści dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem opłaty;

i) wobec oskarżonego **M. H. (1)** kwotę 502,73 zł (pięćset dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem opłaty;

j) wobec oskarżonego **S. M.** kwotę 526,19 zł (pięćset dwadzieścia sześć złotych i dziewiętnaście groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem opłaty;

k) wobec oskarżonej **G. M. (1)** kwotę 502,73 zł (pięćset dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem opłaty;

l) wobec oskarżonego **K. M. (1)** kwotę 502,73 zł (pięćset dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem opłaty;

m) wobec oskarżonego **B. S. (1)** kwotę 502,73 zł (pięćset dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 2.100 zł (dwa tysiące sto złotych) tytułem opłaty;

n) wobec oskarżonego **E. W.** kwotę 542,73 zł (pięćset czterdzieści dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem opłaty;

o) wobec oskarżonego **Z. W. (1)** kwotę 7.505,80 zł (siedem tysięcy pięćset pięć złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.980 zł (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty;

p) wobec oskarżonej **D. F. (1)** kwotę 542,73 zł (pięćset czterdzieści dwa złote i siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.980 zł (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty;

q) wobec oskarżonego **K. K. (1)** kwotę 7.519,54 zł (siedem tysięcy pięćset dziewiętnaście złotych i pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.320 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia złotych) tytułem opłaty

Sygn. akt IV K 9/11

UZASADNIENIE

Na zasadzie art. 423§1a k.p.k. uzasadnienie wyroku ograniczono do oskarżonych W. F. (1), K. G. (1), K. G. (2), A. J. (1), S. M., G. M. (1), K. M. (1), K. K. (1), Z. G. (1), T. K. (1) D. F. (1) oraz Z. W. (1), wskazując jedynie na udział pozostałych oskarżonych w przestępczym procederze w zakresie wynikającym z przypisanych powyższym oskarżonym czynów.

STAN FAKTYCZNY

Na podstawie materiału ujawnionego na rozprawie Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

I

Grupa przestępcza

Na terenie województwa (...) w okresie od połowy 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. działała zorganizowana grupa przestępcza założona i następnie kierowana przez oskarżonego W. F. (1) i P. R..

Grupa ta, poprzez legalnie działające podmioty gospodarcze, nabywała w gorzelniach wielkie ilości rozcieńczalnika (PKWiU 24.30.22-79.90) – spirytusu skażonego glikolem, bitrexem i izopropylem, który jako alkohol etylowy całkowicie skażony zwolniony był z podatku akcyzowego. Zakwalifikowanie wyrobów odpowiednio do grupowania PKWiU 24.30.22-79.90 (rozcieńczalniki itd.) albo do PKWiU 15.92.12-00 (alkohol etylowy skażony itd.) uzależnione było od oceny czy substancje dodawane do spirytusu skażonego glikolem, bitrexem i izopropylem nie zmieniają jego właściwości w taki sposób, że otrzymane wyroby wskazują cechy rozpuszczalników organicznych. Następnie, w wyniku szeregu czynności chemicznych, wykonywanych przez członków grupy, doprowadzono finalnie do oczyszczenia rozcieńczalnika ze skażalnika i uzyskania alkoholu zdatnego do spożycia (nielegalnego spirytusu). Tak pozyskany alkohol – w dalszej kolejności, poprzez te same lub inne podwładne w hierarchii stworzonej grupy osoby – był rozprowadzany w hurtowych ilościach do członków grupy trudniących się dalszą sprzedażą detaliczną nielegalnego spirytusu w plastikowych butelkach, bądź też wyrabianiem podrobionych markowych alkoholi. Skala prowadzonej działalności zarobkowej, stanowiącej stałe źródło dochodu dla osób tym się zajmujących, wskazuje, że działalność ta miała charakter działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania ze skażalnika alkoholu etylowego (rozcieńczalnika), która mimo, iż stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), była prowadzona bez wpisu do rejestru podmiotów wykonujących tego typu działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego.

W posiadaniu grupy była również prowizoryczna, kompletna linia produkcyjna wraz z półproduktami służącymi do wyrobu napojów spirytusowych niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, z 2006 r.). Część rozcieńczalnika oczyszczonego wcześniej ze skażalnika była rozcieńczana z wodą i rozlewana do butelek oklejonych podrobionymi czeskimi i polskimi etykietami, niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji, opisu, prezentacji, a następnie wprowadzana za pośrednictwem członków grupy trudniących się dalszą sprzedażą do obrotu jako alkohol różnych marek. Działalność ta, polegająca na wyrabianiu i rozlewaniu napojów spirytusowych, z uwagi na skalę i jej zarobkowy charakter, miała cechy działalności gospodarczej i była prowadzona bez wymaganego wpisu do rejestru.

Część w ten sposób wytworzonych napojów spirytusowych oznaczana była podrobionymi zarejestrowanymi znakami towarowymi „S. (...)”, (...), „A. (...)” i „F. (...)”, których członkowie grupy nie mieli prawa używać, działając na szkodę przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego (...) w W. oraz V. (...) i F. (...) V. (...).

Kolejnym produktem pozostającym w zainteresowaniu grupy były wyroby tytoniowe. Część członków grupy na wielką skalę zajmowała się handlem papierosami nielegalnie sprowadzanymi na teren kraju, posiadającymi ukraińskie znaki akcyzy, które pochodziły z przemytu celnego i na (...) były sprowadzane z miejscowości położonych przy wschodniej granicy kraju, gdzie przez członków grupy przestępczej i inne osoby były skupowane na miejscowych targowiskach.

Jak ustalono, w grupie przestępczej uczestniczyli obok oskarżonego W. F. (1) i P. R. również: B. B. (1) i oskarżony K. G. (1), którzy zajmowali się konfekcjonowaniem oczyszczonego rozcieńczalnika i wyrobem podrobionych markowych napoi spirytusowych; oskarżony K. G. (2), J. M. (1), którzy dostarczali nieskażony – oczyszczony w bliżej nie ustalonych okolicznościach rozcieńczalnik, jako alkohol spożywczy, służący do wyrabiania podrabianych markowych napojów spirytusowych; oskarżony A. J. (1), oskarżony S. P. (1), A. B. (1), M. M. (1), W. S. (1), którzy zajmowali się oczyszczaniem rozcieńczalnika ze skażalnika i jego sprzedażą jako alkoholu spożywczego do odbiorców hurtowych.

Odczynniki konieczne do oczyszczenia skażonego rozcieńczalnika w postaci podchlorynu sodu oskarżony K. G. (2), P. R. kupowali w (...) S.A. G..

Dowody:

- informacja z (...) S.A. k. 3605-3606, t. XVIII, 3741, t. XIX;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, 8515-8518, t. XLIII;

Z nielegalnych rozlewni oczyszczony rozcieńczalnik był sprzedawany w ilościach hurtowych pozostałym członkom grupy przestępczej, do których należeli M. S. (1) ps. P., R. M. (1), oskarżony T. K. (1), oskarżony Z. G. (1) ps. T., oskarżony S. K., P. P. (2), M. D. ps. B., M. J. (1), A. Ż. (1) i J. K. (1), oskarżony K. K. (1) ps. P. oraz T. C. (brak zarzutów), będący członkami zorganizowanej grupy przestępczej, jak i innym osobom, które incydentalnie nabywały znaczne ilości oczyszczonego rozcieńczalnika takim jak oskarżony M. H. (1).

Z kolei od A. Ż. (1) oczyszczony rozcieńczalnik przekazywany był dalszym członkom grupy celem jego dystrybucji: oskarżonej G. M. (1) i oskarżonemu K. M. (1), oskarżonemu S. M.. Natomiast T. C. alkohol przekazywał oskarżonemu B. S. (1) celem dalszej dystrybucji, jak i oskarżonemu P. P. (1), który funkcjonował jednak poza grupą przestępczą i przeznaczał go na własne potrzeby.

W. S. (2), M. W. (1), K. W. (1) i G. S. zajmowali się skupowaniem w miejscowościach przy wschodniej granicy kraju papierosów pochodzących z przemytu celnego i ich transportem na (...) dla A. Ż. (1), który rozprowadzał papierosy pośród części pozostałych członków grupy handlujących oczyszczonym rozcieńczalnikiem.

Z grupą przestępczą nie mieli związku oskarżony H. G. (1), oskarżony E. W., a także oskarżony Z. W. (1), który przekazał nabyty z nieustalonego źródła alkohol i papierosy do sprzedaży detalicznej oskarżonej D. F. (1).

II

Działalność oskarżonego K. G. (2)

Oskarżony K. G. (2) w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą (...), a następnie „PHU (...) K. G. (2)” (od dnia 9 stycznia 2008 r.) zajmował się między innymi sprzedażą hurtową i detaliczną wyrobów chemicznych oraz świadczeniem usług transportowych. Jednym z produktów oferowanych do sprzedaży był rozcieńczalnik na bazie alkoholu etylowego, zwany jako Rozcieńczalnik RB-I, Rozcieńczalnik RB-201 lub Rozcieńczalnik (nazwa była uzależniona od producenta). Produkt ten będący na bazie alkoholu etylowego był przez jego producenta w głównej mierze skażony skaźnikiem o nazwie benzoesanem denatonium – potocznie zwanym bitrexem, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego (Dz. U. Nr 120, poz. 776).

Dowody:

- informacja z Głównego Urzędu Statystycznego – k. 297-298, t. II;
- dokumentacja bankowa – k. 1059-1101, k. 1104-1124, t. VI;
- dokumentacja skarbowa – k. 1183-1427, t. VI-VIII;
- wyniki kontroli Urzędu Kontroli Skarbowej w K. – k. 3423-3464, t. XVII;
- protokół zatrzymania dokumentacji księgowej i podatkowej – k. 2048-2116, t. XI;
- dokumentacja bankowa PHU (...) – k. 3750-3784, t. XIX;
- dokumentacja firmy (...) – k. 3089-3301 t. XVI-XVII;
- wyjaśnienia oskarżonego K. G. (2) – k. 915-916, t. V, k. 1007-1009 t. VI, k. 2148-2153 t. XI.

Oskarżony K. G. (2) rozcieńczalnik nabywał od firmy (...) S.A. w M. (od lipca 2005 r. do czerwca 2008 r.), od firmy (...) (od października 2007 r. do listopada 2007 r.), a następnie od firmy (...) Sp. z o.o. w K. w N., skąd od dnia 4 lipca do dnia 8 grudnia 2008 r. zakupił łącznie dziesięciokrotnie rozcieńczalnik RB-I (PKWiU 24.30.22-79.90) wyprodukowany w Niemczech o wartości brutto 1.049.149,59 złotych w cenie od 3,40 do 3,80 netto za kg (zestawienie k. 1171, t. VI), każdorazowo w ilości około 23.000 kg, co odpowiada około 29.000 litrów (0,8 kg = 1 l). Ze świadectwa jakości dotyczącego zakupu kolejnych partii rozpuszczalnika RB-I wynikało, iż zawartość benzoesanu denatonium wynosiła 2g/100 dm³, zawartość alkoholu izopropylowego 3l/100 dm³, zawartość glikolu propylenowego 0,5 % (m/m) i było zgodne z obowiązującymi normami, aby uznać go jako skażony (k. 821-835 oraz DRZ 5007/10, 6638/10, 6640/10, 6642/10, 6643/10, 6644/10, 6645/10, 6646/10). Zakupiony rozcieńczalnik był dostarczany przez firmę (...) w P. do siedziby firmy oskarżonego K. G. (2), gdzie z cysterny był przepompowywany do pojemników 1.000 litrowych (mauzerów). W przepompowywaniu rozcieńczalnika oraz jego konfekcjonowaniu do mniejszych pojemników oskarżonemu K. G. (2) pomagał zatrudniony u niego J. M. (1), a także teść oskarżonego H. K..

Dowody:

- zeznania świadka M. J. (2) – k. 1165-1166, t. VI, 1800-1801, t. X;
- zeznania świadka J. W. (1) – k. 2046-2047, t. XI;
- zeznania świadka D. K. (1) – k. 2121-2122, t. XI;
- zeznania świadka G. D. – k. 2414-2415, t. XIII;

- zeznania świadka M. B. – k. 2457-2458, t. XIII, k. 11307v, t. LVII;
- zeznania świadka R. S. – k. 2718-2719, XIV;
- zeznania świadka W. M. – k. 2728-2729, t. XIV;
- protokół zatrzymania faktur – k. 767-769, t. IV;
- faktury VAT z (...) k. 703-704; k. 771-793, t. IV; k. 820-829, t. V; k. 3612-3613, t. XVIII;
- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 1075, k. 1078, t. VI;
- protokół zatrzymania rzeczy z (...)wraz z załącznikami – k. 1140-1162, t. VI;
- zestawienie (...) – k. 1807, t. X;
- protokół przeszukania firmy (...) wraz z dokumentacją – k. 1167-1181, t. VI;
- protokół zatrzymania faktur z (...) – k. 1434-1444, t. VIII;
- faktury VAT z (...) – k. 1445-1551, t. VIII;
- dokumentacja (...) – k. 2720-2726, t. XIV;
- protokół zatrzymania rzeczy z (...) wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 2730-2748, t. XIV;
- opinia z zakresu toksykologii alkoholu i trucizn lotnych ze sprawy o sygn. RSD 16/07 – k. 3066-3068 t. XV;
- wyjaśnienia oskarżonego K. G. (2) – k. 1007-1009 t. VI; k. 2148-2153 t. XI;
- zeznania świadka G. K. (1) wraz z załącznikami – k. 3001-3005, t. XV; k. 3302-3316 t. XVII;
- zeznania świadka H. K. – k. 3654-3654 t. XVIII; k. 11165, t. LVI;
- wyjaśnienia J. M. (1) – k. 4215-4217, t. XXI;
- wyniki kontroli Urzędu Kontroli Skarbowej w K. – k. 3423-3464, t. XVII;
- protokół zatrzymania rzeczy z (...) S.A. – k. 1643-1644;
- protokół zatrzymania rzeczy z (...) – k. 1650-1651;
- informacja z (...) – k. 2423.

Odbiorcami towaru w postaci rozcieńczalnika oferowanego przez firmę oskarżonego K. G. (2) były zarówno osoby indywidualne, jak i firmy. Towar był odbierany albo osobiście przez nabywcę albo był dowożony przez pracowników firmy, ewentualnie przez samego właściciela, we wcześniej uzgodnione miejsce. Zdarzało się również i tak, że towar był przywożony na jakiś parking samochodowy, gdzie następował jego przeładunek. Rozcieńczalnik niespełniający wymogów dot. skażenia od oskarżonego K. G. (2) kupował M. S. (1) ps. P., który sprzedawał go odbiorcom w Czechach celem wykorzystania do produkcji alkoholu spożywczego, korzystając z transportu pojazdami oskarżonego K. G. (2). M. S. (1) z oskarżonym K. G. (2) zapoznał oskarżony W. F. (1), który utrzymywał z nim kontakty towarzyskie.

Dowody:

- wyjaśnienia M. S. (1) – k. 8800-8801, t. XLV, k. 8840-8842, 8843-8869; 8949-8950, t. XLVI; k. 10891 t. LV; k. 11305v-11306 t. LVII;

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. (2) – k. 3669-3670, t. XVIII;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8535-8540, t. XLIII.

Rozcieńczalnik RB-I zakupiony przez oskarżonego K. G. (2) od firmy (...) Sp. z o.o. w K. w N., z uwagi na jego skażenie, nie mógł być wykorzystywany do celów spożywczych, zgodnie bowiem z kartą charakterystyki miał zastosowanie w branży kosmetycznej i chemii gospodarczej (k. 2722-2726, t. XIV). Jednakże rozcieńczalnik, który oskarżony K. G. (2) oferował pozostałym członkom grupy przestępczej do dalszej sprzedaży po uprzednim konfekcjonowaniu do różnych pojemników – głównie pięciolitrowych i tysiąclitrowych – nie spełniał już wymogów wynikających z treści cytowanego wyżej Rozporządzenia. W nieustalonych okolicznościach został on oczyszczony, gdyż zawartość skaźnika w postaci benzoesu denatonium (bitrexu) lub alkoholu izopropylowego była zbyt niska, aby alkohol etylowy – będący głównym składnikiem rozcieńczalnika – uznać za skażony zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego (Dz. U. Nr 120, poz. 776).

Dowody:

- zeznania świadka S. L. – k. 2445-2446, t. XIII;
- sprawozdania z badań IC w W. – k. 1026-1030; 1045-1049, t. VI; 1559-1568, t. VIII; 2324-2325; 2341-2358, t. XII; 2392-2401; 2405-2413, t. XIII; 7630-7633, t. XXXVII.

W okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 23 października 2008 r. oskarżony K. G. (2) dostarczył oskarżonemu K. G. (1) w cenie 5,00-6,00 złotych za litr co najmniej 1.900 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika z 93% zawartością alkoholu o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 114.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 87.643 złotych. Z kolei oskarżony K. G. (1) wykorzystywał go do wyrabiania i rozlewania napojów spirytusowych bez uprzedniego jego oczyszczania. Obu oskarżonych skontaktował ze sobą A. Ż. (1). Z tego tytułu oskarżony K. G. (2) osiągnął korzyść majątkową w kwocie co najmniej 9.500 złotych (1.900 litrów x 5 zł). Zmiana dostawcy spowodowana była tym, że oskarżony K. G. (1) nie chciał brać dalej oczyszczonego rozcieńczalnika od P. R., gdyż uważał, że ten towar jest słabej jakości, co skutkowało w związku z tym zwrotami wyrabianych przez niego podrobionych markowych napoi spirytusowych. Mimo to A. Ż. (1) w tym czasie oczyszczony rozcieńczalnik nadal nabywał od P. R. i rozprowadzał go pomiędzy swoich odbiorców – członków grupy. Towar był dowożony przez oskarżonego K. G. (2) albo J. M. (1) bezpośrednio na posesję w R. przy ul. (...) oskarżonemu K. G. (1) oraz do garażu przy ul. (...) w R. i przy CH P. w R., z których korzystał A. Ż. (1).

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. (2) – k. 2427-2430; k. 2448-2450, t. XIII; k. 3650-3652, k. 3669-3670 t. XVIII;
- stenogramy rozmów telefonicznych K. G. (1) z K. G. (2) – k. 4344, 4354, 4368, 4409, t. XXII; 4543, 4548, 4598, t. XXXIII;
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 3688-3690, t. XVIII; 3694-3718, t. XIX;
- wyjaśnienia J. M. (1) – k. 3720-3722 t. XIX;
- stenogramy rozmów telefonicznych K. G. (1) z J. M. (1) – k. 4414, 4419, t. XXII; 4561, 4600, t. XXIII;
- wyjaśnienia P. R. – 8535-8540 t. XLIII.
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-5066, 5078-5080, t. XXVI;

- wyjaśnienia M. D. – k. 7133-7136 t. XXXVI.

W dniu 25 listopada 2008 r. oskarżony K. G. (2) został zatrzymany do kontroli drogowej. W pojeździe O. (...) nr rej. (...) ujawniono rozcieńczalnik RB-I. W wyniku przeszukania wynajmowanego przez niego od dnia 1 lipca 2008 r. magazynu położonego w B. przy ul. (...) zatrzymano łącznie 23.820 litrów nieskażonego rozcieńczalnika RB-I z 93% zawartością alkoholu (k. 799), który zakupiony został od firmy (...) Sp. z o.o. w K. w N. na podstawie faktury z dnia 20 listopada 2008 r. za kwotę 3,40 złotych za kg (k. 2721), a został wyprodukowany w Niemczech (k. 2741-2748). Szacunkowa wartość nieskażonego alkoholu etylowego wynosiła co najmniej 1.429.200 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 1.098.789 złotych. Rozcieńczalnik ten nie mógł być uznany za skażony zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego (Dz. U. Nr 120, poz. 776).

Dowody:

- zeznania świadka Z. P. – k. 764, t. IV;
- zeznania świadka W. J. – k. 1657-1658, t. IX;
- zeznania świadka A. S. – k. 1659-1660, t. IX;
- protokół zatrzymania oskarżonego K. G. (2) – k. 710, t. IV;
- protokół przeszukania magazynu położonego w B. przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 712-749, t. IV; 1569-1591, 1592-1601, t. VIII; k. 3025-3027, t. XV; 3520-3521; k. 3069-3087 t. XVI;
- protokół oględzin magazynu położonego w B. przy ul. (...) – k. 750-751, t. IV, k. 3028-3030 t. XV ;
- protokół zatrzymania rzeczy – t. IV k. 754-756, 757-760, 794-797, 798-799, t. IV;
- umowa najmu magazynu – k. 765-766, t. IV;
- protokół pobrania próbek zatrzymanej cieczy – k. 800-803, 830-835, t. V; 2012, 2014, t. XI.

W dniu 11 grudnia 2008 r. ponownie oskarżony K. G. (2) został zatrzymany. W wyniku przeszukania wykorzystywanego przez niego magazynu położonego w B. przy ul. (...) zatrzymano łącznie 19.240 litrów nieskażonego rozcieńczalnika RB-I z 93% zawartością alkoholu. Dokonano przeszukania miejsca zamieszkania w R. przy ul. (...) wraz z garażem. Dokonano również przeszukania wynajmowanego przez K. G. (2) od S. W. garażu położonego w R. ul. (...), w którym ujawniono m.in. etykiety i butelki z podrobionymi chronionymi prawem znakami towarowymi wódek F. (...), A. (...), S.. Przeszukano samochód O. (...) nr rej. (...), w którym ujawniono 3 pojemniki 1.000 litrowe nieskażonego rozcieńczalnika RB-I z 93% zawartością alkoholu każdy. Łącznie podczas czynności zatrzymano 22.240 litrów nieskażonego rozcieńczalnika RB-I z 93% zawartością alkoholu, który zakupiony został od firmy (...) Sp. z o.o. w K. w N. na podstawie faktury z dnia 8 grudnia 2008 r. za kwotę 3,40 złotych za kilogram (k. 2720), a został wyprodukowany w Niemczech (k. 2733-2740). Szacunkowa wartości wynosiła co najmniej 1.334.400 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 1.025.877 złotych. Rozcieńczalnik ten nie mógł być uznany za skażony zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego (Dz. U. Nr 120, poz. 776).

Dowody:

- zeznania świadka S. W. – k. 1612-1613; 1614-1617, t. IX;
- protokół zatrzymania osoby – k. 844, t. V;

- protokoły przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 850-853, 853-855, 864-871, 876-878, 879-887, 891-892, t. V; 1569-1591, t. VIII; 2285-2290, t. XII;
- protokół oględzin samochodu O. (...) nr rej. (...) – k. 932-943, t. V;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 856-862, 900-902, t. V;
- protokół przeszukania osoby – k. 847-849, 891-899, t. V;
- protokół pobrania próbek zatrzymanych cieczy – k. 875, 890, t. V; 1805, 1809, t. X; 2012, 2014, t. XI;
- informacja IFSP k. wraz z wnioskiem o ściganie – k. 926-931, t. V;
- protokół przeszukania domu mieszkalnego przy ul. (...) w R. – k. 3018-3023 t. XV;
- protokół oględzin dokumentów – k. 9566-9578 t. XLVIII.

Łączna ilość wprowadzonego do obrotu i zabezpieczonego oczyszczonego rozcieńczalnika z 93 % zawartością alkoholu etylowego wyniosła nie mniej niż 47.960 litrów, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 2.877.600 złotych, przy czym oskarżony K. G. (2) nie ujawnił właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożył deklaracji podatkowej, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego wielkiej wartości w kwocie co najmniej 2.212.309 złotych.

Dowody:

- protokół taryfikacji celnej k. 873, t. V.
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

III

Działalność rozlewni napojów spirytusowych w R. ul. (...)

W okresie od dnia 10 czerwca 2008 r. do dnia 1 lipca 2008 r. oskarżony K. G. (1) na posesji w R. przy ul. (...) posiadał nieustaloną ilość alkoholu 95% bez polskich znaków akcyzy, który był dostarczany pojazdem marki I. o nr rej. (...), należącym do konkubiny oskarżonego W. F. (1), M. S. (2). Na miejsce przyjeżdżały także samochody: C. (...) o nr rej. (...), oddany w leasing B. R., a użytkowany przez P. R., O. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez oskarżonego K. G. (1), niebieski O. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez A. Ż. (1).

Dowody:

- notatka urzędowa wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 408-413, t. III;
- informacja z (...) Spółka z o.o. – k. 419, t. III;
- zeznania świadka W. S. (3) – k. 443-444, t. III;
- zeznania świadka D. K. (2) – k. 445-446, t. III;
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją procesową – k. 449-458, t. III;
- zeznania świadka Ł. S. – k. 431-432, 584-585, t. III; 627-628, t. IV;

- zeznania świadka B. S. (2) – k. 440-441, t. III; 600-601; 621-622, t. IV;
- umowa kupna sprzedaży samochodu I. – k. 433, 438, t. III; 8434-8436, t. XLIII.

Oskarżony K. G. (1), po uprzednim wyszukaniu odpowiedniego miejsca na terenie R. przy ul. (...) – założył tam na początku lipca 2008 r., a następnie prowadził, nielegalną wytwórnię i rozlewnię podrobionych markowych napoi spirytusowych, wyposażając ją w różnego rodzaju przedmioty niezbędne do nielegalnej produkcji alkoholu na dużą skalę. Wyposażenie i urządzenia zorganizował oskarżony K. G. (1), zaś procesem produkcji zajmował się już B. B. (1), który otrzymywał wynagrodzenie w wysokości około 50-60 złotych za każde 100 butelek wyprodukowanego podrobionego markowego alkoholu. Głównym składnikiem wykorzystywanym do produkcji alkoholu był oczyszczony rozcieńczalnik – nabywany za pośrednictwem A. Ż. (1) zarówno od P. R., jak i od oskarżonego K. G. (2). Zamówienia były składane również telefonicznie.

Dowody:

- zeznania świadka B. B. (1) – k. 41-43, 44-51, 81-84, 90-91, 97-98, 106-107, t. I; k. 11306v-11307, t. LVII;
- zeznania świadka I. B. k. 57, 58-65 t. I;
- zeznania świadka P. B. k. 69-70, 71-78, t. I;
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1) – k. 130-131, 134-135, 162-163, 164, t. I; 207-208, 262-265, t. II; 415-416, 461-462, 502-503, 572-573, t. III; 635-636, 650, t. IV;
- stenogramy rozmów telefonicznych K. G. (1) z B. B. (1) – k. 4301, 4349, 4375, 4378, 4489, t. XXII; 4557, 4562, t. XXIII;
- protokół oględzin telefonu B. B. (1) o nr 723-404-480 wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 33-37, t. I;
- protokół przeszukania i zatrzymania rzeczy u K. G. (1) – k. 113-115, t. I;
- protokół oględzin telefonu K. G. (1) o nr 888-543-412 wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 116-120, t. I;
- protokół oględzin telefonu K. G. (1) 886-812-425 wraz z dokumentacją fotograficzną k. 121-124, t. I;
- wykres powiązań k. 141, t. I;
- wyjaśnienia podejrzanego K. G. (2) – k. 2427-2430, 2448-2450 t. XIII, k. 3650-3652, 3669-3670 t. XVIII.

Po uruchomieniu nielegalnej rozlewni, która działała w warunkach nie spełniających jakichkolwiek norm sanitarnych, oskarżony K. G. (1) wspólnie z B. B. (1) wyrabiali na bazie oczyszczonego rozcieńczalnika różnego rodzaju napoje spirytusowe, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w ustawie, które oznaczali podrobionymi czeskimi i polskimi etykietami niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji, opisu i prezentacji, w tym oznaczali je podrobionymi zarejestrowanymi znakami towarowymi „S. (...)”, „F. (...)” i „A. (...)”, których nie mieli prawa używać, działając na szkodę przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego (...) w W. oraz V. (...) i F. (...) V. (...), a następnie wprowadzali tak wyprodukowane napoje spirytusowe w ramach grupy przestępczej do obrotu poprzez ustalone, jak i nieustalone osoby zamieszkałe na terenie powiatu (...), (...), (...), (...) i (...). Oskarżony K. G. (1) uchylał się od opodatkowania, nie ujawniając przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie składając właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowej od wyrabianych napojów spirytusowych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego.

Napoje spirytusowe były wyrabiane przez oskarżonego K. G. (1), na bazie nabytego od P. R. i oskarżonego K. G. (2) oczyszczonego rozcieńczalnika (co potwierdziły badania przeprowadzone przez wspomniane wcześniej Laboratorium), który w większości posiadał w swoim składzie szereg substancji chemicznych, w tym między innymi:

alkohol etylowy oraz związki chemiczne powstające w wyniku oddziaływania podchlorynu sodu na benzoesan denatonium – potocznie zwany bitrexem. Świadczy to o tym, że do nielegalnej rozlewni dostarczany był już oczyszczony rozcieńczalnik.

Dowody:

- wyjaśnienia B. B. (1) – k. 97-98, t. I.

Rozwożeniem oczyszczonego rozcieńczalnika zamawianego przez oskarżonego K. G. (1) u oskarżonego K. G. (2) zajmował się zatrudniony w jego firmie J. M. (1). Kontakt pomiędzy nimi odbywał się także telefonicznie. W taki sposób zamówiony został przez oskarżonego K. G. (1) oczyszczony rozcieńczalnik w ilości co najmniej 1.900 litrów. Z czego 400 litrów w dniu 6 sierpnia 2008 r., 500 litrów w dniu 8 sierpnia 2008 r. i 1000 litrów w dniu 3 października 2008 r. J. M. (1) wykonywał polecenia przekazane mu przez właściciela firmy oskarżonego K. G. (2), pomagał przy konfekcjonowaniu towaru, jego pakowaniu, a następnie rozwoził go w miejsca wcześniej wskazane mu przez właściciela firmy, w tym do oskarżonego K. G. (1) na teren posesji w R. przy ulicy (...).

Dowody:

- notatka urzędowa z rozmów telefonicznych k. 240, t. II;
- stenogramy rozmów telefonicznych K. G. (1) z K. G. (2) – k. 4344, 4354, 4368, 4409, t. XXII; 4543, 4548, 4598, t. XXXIII;
- stenogramy rozmów telefonicznych K. G. (1) z J. M. (1) – k. 4414, 4419, t. XXII; (...), 4600, t. XXIII;
- wyjaśnienia podejrzanego K. G. (2) – k. 2448-2450, k. 2427-2430 t. XIII, k. 3669-3670 t. XVIII;
- zeznania świadka J. M. (1) – k. 3060-3063 t. XV, k. 3720-3722 t. XIX, 4215-4217, t. XXI; 4249-4251, t. XXI, k. 11411v-11412, t. LVII.

Oskarżony K. G. (1) odbierał oczyszczony rozcieńczalnik w ilości bliżej nieustalonej również od A. Ż. (1), z którym wspólnie korzystali z jednego garażu blaszanego położonego w R.-H. przy ul. (...). Spirytus ten pochodził od P. R.. Z garażu tego korzystał również A. Ż. (1), który wynajął go od Z. N., jednakże około sierpnia 2008 r. przekazał go do używania K. G. (1).

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5092-5093, t. XXVI,
- zeznania świadka Z. N. – k. 339-340, t. II; 468-469, t. III;
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 244-254, t. II;
- wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1) – k. 262-265, t. II;
- materiały niejawne.

Rodzaj produkcji uzależniony był od zamówienia, które otrzymywał oskarżony K. G. (1). Następnie zlecał on produkcję B. B. (1), któremu wcześniej wyjaśnił proces produkcji.

Przy zamówieniu na spirytus, z baniek z oczyszczonym rozcieńczalnikiem za pomocą węża gumowego, na końcu którego był zawór kulowy nalewano alkohol do butelek szklanych, które potem oklejano etykietami jako „S. (...)” stanowiącymi zarejestrowany znak towarowy lub etykietami jako czeski „S. (...)”, następnie kapslowano butelki

odpowiednimi kapslami za pomocą jednej z dwóch kapslownic, po czym zakładano na szyjki butelek termokurczliwe plastikowe osłonki, które podgrzewane były za pomocą opalarki i zabezpieczały w ten sposób nakrętkę.

Przy zamówieniu na „wódki”, odpowiednią proporcję oczyszczonego rozcieńczalnika wlewano do beczki plastikowej, do której następnie wlewano wodę (zazwyczaj w proporcji 1:1). Mieszano i pozostawiano na jakiś czas, różnie w zależności od pilności zamówienia, jak zamówienie było na szybko to wszystko stało około godziny, w innych wypadkach stało dłużej. Następnie rozcieńczony alkohol etylowy rozlewano do odpowiednich butelek, które oklejano odpowiednimi etykietami zazwyczaj czeskim i polskimi wskazującymi na markę napoju spirytusowego, zakręcano nakrętki oraz zakładano termokurczliwe plastikowe osłonki, które podgrzewano.

Przy produkcji „rumu” cały proces produkcji był taki sam jak przy wyrobie „wódek”, z tym że do rozcieńczonego oczyszczonego rozcieńczalnika wlewano brązowy płyn określany jako barwnik, który był przechowywany w pojemnikach plastikowych o pojemności 5 litrów. Etykiety naklejone na butelkach wytworzonego w ten sposób „rumu” wskazywały na zawartość 80% alkoholu etylowego, tymczasem faktycznie alkohol ten miał mniejszą zawartość, gdyż przy tak dużym stężeniu alkoholu barwnik ścinał się i wytrącał się z niego osad, który pozostawał na dnie butelki i powodował, że tak wyprodukowany alkohol nie nadawał się do sprzedaży.

Na wyprodukowane w powyższy sposób napoje spirytusowe mówiono „czerwony”, „zielony”, (...), (...), (...), (...).

Oskarżony K. G. (1) wyprodukowane w ten sposób napoje spirytusowe odbierał osobiście w obecności B. B. (1), czasami przyjeżdżały z nim inne osoby, którym na polecenie K. G. (1) był wydawany alkohol. Rozliczenia między nimi były regularne, nie było między nimi żadnych konfliktów. Napoje spirytusowe były produkowane w różnych ilościach, zazwyczaj B. B. (1) produkował jednorazowo po 100 butelek, aby w ten sposób ułatwić rozliczenia finansowe. Średnio B. B. (1) przerabiał po 8 pojemników 30 litrowych oczyszczonego rozcieńczalnika o zawartości 95% alkoholu etylowego tygodniowo. Czasami w załadunku i rozładunku pomagał im W. G. (2).

Dowody:

- zeznania świadka W. G. (2) k. 235-236, t. II;
- wyjaśnienia B. B. (1) – k. 81-84, t. I.

W dniu 23 października 2008 r. w R. funkcjonariusze Straży Granicznej przeprowadzili przeszukanie budynku mieszkalnego wraz z przynależnymi do niego pomieszczeniami gospodarczymi położonymi w R. przy ulicy (...), w których znajdowała się nielegalna wytwórnia napojów spirytusowych. Zabezpieczono wówczas alkohol w ilości 398,30 litrów alkoholu, w tym 7 butelek o pojemności 1 litra z etykietami S. (...) z zawartością 95% alkoholu oraz 24 butelki o pojemności 1 litra z etykietami S. (...) bez zawartości oraz akcesoria służące do nielegalnej produkcji napojów spirytusowych w postaci etykiet na butelki m.in. S. (...), A. (...), F. (...), nakrętek i osłonek termokurczliwych, pustych butelek, kapslownic oraz opalarki. Używane etykiety z nazwą markowego alkoholu S. (...) 95%, A. (...) i F. (...) podlegają ochronie prawnej jako znak towarowy. Tego dnia zatrzymano B. B. (1), a następnie oskarżonego K. G. (1), wobec którego zastosowano do dnia 12 marca 2009 r. tymczasowy areszt.

Dowody:

- zeznania świadka K. N. – k. 52-53, t. I;
- protokół przeszukania budynku mieszkalnego w R. przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 4-20, t. I;
- protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 26-32, t. I; 301-315, 317-320, 378-402, t. II;
- protokół zatrzymania oskarżonego K. G. (1) – k. 110, t. I;
- informacja wraz z wnioskiem o ściganie z (...) w W. – k. 271-276, t. II;

- informacja wraz z wnioskiem o ściganie IFSP – k. 926-931, t. V.

Łącznie w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 23 października 2008 r. wprowadzono do obrotu napoje spirytusowe wytworzone z co najmniej 3.840 litrów alkoholu o 95 % (16 tygodni po 8 pojemników każdy po 30 litrowych oczyszczonego rozcieńczalnika 95 %) o łącznej szacunkowej wartości 230.400 złotych (60 złotych za litr) narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 180.941 złotych.

Dowody:

- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Zabezpieczony w dniu 23 października 2008 r. w rozlewni w łącznej ilości 398,30 litrów oczyszczony rozcieńczalnik oraz wyprodukowane z niego podrobione markowe napoje spirytusowe o zawartości alkoholu od 40 do 96% miał łączną szacunkową wartość 14.862 złotych, co skutkowało narażeniem Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 11.555 złotych. Zawartość skażalnika w postaci benzoesanu denatonium oraz alkoholu izopropylowego była zbyt niska, aby zabezpieczony alkohol etylowy uznać za skażony zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego (Dz. U. Nr 120, poz. 776). W większości próbek stwierdzono obecność związków chemicznych powstających w wyniku oddziaływania m.in. podchlorynu sodu z benzoesanem denatonium, co wskazywało na próbę usunięcia skażalnika.

Dowody:

- protokół pobrania próbek alkoholu – k. 209-210, t. II;
- sprawozdanie z badań (...) – k. 288-296, t. II;
- protokół pobrania materiału dowodowego – (...) – k. 420, t. III;
- opinia chemiczno-toksykologiczna – (...) – k. 459-460, t. III.
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Z kolei w dniu 25 listopada 2008 r. w garażu położonym w R. przy ulicy (...) na H., gdzie był magazynowany alkohol zabezpieczono między innymi 75 butelek o pojemności 1 litra wypełnionych 95% alkoholem o łącznej szacunkowej wartości 4.500 złotych, co skutkowało narażeniem Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 3.534 złote.

Dowody:

- protokół zatrzymania rzeczy – k. 257-260, t. II;
- protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 321-331, t. II;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Łączna wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 196.030 złotych, zaś szacunkowa wartość wyrobów akcyzowych wynosiła 249.762 złote dla 4.313,30 litrów alkoholu etylowego o różnym stężeniu.

Dowody:

- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Oskarżony K. G. (1) sprzedawał wytworzone podrobione markowe napoje spirytusowe w cenie średnio 10 złotych za litr co łącznie daje korzyść majątkową w kwocie co najmniej 38.400 złotych w zakresie alkoholu wprowadzonego do obrotu. Pozostały alkohol został zatrzymany przed uzyskaniem korzyści majątkowej przez oskarżonego K. G. (1). Znajdowaniem klientów na wytworzone w ten sposób podrobione markowe napoje spirytusowe zajmował się także oskarżony W. F. (1). Jego nazwisko, jako osoby handlującej nielegalnym alkoholem było znane wśród kolejarzy, którzy nabywali jego wyroby. Wśród osób, którym oskarżony K. G. (1) sprzedawał Lu proponował sprzedaż napoi spirytusowych byli m. in. G. M. (2), R. K. (1), A. M. (2), D. J., R. K. (2), A. K. (1), T. P. (1), B. S. (3), Z. B., B. H., J. N., M. D., J. K. (2), W. A., A. D., E. F., Z. W. (2). Alkohol był kupowany przez te osoby na własne potrzeby.

Dowody:

- stenogramy z rozmów telefonicznych K. G. (1) – k. 4297, t. XXII – k. 4612, t. XXIII;
- zeznania świadka G. M. (2) – k. 337-338 t. II;
- zeznania świadka R. K. (1) – k. 11411, t. LVII, 11754v-11755 t. LIX;
- zeznania świadka A. M. (2) – k. 680-681 t. IV;
- stenogramy rozmów telefonicznych K. G. (1) z A. M. (2) – k. 4305, 4306, 4308, 4310, 4372, 4385, 4387, 4390, 4391, 4469, t. XXII; 4523, 4525, 4551, 4553, t. XXIII;
- zeznania świadka D. J. – k. 682-683 t. IV;
- stenogramy z rozmów telefonicznych K. G. (1) z D. J. – k. 4298, 4326, 4353, 4376, 4432, 4449, 4453, 4454, 4456, 4464, 4472, t. XXII
- zeznania świadka G. J. – k. 692-693 t. IV;
- zeznania świadka R. K. (2) – k. 699-701 t. IV.

IV

Działalność rozlewni w K. ul. (...)

Nabywanie rozcieńczalnika i organizacja procederu

W rozcieńczalnik przeznaczony do oczyszczenia ze skażalnika przy użyciu podchlorynu sodu i wprowadzenia do obrotu jako alkohol spożywczy grupa przestępcza zaopatrywała się w firmie (...) W okresie od lipca 2008 r. do maja 2009 r. zakupiono łącznie 281.486 litrów rozcieńczalnika, przy czym od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r. nabywany był rozcieńczalnik o nazwie MRE-6 (PKWiU 24.30.22-79), który zgodnie z kartą charakterystyki był przeznaczony do rozcieńczania farb i lakierów (k. 7941-7948), zaś od marca 2009 r. do maja 2009 r. rozcieńczalnik o nazwie EKO-I (kod CN 2207), który zgodnie z kartą charakterystyki był przeznaczony do użycia w przemyśle farmaceutycznym, chemicznym, kosmetycznym i elektronicznym, do celów laboratoryjnych, do produkcji rozcieńczalników (k. 7925-7931). Oczyszczaniu ze skażalnika w tym okresie poddano co najmniej 81.000 litrów uzyskując produkt nadający się do spożycia, zaś pozostała część rozcieńczalnika była dalej sprzedawana do nieustalonych odbiorców w kraju i za granicą z przeznaczeniem do jego oczyszczenia.

Dowody:

- zeznania świadka A. C. – k. 7909-7910, t. XL; 8247-8248, t. XLII;
- zeznania świadka J. W. (2) – k. 8455-8456, t. XLIII;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 7922, 7923-7925, t. XL;
- dokumentacja handlowa (...) – k. 7925-8140, t. XL-XLI;
- wypis z rejestru działalności gospodarczej – k. 8146-8147, t. XLI;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 8153-8154, t. XLI;
- dokumentacja księgowa M. S. (2) – k. 8155-8226, t. XLI-XLII;
- protokół przeszukania – k. 8333-8335, t. XLII;
- dokumentacja handlowa (...) – k. 8336-8340, t. XLII;
- protokół zatrzymania rzeczy w (...) – k. 8457-8459, t. XLIII;
- dokumentacja handlowa (...) – k. 8460-8476, t. XLIII;
- protokół zatrzymania dokumentacji (...) – k. 8641-8643, t. XLIV;
- wyjaśnienia oskarżonego W. F. (1) – k. 8228, t. XLII;
- wyniki kontroli UKS – k. 9793-9794, t. XLIX.

Dostawy rozcieńczalnika z firmy (...) począwszy od lipca 2008 r. były przyjmowane w C. na ul. (...), gdzie następnie rozcieńczalnik był magazynowany w pojemnikach 1.000 litrowych (mauzerach) i sukcesywnie przewożony do rozlewni celem jego oczyszczenia i rozlania do butelek plastikowych typu PET, a także sprzedawany bez oczyszczania ze skaźnika odbiorcom z kraju i z zagranicy. W początkowym okresie nie było sporządzonej żadnej pisemnej umowy dzierżawy terenu, gdyż jego właściciel J. B. na prośbę oskarżonego W. F. (1) zgodził się na użyczenie wiaty nieodpłatnie. Po założeniu działalności gospodarczej przez P. R. w dniu 15 stycznia 2009 r. została zawarta z J. B. umowa użyczenia hali magazynowej.

Dowody:

- zeznania świadka J. B. – k. 8353-8354, t. XLII; 8486-8488, t. XLIII;
- zeznania świadka J. G. – k. 8481-8482, t. XLIII;
- zeznania świadka G. C. – k. 8644, t. XLIII;
- zeznania świadka J. M. (2) – k. 8645, t. XLIII;
- zeznania świadka W. K. – k. 8648, t. XLIII;
- zeznania świadka A. B. (2) – k. 8649-8650, t. XLIV;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 8355-8357, t. XLII;
- umowa użyczenia k. 8358, t. XLII.

Do transportu rozcieńczalnika z miejsca jego magazynowania do odbiorców, w tym do nielegalnych rozlewni grupa wykorzystywała samochód marki I. o nr rej. (...) zakupiony w dniu 10 marca 2008 r. od Ł. S. przez oskarżonego W. F. (1) na jego konkubinę M. S. (2) oraz samochód marki R. (...) wyleasingowany przez M. S. (2), który następnie w dniu 10 stycznia 2009 r. został przekazany P. R..

Dowody:

- zeznania świadka Ł. S. – k. 431-432, 584-585, t. III; 627-628, t. IV;
- zeznania świadka B. S. (2) – k. 440-441, t. III, 600-601, 621-622, t. IV;
- zeznania świadka M. S. (2) – k. 642-643 t. IV;
- wyjaśnienia oskarżonego W. F. (1) – k. 8228; 8309-8310 t. XLII;
- umowa kupna sprzedaży – k. 433, 438, t. III; 8434-8436, t. XLIII;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 434-436, t. III;
- protokół zatrzymania pojazdu – k. 8369, t. XLII;
- protokół przeszukania lokalu przy ul. (...) w C. – k. 637-639, t. IV;
- oświadczenia dot. użyczenia samochodu marki R. (...) – k. 640, 644 t. IV.

Butelki plastikowe typu PET wykorzystywane do rozlewania oczyszczonego rozcieńczalnika oskarżony K. G. (2), J. M. (1), P. R., oskarżony W. F. (1), oskarżony A. J. (1) i M. M. (1) kupowali w B. w firmie S. N. o nazwie (...).

Dowody:

- zeznania świadka S. N. – k. 2372-2373, t. XII; 7767-7768, 7769-7780, t. XXXIX;
- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6405-6407, t. XXXII;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8476-8479, t. XLIII;
- faktury k. 2375-2376, t. XII.

Sprzedaż rozcieńczalnika (bez oczyszczania ze skaźnika) dalszym odbiorcom

Rozcieńczalnik od oskarżonego W. F. (1), jak i później od P. R. z (...) w okresie od lipca 2008 r. do maja 2009 r. kupowali także oskarżeni Z. G. (1) i T. K. (1) w ilościach od 2 do 4 pojemników 1.000 litrowych tygodniowo i sprzedawali go nieustalonym odbiorcom w Czechach z przeznaczeniem do oczyszczenia i wyprodukowania alkoholu nadającego się do spożycia. Początkowo odbierali rozcieńczalnik własnym M. (...), a potem korzystali z samochodów marki I. i R. (...) należących do oskarżonego W. F. (1), który również jeździł z nimi za granicę, a także dowoził rozcieńczalnik do Ż., skąd samochód z towarem zabierali oskarżeni Z. G. (1) i T. K. (1) celem rozładowania, po czym pojazd odstawiali z powrotem.

Dowody:

- wyjaśnienia Z. G. (1) – k. 8476-8479, 8535-8536, t. XLIII; k. 10967v-10970 t. LV;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8424-8425, 8477-8480, 8516-8518, 8535-8540, 8535-8540, t. XLIII;
- wyjaśnienia oskarżonego W. F. (1) – k. 7875-7877, t. XL.

Działalność rozlewni pod kierownictwem P. R.

Pierwsza rozlewnia grupy przestępczej znajdowała się w K. przy ul. (...) i funkcjonowała od dnia 1 lipca 2008 r., kiedy to została zawarta umowa najmu pomieszczeń przez oskarżonego S. P. (1).

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) – k. 6921-6923 t. XXXV;
- zeznania świadka T. K. (2) – k. 7579-7580, t. XXXVIII;
- umowa najmu W. P. 42 – k. 7557-7560 t. XXXVIII;
- dokumentacja fotograficzna z W. P. 42 – k. 6363-6372, t. XXXII.

W jednym z barów w C. przy ul. (...) oskarżony S. P. (1) spotkał się z P. R., który zaproponował mu pracę, prosząc go jednocześnie o to, aby na swoje nazwisko wynajął lokal przy Kopalni (...). Pieniądze na czynsz miały pochodzić od P. R.. W dniu 1 lipca 2008 r. oskarżony S. P. (1) podpisał umowę na wynajem pomieszczenia magazynowego przy ul. (...). Na koniec każdego miesiąca oskarżony S. P. (1) miał zostawiać umówioną kwotę tytułem czynszu w pobliskim zakładzie krawieckim. Po wynajęciu lokalu obaj zmienili kłódki i zaczęli zwozić różnego rodzaju sprzęt m.in. węże, beczki, pompy, kartony, butelki, filtr, które były niezbędny do procesu oczyszczania rozcieńczalnika ze skażalnika.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) – k. 6921-6923, t. XXXV; 10900v-10901v, t. LV.

P. R. pozyskiwał rozcieńczalnik w ramach działalności gospodarczej M. S. (2), którą faktycznie prowadził oskarżony W. F. (1). Rozcieńczalnik magazynowany był w C. przy ul. (...), skąd był dowożony do rozlewni samochodem marki I.. Oskarżony P. R. do swojej rozlewni brał średnio od 1 do 2 tysięcy litrów rozcieńczalnika tygodniowo, za który płacił oskarżonemu W. F. (1) 4,20 złotych za litr. Natomiast oczyszczony rozcieńczalnik jako alkohol spożywczy sprzedawał swoim odbiorcom w cenie 5,50 złotych za litr.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, t. XLIII; 11257v-11258v, t. LVII.

Na drugi dzień po zmontowaniu linii technologicznej i przywiezieniu w pojemniku 1.000 litrowym rozcieńczalnika oskarżony S. P. (1) wraz z P. R. rozpoczęli jego oczyszczanie ze skażalnika i tym samym nielegalną produkcję alkoholu przeznaczonego do spożycia. Proces oczyszczania oskarżonemu S. P. (1) wyjaśnił P. R.. Polegał on na tym, że do mauzera, w którym było zawsze 1.000 litrów rozcieńczalnika wlewano podchloryn sodu, zakupiony wcześniej w zakładach (...) w G. w pięciolitrowych pojemnikach plastikowych. Po wlaniu odpowiedniej ilości preparatu do rozcieńczalnika dobrze mieszano rozcieńczalnik, aby mógł wytrącić się skażalnik, powodujący gorzki smak rozcieńczalnika. Następnie za pomocą pompy przepompowywano rozcieńczalnik przez filtr z węglem aktywnym, który oczyszczał go z różnego rodzaju zanieczyszczeń. Tak oczyszczony rozcieńczalnik wlewano do beczki, w której u dołu były dwa kraniki, służące do napełniania plastikowych przezroczystych butelek PET o pojemności jednego litra, zakręcanych plastikowymi żółtymi nakrętkami. Tak wyprodukowany oczyszczony rozcieńczalnik pakowało się po 20 butelek lub po 25 butelek do kartonów zwanych przez członków grupy „kostkami”.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, t. XLIII;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII .

Do pomieszczeń magazynowych rozcieńczalnik był przywożony samochodem marki I., należącym do M. S. (2), którego faktycznym użytkownikiem był oskarżony W. F. (1), w pojemnikach 1.000 litrowych, z których następnie przepompowywano rozcieńczalnik do pustego pojemnika o tej samej pojemności, znajdującego się w środku magazynu. Pojazdem tym dowożono także puste butelki z nakrętkami i kartony, do których później był pakowany nielegalny alkohol.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, t. XLIII.

Ilość wyprodukowanego nielegalnego spirytusu zależała od tego ile było zamówień, i to decydowało ile oczyszczano rozcieńczalnika. Wyprodukowany w ten sposób alkohol P. R. sprzedawał jako spożywczy swoim odbiorcom hurtowym w cenie 5,50 złotych za litr, a w szczególności:

87) A. Ż. (1) działającemu razem z J. K. (1), któremu przywożono alkohol do garażu na ul. (...) w R., który odbierał średnio 300-400 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika tygodniowo.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanej J. K. (1) – k. 6995-6999, 7022-7023, t. XXXV;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, t. XLIII;
- zeznania świadka P. R. – k. 11303-11304v t. LVII;
- materiały niejawnne.

88) M. D. ps. B., który odbierał średnio 100 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika tygodniowo, brał każdorazowo po 5-6 kartonów po 20 butelek od czerwca 2008 r. w cenie 5-6 złotych za litr.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanego M. D. – k. 7097-7100, 7133-7136, t. XXXVI;
- zeznania świadka M. D. – k. 11278v-11279 t. LVII;
- wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) – k. 6925-6926 t. XXXV;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, t. XLIII;
- zeznania świadka P. R. – k. 11303-11304v t. LVII.

89) A. z K., który odbierał średnio 100 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika na dwa tygodnie.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, t. XLIII.

90) oskarżonemu Z. G. (1) ps. T., który nabył łącznie około 400 litrów rozcieńczalnika, a przede wszystkim razem z oskarżonym T. K. (1) nabywał rozcieńczalnik celem dalszej jego sprzedaży.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. k. 8535-8536, t. XLIII;

- wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) – k. 6925-6926 t. XXXV;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, 8535-8540, t. XLIII;
- wyjaśnienia oskarżonego W. F. (1) – k. 7875-7877, t. XL;
- materiały niejawne.

P. R. osobiście rozwoził oczyszczony rozcieńczalnik. Korzystał przy tym z samochodu I. i własnego C. (...). Do rozlewni przyjeżdżali również odbiorcy.

P. R. prowadził nielegalną rozlewnię alkoholu do listopada 2008 r., kiedy to za zgodą oskarżonego W. F. (1) zdecydował, że zajmie się jedynie dystrybucją rozcieńczalnika z przeznaczeniem do oczyszczania, co miało być zajęciem bezpieczniejszym i równie dochodowym. Większą część rozcieńczalnika posyłał bowiem do Czech, co zapewniało znaczny zysk.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, 8535-8540 t. XLIII;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7643-7646, t. XXXIX.

P. R. kompleksowo wdrożył oskarżonego A. J. (1) w prowadzoną przez siebie działalność, polegającą między innymi na produkcji i dystrybucji oczyszczonego rozcieńczalnika. Docelowo bowiem P. R. miał skupić się wyłącznie na sprzedaży rozcieńczalnika, a samą produkcją oczyszczonego rozcieńczalnika mieli zająć się inni ludzie z kierowanej przez niego grupy, w tym oskarżony A. J. (1). Po przejściu przez oskarżonego A. J. (1) nielegalnej rozlewni alkoholu, P. R. oraz oskarżony W. F. (1) nadal w aktywny sposób udzielali się w przedsięwzięciu, między innymi poprzez poszukiwanie klientów na wyprodukowany nielegalny spirytus oraz kierowanie ich bezpośrednio do oskarżonego A. J. (1), a także poprzez nadzorowanie działalności oraz dostarczanie rozcieńczalnika do oczyszczenia.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. – k. 8535-8540 t. XLIII;
- wyjaśnienia A. J. (1) – k. 7643-7646, t. XXXIX; k. 11003v11005 t. LV; k. 11304v, t. LVII, 11831, t. LIX.

Działalność rozlewni pod kierownictwem oskarżonego A. J. (1)

W listopadzie 2008 r. cały interes związany z nielegalną produkcją alkoholu przejął oskarżony A. J. (1), któremu rozcieńczalnik potrzebny do nielegalnej produkcji dostarczali wyłącznie oskarżony W. F. (1) i P. R.. Oskarżony A. J. (1) do swojej rozlewni brał średnio od 3 do 4 tysięcy litrów rozcieńczalnika tygodniowo. Zdarzały się jednak przestoje w działalności. P. R. pozyskiwał nadal rozcieńczalnik w ramach działalności gospodarczej M. S. (2), którą faktycznie w tym zakresie wykonywał oskarżony W. F. (1). Później, w styczniu 2009 r., P. R. za zgodą oskarżonego W. F. (1) otworzył własną działalność gospodarczą pod nazwą (...), w ramach której nabywał rozcieńczalnik bezpośrednio od firmy (...). Rozcieńczalnik nadal magazynowany był w tym samym miejscu co wcześniej, a więc w C. przy ul. (...) i dowożony do rozlewni samochodem marki I.. Za pobrany rozcieńczalnik oskarżony A. J. (1) płacił P. R. oraz oskarżonemu W. F. (1). Nadzorowaniem działalności nielegalnej rozlewni zajmowali się oskarżony W. F. (1) i P. R.. Obaj pojawiali się w rozlewni i decydowali również jaką ilość oczyszczonego rozcieńczalnika należy przygotować. Wśród osób wykonujących tam pracę byli uważani za osoby kierujące całym procederem, zaś oskarżony A. J. (1) kierował bieżącą działalnością, czyli oczyszczaniem rozcieńczalnika ze skażalnika i jego konfekcjonowaniem do pojemników.

Dowody:

- wyjaśnienia P. R. k. 8476-8479, 8516-8518 , 8535-8540 t. XLIII;
- wyniki kontroli UKS – k. 9793-9794, t. XLIX;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, t. XXXIX; k. 11003v11005, t. LV;
- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6394-6395, 6405-6407, t. XXXII; k. 9116, t. XLVI; k. 11259-11260, t. LVII.

Oskarżony W. F. (1) i P. R. sprzedawali rozcieńczalnik oskarżonemu A. J. (1) w cenie 4,50-5,00 złotych za litr, z kolei oskarżony A. J. (1) sprzedał oczyszczony spirytus w cenie 5,50-6,00 złotych za litr. Rozliczenia były zawsze gotówkowe i nie była wystawiana żadna dokumentacja w postaci paragonu fiskalnego, czy faktury. Rozcieńczalnik był dowożony samochodem marki I., z którego w ramach procederu korzystał także oskarżony A. J. (1). Na początku dzwonił do P. R., a potem już sam zabierał rozcieńczalnik kiedy chciał, płacąc później P. R. określoną kwotę. Za towar zazwyczaj płacił mu gotówką, były też takie przypadki, że za towar płacił oskarżonemu W. F. (1). Ustalono, że za rozcieńczalnik oskarżony A. J. (1) płacił w miarę pozyskania pieniędzy ze sprzedaży oczyszczzonego rozcieńczalnika odbiorcom. Substancje i opakowania potrzebne do produkcji nielegalnego spirytusu oskarżony A. J. (1) kupował samodzielnie lub otrzymywał od P. R. (podchloryn sodu z (...) S.A. w G., węgiel aktywny do filtra z firmy w R., butelki plastikowe i nakrętki z firmy (...) w B., kartony z firmy w B.).

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, t. XXXIX .

Umowa najmu pomieszczeń przy Kopalni (...) nadal była zawarta na oskarżonego S. P. (1), który dalej pracował przy oczyszczaniu rozcieńczalnika. Cały proceder produkcji przebiegał w ten sam sposób. Wówczas jednak oskarżony S. P. (1) zaczął jeździć razem z oskarżonym A. J. (1) samochodem I. do C. na ul. (...), gdzie był składowany rozcieńczalnik wykorzystywany do nielegalnej produkcji spirytusu. Rozcieńczalnik był przepompowywany lub pojemniki 1.000 litrowe były ładowane za pomocą znajdującego się na placu wózka widłowego, który obsługiwał oskarżony W. F. (1). W samochodzie I. mieściły się dwa mauzery rozcieńczalnika.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) – k. 6921-6923 t. XXXV, 10900v-10901v t. LV;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8535-8540 t. XLIII.

Po około tygodniu oskarżony A. J. (1) zatrudnił dodatkowo A. B. (1), która miała pomagać przy produkcji oczyszczzonego rozcieńczalnika. Oskarżony S. P. (1) wyjaśnił A. B. (1) cały proces produkcji. Oskarżony A. J. (1) zawsze dzwonił do A. B. (1), gdy była potrzebna przy produkcji. Bywały dni, że pracowała codziennie, a czasami jechała do pracy co kilka dni. A. B. (1) zajmowała się również sprzedażą oczyszczzonego rozcieńczalnika na miejscu wąskim gronu osób – członków grupy przestępczej – wskazanych przez oskarżonego A. J. (1), oskarżonego W. F. (1) oraz P. R..

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7643-7646, t. XXXIX;
- wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) – k. 6921-6923, 6925-6926 t. XXXV;
- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6394-6395, 6405-6407, t. XXXII; k. 6443-6469, 6478-6479, t. XXXIII; k. 9116 t. XLVI; k. 11259-11260 t. LVII;
- zeznania świadka A. B. (1) – k. 11277-11278 t. LVII;
- protokoły oględzin zapisków A. B. (1) – k. 6482-6486, 6487-6493, 6494-6498, 6501-6502 t. XXXIII;

- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, 8516-8518 t. XLIII;
- wyjaśnienia oskarżonego S. K. – k. 5839-5841, t. XXX.

Po około dwóch tygodniach na rozlewni pojawił M. M. (1), który także pomagał w oczyszczaniu rozcieńczalnika oraz jeździł samochodem marki I. po rozcieńczalnik do C. na ul. (...), po puste butelki, po kartony, a także rozwoził oczyszczony rozcieńczalnik do odbiorców.

Dowody:

- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6394-6395, t. XXXII;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 6745-6749, 6764-6766 t. XXXIV, 11412v-11414 t. LVII;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, t. XLIII.

M. M. (1) i A. B. (1) za każdy oczyszczony przez nich pojemnik 1.000 litrowy rozcieńczalnika otrzymywali łącznie około 50-200 złotych od oskarżonego A. J. (1).

Dowody:

- zeznania świadka A. B. (1) – k. 11277-11278 t. LVI;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 6764-6766, t. XXXIV.

Kolejną osobą zaangażowaną w proceder był W. S. (1), który w okresie od listopada do grudnia 2008 r. rozwoził dla oskarżonego A. J. (1) F. (...) i I. oczyszczony rozcieńczalnik do garaży w R. K. i w K.. Przyjeżdżając do magazynu w K. widywał pracujących tam A. B. (1) i M. M. (1).

Dowody:

- wyjaśnienia W. S. (1) – k. 4762-4765; t. XXIV; k. 9119, t. XLVI;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7643-7646, t. XXXIX;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5092-5093, t. XXVI;
- umowa kupna samochodu I. – k. 9120, t. XLVI;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, 8516-8518, t. XLIII;
- protokół okazania wizerunku S. P. (1) – k. 6925-6926, t. XXXV.

W początkowym okresie swojej działalności oskarżony A. J. (1) oczyścił średnio 3-4 pojemniki 1.000 litrowe rozcieńczalnika zakupionego jeszcze w firmie (...) w listopadzie 2008 r.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII.

W styczniu 2009 r. oczyszczony rozcieńczalnik w ilości około 2.000 litrów oraz urządzenia do oczyszczania rozcieńczalnika znajdujące się w rozlewni zostały skradzione. Zniszczono również instalację elektryczną. Po tym zdarzeniu oskarżony S. P. (1) nie pracował już dalej przy produkcji nielegalnego spirytusu, gdyż oskarżony A. J. (1) podejrzewał, że może mieć on i P. R. coś wspólnego z dokonaną kradzieżą.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII.

Wówczas oskarżony A. J. (1) zdecydował się przenieść rozlewnię do C. na ulicę (...), do garażu samochodowego. Garaż został znaleziony przez oskarżonego W. F. (1). Oskarżony A. J. (1) umówił się z właścicielem R. B., że miesięcznie będzie płacił czynsz w kwocie 200 złotych. Szybko zostały zgromadzone tam potrzebne do oczyszczania i rozlewania alkoholu urządzenia. Działalność była tam prowadzona do końca lutego 2009 r. Oczyszczaniem i rozlewaniem oczyszczonego rozcieńczalnika zajmowali się M. M. (1) i A. B. (1). Oskarżony A. J. (1) zrezygnował z pomocy S. P. (1) z uwagi na podejrzenia jakie miał wobec niego.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, t. XXXIX;
- zeznania świadka R. B. – k. 7494-7495, t. XXXVIII;
- odpisy umowy najmu – k. 7496-7500, t. XXXVIII;
- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6405-6407, t. XXXII;
- protokół zatrzymania rzeczy płyta dvd z monitoringu – k. 7501-7504, t. XXXVIII;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 6745-6749, 6764-6766, t. XXXIV.

W styczniu, lutym oskarżony A. J. (1) produkował mniejsze ilości oczyszczonego rozcieńczalnika z uwagi na zastój na rynku, tygodniowo w tym okresie wraz z M. M. (1) i A. B. (1) oczyszczali ze skażalnika po dwa pojemniki 1.000 litrowe rozcieńczalnika.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII.

W dniu 1 marca 2009 r. rozlewnia została przeniesiona do R. C. do garażu samochodowego w rejonie dworca kolejowego przy ul. (...), gdzie funkcjonowała do dnia 20 maja 2009 r. Oskarżony A. J. (1) umówił się z właścicielem Z. L., że za miesiąc będzie płacił 1.500 złotych czynszu. Cała linia produkcyjna została tam przeniesiona i nadal była wykorzystywana do oczyszczania rozcieńczalnika ze skażalnika. Rozcieńczalnik nadal był brany od P. R. na dotychczasowych zasadach. Wówczas od marca do kwietnia oczyszczano około 3-4 pojemników 1.000 litrowych rozcieńczalnika tygodniowo. W maju oczyszczono około 2-3 pojemników 1.000 litrowych rozcieńczalnika.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, t. XXXIX;
- zeznania świadka Z. L. – k. 7759-7761, t. XXXIX;
- odpis umowy użyczenia – k. 7762, t. XXXIX;
- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6405-6407, t. XXXII;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 6745-6749, 6764-6766, t. XXXIV;

Odbiorcy oczyszczonego rozcieńczalnika od oskarżonego A. J. (1)

Od listopada 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r., kiedy to zlikwidowano ostatnią rozlewnię, cena 1 litra oczyszczonego rozcieńczalnika oscylowała w granicach 5,50 – 6 złotych, jednakże w okresie zastoju opuszczana była przez oskarżonego A. J. (1) poniżej 5,50 złotych, nigdy jednak poniżej 5 złotych za litr. Oczyszczony i rozlany do butelek plastikowych oczyszczony rozcieńczalnik był przewożony do garażu w K. przy ul. (...), wynajmowanego przez oskarżonego A. J. (1), gdzie był magazynowany, a następnie stamtąd był dowożony do odbiorców. Sporadycznie zdarzały się zwroty oczyszczonego rozcieńczalnika z uwagi na fakt, iż rozcieńczalnik był źle oczyszczony przez co był wyczuwalny gorzki smak.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII;
- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6405-6407, t. XXXII.

Oskarżony A. J. (1) wszystkich swoich klientów miał wpisanych w swoich telefonach albo z imienia albo z tzw. ksywek.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII;
- protokoły oględzin telefonów wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 7564-7568, t. XXXVIII, k. 7672-7677, 7678-7682, t. XXXIX.

Odbiorców wyszukiwał oskarżony A. J. (1), często też zgłaszały się do niego osoby podesłane przez P. R. i oskarżonego W. F. (1). Oczyszczony rozcieńczalnik miał stężenie 95-98% alkoholu i był dowożony na miejsce odbioru, ewentualnie w pół drogi do klienta.

Dowody:

- protokół eksperymentu procesowego z udziałem A. J. (1) – k. 7715-7746, t. XXXIX.

Odbiorcami oczyszczonego spirytusu wyprodukowanego przez oskarżonego A. J. (1) byli:

h) mężczyzna o imieniu A. i ps. P., do którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był w pobliże kina (...) na parkingu przy ul. (...) w K. – brał około 1.000 litrów na tydzień.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7643-7646, t. XXXIX;

i) P. P. (2), dla którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był do garażu w R. przy ul. T. – brał około od 500 do 1.000 litrów na tydzień;

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, k. 7782-7805, t. XXXIX;
- wyjaśnienia P. P. (2) – k. 11255, 11288v-11289, t. LVII;
- zeznania świadka P. P. (2) – k. 11276-11277 t. LVII.

j) A. Ż. (1) i współpracująca z nim J. K. (1), dla których oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był do garaży w R. przy ul. (...), przy ul. (...) oraz przy ul. (...) – brał około 1.000 litrów na tydzień po 6 złotych; A. Ż. (1), już po zatrzymaniu oskarżonego K. G. (2), pośredniczył także dwukrotnie w sprzedaży dla M. S. (1) ps. P.: raz 2.000 litrów, a za drugim razem 1.500 litrów oczyszczonego przez oskarżonego A. J. (1) rozcieńczalnika (k. 5148 t. XXVI).

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, k. 7647-7648, k. 7782-7805, t. XXXIX;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-5066; 5078-5080; 5092-5094; 5147-5149; 5155-5156; protokół okazania wizerunku – k. 5157-5179; 5181-5182, t. XXVI;
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 5142-5147, t. XXVI;
- protokół przeszukania mieszkania w S., ul. (...) – k. 5052-5054, t. XXVI;
- dokumentacja fotograficzna – k. 5190-5197, t. XXVI;
- zapiski A. Ż. (1) – k. 5089-5090, t. XXVI;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 10877 t. LV;
- zeznania świadka M. M. (1) k. 11412v-11414 t. LVII;
- protokół okazania wizerunku S. P. (1) – k. 6925-6926, t. XXXV;
- materiały niejawne.

k) T. C., (odbiorca od oskarżonego W. F. (1)), dla którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był do garażu w K. przy ul. (...)ab. Alkohol odbierał również osobiście w rozlewniach i zabierał do granatowego F. (...), wtedy towar wydawała mu m.in. A. B. (1). T. C. rozliczał się z oskarżonym W. F. (1). Brał do 1.000 litrów na tydzień;

Dowody:

- wyjaśnienia A. B. (1) – k. 6394-6395; XXXII;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 6764-6766 t XXXIV;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7647-7648, k. 7782-7805, t. XXXIX; (...), t. LIX.

Oczyszczony rozcieńczalnik, jak i wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy od T. C. w dużych ilościach nabywał w ramach grupy przestępczej oskarżony B. S. (1), które to wyroby akcyzowe następnie sprzedawał swoim odbiorcom, a także oskarżony P. P. (1) jednakże jedynie w małych ilościach przeznaczonych wyłącznie na własny użytek.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanego B. S. (1) – k. 5551-5554, t. XXVIII; k. 10814v-10815, t. LIV, k. 11830v, t. LIX;
- wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1) – k. 6215 t. XXXI k. 6222-6225 t. XXXI,
- protokół okazania wizerunku – k. 6238-6258 t. XXXI i XXXII; k. 10938v-10939 t. LV; k. 11616 t. LVIII; k. 11831 t. XXXI;
- protokół oględzin telefonu – k. 6226-6230, t. XXXI;
- zeznania świadka A. P., k. 6264-6265 t. XXXII; k. 11351 t. LVII.

l) oskarżeni Z. G. (1) ps. T. i T. K. (1) – którzy brali około 200 litrów tygodniowo łącznie 2.000 litrów (k. 9438-9439). Na rozlewni alkoholu w K. oskarżonego Z. G. (2) widział kilka razy S. P. (1), jak przyjeżdżał po odbiór oczyszczonego rozcieńczalnika. Czasami zamiast oskarżonego Z. G. (1) po nielegalny spirytus przyjeżdżała jego żona, B. G.; oskarżony

A. J. (1) posiadał w telefonie numer B. G. zapisany pod nazwą (...) (...). Z kolei oskarżony Z. G. (1) posiadał w telefonie numer oskarżonego A. J. (1) zapisany pod nazwą (...) (...).

Oskarżeni nabyli i przechowywali nie mniej niż 2.000 litrów alkoholu o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 120.000 złotych, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 92.256 złotych. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej następnie przez oskarżonych Z. G. (1) i T. K. (1) ze sprzedaży na własny rachunek nabytego oczyszczonego rozcieńczalnika w ilości 2.000 litrów wyniosła co najmniej 11.000 złotych – licząc po cenie zakupu 5,50 złotych za litr.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7643-7646, t. XXXIX; k. 9435-9437, k. 9438-9440 t. XLVII, k. 11003v11005, t. LV;
- wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) – k. 6925-6926, t. XXXV;
- protokół oględzin telefonu oskarżonego A. J. (1) – k. 7678-7682, t. XXXIX;
- protokół oględzin telefonu oskarżonego Z. G. (1) – k. 5431-5437, t. XXVII;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX;
- materiały niejawne.

Podczas przeszukania w dniu 14 października 2009 r. mieszkania oskarżonego T. K. (1) w B., ul. (...) zatrzymano 42 butelki nielegalnego alkoholu i wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości 260 paczek.

Dowody:

- protokół przeszukania mieszkania w B., ul. (...) – k. 5335-5338, t. XXVII.
- protokół przeszukania samochodu – k. 5339-5340; 5341-5342, t. XXVII.

Podczas przeszukania w dniu 14 października 2009 r. budynku mieszkalnego w S., ul. (...) wraz z pomieszczeniami gospodarczymi, tj. miejsca zamieszkania oskarżonego Z. G. (1) nie ujawniono wyrobów akcyzowych.

Dowody:

- protokół przeszukania osoby Z. G. (1) – k. 4822-4824, t. XXV;
- protokół przeszukania domu S., ul. (...) 11 – k. 4825-4826, t. XXV, k. 5381-5383, XXVII.
- protokół przeszukania budynków S., ul. (...) – k. 5385-5386, t. XXVII.

m) R. P. z C., dla którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był w okolice garaży w K. przy ul. (...) i w C. przy ul. (...), gdzie przepakowywał go do swojego samochodu marki a. (...) – brał około 400 litrów na tydzień, łącznie ok. 800 litrów do 1000 litrów.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, k. 7647-7648, k. 7782-7805, t. XXXIX;

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-5066, 5078-5080, t. XXVI.

n) R. M. (1) z Ł. (odbiorca P. R.), który odbierał oczyszczony rozcieńczalnik w R. przy ul. (...) i przeładowywał do swojego samochodu marki F. (...). Odbierał średnio po 200 litrów tygodniowo. Za nielegalny spirytus płacił 7 złotych za litr, a następnie sprzedawał go nieustalonemu obywatelowi Czech w cenie 8 złotych za litr uzyskując tym samym zysk 1 złotego na litrze. W trakcie przeszukania nie ujawniono u R. M. (1) żadnych wyrobów akcyzowych,

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII, k. 7643-7646, t. XXXIX; k. 9500, t. XLVIII;
- wyjaśnienia R. M. (1) – k. 9528 t. XLVIII; k. 11257; k. 11273v-11274v, t. LVII.
- protokół przeszukania osoby R. M. (1) – k. 5626-5627a, t. XXVIII;
- protokół przeszukania mieszkanie oraz samochód – k. 5628-5629, t. XXVIII.

o) mężczyzna o imieniu C., który prowadził skup złomu w R. przy ul. (...). Odbierał osobiście oczyszczony rozcieńczalnik i ładował do swojego samochodu marki O. (...) koloru czerwonego – brał około 100 litrów na tydzień.

Dowody :

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, t. XXXIX .

p) M. D. ps. B., który odbierał po około 200 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika tygodniowo i rozliczał się z A. Ż. (1). Alkohol był mu przywożony do R. na ul. (...). Widziany był jako odbiorca przez S. P. (1) (k. 6925-6926 t. 35).

Podczas przeszukania mieszkań oskarżonego M. D. w dniu 20 maja 2009 r. zatrzymano 15 butelek plastikowych nielegalnego spirytusu.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanej J. K. (1) – k. 6985-6986 t. XXXV;
- protokół okazania wizerunku J. K. (1) – k. 7022 t. XXXV;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, k. 7647-7648, k. 7782-7805, t. XXXIX;
- protokół okazania wizerunku S. P. (1) – k. 6925-6926 t. XXXV;
- zeznania świadka M. D. – k. 7133-7136, t. XXXVI; k. 11278v-11279 t. LVII.
- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w R. – k. 7084-7088 t. XXXVI;
- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w R. 7089-7091, t. XXXVI;
- protokół oględzin alkoholu – k. 7157-7158, 7200-7209, t. XXXVI.

q) mężczyzna o imieniu K. z C., dla którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był trzykrotnie po 300 litrów do C. na ul. (...).

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII.

r) oskarżony M. H. (1), który oczyszczony rozcieńczalnik odbierał swoim samochodem, a także zawożony był na parking przy ul. (...) obok lokalu nocnego (...) w łącznej ilości 1.000 litrów o stężeniu 93%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 60.000 złotych, czym naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 46.128 złotych. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży oczyszczonego spirytusu na własny rachunek wyniosła co najmniej 6.000 złotych – licząc po cenie zakupu 6,00 złotych za litr.

Podczas przeszukania w dniu 20 maja 2009 r. nie ujawniono wyrobów akcyzowych u oskarżonego M. H. (1).

Dowody:

- protokół przeszukania – k. 6666-6668, 6669-6670, 6671-6672, t. XXXIII;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, k. 7647-7648, k. 7782-7805, t. XXXIX;
- protokoły oględzin telefonów oskarżonego A. J. (1) – k. 7564-7568, 7569-7576; t. XXXVIII, k. 7672-7677, 7678-7682, t. XXXIX.
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) – k. 6674, 6685-6686; t. XXXIV; k. 10977v-10978v, t. LV, k.11756v-11757, t. LIX;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

s) M. J. (1) (odbiorca oskarżonego W. F. (1)), dla którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był w okolice garaży w C. B. przy salonie F. na ul. (...) – brał jednorazowo około 500 litrów, łącznie 4-5-krotnie co najmniej 2.500 litrów, płacąc po 5,50-6,00 złotych za litr.

Podczas przeszukania garażu i mieszkania w K. ul. (...) w dniu 22 stycznia 2010 r. zatrzymano 23 butelki nielegalnego spirytusu i wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości 9.559 paczek. Zabezpieczony alkohol nie był wystarczająco skażony i znajdowały się w nim związki chemiczne powstałe w wyniku oddziaływania m.in. podchlorynu sodu z benzoesanem denatonium. Postępowanie w tym zakresie zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania (k. 5330 t. XXVII).

Dowody:

- protokół przeszukania – k. 5235-5237, 5244-5246, t. XXVII;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 5248-5250 t. XXVII;
- dokumentacja fotograficzna – k. 5258-5267, 5272-5278, t. XXVII;
- protokół oględzin k. 5251-5255, k. 5305-5313, 5320-5322, t. XXVII;
- protokół pobrania próbek alkoholu – k. 5256, t. XXVII;
- informacja z badan IC – k. 5302-5303, t. XXVII;
- wyjaśnienia M. J. (1) – k. 5298-5299, 5317-5318, t. XXVII, k. 9501-9502
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7643-7646, k. 7782-7805, t. XXXIX;

- zeznania świadka M. J. (1) – k. 11460v-11461 t. LVIII;

t) W. S. (1), dla którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był do jego domu w R. i do kiosku przy ul. (...) – brał około 200 litrów na tydzień.

W dniu 18 grudnia 2009 r. podczas przeszukania pomieszczeń w R. Plac (...) zatrzymano u W. S. (1) alkohol i papierosy w ilości 9 butelek o pojemności 0,9 l, 7 butelek 0,5 l o pojemności, 6 butelek o pojemności 0,2 l oraz 174 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy.

Dowody:

- protokół przeszukania – k. 4753-4756, t. XXIV;
- protokół oględzin – k. 4779-4786, t. XXIV;
- wyjaśnienia W. S. (1) – k. 4762-4765, t. XXIV;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 10877 t. LV;
- zeznania świadka M. M. (1) k. 11412v-11414 t. LVII;
- wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) – k. 7782-7805, t. XXXIX;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8515-8518, t. XLIII.

u) oskarżony K. K. (1) ps. P., dla którego oczyszczony rozcieńczalnik zawożony był do garażu w K. przy ul. (...) i do domu przy ul. (...) – łącznie nabył 3-4 krotnie, każdorazowo około 1.000 litrów i rozliczał się z P. R. (k. 7645, 9074-9075). Oskarżony A. J. (1) posiadał w swoich telefonach numery telefoniczne oskarżonego K. K. (1) zapisane pod nazwami (...) ((...)) i (...) ((...)).

Oskarżony K. K. (1) nabył łącznie co najmniej 3.000 litrów, o stężeniu 93%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 180.000 złotych, czym naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 138.384 złotych. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży oczyszczonego spirytusu na własny rachunek wyniosła co najmniej 16.500 złotych – licząc po cenie zakupu 5,50 złotych za litr.

W dniu 6 maja 2009 r. przeszukano garaże w K. ul. (...), (...) i ul. (...) użytkowane przez oskarżonego K. K. (1) – nie ujawniono wyrobów akcyzowych.

Dowody:

- protokół konfrontacji J. K. (1) – k. 9074-9075 t. XLVI;
- zapiski A. J. (1) – k. 7683 t. XXXIX;
- wyjaśnienia A. J. (1) – k. 7506-7507, t. XXXVIII; k. 7643-7646, k. 7782-7805, t. XXXIX; 11003v-11005 t. LV;
- protokoły oględzin telefonów oskarżonego A. J. (1) – k. 7564-7568, 7569-7576; t. XXXVIII, k. 7678-7682, t. XXXIX;
- Protokół przeszukania mieszkania ul (...) w K. K. K. (1) – k. 4738-4739, t. XXIV;
- Protokół przeszukania garażu ul (...) w K. K. K. (1) – k. 4740-4741, t. XXIV;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;

- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

v) oskarżony S. K., który odbierał oczyszczony rozcieńczalnik bezpośrednio z rozlewni i był mu wydawany m.in. przez A. B. (1). Towar ładował do zielonego O. (...) (k. 5840, t. XXX, 6765, t. XXXIV). Łącznie od grudnia 2008 r. nabył 1.500 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika, który rozwadniał i sprzedawał detalicznie jako wódkę, jednak znaczną część oczyszczonego rozcieńczalnika wykorzystywał jako paliwo do latających modeli spalinowych. Półlitrowe butelki wódki (pięć z jednej butelki oczyszczonego rozcieńczalnika) sprzedawał w cenie po 5,00 złotych, miesięcznie zarabiając około 700 złotych. Sprzedał co najmniej 200 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika przerobionego na wódkę, a resztę zużył do napędu modeli latających. Szacunkowa wartość 1.500 litrów alkoholu o stężeniu 93% wynosiła co najmniej 90.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie co najmniej 69.242 złote. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży oczyszczonego spirytusu w ilości co najmniej 200 litrów na własny rachunek wyniosła co najmniej 5.000 złotych – licząc po cenie sprzedaży 25 złotych za litr po rozwodnieniu na wódkę.

Podczas przeszukania w dniu 20 maja 2009 r. u oskarżonego S. K. zatrzymano 16,5 litra nielegalnego spirytusu o łącznej wartości 990 złotych i należnym podatku akcyzowym w kwocie 751,90 złotych.

Dowody:

- wyjaśnienia S. K. –k. 5812-5813, 5839-5841, t. XXIX; 5856, t. XXX; k. 10814-10814, t. LIV, k. 11756v t. LIX;
- protokół oględzin telefonu wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 5823-5833, t. XXIX;
- wyjaśnienia A. B. (1) k. 6394-6395; 6405-6507, t. XXXII;
- zeznania świadka A. B. (1) – k. 11277-11278, t. LVII;
- protokół oględzin telefonu wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 6421-6424, 6431-6437, t. XXXII;
- wyjaśnienia M. M. (1) – k. 6764-6766 t. XXXIV;
- protokół przeszukania – k. 5803-5805, t. XXIX;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 5807, t. XXIX;
- zeznania świadka P. H., k. 5850-5851, t. XXX;
- protokół oględzin – k. 5808-5809, t. XXIX;
- taryfikacja k. 5806, 5810, XXIX.
- eksperyment procesowy z udziałem A. J. (1) – k. 7715-7746, t. XXXIX;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Przeszukania pomieszczeń wykorzystywanych w działalności grupy

Działalność grupy przestępczej została zakończona w związku z zatrzymaniami części jej członków w dniu 20 maja 2009 r. Dokonano również przeszukań pomieszczeń wykorzystywanych przez grupę do produkcji, magazynowania i dystrybucji oczyszczonego rozcieńczalnika, gdzie zatrzymano między innymi wyroby akcyzowe.

Podczas przeszukania w dniu 20 maja 2009 r. terenu posesji w C. przy ul. (...) zabezpieczono magazynowany tam rozcieńczalnik, nabyty w firmie (...), a przeznaczony do oczyszczania, w łącznej ilości 9.700 litrów o zawartości 94%

alkoholu o wartości 776.000 złotych i należnym podatku akcyzowym w kwocie 452.252,80 złotych. Zatrzymano samochody R. (...) i I., w których był rozcieńczalnik. Zabezpieczony rozcieńczalnik był prawidłowo skażony.

Dowody:

- zeznania świadka J. P. – k. 8570-8571, t. XLIII;
- zeznania świadka K. W. (2) – k. 8586-8587, t. XLIII;
- zeznania świadka T. P. (2) – k. 8608-8610, t. XLIII;
- protokół przeszukania posesji przy ul. (...) w C. – k. 8347-8349, t. XLII;
- protokół przeszukania samochodu R. (...) – 8381-8383, t. XLII;
- protokół przeszukania samochodu I. – k. 8384-8386, t. XLII ;
- taryfikacja – k. 8350, 8352, 8361, 8364, 8367, 8390, t. XLII;
- protokół oględzin – k. 8343-8346, 8365 , 8372-8375, 8379-8380, t. XLII; 8542-8545, t. XLIII;
- protokół oględzin samochodu I. – k. 8394-8395, t. XLII;
- protokół oględzin samochodu R. (...) – k. 8396-8398, t. XLII;
- protokół zatrzymania wyrobów alkoholowych bez znaków akcyzy – k. 8351, 8366; 8368, t. XLII;
- protokół zatrzymania samochodu I. – k. 8369, 8391, t. XLII;
- protokół zatrzymania samochodu R. (...) – k. 8392, 8393, t. XLII;
- informacja z badan IC – k. 8614-8618, t. XLIII;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Podczas przeszukania w dniu 20 maja 2009 r. miejsc wykorzystywanych jako rozlewnie nielegalnego alkoholu to jest garażu w C. ul. (...) (oskarżony A. J. (1) wynajmował go od R. B. – druga rozlewnia) i hali w R. ul. (...) (oskarżony A. J. (1) wynajmował od Z. L. – trzecia rozlewnia) zatrzymano 1.316 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika o łącznej wartości 115.280 złotych i należnym podatku akcyzowym w kwocie 61.357,20 złotych oraz przedmioty wykorzystywane w procederze, w tym podchloryn sodu i węgiel aktywny służące do oczyszczania rozcieńczalnika.

Dowody:

- zeznania świadka R. B. – k. 7494-7495, t. XXXVIII;
- odpisy umowy najmu – k. 7496-7500, t. XXXVIII;
- protokół przeszukania garażu przy ul. (...) w C. – k. 7473-7475, t. XXXVIII;
- protokół przeszukania garażu przy ul. (...) w R. – k. 7478-7481, t. XXXVIII;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 7481, 7484, t. XXXVIII;
- taryfikacja – k. 7482, 7485, t. XXXVIII;

- protokół oględzin garażu przy ul. (...) w C. – k. 7471-7472, t. XXXVIII
- protokół oględzin garażu przy ul. (...) w R. – k. 7476-7477, dokumentacja fotograficzna k. 7486-7493 t. XXXVIII, 7668 t. XXXIX ;
- protokół oględzin alkoholu – k. 7593-7603, t. XXXVIII;
- zeznania świadka Z. L. – k. 7759-7761, t. XXXIX;
- umowa użyczenia – k. 7762, t. XXXIX;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Podczas przeszukania w dniu 10 czerwca 2009 r. w garażu w K. przy ul. (...), gdzie był magazynowany oczyszczony rozcieńczalnik zabezpieczono 3.613 butelek o poj. 0,9 litra oczyszczonego rozcieńczalnika, to jest 3.251,70 litrów o łącznej wartości 260.136 złotych i należnym podatku akcyzowym w kwocie 153.220,10 złotych. Zabezpieczony nielegalny alkohol nie był wystarczająco skażony i znajdowały się w nim związki chemiczne powstałe w wyniku oddziaływania m.in. podchlorynu sodu z benzoesanem denatonium.

Dowody:

- zeznania świadka J. K. (3) – k. 7535-7536, t. XXXVIII;
- zeznania świadka P. H. – k. 7544-7545, t. XXXVIII;
- dokumentacja fotograficzna pomieszczeń przy ul. (...) w K. – k. 6362-6372, t. XXXII;
- protokół oględzin pomieszczenia przy ul. (...) w K. – k. 6388-6389, 6388-6389, t. XXXII;
- protokół oględzin – k. 6390-6391, t. XXXII;
- dokumentacja fotograficzna garażu przy ul. (...) w K. – k. 7524-7531, t. XXXVIII;
- protokół przeszukania garaży przy ul. (...) w K. – k. 7532-7534, t. XXXVIII;
- taryfikacja – k. 7537, 7540, t. XXXVIII;
- protokół zatrzymania – k. 7538, t. XXXVIII;
- protokół oględzin – k. 7541-7542, t. XXXVIII;
- sprawozdanie z badan IC – k. 7630-7633, t. XXXIX;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Dokonano również przeszukania:

1) w dniu 20 maja 2009 r. u oskarżonego W. F. (1) – nie zatrzymano wyrobów akcyzowych.

Dowody:

- protokół przeszukania osoby – k. 7829-7832, t. XL;

- protokół przeszukania pomieszczenia i pojazdu – k. 7833-7835, t. XL.

2) w dniu 20 maja 2009 r. u oskarżonych M. M. (1) i A. B. (1) w pomieszczeniach mieszkalnych przy ul. (...) w B., zatrzymano 27 butelek plastikowych o poj. 950 ml oczyszczonego rozcieńczalnika o 96% zawartości alkoholu.

Dowody:

- protokół przeszukania – k. 6373-6377, t. XXXII; 6731-6732, t. XXXIV;
- protokół oględzin – k. 6378-6379, 6390-6391, t. XXXII;
- dokumentacja fotograficzna mieszkania przy ul. (...) w B. – k. 6383-6387, t. XXXII;
- protokół oględzin butelek z alkoholem – k. 6438-6439, t. XXXII,.

3) w dniu 26 listopada 2009 r. u oskarżonego S. P. (1) – nie zatrzymano wyrobów akcyzowych.

Dowody:

- protokół przeszukania – k. 6915-6917, t. XXXIX.

Decyzje ustalające wysokość zobowiązania w podatku akcyzowym

Do marca 2009 r. obowiązywała stawka akcyzy w wysokości 6.300 złotych za 100 litrów 100% alkoholu etylowego.

W okresie od lipca do grudnia 2008 r. oskarżony W. F. (1) w ramach prowadzonej przez jego konkubinę M. S. (2) działalności gospodarczej zakupił od firmy (...) łącznie 189.790 litrów rozcieńczalnika w cenie netto od 3,15 złotych do 3,25 złotych za kg (k. 7990-8021), z czego oczyszczeniu i wprowadzeniu do obrotu jako alkohol spożywczy poddano co najmniej:

- 20) w lipcu 2008 r. – 4.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,
- 21) w sierpniu 2008 r. – 8.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,
- 22) w wrześniu 2008 r. – 9.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,
- 23) w październiku 2008 r. – 8.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,
- 24) w listopadzie 2008 r. – 4.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,

łącznie oczyszczono 33.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6 narażając podatek akcyzowy na uszczuplenie wielkiej wartości 1.820.196 złotych (wysokość wynikająca z decyzji UKS). Rozcieńczalnik użyty do produkcji napojów spirytusowych był przekazywany do oczyszczenia w cenie 4,20 złotych za litr, stąd oskarżony W. F. (1) uzyskał z tego tytułu korzyść majątkową w wysokości co najmniej 138.600 złotych, przy czym P. R. i następnie oskarżony A. J. (1) zarabiali na dalszej odsprzedaży już oczyszczonego rozcieńczalnika, którego cena oscylowała w granicach od 5 do 6 złotych za litr.

Dowody:

- faktury wystawione dla M. S. (2) k. 7988-8020, t. XL-XLI;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Decyzją UKS z dnia 25 czerwca 2010 r. określono dla P. R. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc lipiec 2008 r. na kwotę 220.374 złotych ustalając, że P. R. dokonał zakupu od oskarżonego W. F. (1) 4.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6, co odpowiada 3.498 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9530-9536, t. XLVIII.

Decyzją UKS z dnia 25 czerwca 2010 r. określono dla P. R. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc sierpień 2008 r. na kwotę 439.047 złotych ustalając, że P. R. dokonał zakupu od oskarżonego W. F. (1) 8.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6, co odpowiada 6.969 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9537-9543, t. XLVIII.

Decyzją UKS z dnia 25 czerwca 2010 r. określono dla P. R. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc wrzesień 2008 r. na kwotę 495.936 złotych ustalając, że P. R. dokonał zakupu od oskarżonego W. F. (1) 9.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6, co odpowiada 7.872 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9544-9551, t. XLVIII.

Decyzją UKS z dnia 25 czerwca 2010 r. określono dla P. R. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc październik 2008 r. na kwotę 442.323 złotych ustalając, że P. R. dokonał zakupu od oskarżonego W. F. (1) 8.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6, co odpowiada 7.021 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9552-9557, t. XLVIII.

Decyzją UKS z dnia 25 czerwca 2010 r. określono dla P. R. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc listopad 2008 r. na kwotę 222.516 złotych ustalając, że P. R. dokonał zakupu od oskarżonego W. F. (1) 4.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6, co odpowiada 3.532 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9558-9565, t. XLVIII.

Od dnia 10 stycznia 2009 r. P. R. założył własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) i wówczas w ramach tej działalności za zgodą oskarżonego W. F. (1) nabywał rozcieńczalnik od firmy (...) przeznaczony do oczyszczenia w ramach działalności grupy przestępczej.

Dowody:

- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 8339, t. XLII.

W okresie od stycznia do maja 2009 r. P. R. w ramach działalności gospodarczej pod nazwą (...) zakupił od firmy (...) łącznie 91.696 litrów rozcieńczalnika w cenie netto od 2,99 złotych do 3,35 złotych za kg (k. 8463-8476), z czego oczyszczeniu i wprowadzeniu do obrotu jako alkohol spożywczy poddano:

- 25) w styczniu 2009 r. – 8.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,
- 26) w marcu 2009 r. – 16.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,
- 27) w kwietniu 2009 r. – 16.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,
- 28) w maju 2009 r. – 8.000 litrów uzyskując oczyszczony rozcieńczalnik,

łącznie oczyszczono 48.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6 i EKO-I narażając podatek akcyzowy na uszczuplenie o wielkiej wartości 2.281.373 złotych (wysokość wynikająca z decyzji UKS). Oskarżony W. F. (1) i P. R. sprzedawali rozcieńczalnik oskarżonemu A. J. (1) w cenie 4,50-5,00 złotych za litr, stąd oskarżeni W. F. (1) i P. R. uzyskali z tego tytułu korzyść majątkową w wysokości co najmniej 216.000 złotych, po 108.000 złotych każdy. Natomiast oskarżony A. J. (1) łącznie osiągnął korzyści majątkowej ze sprzedaży na własny rachunek oczyszczonego rozcieńczalnika w ilości co najmniej 43.432,30 litrów (z wyłączeniem oczyszczonego rozcieńczalnika zatrzymanego podczas przeszukań) wynoszącą co najmniej 238.877,65 złotych – licząc po cenie za jaką średnio sprzedawał, a mianowicie 5,50 złotych za litr.

Dowody:

- zestawienie faktur dla P. R. k. 8461, t. XLIII;

Decyzją UKS z dnia 14 grudnia 2010 r. określono dla oskarżonego A. J. (1) zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc styczeń 2009 r. na kwotę 438.039 złotych ustalając, że A. J. (1) dokonał zakupu od (...) P. R. (oskarżonego W. F. (1) i P. R.) 8.000 litrów rozcieńczalnika MRE-6, co odpowiada 6.953 litrom czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9745-9756, t. XLIX.

Od marca 2009 r. nastąpiła zmiana wysokości stawki akcyzy, która wyniosła 4.960 złotych za 100 litrów 100% alkoholu etylowego i obowiązywała do końca 2013 r.

Decyzją UKS z dnia 14 grudnia 2010 r. określono dla oskarżonego A. J. (1) zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc marzec 2009 r. na kwotę 738.445 złotych ustalając, że A. J. (1) dokonał zakupu od (...) P. R. (oskarżonego W. F. (1) i P. R.) 16.000 litrów rozcieńczalnika EKO-I, co odpowiada 14.888 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9757-9768, t. XLIX.

Decyzją UKS z dnia 14 grudnia 2010 r. określono dla oskarżonego A. J. (1) zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc kwiecień 2009 r. na kwotę 736.758 złotych ustalając, że A. J. (1) dokonał zakupu od (...) P. R. (oskarżonego W. F. (1) i P. R.) 16.000 litrów rozcieńczalnika EKO-I, co odpowiada 14.854 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9769-9780, t. XLIX.

Decyzją UKS z dnia 14 grudnia 2010 r. określono dla oskarżonego A. J. (1) zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiąc maj 2009 r. na kwotę 368.131 złotych ustalając, że A. J. (1) dokonał zakupu od (...) P. R. (oskarżonego W. F. (1) i P. R.) 8.000 litrów rozcieńczalnika EKO-I, co odpowiada 7.422 litrów czystego alkoholu etylowego, który następnie został oczyszczony i wprowadzony do obrotu jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej – k. 9781-9792, t. XLIX.

Oskarżony W. F. (1) w ramach grupy przestępczej dokonał oczyszczenia ze skażalnika łącznie 81.000 litrów o stężeniu 93 % o łącznej szacunkowej wielkiej wartości wynoszącej co najmniej 5.820.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego wielkiej wartości w kwocie co najmniej 3.736.368 złotych (wyliczenia w oparciu najkorzystniejszą stawkę podatku akcyzowego).

Dowody:

- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Oskarżony A. J. (1) w ramach grupy przestępczej dokonał oczyszczenia ze skażalnika łącznie 48.000 litrów, o łącznej szacunkowej wielkiej wartości wynoszącej co najmniej 3.840.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego wielkiej wartości w kwocie co najmniej 2.214.144 złote (wyliczenia w oparciu najkorzystniejszą stawkę podatku akcyzowego).

Dowody:

- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

V

Działalność A. Ż. (1) w ramach grupy przestępczej

Handel oczyszczonym rozcieńczalnikiem

Dalszą dystrybucją oczyszczonego rozcieńczalnika w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zajmował się między innymi A. Ż. (1), któremu pomagała J. K. (1), która poznała go przez A. Ś. (1) ps. Ś.. A. Ż. (1) trudnił się również handlem nielegalnym spirytusem, który nabywał od oskarżonego K. G. (2). A. Ż. (1) i J. K. (1) otrzymywali już gotowy do spożycia oczyszczony lub nieskażony rozcieńczalnik w butelkach 1 litrowych, który rozprowadzali pośród dalszych członków grupy, swoich hurtowych odbiorców jako alkohol spożywczy.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 11359, t. LVII;
- wyjaśnienia J. K. (1) k. 6995-6999, t. XXXV.

Jednym z dostawców A. Ż. (1) był oskarżony K. G. (2). Zamówienia były składane telefonicznie, a następnie oczyszczony lub nieskażony rozcieńczalnik w butelkach 1 litrowych lub w pojemnikach 30 litrowych był przywożony przez kierowcę J. M. (1) do garażu na H., a potem do garażu przy CH P. i garażu blaszanego przy ul. (...) w R.. Każdorazowo z częstotliwością raz, dwa razy na tydzień, było przywożone 300-500 litrów, w cenie 6-6,50 złotych za litr. A. Ż. (1) rozliczał się bezpośrednio w formie gotówkowej z kierowcą z chwilą odbierania wyrobów akcyzowych

albo przekazywał pieniądze oskarżonemu K. G. (2) na drugi dzień. Ze sprzedaży tak nabytego alkoholu A. Ż. (1) osiągał zysk rzędu 50 groszy na litrze. Alkohol ten był wykorzystywany przez oskarżonego K. G. (1) do produkcji napojów spirytusowych w rozlewni przy ul. (...) w R..

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5078-5080, t. XXVI;
- wyjaśnienia oskarżonego K. G. (2) – k. 3650-3652, t. XVIII.

Z uwagi na zbyt wysoką cenę oferowanego oczyszczonego rozcieńczalnika przez oskarżonego K. G. (2), A. Ż. (1) przez okres około 3-4 miesięcy nabywał również oczyszczony rozcieńczalnik od P. R. po około 500 litrów na tydzień płacąc 6 złotych za litr, a następnie od oskarżonego A. J. (1), który przejął rozlewnię od P. R.. Początkowo oczyszczony rozcieńczalnik był odbierany przez A. Ż. (1) bezpośrednio w rozlewni przy Kopalni (...) w K. przy ul. (...), a potem był już dowożony do garaży, w których był magazynowany, a następnie rozprowadzany wśród odbiorców hurtowych – dalszych członków grupy przestępczej.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, k. 5078-5080 t. XXVI.

Odbiorcami oczyszczonego rozcieńczalnika od A. Ż. (1) byli między innymi:

c) M. D. (B.), który miał klucz do garażu przy ul. (...) w R., brał po 200 litrów tygodniowo.

Podczas przeszukania mieszkań oskarżonego M. D. w dniu 20 maja 2009 r. zatrzymano 15 butelek plastikowych nielegalnego spirytusu.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanej J. K. (1) – k. 6985-6986 t. XXXV;
- protokół okazania wizerunku J. K. (1) – k. 7022 t. XXXV;
- protokół okazania wizerunku S. P. (1) – k. 6925-6926 t. XXXV;
- zeznania M. D. – k. 7133-7136, t. XXXVI; k. 11278v-11279 t. LVII;
- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w R. – k. 7084-7088 t. XXXVI;
- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w R. 7089-7091, t. XXXVI;
- protokół oględzin alkoholu – k. 7157-7158, 7200-7209, t. XXXVI;
- materiały niejawne.

d) oskarżeni G. i K. M. (1), którzy w okresie od lipca 2008r. do kwietnia 2009 r. cztero, pięciokrotnie wzięli po 4-5 kartonów, każdorazowo po około 100 litrów. Łącznie nabyli nie mniej niż 500 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika, o stężeniu 93%, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 30.000 złotych, bez polskich znaków akcyzy, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 23.064 złote. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży oczyszczonego spirytusu na własny rachunek wyniosła co najmniej 3.400 złotych – liczą po cenie zakupu 6,80 złotych za litr, a więc po 1.700 złotych.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5155-5156, t. XXVI, k. 9231, 9232-9233, 9234-9235, 9236, t. XLVI;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6985-6986, 6995-6999 t. XXXV; 7060-7062 t. XXXVI, k. 9232-9233, k. 9234-9235, t. XLVI;
- wyjaśnienia oskarżonej G. M. (1) – k. 5725, 5763-5766 t. XIX; k. 9232-9233, 9236 t. XLVI, k. 10937-10938 t. LV, 11757 t. LIX;
- wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1) – k. 5789, 5792-5793 t. XIX, k. 9231, 9234-9235, t. XLVI, k. 10935v-10937; 10938, t. LV, 11654, 11757 t. LIX;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX;
- materiały niejawne.

e) oskarżony K. G. (1), który w okresie do października 2008 r. pięć, sześć razy odebrał po 300-500 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika, który wykorzystywał następnie przy produkcji napojów spirytusowych w rozlewni w R. przy ul. (...). Oczyszczony rozcieńczalnik pochodził zarówno z rozlewni P. R., jak i od oskarżonego K. G. (2).

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) k. 5061-5066, 5078-5080, 5157-5158 t. XXVI;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6985-6986, 7022-7023 t. XXXV;
- materiały niejawne.

f) oskarżony S. M., który w okresie od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r. co najmniej pięciokrotnie odebrał po 200 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika, łącznie w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów, o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 60.000 złotych, przez co naraził budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 46.128 złotych. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży oczyszczonego rozcieńczalnika na własny rachunek wyniosła co najmniej 6.800 złotych – licząc po cenie zakupu 6,80 złotych za litr.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) k. 5078-5080, 5155-5156, t. XXVI;
- zeznania świadka A. Ż. (1) – k. 11652v-11654 t. LIX;
- częściowo wyjaśnienia S. M. – k. 5215-5216, t. XXVI, k. 10945-10946, t. LV;
- materiały niejawne.

g) R. P., nabył 10-cio krotnie oczyszczony rozcieńczalnik w łącznej ilości 1.000 litrów.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) k. 5061-5066, 5078-5080, t. XXVI;
- materiały niejawne.

h) syn i ojciec ze Ś. – C. jeżdżący srebrnym samochodem marki A..

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) k. 11653, t. LIX;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6985-6986, t. XXXV.

i) A. Ś. (1), który brał po 60 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika na tydzień, którymi handlował na targowisku.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5078-5080, t. XXVI
- wyjaśnienia podejrzanego A. Ś. (1) k. 4096-4097, t. XXI;
- materiały niejawne.

j) J. K. (1), która brała po 40 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika na tydzień i sprzedawała swoim odbiorcom.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5078-5080, t. XXVI;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6985-6986, t. XXXV;
- materiały niejawne.

k) M. S. (1) ps. P., który brał po około 500 litrów tygodniowo, zaś dwukrotnie A. Ż. (1) pośredniczył jedynie w sprzedaży M. S. (1) bezpośrednio od oskarżonego A. J. (1) oczyszczonego rozcieńczalnika, raz w ilości 2.000 litrów (k. 8800-8801), drugi raz 1.500 litrów (k. 5080). M. S. (1) przekazywał również A. Ż. (1) koniaki i rummy pochodzące z nielegalnej produkcji, a także zakrętki i etykiety markowych napoi alkoholowych, które były wykorzystywane do oznakowywania nielegalnie wyprodukowanych napojów spirytusowych.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-5066, 5078-5080, 5147-5148, t. XXVI;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6986, 6999, 7023;
- wyjaśnienia M. S. (1) – k. 8800-8801, t. XLIV; k. 8840-8842, t. XLV; k. 8843-8869, t. XLV; 9063, t. XLVI; 10875; 10891, t. LV; 11305v-11306, t. LVII;
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 5142-5146, t. XXVI;
- wyjaśnienia P. R. – k. 8477-8480, 8535-8540, t. XLIII.
- protokół przeszukania osoby M. S. – t. XLIV, k. 8659-8661;
- protokół przeszukania samochodu – k. 8662-8668, t. XLIV;
- protokół przeszukania lokalu – k. 8777-8779, t. XLIV;
- protokół przeszukania posesji w B., ul. (...) k. 8681-8684 t. XLIV,
- dokumentacja fotograficzna do protokołu przeszukania posesji w B., ul. (...) – k. 8745-8752, t. XLIV;
- protokół oględzin etykiet wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 8966-8973 t. XLV;

- protokół zatrzymania rzeczy – zapisków M. S. (1) – k. 8946-8948, t. XLV;
- protokoły oględzin zapisków M. S. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 8974-9056, t. XLV-XLVI;
- materiały niejawne.

Handel papierosami

A. Ż. (1) zajmował się również sprowadzaniem i rozprowadzaniem pomiędzy członków grupy przestępczej hurtowych ilości papierosów z ukraińskimi znakami akcyzy. W 2008 r. wyroby tytoniowe przywoził mu W. S. (2), który używał do tego starego F. (...), a następnie V. (...). W. S. (2) posiadał w telefonie zapisany numery A. Ż. (1): (...) (pod nazwą (...)) oraz (...) (pod nazwą (...)). Papierosy były przywożone do wynajętego garażu na H. i koło CH P. w R.. Za jednym transportem przywożonych było około 300-400 kartonów (3.000 – 4.000 paczek). Łącznie W. S. (2) przywiózł dla A. Ż. (1) co najmniej 69.000 paczek papierosów z ukraińskimi znakami akcyzy o wartości 396.750 złotych, czym narazili podatek akcyzowy na uszczuplenia w wysokości 564.988 złotych.

Dowody:

- wyjaśnienia W. S. (2) – k. 7247, 7249, 7259-7260; 7262-7277, t. XXXVII; 11289 t. LVII;
- zeznania świadka W. S. (2) – k. 11304v-11305v t. LVII;
- wyjaśnienia podejrzanej J. K. (1) – k. 6980-6984; 6995-6999, 7023 t. XXXV, 7060-7062 t. XXXVI;
- protokół oględzin telefonu wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 7288-7292, t. XXXVII.

Przywiezione w dniu 22 października 2008 r. papierosy został zatrzymane i W. S. (2) został skazany przez Sąd Rejonowy w R. za to, że w dniu 22 października 2008 r. w R. przy ul. (...) przewoził w samochodzie osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) towar w postaci wyrobów tytoniowych różnych marek bez polskich znaków akcyzy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 19.200 złotych, tj. za przestępstwo skarbowe z art. 91 § 3 k.k.s. w zbiegu z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Dowody:

- odpis wyroku k. 7250, t. XXXVII.

Podczas przeszukania w dniu 14 października 2009 r. u W. S. (2) w Z. zatrzymano papierosy bez polskich znaków akcyzy w ilości 825 paczek oraz alkohol bez polskich znaków akcyzy w ilości 72 butelek o pojemności od 0,5 do 1 litra.

Dowody:

- protokół przeszukania pomieszczeń w miejsc. Zapalów 258 – k. 7233-7236, t. XXXVII;
- protokół oględzin wyrobów akcyzowych – k. 7342-7355, t. XXXVII.

Papierosy bez polskich znaków akcyzy przywozili także A. Ż. (1) w okresie od września 2008 r. do marca 2009 r. bracia K. i M. W. (1) ze Ś. (K. W. (1) od września 2008 r. do marca 2009 r., zaś M. W. (3) od listopada 2008 r. do marca 2009 r.). Używali do tego samochodu R. (...) z przyczepką. Jednorazowo, początkowo gdy mieli małą przyczepkę przywozili po 300 kartonów (3.000 paczek), a potem już po 500 kartonów (5.000 paczek). Łącznie przywieźli co najmniej 15.000 paczek papierosów z ukraińskimi znakami akcyzy o wartości 86.250 złotych czym narazili podatek akcyzowy na uszczuplenia w wysokości 122.823 złote. Podczas przeszukania w dniu 14 października 2009 r. zatrzymano 6 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy należących do D. W. i przeznaczonych na jej własne potrzeby.

Dowody:

- wyjaśnienia M. W. (1) – k. 5910-5911, 5921-5922, 5987, t. XXX;
- zeznania świadka M. W. (1) – k. 11274v-11275v, t. LVII;
- wyjaśnienia K. W. (1) – k. 5991, 5997-5998, 6000-6001 t. XXX;
- zeznania świadka K. W. (1) – k. 11275v-11276 t. LVII;
- protokół przeszukania mieszkania w Ś. wraz z dokumentacją fotograficzną, ul. (...), t. XXX, k. 5897-5901;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6985-6986, 6995-6999, 7022-7023, t. XXXV; 7060-7062 t. XXXVI;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- materiały niejawne.

Papierosy w okresie od końca 2008 r. do maja 2009 r. przywoził także G. S., który 4-krotnie przewoził T. (...) każdorazowo 200-300 kartonów papierosów (2.000 – 3.000 paczek). G. S. skupował papierosy w C., płacąc średnio 36 złotych za karton, a sprzedawał A. Ż. (1) w cenie 38 złotych za karton. A. Ż. (1) odbierał papierosy na parkingu przed centrum handlowym (...) w K.. Łącznie G. S. przywiózł około 12.000 paczek papierosów z ukraińskimi znakami akcyzy o wartości 69.000 złotych czym naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie w wysokości 98.259 złotych. Oględziny telefonu G. S. świadczą o tym, że posiadał on zapisane numery telefoniczne A. Ż. (1) (pod nazwami: A. Ż. (2) – nr (...), (...) – nr (...), A (...) – nr (...)) i mężczyźni ci kontaktowali się ze sobą telefonicznie.

Dowody:

- wyjaśnienia G. S. – k. 4632-4634, 4663-4664, 4677 t. XXIV ; 10880, 10891 t. LV;
- zeznania świadka G. S. – k. 11167 t. LVI;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- protokół oględzin telefonu komórkowego G. S. – k. 4642-4649, t. XXIV;
- materiały niejawne.

Papierosy każdorazowo były skupowane z okolic granicy wschodniej, a następnie transportowane do R. dla A. Ż. (1). Łącznie A. Ż. (1) nabył co najmniej 96.000 paczek papierosów z ukraińskimi znakami akcyzy o wartości 552.000 złotych czym naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie w wysokości 786.070 złotych.

Papierosy dla A. Ż. (1) były zazwyczaj przywożone do garaży na H., przy CH P. oraz w B. przy ul. (...) – każdorazowo po około 300 kartonów (3.000 paczek). Odbiorem papierosów zazwyczaj zajmowała się J. K. (1), która pomagała A. Ż. (1) w ich dalszym rozprowadzaniu.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanej J. K. (1) – k. 6980-6984, 6985-6986; 6995-6999 t. XXXV.

Za jedną paczkę papierosów A. Ż. (1) płacił kurierom po około 4 złote, zaś gdy je odsprzedawał swoim odbiorcom uzyskiwał cenę od 4,15 złotych do 4,30 złotych za paczkę. Na jednym transporcie papierosów zarabiał około 400-500 złotych.

Od A. Ż. (1) papierosy nabywali jedynie członkowie grupy przestępczej, każdorazowo po minimum 100 kartonów (1.000 paczek) i rozprowadzali u swoich odbiorców. Odbiorcami hurtowymi od A. Ż. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej byli:

1) A. Ś. (1), który nabywał zarówno nielegalny alkohol, jak i papierosy bez polskich znaków akcyzy, a następnie je sprzedawał na targowisku. W dniu 17 lutego 2009 r. w garażach w R. przy ul. (...) „na górcie” zatrzymano alkohol w ilości 10 butelek plastikowych o pojemności 1 litra bez polskich znaków akcyzy oraz 6.218 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy o wartości 46.706,10 złotych i należnym podatku akcyzowym w kwocie 26.613,60 złotych i cła w kwocie 6.196,90 złotych, które należały do A. Ż. (1) i były przeznaczone dla A. Ś. (1).

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ś. (1) – k. 4096-4097, 4106-4107, t. XXI;
- skrócony odpis aktu zgonu A. Ś. (1) – k. 4149a, t. XXI,
- zeznania świadka J. K. (1) – k. 4081-4082, t. XXI, k. 7022-7023, t. XXXV;
- zeznania świadka P. P. (7) – k. 4113-4114, t. XXI;
- protokół przeszukania garaży przy ul. (...) k. 4076-4080, t. XXI;
- protokoły przeszukania k. 4083-4089, t. XXI;
- wyliczenie należności k. 4089-4091, t. XXI (wyliczenie bez alkoholu);
- dokumentacja fotograficzna k. 4136-4148, t. XXI;
- protokół okazania wizerunku – k. 7022-7048, t. XXXVI;
- protokół przeszukania mieszkania w S., ul. (...) – k. 5052-5054;
- dokumentacja fotograficzna – k. 5190-5197, t. XXVI;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- materiały niejawnne.

2) M. D., który brał po 50 kartonów (500 paczek) miesięcznie w okresie od września 2007 r. do stycznia 2009 r. Podczas przeszukania pomieszczeń użytkowanych przez M. D. w dniu 20 maja 2009 r. zatrzymano wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości 3.819 paczek o łącznej wartości 31.344 złote.

Dowody:

- wyjaśnienia M. D. – k. 7133-7136, t. XXXVI; 9128, t. XLVI; 10877, 10891 t. LV;
- zeznania świadka M. D. – k. 11278v-11279, t. LVII;
- wyjaśnienia podejrzanej J. K. (1) – k. 6995-6999, 7022-7023, t. XXXV;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w R. – k. 7084-7088 t. XXXVI;
- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w R. 7089-7091, t. XXXVI;
- materiały niejawnne.

3) J. K. (1), która mogła brać dowolne ilości papierosów i sprzedawać swoim odbiorcom. Podczas przeszukania w dniu 20 maja 2009 r. pomieszczeń użytkowanych przez J. K. (1) zatrzymano 84 paczki papierosów o łącznej wartości 672 złote. Nie ujawniono natomiast papierosów w garażu przy ul. (...), w którym zazwyczaj były przechowywane.

Dowody:

- protokół przeszukania – k. 6971-6973, 6974-6976, 6977-6978, t. XXXV;
- protokół oględzin papierosów wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 7051-7054, t. XXXIV;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6980-6984, 6985-6986, 6995-6999, t. XXXV; 11279, t. LVII;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- materiały niejawne.

4) oskarżeni G. i K. M. (1), którzy nabyli w okresie od lipca 2008 r. do kwietnia 2009 r., co najmniej trzykrotnie po 100 kartonów (1.000 paczek), łącznie 300 kartonów (3.000 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 5.190 złotych i wartości rynkowej 17.250 złotych, przez co narazili budżet Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 24.565 złotych oraz cła w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu w kwocie 2.989,40 złotych. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży papierosów na własny rachunek wyniosła co najmniej 12.450 złotych – licząc po cenie zakupu 4,15 złotych za paczkę, czyli po 6.225 złotych. Podczas przeszukania w dniu 14 października 2009 r. u oskarżonych G. i K. M. (1) nie ujawniono wyrobów akcyzowych.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanej J. K. (1) – k. 6995-6999, 7022-7023, t. XXXV;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI.
- protokół przeszukania domu w R., ul. (...) – k. 5717-5719, t. XXIX;
- protokół przeszukania samochodu – k. 5720-5722, t. XXIX;
- materiały niejawne.

5) mężczyzna ze Ś. jeżdżący O. (...),

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- wyjaśnienia J. K. (1) – k. 6985-6986, t. XXXV;

6) R. P.,

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-5066, 5078-5080, t. XXVI;
- materiały niejawne.

7) Oskarżony K. G. (1) (brak zarzutu), który następnie sprzedawał papierosy innym osobom, w tym F. H., D. J. w cenie 4,50 złotych za paczkę.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanego J. K. (1) – k. 6985-6986, 6995-6999, 7022-7023, t. XXXV;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-5066, t. XXVI.
- stenogramy z rozmów telefonicznych K. G. (1) z J. K. (1) – k. 4439, 4440, t. XXII;
- stenogramy z rozmów telefonicznych K. G. (1) z A. Ż. (1) – k. 4299, 4312, 4337, 4361, 4367, 4382, 4383, 4408, 4431, 4448, t. XXII; 4540, 4544, t. XXIII;
- zeznania świadka F. H. – k. 676 t. IV
- stenogramy z rozmów K. G. (1) z F. H. – k. 4369, 4402, t. XXII;
- zeznania świadka D. J. – k. 682-683 t. IV
- stenogramy z rozmów telefonicznych K. G. (1) z D. J. – k. 4298, 4326, 4353, 4376, 4432, 4449, 4453, 4454, 4456, 4464, 4472, t. XXII
- zeznania świadka G. J. – k. 692-693 t. IV;
- materiały niejawne.

8) P. P. (2), który płacił od 3,95 złotych do 4,10 złote za paczkę a sprzedawał po 4,50 złote. Nabywał po 60-80 kartonów (600 – 800 paczek) na miesiąc, na dwa miesiące. Podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) w R. w dniu 20 maja 2009 r. zatrzymano 224 paczki papierosów bez polskich znaków akcyzy o łącznej wartości 1.792 złote.

Dowody:

- wyjaśnienia podejrzanego P. P. (2) – k. 6618, 6634-6635, 6637-6638, t. XXXIII; 11255, t. LVII;
- protokół przeszukania mieszkania przy u. (...) w R. – k. 6610-6612, t. XXXIII;
- protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 6626-6631, t. XXXIII;
- zeznania świadka P. P. (2) – k. 11276-11277 t. LVII;
- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- materiały niejawne.

9) oskarżony S. M., który nabył w okresie od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r., co najmniej trzykrotnie po 100 kartonów (1.000 paczek), łącznie 300 kartonów (3.000 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 5.190 złotych i wartości rynkowej 17.250 złotych, przez co narazili budżet Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 24.565 złotych oraz cła w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu w kwocie 2.989,40 złotych. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży papierosów na własny rachunek wyniosła co najmniej 12.450 złotych – licząc po cenie zakupu 4,15 złotych za paczkę.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5061-6066, t. XXVI;
- zeznania świadka A. Ż. (1) – k. 11652v-11654 t. LIX;

- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX;
- materiały niejawne.

10) oskarżony T. K. (1) i oskarżony Z. G. (1), nabyli trzykrotnie łącznie 14.000 kartonów (140.000 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 112.200 złotych i wartości rynkowej 805.000 złotych, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 1.146.352 złote oraz cła małej wartości w kwocie 64.512 złote. A. Ż. (1) był wówczas pośrednikiem, a sprzedaży dokonywała nieustalona osoba ze wschodniej Polski, cena wynosiła około 3,80 złotych za paczkę. Zyskiem ze sprzedaży obaj oskarżeni podzielili się po połowie. Łączna wysokość korzyści majątkowej osiągniętej ze sprzedaży papierosów na własny rachunek wyniosła co najmniej 532.000 złotych – licząc po cenie zakupu 3,80 złotych, to jest po 266.000 złotych każdy.

Dowody:

- wyjaśnienia A. Ż. (1) – k. 5092-5093, t. XXVI; k. 9229, 9230 t. XLVI; k. 11358v-11359 t. LVII;
- zeznania świadka A. Ż. (1) – k. 11652v-11654 t. LIX;
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX;
- materiały niejawne.

Oskarżeni T. K. (1) i Z. G. (1) zostali skazani wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 21 grudnia 2009 r. za przestępstwa i przestępstwa skarbowe związane przechowywaniem, wyrabianiem i obrotem wyrobami w postaci papierosów i alkoholu bez polskich znaków akcyzy popełnione w dniu 12 lutego 2009 r. i 23, 24 marca 2009 r., które pochodziły z inne źródła.

Dowody:

- odpis wyroku – k. 5367-5370, t. XXVII; k. 11669-11670 t. LIX.

Podczas przeszukania w dniu 14 października 2009 r. mieszkania oskarżonego T. K. (1) w B., ul. (...) zatrzymano 42 butelki nielegalnego alkoholu bez polskich znaków akcyzy i wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości 260 paczek.

Dowody:

- protokół przeszukania mieszkania w B., ul. (...) – k. 5335-5338, t. XXVII.

Podczas przeszukania w dniu 14 października 2009 r. budynku mieszkalnego w S., ul. (...) wraz z pomieszczeniami gospodarczymi, tj. miejsca zamieszkania oskarżonego Z. G. (1) nie ujawniono wyrobów akcyzowych.

Dowody:

- protokół przeszukania k. 5381-5383, 5385-5386, t. XXVII.

11) M. S. (1), który w handlu papierosami współpracował z A. Ż. (1). Współpraca ta polegała na tym, że papierosy sprzedawali sobie wzajemnie, gdy któremuś z nich brakowało towaru do dalszej odsprzedaży. Kilka razy doszło do sprzedaży po 100-200 kartonów (1.000 – 2.000 paczek) papierosów jednorazowo.

Dowody:

- wyjaśnienia M. S. (1) – k. 8800-8801, t. XLIV;
- materiały niejawne.

Podczas przeszukania u M. S. (1) w dniu 14 października 2009 r. zatrzymano 7.330 paczek papierosów o łącznej wartości 42.147,50 złotych i akcyzie 60.020,00 złotych oraz etykiety i nakrętki służące do oznakowywania nielegalnie wyprodukowanych napojów spirytusowych.

Dowody:

- protokół oględzin samochodu – k. 8675-8681 t. XLIV;
- protokół przeszukania samochodu – k. 8662-8668, t. XLIV;
- protokół przeszukania posesji w B., ul. (...) k. 8681-8684 t. XLIV,
- dokumentacja fotograficzna do protokołu przeszukania posesji w B., ul. (...) k. 8745-8752, t. XLIV;
- protokół oględzin papierosów – k. 8782-8787 t. XLIV;
- protokół oględzin etykiet wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 8966-8973 t. XLV;
- protokół zatrzymania rzeczy – zapisków M. S. (1) – k. 8946-8948, t. XLV;
- protokoły oględzin zapisków M. S. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 8974-9056, t. XLV-XLVI;
- taryfikacja k. 8788, t. XLIV.

VI

Handel wyrobami akcyzowymi poza zorganizowaną grupą przestępczą

Pozostałym oskarżonym, a to oskarżonemu E. W., Z. W. (1), D. F. (1) i H. G. (2) nie udowodniono, aby wyroby akcyzowe nabywali od któregoś z członków grupy przestępczej lub też działali w jej ramach.

Działalność oskarżonych Z. W. (1) i D. F. (1)

Oskarżona D. F. (1) w okresie od lipca 2008 r. do dnia 20 maja 2009 r. zajmowała się handlem nielegalnymi papierosami i spirytusem bez polskich znaków akcyzy, który nabywała u oskarżonego Z. W. (1). Za litr nielegalnego spirytusu płaciła 7-8 złotych, zaś sprzedawała go w cenie 14-15 złotych. Z kolei za paczkę papierosów płaciła 4,40-4,50 złote, a sprzedawała w cenie 5 złotych. Średnio do dnia 20 maja 2009 r. sprzedawała po 50 kartonów (500 paczek) i 25 l spirytusu tygodniowo. Oskarżony Z. W. (1) nabywał wyroby akcyzowe z nieustalonego źródła.

Dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonej D. F. (1) – k. 4980 t. XXV, 5017-5018, 5045 t. XXVI; k. 10971v-10972 t. LV; k. 11789v t. LIX;
- zapiski oskarżonej D. F. (1) k. 4993-4994, t. XXV.

Łącznie oskarżona D. F. (1) sprzedała na własny rachunek w tym okresie (46 tygodni) co najmniej 1.150 litrów nielegalnego spirytusu, uzyskując korzyść majątkową w kwocie co najmniej 16.100 złotych oraz 23.000 paczek papierosów pochodzących z przemytu, z czego 404 paczki papierosów o wartości 2.020 złotych zostały zatrzymane,

stąd łącznie ze sprzedaży wyrobów akcyzowych osiągnęła korzyść majątkową w kwocie 129.080 złotych. Z kolei oskarżony Z. W. (1) sprzedając powyżej wskazane wyroby akcyzowe na własny rachunek uzyskał korzyść majątkową za nielegalny spirytus w wysokości co najmniej 8.050 złotych, zaś za papierosy pochodzące z przemytu co najmniej 101.200 złotych, łącznie 109.250 złotych. Oskarżeni nabyli nie mniej niż 23.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez polskich znaków akcyzy, pochodzących z przemytu celnego, o wartości celnej 30.490 złotych i wartości rynkowej 132.250 złotych, przez co narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 188.329 złotych i cła małej wartości w kwocie 17.562,20 złote, a także nabyli wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego w ilości nie mniejszej niż 1.150 litrów, o stężeniu 93%, bez polskich znaków akcyzy, o łącznej szacunkowej wartości co najmniej 69.000 złotych, przez co narazili budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 53.072 złote.

Dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonej D. F. (1) – k. 4980 t. XXV, 5017-5018, 5045 t. XXVI; k. 10971v-10972 t. LV; k. 11789v t. LIX;
- zapiski oskarżonej D. F. (1) k. 4993-4994, t. XXV.
- opinia biegłej z zakresu rachunkowości – k. 11975-12023, t. LX;
- wyliczenia Urzędu Celnego w R. – k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX.

Podczas przeszukania w dniu 20 maja 2009 r. mieszkania oskarżonej D. F. (1) w Ś. ul. (...) i samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...) zatrzymano 404 paczki papierosów pochodzących z przemytu, bez polskich znaków akcyzy oraz alkohol bez polskich znaków akcyzy w ilości 4 butelek plastikowe o poj. 950 ml (jedna 0,7 l) nielegalnego spirytusu i 1 butelkę szklaną z etykietą (...) o poj. 0,5 l. Podczas przeszukania mieszkania oskarżonego Z. W. (1) w dniu 26 sierpnia 2009 r. nie ujawniono wyrobów akcyzowych.

Dowody:

- protokół przeszukania mieszkania w Ś., ul. (...) k. 4972-4975 t. XXV,
- protokół przeszukania samochodu – k. 4976-4978 t. XXV;
- dokumentacja fotograficzna k. 5022-5027 t. XXVI;
- protokół oględzin k. 5028 t. XXVI;
- protokół przeszukania osoby Z. W. (1) – k. 6069-6071, t. XXXI;
- protokół przeszukania w Ś., ul. (...) k. 6072-6073 t. XXXI.

VII

Dane osobo-poznawcze oskarżonych

Oskarżony W. F. (1) był wcześniej karany.

Dowody:

- karta karna k. 12088-12090, t. LXI;
- odpisy wyroków k. 8274-8293.

Oskarżony K. G. (1) nie był wcześniej karany. W toku postępowania został poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy orzekli, że tempore criminis oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a także, że może uczestniczyć w niniejszym postępowaniu. Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Dowody:

- karta karna k. 12069, t. LXI;
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 9429-9430, t. XLVII; 11679-11680, t. LIX.

Oskarżony K. G. (2) nie był wcześniej karany.

Dowody:

- karta karna k. 12061, t. LXI.

Oskarżony A. J. (1) był wcześniej karany. W toku postępowania, zarówno na etapie śledztwa, jak i w postępowaniu jurysdykcyjnym, został poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy dwukrotnie orzekli, że tempore criminis oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a także, że może uczestniczyć w niniejszym postępowaniu. Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Dowody:

- karta karna k. 12075-12076, t. LXI;
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 9455-9457, t. XLVII, k. 10912, t. LV.

Oskarżony T. K. (1) był wcześniej karany.

Dowody:

- karta karna k. 12085-12087, t. LXI;
- odpis wyroku k. 5367-5370, t. XXVI.

Oskarżony Z. G. (1) był wcześniej karany. W toku postępowania został poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy orzekli, że tempore criminis oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a także, że może uczestniczyć w niniejszym postępowaniu. Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Dowody:

- karta karna k. 12081-12083, t. LXI;
- odpis wyroku k. 5367-5370, t. XXVI;
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 9441-9443, t. XLVII.

Oskarżony S. M. był wcześniej karany.

Dowody:

- karta karna k. 12091-12093, t. LXI;

- odpisy wyroków – k. 5219, 5222, 5225, 5227, 5230-5231, t. XXVI.

Oskarżony Z. W. (1) był wcześniej karany, jednakże wszystkie skazania uległy zatarciu i w rejestrze karnym figuruje jako osoba niekarana.

Dowody:

- karta karna k. 12070, t. LXI;
- karta karna 6083-6084, t. XXXI; odpisy wyroków k. 6086, t. XXXI, k. 12070 t. LXI.

Oskarżona D. F. (1) była wcześniej karana, jednakże wszystkie skazania uległy zatarciu i w rejestrze karnym figuruje jako osoba niekarana.

Dowody:

- karta karna k. 12065, t. LXI.
- karta karna k. 5031, t. XXVI; odpisy wyroków k. 5033, 5035-5038, t. XXVI.

Oskarżony K. M. (1) nie był wcześniej karany

Dowody:

- karta karna k. 12068, t. LXI.

Oskarżona G. M. (1) nie była wcześniej karana

Dowody:

- karta karna k. 12114, t. LXI.

Oskarżony K. K. (1) nie był wcześniej karany. W toku postępowania został poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy orzekli, że tempore criminis oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a także, że może uczestniczyć w niniejszym postępowaniu. Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Dowody:

- karta karna k. 12067, t. LXI.
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 11247-11249, t. LVII.

OCENA DOWODÓW

Przed przystąpieniem do właściwej oceny zgromadzonego materiału dowodowego należy podkreślić złożony, wielopodmiotowy i wielowątkowy charakter sprawy. Część oskarżonych działała w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, natomiast pozostała część działała poza grupą, choć w podobnym okresie czasowym i w podobny sposób. Dodatkowo, znaczna część osób zaangażowanych w działalność grupy (w tym postaci kluczowe, jak P. R. czy A. Ż. (1)) została już prawomocnie skazana wyrokami Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt 184/11 oraz 13 lutego 2012 r. o sygn. akt IV K 231/11. W konsekwencji osoby te w niniejszej sprawie na etapie postępowania sądowego występowały w charakterze świadków, mimo iż w toku śledztwa miały status podejrzanych. W ocenie Sądu tego typu sytuacja procesowa, w połączeniu z typową dla zorganizowanych grup przestępczych siecią wzajemnych powiązań i zależności pomiędzy członkami grupy, obliżowała Sąd do szczególnie starannej oceny dowodów o charakterze osobowym.

Dokonując oceny tych dowodów Sąd oparł się zatem na szczegółowej analizie ich treści przy uwzględnieniu etapu, na którym dane zeznania czy wyjaśnienia były składane oraz przy uwzględnieniu sytuacji procesowej, w jakiej osoby te w danym momencie się znajdowały. Wskazać trzeba, że dla oceny wiarygodności dowodów ze źródeł osobowych nie ma decydującego znaczenia faza postępowania, w jakiej zeznania te zostały złożone. Podstawowe znaczenie ma bowiem treść tych relacji analizowana w powiązaniu z innymi dowodami. Sama zmiana zeznań przez świadków czy też wyjaśnień przez oskarżonych nie oznacza automatycznie utraty wartości dowodowej relacji złożonych wcześniej. Zarówno zeznania, jak i wyjaśnienia stanowią bowiem pełnoprawny dowód także w części, którą osoba przesłuchana w późniejszym toku postępowania odwołuje. Sąd wydaje wyrok na podstawie całości zgromadzonego w postępowaniu i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego. Ocenie podlegają także te dowody, które pierwotnie wprowadzone do procesu, zostały następnie odwołane. Obowiązująca procedura karna nie przewiduje bowiem możliwości odwołania zeznań czy też wyjaśnień złożonych we wcześniejszej fazie postępowania. Każda zmiana tychże treści podlega ocenie Sądu, a co za tym idzie, wersja przedstawiona jako ostatnia wcale nie musi zostać uznana za wiarygodną przez Sąd orzekający w sprawie. Badaniu podlega bowiem przyczyna zmiany treści zeznań czy też wyjaśnień, wiarygodność dokonanej modyfikacji oraz zgodność nowej wersji zdarzenia z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Z powołanych powyżej powodów Sąd dając wiarę poszczególnym zeznaniom i wyjaśnieniom kierował się przede wszystkim ich wewnętrzną spójnością i zgodnością z pozostałymi dowodami, a nie statusem procesowym osoby je składającej czy też fazą postępowania, w jakiej zostały złożone. Jest to o tyle istotne, że relacje poszczególnych osób w zakresie ilości wyrobów akcyzowych były częściowo sprzeczne, stąd należało przyjąć najkorzystniejszą wersję dla danego oskarżonego, w większości przypadków były to ilości do jakich się sami przyznawali, zaś gdy oskarżeni się nie przyznawali Sąd analizował pozostałe dowody i przypisywał ilości z nich wynikające.

Zasadniczym dowodem wskazującym na sprawstwo poszczególnych oskarżonych były głównie wyjaśnienia lub zeznania pozostałych osób uczestniczących w przestępczym procederze, a także nierzadko wyjaśnienia samych oskarżonych przyznających się do winy.

Istotnym dowodem w sprawie były zatem pomówienia. Pomówienie jest jednym z rodzajów wyjaśnień osoby zainteresowanej w wyniku procesu. Istnieją dwa rodzaje pomówień. Do pierwszego z nich należą te pomówienia, w których współoskarżony, zapierając się własnej winy, pomawia inną osobę, przeważnie współoskarżonego, o popełnienie danego czynu i w ten sposób dąży do ekskulpowania własnej osoby. Natomiast w niniejszej sprawie mamy do czynienia z pomówieniem określanym jako złożone, a więc takim gdy osoba pomawiająca przyznaje się do winy, twierdząc jednocześnie, że także inna osoba (z reguły współoskarżony) brała udział w przestępstwie, które jest przedmiotem osądu w danej sprawie. Pomówienie współoskarżonego jest dowodem specyficznym podlegający wnikliwej ocenie. Taki dowód uznać należy za pełnowartościowy o ile spełnia on określone warunki wynikające z ugruntowanej linii orzeczniczej, a mianowicie jest konsekwentny, logiczny i znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Ponadto należy mieć również na uwadze właściwości charakteru osoby pomawiającej, a w szczególności zwrócić uwagę na to, czy osoba taka nie ma określonego interesu procesowego lub osobistego w obciążaniu współoskarżonego jak chociażby istnienie negatywnego stosunku czy też konfliktu. Nadto za warunek sine qua non dla nadania pomówieniu waloru pełnowartościowego dowodu jest również stwierdzenie, że osoba, od której pochodzi pomówienie miała pełną swobodę wypowiedzi składając wyjaśnienia pomawiające inną osobę. Nie można także dyskredytować dowodu z pomówień współoskarżonego lub zeznań świadka pomawiającego tylko dlatego, że występują w nich drobne sprzeczności, przeinaczenia, zwłaszcza kiedy wynikają one ze znacznej odległości czasowej składanych wyjaśnień lub zeznań, odmiennej techniki przesłuchania, czy nawet właściwego, dla każdej z przesłuchujących osób, formułowania depozycji tej osoby. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 grudnia 2010 r., sygn. akt II AKa 192/10).

Wskazać należy, że istotnym materiałem dowodowym wskazującym na funkcjonowanie grupy przestępczej i pozwalającym na powiązanie jej poszczególnych członków były między innym wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) i wyjaśnienia i zeznania A. Ż. (1), jako osób posiadających największą wiedzę, którzy to obszernie opisali

zasady funkcjonowania procederu. Znalazły one potwierdzenie w protokołach eksperymentów procesowych, w których wskazywali miejsca wytwarzania, oczyszczania i rozlewania nielegalnego alkoholu etylowego, czy też jego magazynowania, jak i magazynowania wyrobów tytoniowych. Także w większości przypadków protokoły przeszukania i zatrzymania rzeczy u pozostałych oskarżonych wskazują na ich związek z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy. Z kolei stenogramy rozmów telefonicznych, protokoły oględzin zatrzymanych telefonów i ujawnione treści SMS-ów i zapisy w książkach adresowych, a także materiały niejawnie wskazują niezbicie, iż pomiędzy oskarżonymi w ramach grupy przestępczej dochodziło do stałego kontaktu i również zamówienia na wyroby akcyzowe były składane telefonicznie, przy czym oskarżeni posługiwali się wcześniej ustalonym słownictwem na określenie danego rodzaju wyrobu akcyzowego. Wskazać również należy, iż ilości wyrobów akcyzowych wskazywane przez poszczególnych oskarżonych, w tym tych przyznających się do winy były różne, co w świetle skali procederu i ról jakie oskarżeni pełnili w ramach grupy przestępczej, a w szczególności upływu czasu, uznać należy za typowe. Obiektywnym dowodem, który jednak oddaje skalę procederu są wyroby akcyzowe zatrzymane w poszczególnych pomieszczeniach użytkowanych przez oskarżonych, a także informacje podawane w trakcie rozmów telefonicznych pomiędzy nimi. W świetle powyższego przy ustalaniu ilości wyrobów akcyzowych Sąd miał na uwadze przede wszystkim relacje oskarżonych A. J. (1) i A. Ż. (1), przy czym ilości podawane przez nich były korygowane podczas konfrontacji z poszczególnymi oskarżonymi i nierzadko dochodziło do ustalenia konkretnej ilości w trakcie konfrontacji, którą to Sąd przyjmował w ustaleniach faktycznych. W pozostałych przypadkach Sąd przyjmował najbardziej korzystne dla oskarżonych ilości wyrobów akcyzowych będących pochodną relacji odpowiednio oskarżonych A. J. (1) i A. Ż. (1), potwierdzonych przez innych przyznających się do winy oskarżonych oraz wynikających odpowiednio ze stenogramów rozmów telefonicznych, treści SMS-ów i materiałów niejawnych.

Przechodząc do właściwej oceny dowodów należy w pierwszej kolejności odnieść się do wyjaśnień i zeznań osób, które przyznały się do zarzutów i w szczegółowy sposób opisały prowadzony przez siebie proceder.

P. R., który w postępowaniu przygotowawczym występował w charakterze podejrzanego, został skazany wspomnianym wyżej wyrokiem Sądu Okręgowego w G., dlatego na etapie postępowania jurysdykcyjnego w niniejszej sprawie miał status świadka.

W postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do pierwszego stawianego mu zarzutu, a to założenia i kierowania zorganizowaną grupą przestępczą. Wyjaśnił, iż nigdy nie miał do czynienia z nielegalną produkcją alkoholu, jego obrotem, jak też obrotem wyrobami tytoniowymi. Przyznał, iż handlował gotowym spirytusem w okresie od lipca 2008 r. do końca 2008 r., kupował go na giełdzie warzywniczej w K.-Z. od oskarżonego A. J. (1) i na targowisku w R. na W. od Ś.. Był to spirytus pakowany w plastikowych butelkach po 20 lub 25 butelek w kartonie, butelki litrowe. Spirytus ten był bez naklejek i znaków akcyzy. Kupował go po 5,50 – 6 złotych za butelkę. Odsprzedawał go A. Ż. (1), M. D., J. K. (1). Na każdej butelce zarabiał złotówkę. Tygodniowo handlował ilością 200-300 litrów spirytusu. Wyjaśnił, iż nigdy nie handlował papierosami. Następnie podał, iż w styczniu 2009 r. założył hurtownię z rozcieńczalnikami, sprzedawał go w pojemnikach tysiąc litrowych, najwięcej brał oskarżony A. J. (1), a także P. ze S. (oskarżony Z. G. (1)) i jego kolega T. z B. (oskarżony T. K. (1)). Rozcieńczalnik kupował z firmy (...), przywożony transportem a rozładowywany wózkiem widłowym przez oskarżonego W. F. (1) (k. 8424-8425). A. J. (1) kupował od niego tygodniowo 3-4 tony rozcieńczalnika (k. 8426).

Dalej jednak P. R. opisał sposób w jaki oczyszczał rozcieńczalnik, a o sposobie tym powiedzieć mu miał oskarżony A. J. (1), który tak właśnie robił. Rozcieńczalnik zakupywał z firmy założonej przez oskarżonego W. F. (1) na M. S. (2) za kwotę 4,20 złote za litr rozcieńczalnika. Jednorazowo – raz w tygodniu od oskarżonego W. F. (1) brał od 1.000 do 2.000 litrów skażonego rozcieńczalnika, który był mu przywożony z C.. Zrobiony spirytus odbierali m.in.: A. Ż. (1), M. D., oskarżony A. J. (1), J. K. (1), A. z K., A. Ż. (1) średnio przywoził do garażu w B. od lipca 2008 r. do grudnia 2008r. od 300-400 litrów gotowego spirytusu. Spirytus sprzedawał po 5,50 złotych za butelkę. A. Ż. (1) odsprzedawał go dalej. Kolejnymi odbiorcami byli: M. D. – brał tygodniowo ok. 100 litrów spirytusu, oskarżony A. J. (1) – brał najwięcej ok. 1300-1400 litrów, J. K. (1) – brała mniej, A. z K. – brał co dwa tygodnie 100 litrów. Następnie P. R. wyjaśnił, iż od stycznia 2009 r. zaczął współpracować z firmą (...) z K., brał od 10.000-20.000 litrów rozcieńczalnika, który był przywożony w plastikowych 1.000 litrowych pojemnikach. Średnio tygodniowo oskarżony A. J. (1) kupował od 3 do

4 ton rozcieńczalnika za 4,10-4,30 złote za liter. Kolejnym dużym odbiorcą był P. G. pseudonim (...) (oskarżony Z. G. (1)), współpracował on z T. z B. (oskarżony T. K. (1)). P. G. (oskarżony Z. G. (1)) kupował od niego tygodniowo od 2 do 4 pojemników tysiąc litrowych zawierających rozcieńczalnik po 4,30 złote za liter i sprzedawał do Czech. Za udostępnienie samochodów (...) płacił mu po 250 złotych za samochód plus paliwo (k. 8477-8479 t. XLIII).

Podczas kolejnego przesłuchania P. R. przyznał się do handlu rozcieńczalnikiem. Sprzedając rozcieńczalnik oskarżonemu A. J. (1) poznał osoby pomagające w rozlewaniu i sprzedaży spirytusu, byli to: Ania, jej chłopak M., A. Ż. (1) – który często z oskarżonym A. J. (1) zawozili spirytus do chłopaka o imieniu M. pseudonim „P. z okolic O. (M. S. (1)). Oskarżonemu A. J. (1) pomagał przy sprzedaży spirytusu mężczyzna o imieniu W. z R. C. (W. S. (1)), który spirytus przechowywał niedaleko swojego domu, w metalowym kiosku. Dalej P. R. przyznał, iż w okresie od lipca do grudnia 2008 r. nabywał rozcieńczalnik wyłącznie od M. S. (2) (k. 8516-8518 t. XLIII).

Następnie P. R. wyjaśnił, iż w styczniu 2009r. otworzył firmę (...), która miała zajmować się sprowadzaniem rozcieńczalnika z K. z firmy (...) lub (...). Z firmy, którą utworzył rozcieńczalnik zakupywał: oskarżony A. J. (1), P. ze S. (oskarżony Z. G. (1)), który wywoził rozcieńczalnik do Czech, A. Ż. (1), M. D., J. K. (1), osoba z K.. Oskarżony W. F. (1) współpracował z firmą (...), rozcieńczalnik sprzedawał oskarżonemu A. J. (1). Latem 2008 r. P. R. był świadkiem, jak oskarżony K. G. (2) przywiózł 50 kartonów spirytusu do garażu w R. – W.. M. z O. brał spirytus od oskarżonego K. G. (2). Z kolei P. ze S. (oskarżony Z. G. (1)) i A. Ż. (1) handlowali papierosami C. z Ukrainy. P. ze S. P. R. sprzedał w 2008r. dwa razy po 208 litrów spirytusu. Do stycznia 2009r. czyli do chwili otwarcia przez siebie działalności gospodarczej P. R. przewoził samochodem marki I. rozcieńczalnik z C.-B. z ul. (...) do K. przy Kopalni (...), do magazynu (...) i tam rozcieńczalnik oczyszczał podchlorkiem sodu i przez węgiel aktywny, który dostarczał mu oskarżony A. J. (1). Na 1 litrze po odliczeniu kosztów zarabiał od 0,50 groszy do 1 zł. Rozcieńczalnik kupował od oskarżonego W. F. (1). W C. na ul. (...) oskarżony W. F. (1) przyjmował, wyładowywał i ładował klientom przy pomocy wózka widłowego rozcieńczalnik. P. R. raz był z oskarżonym W. F. (1) w Czechach sprzedać 2.000 litrów rozcieńczalnika. Odbiorcą był jakiś Albańczyk. Wiele razy wiózł rozcieńczalnik z oskarżony W. F. (1) za Ż. w kierunku W., były to pojemności 2.000 litrów, 4.000-5.000 litrów. Odbierał to P. (oskarżony Z. G. (1)) i T. z B. (oskarżony T. K. (1)). W 2008 r. P. (oskarżony Z. G. (1)) płacił oskarżonemu W. F. (1), a w 2009 r. już jemu (k. 8535-8536, t. XLIII).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt 184/11 P. R. został skazany za założenie i kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, w postaci alkoholu różnego gatunku i wyrobów tytoniowych różnych marek oraz za dokonywane w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wprowadzanie ich do obrotu i oczyszczanie skażonego alkoholu.

W postępowaniu sądowym przesłuchany w charakterze świadka P. R. zeznał, we wrześniu 2008r. zaczął oczyszczać rozcieńczalnik, który kupował w K.. Pomagał mu oskarżony S. P. (1). Po oczyszczeniu handlował nim. W grudniu przestał oczyszczać rozcieńczalnik, założył własną działalność gospodarczą i otworzył hurtownię chemiczną w C. przy ul. (...), już nie oczyszczał rozcieńczalnika, a tylko go sprzedawał w 1.000 litrowych pojemnikach. Głównym odbiorcą był oskarżony A. J. (1), który oczyszczał rozcieńczalnik w tym samym miejscu, w którym robił to wcześniej P. R., przy Kopalni (...) w K.. Oskarżony W. F. (1) jeździł wózkiem widłowym i załadowywał ten rozcieńczalnik. Następnie zeznał, iż spirytus kupował od niego: A. Ż. (1) – brał ok. 1000 litrów tygodniowo, M. D. – brał 800-1000 litrów tygodniowo. Miał też klientów z giełdy. Dodał, iż nie handlował papierosami bez polskich znaków akcyzy, handlował nimi A. Ż. (1).

Świadek podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, z wyjątkiem fragmentu (k. 8424-8425), tzn. nie podtrzymał tego, że kupował spirytus, bo wtedy już oczyszczał rozcieńczalnik i go sprzedawał. Dodał również, iż nie przekazywał klientów oskarżonemu A. J. (1) i nie uczył go oczyszczania rozcieńczalnika (k. 11303-11304 t. LVII).

Wyjaśnienia i zeznania P. R., jako jednego z założycieli i kierowników grupy przestępczej, cechują się znacznym stopniem szczegółowości. Przede wszystkim świadek opisał w nich dokładny przebieg procesu oczyszczania rozcieńczalnika, a także wymienił liczne osoby, które kupowały od niego oczyszczony rozcieńczalnik jako spirytus –

alkohol przeznaczony do konsumpcji (do końca 2008 r.), a następnie rozcieńczalnik. Informacje te w przeważającym stopniu pokrywają się z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym materiałami niejawnymi. Z tych względów i zakresie korespondującym z ustalonym stanem faktycznym Sąd dał wiarę wyjaśnieniom i zeznaniom świadka P. R., uznając je za szczere i wyczerpujące.

Sąd dostrzegł jednak rozbieżności pomiędzy zeznaniami świadka P. R. a wyjaśnieniami oskarżonego A. J. (1). Ten drugi twierdził bowiem stanowczo, że to P. R. przekazał mu prowadzoną przez siebie rozlewnię nielegalnego spirytusu, pouczając o sposobie jego oczyszczania rozcieńczalnika i zapewniając klientelę. Natomiast P. R. kwestionował tę wersję zdarzeń twierdząc, że to właśnie oskarżony A. J. (1) namówił go do rozpoczęcia przestępnego procederu, gdyż miał już doświadczenie w tym zakresie. Nadto zaprzeczył, by zapewniał klientelę oskarżonemu A. J. (1).

W kontekście pozostałego materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień osób pracujących w nielegalnej rozlewni oraz klientów rozlewni, wersja przedstawiana przez oskarżonego A. J. (1) jest zdecydowanie bardziej wiarygodna. Przykładowo A. M. (3) (dawniej B.) wielokrotnie podkreślała, że całą nielegalną działalnością kierowali P. R. oraz oskarżony W. F. (1), i „widać było, że Jaworski się ich boi” (k. 6395, t. XXXII, por. też k. 6405-6407, t. XXXII, k. 11259-11260 t. LVII). Podobnie J. K. (1) podała, że wedle posiadanej przez nią wiedzy P. R. był osobą koordynującą działalność w zakresie oczyszczania rozcieńczalnika (k. 10881). M. J. (1) z kolei wyjaśnił, że w jego opinii oskarżony A. J. (1) był wykorzystywany przez P. R. i „padł jego ofiarą” (k. 9502).

P. R. twierdził ponadto, że oskarżony A. J. (1) był jednym z jego głównych klientów w okresie, gdy sam oczyszczał rozcieńczalnik. Okoliczności tej nie potwierdził jednak oskarżony S. P. (1), który pracował na rozlewni prowadzonej przez P. R. i miał informacje o klientach zaopatrujących się w niej. Wskazał on, że oskarżonego A. J. (1) poznał dopiero w momencie, kiedy ten przejmował rozlewnię po P. R..

Wersja przedstawiana przez P. R. miała zatem na celu umniejszenie jego odpowiedzialności kosztem oskarżonego A. J. (1). Stanowiła też próbę zatuszowania rzeczywistej roli P. R. jako osoby kierującej grupą przestępczą. Należy jednak od razu dodać, że kwestia ta w ramach niniejszej sprawy wpłynęła w zasadzie jedynie na okres popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu A. J. (1) – w akcie oskarżenia zarzucono mu przestępne działanie od połowy 2008 r., natomiast Sąd przyjął w wyroku, że działał od listopada 2008 r.

Wyjaśnienia i zeznania P. R. zawierają także cenne sugestie i aluzje na temat roli oskarżonego W. F. (1). Zostaną one omówione w dalszej części uzasadnienia.

Oskarżony A. J. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał, iż działalność z nielegalnym wytwarzaniem alkoholu rozpoczął w grudniu 2008 r., propozycję taką złożył mu P. R.. Siedziba firmy (...) była w mieszkaniu, a magazyn w C. na ulicy (...). P. R. sprzedawał mu rozcieńczalnik w cenie 4,50 – 5 złotych za litr. W produkcji nielegalnego alkoholu pomagali mu: M. M. (1) i A. M. (3) (poprzednio B.). Za każdy 1.000 litrowy pojemnik oczyszczonego rozcieńczalnika płacił im po 200 złotych. W grudniu 2008 r. przerobił średnio 3-4 pojemniki 1.000 litrowe zawierające oczyszczony rozcieńczalnik. Jego odbiorcami byli: A. Ż. (1), J. z R., P. P. (2) z R., K. pseudonim „P.” (oskarżony K. K. (1)), T. z K. (T. C.), mężczyzna z P., R. z Ł., R. z C., C. z R., M. z R., K. z C., M. z R. prowadzący dyskotekę (...) (oskarżony M. H. (1)). Alkohol sprzedawał w cenie 5,50-6 złotych. W styczniu i lutym 2009 r. przerobił mniej alkoholu, dwa pojemniki 1.000 litrowe, w marcu i kwietniu przerobił już 3-4 takie pojemniki tygodniowo, w maju 2-3 pojemniki (k. 7506-7507 t. XXXVIII). Następnie dodał, iż odbiorcami byli także: mężczyzna z O. pseudonim „P.” (M. S. (1)), mężczyzna o pseudonimie „S.” (oskarżony Z. G. (1)), M. J. (1), W. S. (1) z R. (W. S. (1)). Cenę za zrobiony spirytus ustalał P. R.. Podczas nielegalnej produkcji alkoholu wykorzystywane były trzy miejsca: w K. na W. P., w garażu w C. przy ulicy (...), w pobliżu dworca kolejowego R. C. (k. 7643-7646 t. XXXIX). Oskarżony na okazanych mu tablicach poglądowych rozpoznał: M. D., A. Ż. (1), M. M. (1), oskarżonego M. H. (1) – znanego mu jako M. z R. prowadzący dyskotekę (...), P. R., R. P. znanego mu jako R. z C., oskarżonego W. F. (1), oskarżonego S. P. (1), T. C. – znanego mu jako T. z K., W. S. (1) (k. 7647-7648 i k. 7782-7784 t. XXXIX).

Oskarżony A. J. (1) podczas eksperymentu procesowego wskazał między innymi na miejsca, w których dochodziło do oczyszczania spirytusu, szczegółowo je opisując (k. 7715-7746 t. XXXIX).

Podczas konfrontacji z oskarżonym K. K. (1) pseudonim „P.” oskarżony A. J. (2) podtrzymał, iż trzy, cztery razy zawiózł mu oczyszczony rozcieńczalnik (k. 9074-9076 t. XLVI).

Podczas konfrontacji z B. G. oskarżony A. J. (1) podał, iż przyjeżdżała ona do niego wraz ze swoim mężem oskarżonym Z. G. (1) po oczyszczony rozcieńczalnik, kupowali w ilościach 200 litrów tygodniowo, łącznie kupili ok. 2.000 litrów (k. 9435-9437 i k. 9438-9440 t. XLVII).

Podczas konfrontacji z R. M. (2) znanym mu jako R. z Ł., oskarżony A. J. (1) wskazał, iż mężczyzna ten kupował od niego 200 litrów spirytusu tygodniowo (k. 9500 t. XLVIII).

Podczas konfrontacji z M. J. (1) oskarżony wskazał, iż sprzedawał mu w okresie swojej działalności jednorazowo po 400-500 litrów po 5,50-6 złotych za litr (k. 9501-9502 t. XLVIII).

W postępowaniu sądowym oskarżony A. J. (1) nie przyznał się do udziału w grupie przestępczej, w pozostałym zakresie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, stwierdził, że ilość i wartość alkoholu podana w zarzutach zgadza się. Dodał, iż nigdy nie handlował wyrobami tytoniowymi. Odmówił składania wyjaśnień. Podtrzymał odczytane wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, w tym, iż w grudniu przerobił 3-4 pojemniki. Z obecnych na Sali rozpraw oskarżonych wskazał na oskarżonych Z. G. (1) i K. K. (1) jako odbiorców spirytusu od P. R. (k. 11004-11005 t. LV). Dodał, iż to P. R. nauczył go jak ma odkazać i oczyszczać rozcieńczalnik, to on przekazał mu swoją działalność w listopadzie 2008r. wraz ze swoimi klientami (k. 11304v t. LVII).

Wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) są obszerne, szczegółowe i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym materiałem niejawnym, stanowiącym podstawę do ustalenia stanu faktycznego. Oskarżony opisał dokładnie proces oczyszczania rozcieńczalnika, okoliczności rozpoczęcia przez niego tej działalności oraz wskazał licznych klientów, których zaopatrywał, a także miejsca i okoliczności dostarczania lub odbierania przez nich towaru. Podkreślał, że propozycję prowadzenia nielegalnej rozlewni złożył mu P. R., który wcześniej sam zajmował się tą działalnością, chciał jednak wycofać się z tego i zająć handlem skażonym rozcieńczalnikiem, co samo w sobie było zajęciem legalnym i w konsekwencji mniej ryzykownym. Przekazał więc oskarżonemu A. J. (1) rozlewnię wraz z wyposażeniem i aparaturą niezbędną do oczyszczania rozcieńczalnika, a także z pracownikiem w osobie oskarżonego S. P. (1) oraz liczną klientelą. Potwierdzają to relacje osób najściślej związanych z funkcjonowaniem rozlewni, tj. oskarżonego S. P. (1) („Osoby, które kupowały spirytus to byli wyłącznie znajomi R.. Te same osoby kupowały spirytus od K.” – k. 10901, t. LV) oraz A. M. (3) (które zostały już powołane powyżej). A zatem zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego, jako poparte pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, zasługują na wiarę również w tym zakresie.

Z wyjaśnień oskarżonego A. J. (1) wynika, że podczas pierwszego przesłuchania podał on nieprawdziwą, uzgodnioną z P. R. wersję dotyczącą zakupu podchlorynu sodu w sklepie (...)w G. (k. 7506-7507, t. XXXVIII). Następnie jednak swoje wyjaśnienia zmodyfikował wskazując, że w rzeczywistości substancję tę dostarczał mu P. R., a on sam nigdy nie był w rzeczonym sklepie (k. 7645, t. XXXIX). Sąd również w tym zakresie dał wiarę oskarżonemu, gdyż nie sposób twierdzić, że omawiana zmiana wyjaśnień miała na celu umniejszenie jego odpowiedzialności karnej. Powyższe wskazuje na relacje jakie panowały pomiędzy członkami grupy przestępczej, przejawiające się w możliwości mataczenia.

Wyjaśnienia oskarżonego A. J. (1) zawierają także cenne informacje na temat roli oskarżonego W. F. (1). Zostaną one omówione w dalszej części uzasadnienia.

Oskarżony S. P. (1) ps. O. – w postępowaniu przygotowawczym przyznał, iż brał udział przy nielegalnej produkcji alkoholu, nie przyznał się do handlu papierosami. W lipcu 2008 r. na prośbę P. R. wynajął lokal – magazyn w K. przy Kopalni (...), zaś za prace otrzymywał od niego pieniądze od 80 do 100 złotych dziennie. Do lokalu tego zwoził z P. R. węże, beczki, pompy, kartony, butelki i zaczęli nielegalną produkcję alkoholu. Alkohol rozlewał od lipca 2008

r. do listopada 2008 r., po tym okresie produkcję alkoholu przejął po P. R. oskarżony A. J. (1) pseudonim „K.”, u którego oskarżony pracował na tych samych zasadach. Oskarżony rozpoznał na okazanych mu tablicach poglądowych odbiorców nielegalnego spirytusu, a to: M. D., A. Ż. (1), oskarżonego S. K., M. M. (1), oskarżonego Z. G. (1), oskarżonego W. F. (1), oskarżonego A. J. (1), W. S. (1), J. K. (1) (k. 6919, 6921-6923, 6925-6940 t. XXXV).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony przyznał, że oczyszczał rozcieńczalnik. Do pozostałych zarzutów nie przyznał się, podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i odmówił składania wyjaśnień. Dodał, iż nic nie wiedział, aby „R.” i „K.” handlowali papierosami i aby któryś z klientów o to pytał. Osoby, które kupowały nielegalny alkohol to byli wyłącznie znajomi P. R.. Te same osoby kupowały spirytus od oskarżonego A. J. (1). S. P. (1) produkował alkohol w zależności od zamówień. Mógł zarobić na tym procederze ok. 4.000 złotych (k. 10900v-10901 t. LV).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) w zakresie dotyczącym nielegalnej produkcji alkoholu za wyczerpujące i szczere. Obfitują one w szczegóły dotyczące tej produkcji, o której oskarżony miał bezpośrednią wiedzę jako pracownik nielegalnej rozlewni. Ponadto są one zgodne z wyjaśnieniami i zeznaniami innych pracowników, tj. A. M. (3) (dawniej B.) i M. M. (1), a także oskarżonego A. J. (1) i częściowo P. R..

Oskarżony S. P. (1) potwierdził przy tym wersję oskarżonego A. J. (1) w części, w której twierdził on, że nielegalna rozlewnia, receptura oczyszczania rozcieńczalnika i klienci zostali mu przekazani przez P. R. („...R. przekazał cały interes K...”; „K. wiedział co i jak należy robić bo mu o tym powiedział R.” – k. 6924v, t. XXXV).

Sąd jednak nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego S. P. (1) w zakresie, w jakim kwestionował on fakt rozwożenia i sprzedawania oczyszczonego rozcieńczalnika. Z wyjaśnień J. K. (1) wynika wyraźnie, że oskarżony, razem z A. M. (3) (dawniej B.) wielokrotnie przywoził samochodem marki I. od 200 l do 1000 l alkoholu do garaży w R. przy ul. (...) (k. 702, t. XXXV). Podobnie oskarżony A. J. (1) wskazał w swoich wyjaśnieniach, że oskarżony S. P. (1) towarzyszył mu podczas co najmniej jednej transakcji (k. 9074v, t. XLVI).

Oskarżony S. P. (1) był także powściągliwy w podawaniu danych innych osób biorących udział w procederze. Wskazał, że razem z oskarżonym A. J. (1) jeździł samochodem I. na ul. (...) w C., gdzie składowany był rozcieńczalnik. Tam za pomocą wózka widłowego zbiorniki 1000-litrowe (tzw. mauzery) ładowane były do samochodu. Na pytanie prokuratora wyjaśnił jednak, że nie ma pojęcia, kto kierował wózkiem widłowym w trakcie załadunku mauzerów (k. 10900, t. LV). Tymczasem z akt sprawy wynika jednoznacznie, że wspomniany wózek widłowy był obsługiwany przez oskarżonego W. F. (1), czego dowodzą wyjaśnienia P. R. (k. 8424-8425, k. 8535-8540 t. XLIII), jak i samego oskarżonego W. F. (1) (k. 7839-7843, t. XL). Oskarżony S. P. (1) znał oskarżonego W. F. (1) (k. 6926, t. XXXV), a zatem jego wyjaśnienia w tym zakresie są niewiarygodne i najwyraźniej miały na celu zatajenie roli tego ostatniego w przestępnym procederze. Kwestia ta zostanie szerzej omówiona w dalszej części uzasadnienia.

A. M. (3) (dawniej B.), która w postępowaniu przygotowawczym występowała w charakterze podejrzanej, została skazana wspomnianym wyrokiem Sądu Okręgowego w G., dlatego na etapie postępowania jurysdykcyjnego w niniejszej sprawie miała status świadka.

Złożyła ona obszernie wyjaśnienia szczegółowo opisując proceder, w którym uczestniczyła, tj. proces oczyszczania rozcieńczalnika dla oskarżonego A. J. (1) (k. 6394-6395, k. 6405-6407, t. XXXII; k. 6443-6469, t. XXXIII; k. 9116, t. XLVI; k. 11259-11260, 11277-11278, t. LVII). Jej relacja zasadniczo pokrywa się z relacją pozostałych osób zaangażowanych w nielegalną produkcję, tj. oskarżonego S. P. (1), M. M. (1) oraz oskarżonego A. J. (1). A. M. (3) wyjaśniła, że jej rola polegała nie tylko na oczyszczaniu rozcieńczalnika, ale także na wydawaniu nielegalnego alkoholu klientom (k. 11258, t. LVII).

Wyjaśnienia A. M. (3) (dawniej B.) wskazywały także na zajmowanie się przez P. R. i oskarżonego W. F. (1) nie tylko wyrobem i sprzedażą nielegalnego alkoholu, lecz także obrotem papierosami bez polskich znaków akcyzy. (k. 6395, 6406v, t. XXXII). Jednakże w tym względzie są lakoniczne i nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Również S. K. (brak zarzutu w tym zakresie) zaprzeczył jakoby nabywał papierosy z przemytu,

stąd brak wystarczających podstaw, aby tylko na tej podstawie przypisać oskarżonym obrót wyrobami tytoniowymi pochodzącymi z przemytu.

Przy czym, co było już podnoszone, A. M. (3) stanowczo podkreślała w swoich wyjaśnieniach kierowniczą rolę P. R. i oskarżonego W. F. (1), i wyraźnie podrzędną wobec nich rolę oskarżonego A. J. (1) („Z tego co mówił A., jak i z jego zachowania wynikało, że A. bał się R. i W., często było tak że uzgadnialiśmy z A., ile mamy rozlać spirytusu po czym on zmieniał ilość spirytusu na większą mówiąc, że tak kazał W. i R.” – k. 6506v, t. XXXII).

Należy podnieść, że A. M. (3) następnie na rozprawie znacząco złagodziła swoje zeznania w kwestii oskarżonego W. F. (1) (k. 11277-11278, t. LVII), co jednak nie zyskało aprobaty Sądu i wobec pozostałego materiału dowodowego musiało zostać uznane za próbę umniejszenia odpowiedzialności tego oskarżonego. Zostanie to omówione poniżej.

M. M. (1), który w postępowaniu przygotowawczym występował w charakterze podejrzanego, został skazany wspomnianym wyrokiem Sądu Okręgowego w G., dlatego na etapie postępowania jurysdykcyjnego w niniejszej sprawie miał status świadka.

Jego wyjaśnienia są zasadniczo zbieżne z relacjami pozostałych osób zaangażowanych w nielegalną produkcję, tj. oskarżonego S. P. (1), A. M. (3) (poprzednio B.) oraz oskarżonego A. J. (1) (k. 6745-6749, 6764-6766, 6782-6783 t. XXXIV, k. 9117, t. XLVI; 11412v-11414, t. LVII). Świadek wyjaśnił jednak, że P. R. i oskarżonego W. F. (1) poznał w okolicznościach niezwiązanych z produkcją spirytusu, w związku z czym nie był świadomy ich roli w tym procederze. Wyjaśnienia te stoją w jaskrawej sprzeczności z relacją A. M. (3) (dawniej B.), jak również częściowo z treścią wyjaśnień samego M. M. (1) (który widywał oskarżonego W. F. (1) w magazynie przy ul. (...) w C.). Z tego powodu w tym zakresie Sąd odmówił im przymiotu wiarygodności.

Oskarżony S. K. – w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do handlu oczyszczonym rozcieńczalnikiem, ale nie do handlu papierosami bez akcyzy. Zaczął kupować tani alkohol w B. na targowisku, a później w C. na targowisku, był to spirytus w plastikowych butelkach o pojemności 1 litra za 12-13 złotych. Zakupiony spirytus rozrabiał z wodą i sprzedawał sąsiadom półlitrowe butelki za 5 złotych. Przeważnie kupował cały karton spirytusu, było w nim 20 butelek. Zarabiał na tym 700 złotych miesięcznie. W miesiącu sprzedawał karton alkoholu, z jednej butelki robił ok. 5 butelek, które sprzedawał po 5 złotych (k. 5812-5813, t. XXIX).

Następnie wyjaśnił, iż skontaktował się z nim oskarżonym A. J. (1) i zaproponował mu cenę 7 złotych za litr spirytusu. Spirytus odbierał w różnych miejscach wskazanych mu przez A. (A. B. (1)), do której numer telefonu wysłał mu sms-em oskarżony A. J. (1), a było to: w Ś., w K. obok Kopalni (...), w K. pod garażem, w R. obok dworca kolejowego, przy garażu w C.-B. przy ulicy (...). Pieniądze za spirytus płacił A.. Łącznie kupił 1.500 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika. Oskarżony zaprzeczył, aby handlował papierosami bez akcyzy, choć kiedyś zamówił u A. 90 kartonów to jednak nie otrzymał ich nigdy. Oczyszczony rozcieńczalnika jako alkohol spożywczy sprzedawał następnie swoim sąsiadom (k. 5839-5841, t. XXIX).

Podczas kolejnego przesłuchania podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia (k. 5856, t. XXX).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do uczestnictwa w grupie przestępczej i handlu papierosami, przyznał się do handlu alkoholem. Podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia, przyznał że spośród oskarżonych zna „O.” – oskarżonego S. P. (1) i (...) – oskarżonego A. J. (1) (k. 10813v-10814, t. LIV).

Następnie oskarżony wyjaśnił, iż od grudnia 2008r. do zatrzymania tj. do maja 2009 r. łącznie zakupił 1.500 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika, towar odbierał od A., tylko za pierwszym razem skontaktował się z oskarżonym A. J. (1). Około 200 litrów spirytusu rozrobił na wódkę i sprzedał, a resztę przeznaczył na paliwo do modeli latających. Jak wyjaśnił, 750 ml spirytusu to jest lot o długości około 6-7 minut. Spirytus kupował głównie w kanistrach 35 litrowych. W butelkach kupował jednorazowo ok. 20 sztuk i przeznaczał to na przerobienie na wódkę, a z kanistrów brał spirytus na paliwo. Papierosów nie kupował (k. 11756 t. LIX).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego S. K. za wiarygodne. Pozostają one w zgodzie z relacjami osób pracujących w nielegalnej rozlewni, tj. A. M. (3) (dawniej B.) i M. M. (1). Osoby te zgodnie wskazały, że po spirytus przyjeżdżał m. in. mężczyzna o imieniu S., który poruszał się zielonym O. (...) (k. 5840, t. XXX, 6765, t. XXXIV). A. M. (3) rozpoznała następnie S. K. podczas czynności okazania wizerunku (k. 6443, t. XXXIII). Nadto w telefonach użytkowanych przez A. M. (3) zapisany był numer oskarżonego S. K. 792-771-026 pod nazwą (...) (k. 6421-6424, 6431-6437, t. XXXII). Z kolei w telefonie oskarżonego S. K. ujawniono numer oskarżonego S. P. (1) 888-789-729, zapisany pod nazwą „O.”, a także sms-y wskazujące na prowadzenie przez niego sprzedaży spirytusu wśród znajomych (k. 5823-5833, t. XXIX). Część zakupionego przez niego nielegalnego alkoholu została zatrzymana podczas przeszukania mieszkania oskarżonego przy ul. (...) w C. w dniu 20 maja 2009 r. Zatrzymano wówczas spirytus w plastikowych nieoznakowanych butelkach w łącznej ilości 16,5 litra (k. 5803-5805, t. XXIX, k. 5807, t. XXIX).

Sąd dał wiarę oskarżonemu S. K. co do wykorzystania części zakupionego spirytusu jako paliwa dla modeli latających (k. 11779-11786, t. LIX). Oskarżony przedstawił dokumentację potwierdzającą uprawianie dyscypliny modelarstwa lotniczego, stąd wysoce prawdopodobnym jest wykorzystywanie przez niego oczyszczonego rozcieńczalnika jako paliwa do modeli latających. Nie zmieniło to jednak charakteru jego odpowiedzialności karnej.

Sąd dał również wiarę oskarżonemu S. K. w zakresie, w jakim kwestionował on zarzut handlu nielegalnymi papierosami. Żadne zgromadzone w sprawie dowody nie wskazują wyraźnie, by rzeczywiście miał on udział w tym procederze, zresztą nie został mu przedstawiony taki zarzut.

Oskarżony M. H. (2) – w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 6674, 6685-6686, t. XXXIV).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, przyznał się jedynie do tego, że raz kupił 150-200 litrów nielegalnego spirytusu od oskarżonego A. J. (1). Odmówił składania wyjaśnień. Podtrzymał te odczytane mu z postępowania przygotowawczego, był w cenie 6-7 złotych za litr. Oskarżony A. J. (1) przywiózł mu spirytus pod jego lokal (klub (...) w R.). Nie kupował, ani nie sprzedawał wyrobów tytoniowych bez akcyzy. Nie kupował, ani nie sprzedawał alkoholu G. M. (1) (k. 10977-10978, t. LV).

W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, iż nieprawdą jest, że kupił od oskarżonego A. J. (1) jednorazowo 1.000 litrów oczyszczonego rozcieńczalnika. Kupił od niego 200 litrów spirytusu, odebrał go na parkingu pod jego klubem (...). Spirytus przekazał komuś na wesele, nic na tym nie zarobił, sprzedał to w tej samej cenie za jaką kupił, za litr płacił ok. 6-7 złotych. Nie kupował papierosów. Od A. Ż. (1) nic nie kupował (k. 11756-11757 t. LIX).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim przyznał się do zakupu alkoholu od oskarżonego A. J. (1) oraz zaprzeczył kupowaniu alkoholu bądź papierosów od A. Ż. (1). Natomiast Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom w kwestii ilości zakupionego alkoholu. Oskarżony A. J. (1) wyjaśnił, że M. z R., właściciel dyskoteki (...) kupił u niego łącznie 1.000 litrów spirytusu, po towar przyjeżdżał srebrnym O. (...) (k. 7645, t. XXXIX). Rozpoznał także oskarżonego M. H. (1) podczas okazania wizerunku (k. 7647v, 7783, t. XXXIX). Nadto w telefonach oskarżonego A. J. (1) pod nazwą (...) ujawniono zapisany numer oskarżonego M. H. (1) 721-106-803 (k. 7672-7677, 7678-7682, t. XXXIX), co pośrednio dowodzi istnieniu stałych kontaktów pomiędzy oskarżonymi.

W konsekwencji Sąd przyjął, że ilość nielegalnego alkoholu zakupionego przez oskarżonego M. H. (1) była wyższa, niż zadeklarował, i wyniosła co najmniej 1.000 litrów.

Oskarżony K. K. (1) – w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 9131, t. XLVI).

Podczas konfrontacji z oskarżonym A. J. (1) oskarżony wyjaśnił, że nie kupował od niego spirytusu (k. 9074-9075, t. XLVI).

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień. Podtrzymał te odczytane mu z postępowania przygotowawczego (k. 10946, t. LV).

Następnie wyjaśnił, iż nie kupował od oskarżonego A. J. (1) spirytusu i nie handlował spirytusem (k. 11757, t. LIX).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) za niewiarygodne. Po pierwsze należy zwrócić uwagę, że sam oskarżony przyznał się do odbycia kilku spotkań z oskarżonym A. J. (1). Dla bezpieczeństwa zawsze miał zabierać ze sobą na nie kolegę J. K. (4), byłego zapaśnika (k. 9075, t. XLVI). Przesłuchany na tę okoliczność J. K. (4) potwierdził, że takie spotkania miały miejsce, choć w jego ocenie dotyczyły sprzedaży nielegalnych papierosów (k. 9115, t. XLVI). Po drugie sprzedaż spirytusu oskarżonemu K. K. (1) znajduje potwierdzenie w dowodach różnego rodzaju. Oskarżony A. J. (1) podczas konfrontacji szczegółowo opisał okoliczności transakcji (k. 9074v, t. XLVI, por. też k. 11004-11005, t. LV). Wskazał także, że oskarżony K. K. (1) rozliczał się nie z nim, ale bezpośrednio z P. R. (k. 7645, t. XXXIX). W aż trzech należących do niego telefonach ujawniono numery oskarżonego K. K. (1) (...) oraz (...) zapisane pod nazwami (...) o (...) (k. 7564-7568, 7569-7576; t. XXXVIII, k. 7678-7682, t. XXXIX). Nadto analiza zatrzymanych zapisków oskarżonego A. J. (1) dowodzi, że sprzedawał on spirytus oskarżonemu K. K. (1) (k. 7683, t. XXXIX).

W konsekwencji Sąd przyjął, że oskarżony K. K. (1) zakupił od oskarżonego A. J. (1) oczyszczonego rozcieńczalnika. Jednorazowo brał 1.000 litrów, a doszło do 3-4 transakcji (k. 9074v, t. XLVI). Łącznie więc kupił nielegalny alkohol w ilości nie mniejszej niż 3.000 litrów.

Oskarżony T. K. (1) – podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do handlu nielegalnym alkoholem i handlu papierosami bez akcyzy. Zatrzymane u niego papierosy i alkohol miał na własne potrzeby (k. 5355 i k. 5365-5366, t. XXVII).

Podczas konfrontacji z A. Ż. (1) oskarżony oświadczył, iż nie rozpoznaje go, odmówił składania wyjaśnień (k. 9229, t. XLVI).

Następnie oskarżony przyznał się do handlu papierosami, nie przyznał się do handlu nielegalnym alkoholem. Papierosami zaczął handlować na początku lata 2008 r., trwało to 1,5 miesiąca. Łącznie kupił od A. Ż. (1) papierosy 3 razy, zapłacił ponad 150.000 złotych za ok. 5.000 kartonów papierosów, zarabiał 2 złote na kartonie. Łącznie zarobił 12.000 złotych. W handlu tym pośredniczył oskarżony Z. G. (1). Oskarżony płacił oskarżonemu Z. G. (1), a ten A. Ż. (1). Mówiąc o zarobku 12.000 złotych miał na myśli to, iż była to kwota do podziału z oskarżonym Z. G. (1), więc w sumie on i oskarżony Z. G. (1) zarobili po 6.000 złotych (k. 9529, t. XLVIII).

Na rozprawie oskarżony przyznał się jedynie do handlu papierosami. Podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia (k. 10970, t. LV).

Dalej zeznał, iż raz wziął po 2 tyś. kartonów papierosów, a drugim razem 2640 kartonów. Po pierwszym zdarzeniu zostali zatrzymani i towar im skonfiskowano, ale potem ponownie kupili ten sam towar i znów zostali zatrzymani. Miał 5 groszy prowizji na jednej paczce papierosów. Swój towar sprzedawał po 3,95 złote. Te trzy transakcje miały miejsce w 2008 r. lub 2007 r.

Po odczytaniu wyjaśnień oskarżonego złożonych w sprawie o sygn. akt III K 878/09 (k. 303-304) oskarżony T. K. (1) podtrzymał je i dodał, iż papierosy pochodziły od A. Ż. (1), a alkohol z Ł. (k. 11654v t. LIX).

Następnie wyjaśnił, iż w ogóle nie kupował oczyszczonego rozcieńczalnika od oskarżonego A. J. (1). Nie kupował nielegalnego spirytusu od A. Ż. (1). Dwukrotnie z oskarżonym Z. G. (1) kupił od A. Ż. (1) jedynie papierosy bez akcyzy, ale nie było to 14 tyś. kartonów (k. 11756v, t. LIX).

Oskarżony Z. (P.) G. ps. T. – w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 5405, t. XXVII), odmówił składania wyjaśnień także podczas konfrontacji z A. Ż. (1) (k. 9230, t. XLVI) i z oskarżonym A. J. (1) (k. 9438-9440, t. XLVII).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, iż kupił około 40 litrów nielegalnego spirytusu i zrobił z niego nalewkę owocową. Był przy rozmowie oskarżonego T. K. (1) i P. R. odnośnie skażonego spirytusu, potem razem z oskarżonym T. K. (1) pojechał odebrać spirytus, nie wie jaka to była ilość (k. 10967-10970 t. LV).

Dalej oskarżony wyjaśnił, iż wziął razem z oskarżonym T. K. (1) dwa razy po 2-3 tyś., łącznie mogło być ok. 4-5 tyś. kartonów papierosów. Nieprawdą jest to, co mówi A. Ż. (1) (k. 11652v t. LIX).

Po odczytaniu oskarżonemu wyjaśnień złożonych w sprawie o sygn. akt III K 878/09 (k. 252-253 i k. 310-311) Z. G. (1) nie podtrzymał ich i dodał, że w przypadku papierosów w obu przypadkach uczestniczył w procederze razem z oskarżonym T. K. (1). Papierosy były od A. Ż. (1) (k. 11654v, t. LIX). Dodał, iż w 2007r. kupił od A. Ż. (1) rozcieńczalnik, nie kupował od niego spirytusu w okresie wskazanym w zarzucie. Razem z oskarżonym T. K. (1) dwukrotnie kupił papierosy bez akcyzy. Nie kupił od A. Ż. (1) 14 tyś. kartonów. (k. 11755v-11756 t. LIX).

Ze względu na ścisłe współdziałanie pomiędzy oskarżonymi T. K. (1) i Z. G. (1) w przestępnym procederze zasadne będzie łączne dokonanie oceny złożonych przez nich wyjaśnień. Dokonując tej oceny Sąd miał na uwadze znaczną zmienność wersji przedstawianych przez oskarżonych w toku postępowania, co niewątpliwie umniejszyło ich wiarygodność.

Po pierwsze należy zatem wskazać, że na udział oskarżonych w handlu nielegalnymi wyrobami akcyzowymi wskazuje fakt zatrzymania tych wyrobów (zarówno spirytusu jak i papierosów) w mieszkaniu oskarżonego T. K. (1) (k. 5335-5338, t. XXVII).

Po drugie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonych w zakresie, w jakim kwestionują oni zakup nielegalnego alkoholu od oskarżonego A. J. (1). Zarówno oskarżony A. J. (1) (k. 7643-7646, t. XXXIX; k. 9435-9437, k. 9438-9440 t. XLVII, k. 11003v11005, t. LV), jak i pracownik rozlewni – oskarżony S. P. (1) (k. 6925-6926, t. XXXV), jak i materiały niejawne, potwierdzają, że sprzedaż ta istotnie miała miejsce. Wskazuje na to również fakt, iż w telefonie oskarżonego Z. G. (1) ujawniono numer telefonu oskarżonego A. J. (1) 609-110-992, zapisany pod nazwą (...) (k. 5431-5437, t. XXVII). Oskarżony A. J. (1) wskazał ponadto, że czasami zamiast oskarżonego Z. G. (1) po towar przyjeżdżała jego żona, B. G. (k. 9435v-9436, 9439 t. XLVII); oskarżony A. J. (1) posiadał w telefonie numer B. G. 888-816-669, zapisany pod nazwą (...) (k. 7678-7682, t. XXXIX). Należy przy tym zaznaczyć, że oskarżony Z. G. (1) na co dzień posługuje się swoim drugim imieniem P. i tak też przedstawiał się oskarżonym w niniejszej sprawie (k. 10970, t. LV).

Po trzecie z akt sprawy wynika jednoznacznie, że oskarżeni kupowali rozcieńczalnik (brak dowodów aby był to oczyszczony rozcieńczalnik) w zbiornikach 1.000 litrowych od P. R. i oskarżonego W. F. (1). Wskazują na to zeznania P. R. (k. 8477-8480, t. XLIII), jak i wyjaśnienia oskarżonego W. F. (1) (k. 7875-7877, t. XL). Pośrednio przyznają to sami oskarżeni szczegółowo opisując spotkania z P. R., do których miało dojść najpierw w Ż., później – przy odbiorze towaru – w R.. Jednak pomiędzy wyjaśnieniami obu oskarżonych zachodzą sprzeczności świadczące o próbie przerzucania odpowiedzialności. Przykładowo opisując zakup rozcieńczalnika od P. R. w R. oskarżony Z. G. (1) wyjaśnił: „to była taka przysługa koleżeńska (...) Nie wiem, co K. robił z rozcieńczalnikiem” (k. 10968, t. LV). Z kolei odnośnie tego samego zdarzenia oskarżony T. K. (1) wyjaśnił: „ja byłem tam tylko jako kierowca (...) Z. G. (1) zabrał potem mój samochód i sam pojechał go gdzieś rozładować, ale ja nie wiem, gdzie” (k. 10970, t. LV).

Mając na uwadze liczne niekonsekwencje i sprzeczności z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie ilości papierosów kupowanych przez nich za pośrednictwem A. Ż. (1), a także aby oskarżeni zostali już skazani przez Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2009 r. sygn. akt III K 878/09 za czyny objęte niniejszym postępowaniem. Wskazać należy, że w toku powyższej sprawy brak było jakichkolwiek dowodów wskazujących, jakoby zatrzymane wówczas u oskarżonych T. K. (1) i Z. G. (1) wyroby akcyzowe pochodziły od członków grupy przestępczej, zaś oskarżeni przyznawali się do tych czynów i wskazywali inne źródło ich pochodzenia. W niniejszej sprawie te okoliczności zostały podniesione przez oskarżonych dopiero na etapie postępowania sądowego, we wcześniejszych wyjaśnieniach nawet o tym nie

wspominali. W konsekwencji Sąd przyjął, zgodnie z niezmiennymi w tej kwestii zeznaniami A. Ż. (1) (k. 5093, t. XXVI; k. 11652v, t. LIX), że oskarżeni kupili przez niego łącznie 14.000 kartonów papierosów bez polskich znaków akcyzy, przy czym sam A. Ż. (1) nie miał wiedzy, jakoby papierosy, w których sprzedaży pośredniczył zostały następnie zatrzymane oskarżonym, jak to starali się obecnie przedstawić oskarżeni (k. 11652, 11653, t. LIX). Zresztą ilości podawane przez oskarżonych, które zostały przy nich zatrzymane były sprzeczne z ilościami wskazanymi przez A. Ż. (1), którego relacje Sąd uznał za wiarygodne.

Oskarżony W. F. (1) – w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyznał jedynie, iż zna P. R., który handluje rozcieńczalnikiem. Prawie codziennie rozcieńczalnik odbierał oskarżony A. J. (1), w ilości 2 pojemników, inni odbiorcy to: P. G. (oskarżony Z. G. (1)) i jego kolega T. (oskarżony T. K. (1)) – wzięli 10 razy po 3 pojemniki 1.000 litrowe wypełnione w całości rozcieńczalnikiem. Dostawał za to od P. R. ok. 200-300 złotych. W 2008 r. ustalił ze swoją znajomą M. S. (2), prowadzącą kiosk chemiczny, iż będzie zamawiała rozcieńczalnik do dalszej odsprzedaży. Zamawiany rozcieńczalnik oskarżony odsprzedawał P. R., który dalej sprzedawał go innym. Od niego odbiorcą rozcieńczalnika był tylko P. R.. Jakiś czas później dowiedział się, że P. R. podobnie jak oskarżony A. J. (1) rozcieńczalnik oczyszczali, a potem sprzedawali jako alkohol konsumpcyjny gotowy do spożycia. Oskarżony nie przyznał się do sprzedaży papierosów bez akcyzy (k. 7839-7843, 7844-7845, 7875-7877, t. XL).

Podczas kolejnych wyjaśnień oskarżony ten przyznał się jedynie do handlu rozcieńczalnikiem na bazie alkoholu etylowego. Rozcieńczalnik kupował w firmie (...) w K. i odsprzedawał go P. R. (k. 8228, t. XLII).

Przyznał, iż raz podrobił podpis M. S. (2) na umowie kupna-sprzedaży samochodu dostawczego I. (k. 8309-8310 t. XLII).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień, podtrzymał te odczytane mu z postępowania przygotowawczego. Dodał, iż rozcieńczalnik od niego kupował P. R. (k. 10967 t. LV).

Ocena wyjaśnień W. F. (1) w świetle pozostałych zgromadzonych dowodów, w szczególności wyjaśnień współoskarżonych i zeznań świadków, a także materiałów niejawnych, musi prowadzić do uznania ich za niewiarygodne. Oskarżony starannie tuszował swój udział w nielegalnym procederze, jednak w sprawie zgromadzono szereg dowodów, które bezpośrednio lub pośrednio na ten udział wskazują.

Po pierwsze należy wskazać, że nazwisko oskarżonego W. F. (1) przewija się w relacjach znacznej części osób związanych z działalnością grupy. Wspominają o nim m. in. oskarżeni: Z. G. (1), T. K. (1), S. P. (1), A. J. (1) oraz świadkowie: P. R., A. M. (3) (dawniej B.), M. M. (1), A. Ż. (1), M. S. (1).

Co istotne, wspomina o nim również świadek R. K. (1), który zeznał, że od kolegów kolejarzy z P. usłyszał, że u F. można zamawiać tani spirytus i papierosy, skontaktował się z nim telefonicznie i został przywieziony przez niego do nielegalnej rozlewni w R. przy ul. (...) (k. 11411, t. LVII), gdzie wyrabianiem markowych napoi spirytusowych zajmował się oskarżony K. G. (3) wraz z B. B. (1). Wprawdzie podczas konfrontacji świadek nie był w stanie określić, czy osobą, z którą się kontaktował był istotnie oskarżony W. F. (1) – rozpoznał jedynie B. B. (1) (11754v-11755, t. LVIII), jednak znaczący pozostaje sam fakt, że „nazwisko F. padało w wypowiedziach kolegów jeśli chodzi o alkohol” (k. 11755v, t. LVIII).

Wyraźną ocenę roli oskarżonego W. F. (1) zawierają wyjaśnienia A. M. (3) (dawniej B.), która pracowała w nielegalnej rozlewni prowadzonej przez oskarżonego A. J. (1). Wielokrotnie i stanowczo podkreślała ona, że interesem kierowali P. R. i oskarżony W. F. (1). Przejawiało się to m. in. w tym, że „R. i W. przekazali ten interes A.” (k. 6406v, t. XXXII), oskarżony A. J. (1) stosował się do ich poleceń związanych z produkcją spirytusu, w rozmowie z nimi oskarżony A. J. (1) był wystraszony (k. 6506v, t. XXXII), oskarżony W. F. (1) przywoził rozcieńczalnik do rozlewni, czasem także zabierał gotowy spirytus do swojego V. (...) (k. 6406v, k. 6407, t. XXXII), oskarżony W. F. (1) przyjeżdżał na rozlewnię

jak był problem z jakością spirytusu (k. 11259v, t. LVII), A. M. (3) (dawniej B.) wraz z M. M. (1) przy zakładaniu nowej rozlewni jeździli do jego mieszkania w C. po sprzęt potrzebny do oczyszczania rozcieńczalnika (k. 6407, t. XXXII).

Dość powiedzieć, że w ocenie A. M. (3) (dawniej B.) oczyszczając rozcieńczalnik pracowała ona „u (...), u R. i u W. F. (2)” (k. 6395, t. XXXII). Podobne, choć mniej stanowcze są wypowiedzi innych osób pracujących związanych z nielegalną rozlewnią, tj. oskarżonego A. J. (1) i M. M. (1) (np. k. 7506-7507, t. XXXVIII, k. 6764-6766, t. XXXIV). Z kolei oskarżony K. K. (1) wyjaśnił, że słyszał od oskarżonego A. J. (1), że został on „zmuszony przez jakichś bossów” do zajmowania się nielegalnym odkazaniem rozcieńczalnika” (k. 9074v, t. XLVI).

O roli oskarżonego W. F. (1) mogą też świadczyć wyjaśnienia P. R.. Wskazał on przykładowo: „F. pozwolił mi otworzyć firmę” (k. 8535v, t. XLIII), „o tym, że wycofuję się z rozlewania alkoholu powiedziałem W. F. (2), który przyjął to do wiadomości... (k. 8479, t. XLIII). Wedle relacji P. R. działalność oskarżonego W. F. (1) była prowadzona na znacznie większą skalę, niż jego własna (k. 8535v).

Trzeba przy tym wskazać na powszechną tendencję do ukrywania udziału oskarżonego W. F. (1) w przestępnym procederze przez pozostałych członków grupy. Wielu z nich twierdziło, że zna oskarżonego, jednak znajomość ta nie ma związku z ich nielegalną działalnością. Dotyczy to np. M. M. (1) (k. 6745-6749, t. XXXIII) i oskarżonego S. P. (1) (k. 6926, t. XXXV) i pozostaje w jawnej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, co zostało rozwinięte przy ocenie wartości dowodowej relacji tych osób. Z kolei oskarżony A. J. (1) i A. M. (3) (dawniej B.) w toku postępowania znacząco zmienili swoje wyjaśnienia w tym zakresie, co jedynie wskazuje na znaczącą rolę oskarżonego W. F. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej.

Oskarżony A. J. (1) najpierw wskazał oskarżonego W. F. (1) jako właściciela składu rozcieńczalnika przy ul. (...) (k. 7643-7646, t. XXXIX), później jednak się z tego wycofał i stwierdził, że oskarżony tylko się tam „kręcił” (k. 11004, t. LV). Jest to niezgodne z wyjaśnieniami samego oskarżonego W. F. (1), który przyznał się do ładowania rozcieńczalnika m. in. dla oskarżonego A. J. (1) („prawie codziennie”).

A. M. (3) (dawniej B.), która tak jednoznacznie opisała rolę oskarżonego W. F. (1) w postępowaniu przygotowawczym, na rozprawie wycofała się ze swoich wyjaśnień wskazując, że w rzeczywistości nie miała wiedzy, czy oskarżony kieruje całym procederem; jedynie słyszała to od oskarżonego A. J. (1) (k. 11277-11278, t. LVII). Zakwestionowała w ogóle fakt widywania P. R. i oskarżonego W. F. (1) na rozlewni („Ja tych osób nie widziałam na rozlewni” – k. 11277, t. LVII), co stoi w jaskrawej sprzeczności nie tylko z jej wcześniejszymi, szczegółowymi wyjaśnieniami, lecz także ze jednoznacznym stwierdzeniem wypowiedzianym na tej samej rozprawie: „ja widziałam oskarżonego F. na terenie rozlewni” (k. 11278, t. LVII).

Za skrajnie nieudolną próbę tuszowania udziału oskarżonego W. F. (1) w handlu nielegalnym alkoholem może być uznana także wypowiedź oskarżony Z. G. (1), który na rozprawie twierdził, że numer telefonu od oskarżonego W. F. (1) wziął dlatego, że spodobała mu się „ładna bransoletka”, którą miał na sobie oskarżony W. F. (1) (k. 10969v, t. LV).

Opisane powyżej postawy oskarżonych i świadków zaangażowanych w działalność grupy wskazują wyraźnie na próby ukrywania rzeczywistej roli, jaką w grupie tej pełnił oskarżony W. F. (1).

Należy także wspomnieć o licznych sprzecznościach, jakie wynikają z wyjaśnień samego oskarżonego W. F. (1). Przykładowo podczas pierwszego przesłuchania oświadczył on: „Nie znam A. Ż. (1), J. K. (1), K. G. (1)” (k. 7841, t. XL), by na kolejnym stwierdzić „z osób wymienionych w zarzutach znam tylko P. R., A. Ż. (1), A. J. (1)” (k. 7876, t. XL). Początkowo twierdził także, że nie posiada wiedzy o sposobie wytwarzania nielegalnego alkoholu (k. 7876, t. XL), choć później przyznał, że sam się tym wcześniej zajmował (k. 8228v, t. XLII). Uparcie twierdził, że nigdy nie był w miejscu, gdzie był oczyszczany rozcieńczalnik (k. 7876v, t. XL), choć A. M. (3) (dawniej B.) wyjaśniła wielokrotnie, że przyjeżdżał na nielegalną rozlewnię, dzięki czemu w ogóle go poznała (k. 6395, 6406, t. XXXII). O próbie ukrywania swojego udziału w nielegalnym procederze, a także o znacznych możliwościach organizacyjno-perswazyjnych oskarżonego świadczy także wątek zakupu samochodu marki I.. Samochód ten został zakupiony przez

oskarżonego W. F. (1) (k. 8228; 8309-8310 t. XLII), który jednak podpisał się nazwiskiem swojej konkubiny M. S. (2) i nakłonił ją (k. 525-526, t. III) oraz osobę trzecią P. A. (k. 528-529, t. III) do zeznawania nieprawdy w tej kwestii.

Uwadze Sądu nie uszło także znaczące zachowania procesowe oskarżonego W. F. (1). Przykładowo na rozprawie podczas zeznań świadka G. S., który dowodził A. Ż. (1) papierosy z C. i opisywał, w którym miejscu w K. następowało przekazanie towaru, oskarżony wszedł świadkowi w słowo stwierdzając: „to był parking przed M1 bo ja dobrze znam K.” (k. 11167, t. LVI), choć o zdarzeniu tym nie powinien mieć żadnej wiedzy. Oskarżony W. F. (1) okazał się też dobrze poinformowany co do zgonu świadka W. S. (1) (k. 11246, t. LV), którego również – wedle swoich własnych wyjaśnień – w ogóle nie znał.

W ocenie Sądu przejawy tego typu „wszechwiedzy procesowej” oskarżonego świadczą o kluczowej roli, jaką odgrywał w grupie przestępczej i podważają jego wyjaśnienia w tej materii.

Sąd miał przy tym na uwadze, że większość dowodów przemawiających przeciwko oskarżonemu W. F. (1) stanowi dowody z pomówienia. W orzecznictwie natomiast wskazuje się, że dowód z pomówienia stanowi dowód szczególnego rodzaju, wymagający skrupulatnego zbadania i porównania z pozostałymi dowodami. „Jest dowodem, który ze względu na zainteresowanie osoby pomawiającej inną powinien być poddany szczególnie wnikliwej ocenie z rozważeniem, czy istnieją dowody potwierdzające bezpośrednio lub chociażby pośrednio wyjaśnienia pomawiającego, a nadto czy wyjaśnienia pomawiającego są logiczne i nie wykazują chwiejności albo czy nie są wręcz nieprawdopodobne” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 października 2012 r., sygn. akt II AKa 253/12).

Uznaje się zatem, że dowód z pomówienia „staje się dowodem popełnienia przestępstwa, o ile jest logiczny, konsekwentny, zgodny z logiką zdarzeń, nie jest wyrazem osobistego zainteresowania pomawiającego ukierunkowanego na umniejszenie zakresu jego odpowiedzialności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt WA 24/12).

Wyjaśnienia i zeznania osób wskazanych powyżej, a przede wszystkim A. M. (3) (dawniej B.) spełniają powyższe wymogi. Z pewnością nie wiążą się z próbą umniejszania własnej odpowiedzialności, są potwierdzone przez liczne inne dowody, a także częściowo przez postawę procesową samego oskarżonego W. F. (1). W świetle powyższego Sąd nie dał wiary oskarżonemu W. F. (1) w zakresie sprzecznym z ustalonym stanem faktycznym i uznał za wiarygodne wyjaśnienia i zeznania osób go pomawiających.

A. Ż. (1), który w postępowaniu przygotowawczym występował w charakterze podejrzanego, został skazany wspomnianym wyrokiem Sądu Okręgowego w G., dlatego na etapie postępowania jurysdykcyjnego w niniejszej sprawie miał status świadka.

W postępowaniu przygotowawczym przyznał się do handlu papierosami bez akcyzy. Wyjaśnił, iż kupował papierosy z Ukrainy, początkowo sprzedawał na targowisku w R., później zaczęli do niego przyjeżdżać odbiorcy. Papierosy składował w garażu w R. H.. Po 100 wagonów papierosów kupował: Ś., M. D., A. K. (2), oskarżony K. M. (1), mężczyzna ze Ś., oskarżony K. G. (1) (brak zarzutów w tym zakresie), P. P. (2), oskarżony S. M.. Później papierosy zaczęli mu wozić bracia S. i M. W. (1), G. S., woźili nawet po 500 wagonów. Za jedną paczkę płacił 4 złote, odsprzedawał w różnych cenach np. po 4,15-4,30 złote za paczkę. Na jednym transporcie zarabiał 400-500 złotych. Transporty przychodziły do garaży, a wynajmował ich kilka. To samo co on robił też: oskarżony K. M. (1), M. D., P., mężczyzna ze Ś., R. z C.. Handel nielegalnym alkoholem rozpoczął w 2006-2007, kiedy dostał skażony spirytus od oskarżonego M. H. (1). Kupował od niego 300 butelek tygodniowo po 7-8 złotych, sprzedawał po 11-12 złotych. Spirytus kupował również od oskarżonego K. G. (2), osiągał zysk 10-40 groszy na litrze sprzedając jako alkohol spożywczy. Później kupował od P. R. przez okres 3-4 miesięcy, potem od oskarżonego A. J. (1), który współpracował z oskarżonym W. F. (1). Odbiorcą spirytusu był też M. pseudonim „P. (M. S. (1)), kupił 2.000 litrów, zarobił na tym 20 gr na litrze. R. z C. kupił od niego spirytus kilka razy, łącznie ok. 800 litrów, sporadycznie kupił też od niego papierosy (k. 5061-5065, t. XXVI).

Podczas konfrontacji z oskarżonym T. K. (1) oskarżony odmówił składania wyjaśnień (k. 9229, 9230, 9231, 9236, t. XLVI).

W postępowaniu sądowym przesłuchany w charakterze świadka A. Ż. (1) zeznał, iż oskarżeni K. G. (2), M. H. (2), państwo M., Z. G. (1), K. G. (1) – to osoby, od których coś kupował lub im sprzedawał. Po odczytaniu mu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym świadek podtrzymał je i dodał, iż od oskarżonego M. H. (2) kupił w 2006r. dwa razy po 200 litrów spirytusu. Następnie zeznał, iż oskarżony K. M. (1) kupił od niego 4-5 razy alkohol, ale nie były to duże ilości. Tylko przypuszczał, że K. M. (1) przyjmuje dostawy papierosów. Następnie zeznał, iż J. K. (1) mogła w tych 4-5 razach zawozić jego towar K. M. (1), nie były to duże ilości – ok. 100-200 litrów.

Nie pamięta, w którym roku wioził spirytus oskarżonemu Z. G. (1) do J.. Odnośnie papierosów, które kupował oskarżony Z. G. (1), to był tylko pośrednikiem, miał za to prowizję. Takich transakcji było trzy, ok. 5000 kartonów po 10 paczek w kartonie. Następnie zeznał, iż J. K. (1) mogła w tych 4-5 razach zawozić jego towar oskarżonemu K. M. (1), nie były to duże ilości – ok. 100-200 litrów (k. 11376-11378, t. LVII).

Dalej zeznał, iż już dokładnie nie pamięta jakie ilości spirytusu i papierosów sprzedawał oskarżonym K. i G. M. (1), S. M.. Odnośnie oskarżonych T. K. (1) i Z. G. (1) był tylko pośrednikiem w sprzedaży papierosów. Oskarżony S. M. też kupował te papierosy, ok. 2-3 razy. Podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia i dodał, iż łącznie pięciokrotnie sprzedał spirytus, nie pamięta w jakiej cenie. Spirytus sprzedał tylko oskarżonym K. M. (1) i S. M.. Spirytus, który nadawał się już do spożycia kupował od oskarżonego K. G. (2). Odnośnie skażonego spirytusu to pośredniczył w transakcji kupna przez Z. G. (1) łącznie ok. 3 ton. J. K. (1) wydawała jego towar (k. 11653, t. LIX).

W postępowaniu sądowym przesłuchany w charakterze świadka podtrzymał fragment wyjaśnień złożonych na k. 5093 dodając, iż były to trzy przypadki po 4-5 tyś kartonów, mogło ich być w sumie 14 tyś. (k. 11652v, t. LIX). W postępowaniu sądowym przesłuchany w charakterze świadka podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia i dodał, iż każdorazowo oskarżeni K. M. (1) i S. M. brali po 100 wagonów. To było tylko kilka razy. (k. 11652v, t. LIX).

Sąd uznał wyjaśnienia i zeznania A. Ż. (1) za wiarygodne. Wyczerpująco opisał on prowadzony przez siebie proceder, źródła nielegalnego towaru, jego odbiorców i swoich współpracowników. Relacja A. Ż. (1) jest wewnętrznie spójna, ponadto pokrywa się z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym materiałem niejawnym. Z tej przyczyny Sąd uznał jego wyjaśnienia i zeznania za wartościowy dowód pozwalający na weryfikację wyjaśnień oskarżonych w niniejszej sprawie.

J. K. (1), która w postępowaniu przygotowawczym występowała w charakterze podejrzanej, została skazana wspomnianym wyrokiem Sądu Okręgowego w G., dlatego na etapie postępowania jurysdykcyjnego w niniejszej sprawie miała status świadka.

W postępowaniu przygotowawczym przyznała się do stawianych jej zarzutów i wyjaśniła, iż handlem papierosami bez akcyzy zajęła się w 2006 r. Papierosy takie kupowała na targowisku w R. od A. Ś. (2), a sprzedawała je u siebie w domu. W 2008 r. skontaktowała się z A. Ż. (1) i od tej pory w garażu przy centrum handlowym (...) w R. pilnowała przekazania towaru od mężczyzn o imieniu W. z Ukrainy i B.. Cena za paczkę takich papierosów dla niej to było 4 złote. Kupiła od A. Ż. (1) 15 wagonów papierosów, za które zapłaciła 600 złotych, sprzedawała je później po 4,80 złote za paczkę, głównie B. K.. Na całym procederze zarobiła 8 złotych na jednym wagonie. Dostawy były zazwyczaj po 500 wagonów. Odbiorcą papierosów z garażu był oskarżony K. G. (1) (brak zarzutu w tym zakresie). Za pilnowanie przekazania towaru dostawała pieniądze od A. Ż. (1), w różnych kwotach, najwięcej 100 złotych. Przyjmowała też towar w postaci spirytusu przez dwie pary – kobietę i mężczyznę. Klucz do tego garażu miał też M. D.. Odbiorcami byli: K. Ż. – brat A., A. i K. M. (3) (oskarżeni G. i K. M. (1)), M. z O. (M. S. (1)) i inni. Garaż wynajmował P. R. (k. 6980-6984, 6985-6986, t. XXXV).

Dalej J. K. (1) wyjaśniła, iż poznała trzy osoby, które dowoziły papierosy: S. z drugim mężczyzną, którego imienia nie zna – przywozili 450-500 kartonów papierosów tygodniowo i W. – przywoził. Osobą, która kupowała papierosy bez akcyzy i spirytus od A. Ż. (1) był oskarżeni K. M. (1) i jego żona A. (G. M. (1)), K. Ż. – kupował papierosy i inni. J. K. (1)

nie wiedziała jaką cenę płacili odbiorcy A. Ż. (1) za spirytus, pamięta że kiedyś żona K. A. (oskarżona G. M. (1)) płaciła po 6,80 złotych za butelkę (k. 6995-6999, t. XXXV, k. 7060-7062, t. XXXVI).

J. K. (1) na okazanych jej tablicach poglądowych rozpoznała: M. D., A. Ż. (1), oskarżonego K. G. (1), oskarżonego K. M. (1), M. S. (1) – jako M. z O., K. W. (1) – jako S., A. Ś. (1), W. S. (2), S. P. (2), J. K. (5), A. B. (1), oskarżoną G. M. (1) – na którą mówiła A. (k. 7022-7048, t. XXXV i XXXVI).

W wyjaśnieniach złożonych na k. 7074-7075, t. XXXVI J. K. (1) przyznała się do sprzedaży nielegalnego alkoholu i papierosów bez akcyzy, nie przyznała się do działania w zorganizowanej grupie, a w tych złożonych na karcie 9118, t. XLVI przyznała się jedynie do sprzedaży papierosów bez akcyzy.

Podczas konfrontacji z oskarżoną G. M. (1) J. K. (1) podtrzymała, iż kilka razy woziła spirytus we wskazane miejsce, były to cztery kostki gdzie jedna kostka to dwadzieścia litrowych butelek spirytusu (k. 9232-9233, t. XLVI), papierosów im nie woziła, to samo wyjaśniła podczas konfrontacji z oskarżonym K. M. (1) (k. 9234-9235 t. XLVI). Podczas konfrontacji z K. Ż. potwierdziła, iż kupował on spirytus (k. 9285 t. XLVII).

W postępowaniu sądowym przesłuchana w charakterze świadka J. K. (1) zeznała, iż handlowała papierosami, do garażu przywożony był również spirytus ale nim nie handlowała. Papierosy przywozili bracia W., nie pamięta kto przywoził spirytus. Podtrzymała odczytane jej wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, z wyjątkiem fragmentu, iż oskarżeni G. i K. M. (1) kupowali papierosy. Dalej świadek dodała, iż nie mogła każdemu wydawać towaru, tylko tym osobom, o których mówił A. Ż. (1). Ilości alkoholu i papierosów były duże (k. 11279-11280).

Sąd uznał wyjaśnienia i zeznania J. K. (1) za wiarygodne w przeważającej części, w jakiej zgodne są z ustalonym stanem faktycznym. Wyczerpująco opisała ona prowadzony przez siebie proceder, źródła nielegalnego towaru, jego odbiorców i swoich współpracowników. Jako osoba ściśle współpracująca z A. Ż. (1) przedstawiła ona relację zasadniczo zbieżną z jego relacją, a ponadto z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym. Z tej przyczyny Sąd uznał jej wyjaśnienia i zeznania za wartościowy dowód pozwalający na weryfikację wyjaśnień oskarżonych w niniejszej sprawie. Tym niemniej Sąd nie dał wiary J. K. (1) w zakresie, w jakim na etapie niniejszego postępowania sądowego zeznała, że nie handlowała alkoholem, a także nie dostarczała papierosów oskarżonym G. i K. M. (1). Zmiana ta, nie znajdująca oparcia w innych dowodach, w szczególności zeznaniach i wyjaśnieniach A. Ż. (1), a także w materiałach niejawnych. Dlatego fakt zmiany relacji i widoczne umniejszanie roli pozostałych oskarżonych sprawia, że w ocenie Sądu wersja ta jest niewiarygodna i wynika prawdopodobnie ze zmiany roli procesowej J. K. (1).

Oskarżony S. M. – w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż współpracował z A. Ż. (1), woził dla niego nielegalny spirytus, przeważnie jednym transportem brał 100 litrów spirytusu. Kilka razy widział się przy transporcie spirytusu z J. K. (1), która przyjmowała i wydawała alkohol (k. 5215-5216, t. XXVI).

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż u A. Ż. (1) nie pracował i nie kupował od niego żadnego alkoholu. Raz przewiózł A. Ż. (1) papierosy ukraińskie z C. do R., było to w 2002 r. (k. 10945-10946 t. LV).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego złożone na etapie postępowania przygotowawczego za zasadniczo wiarygodne, mając jednak na uwadze nieścisłości związane z podawaną przez niego chronologią zdarzeń. Sąd uznał jednak, że oskarżony nie pełnił wyłącznie roli „kuriera”, lecz nabywał od A. Ż. (1) alkohol, który dalej rozprowadzał wśród nieustalonych osób. Świadczą o tym wyjaśnienia A. Ż. (1), który konsekwentnie w toku całego postępowania twierdził, że oskarżony S. M. nabywał u niego oczyszczony rozcieńczalnika i był w stanie podać konkretne ilości (k. 5078-5080, 5155-5156, t. XXVI, k. 11652v-11654 t. LIX). Nadto z relacji A. Ż. (1) wynika, że oskarżony S. M. nabywał u niego również papierosy bez polskich znaków akcyzy (k. 5061-6066, t. XXVI; k. 11652v-11654, t. LIX). Osobę odpowiadającą rysopisowi S. M., która odbierała spirytus zapamiętała również pracująca dla A. Ż. (1) J. K. (1) (k. 6998, t. XXXV).

Natomiast diametralna zmiana wyjaśnień oskarżonego S. M. na etapie rozprawy głównej jest w ocenie Sądu próbą uniknięcia odpowiedzialności i pozostaje w jaskrawej sprzeczności z wyjaśnieniami złożonymi przez niego wcześniej.

Wprawdzie oskarżony wskazał, że pierwotnie złożone wyjaśnienia były wynikiem próby przekupstwa ze strony A. Ż. (1), jednak wersja ta nie wytrzymuje krytyki. Należy przede wszystkim wskazać, że pierwotne wyjaśnienia obfitowały w szczegóły dotyczące nielegalnego procederu prowadzonego przez A. Ż. (1). Nie sposób zaakceptować twierdzenia oskarżonego, że informacje te podał on za prokuratorem (k. 11945v, t. LV). Wyjaśnienia oskarżonego są również wewnątrznie sprzeczne, gdyż tłumaczy ich treść przekupstwem („one były za 10.000 złotych”), a jednocześnie twierdzi, że nie przyjął propozycji ze strony A. Ż. (1) („nie zgodziłem się na to”). Nadto twierdzi, że nie znał treści wyjaśnień A. Ż. (1) co do swojej osoby („ja nie wiem co on na mnie powiedział”), choć przyznaje, że czytał te wyjaśnienia i podał istotne szczegóły dotyczące jego „pracy” dla A. Ż. (1) (której istnieniu następnie zaprzeczył).

W tej sytuacji Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na etapie postępowania jurysdykcyjnego w zakresie w jakim zaprzeczał udziałowi w obrocie wyrobami akcyzowymi, a sprzecznym z ustalonym stanem faktycznym, jako niespójnym i sprzecznym z pozostałym materiałem dowodowym, w tym materiałami niejawnymi.

Oskarżona G. M. (1) – w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniła, iż spirytus kupiła kilka razy od A. Ż. (1), na różne okoliczności rodzinne, nie sprzedawała go nikomu. Od innych osób nie kupowała ani nielegalnego spirytusu, ani papierosów bez akcyzy (k. 5725, t. XXIX), następnie podtrzymała dotychczasowe wyjaśnienia (k. 5763-5766, t. XXIX).

Podczas konfrontacji z J. K. (1) oskarżona wyjaśniła, iż zna ją, ale papierosów bez akcyzy od niej nie kupowała, jedynie spirytus (k. 9232-9233, t. XLVI), rozpoznała też A. Ż. (1) (k. 9236, t. XLVI).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, przyznała jedynie, iż kupowała spirytus od A. Ż. (1). Alkohol ten kupili kilka razy dla siebie, na święta, raz 20 butelek na wesele córki. Spirytus trzymali w garażu, ponieważ w domu mieli remont. Oskarżona podtrzymała odczytane wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego (k. 10937-10938, t. LV).

Następnie wyjaśniła, iż łącznie do ich garażu przywieziono 500 litrów, z czego 50 litrów było dla nich, a reszta dla osoby wskazanej przez A. Ż. (1). Nic nie zarobili na przekazaniu reszty spirytusu. Nie kupowali od A. Ż. (1) papierosów (k. 11757v, t. LIX).

Oskarżony K. M. (1) – w postępowaniu przygotowawczym przyznał, iż wraz z żoną oskarżoną G. M. (1) kupili od A. Ż. (1) spirytus na wesele córki w cenie ok. 7-8 złotych za litr, kilka razy alkohol przywiózł mu A. Ż. (1), kilka razy kobieta o imieniu A.. Nie kupował od nich papierosów bez akcyzy (k. 5789, t. XXIX), następnie podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia (k. 5792-5793, t. XXIX).

Oskarżony rozpoznał A. Ż. (1) (k. 9231, t. XLVI), jak i J. K. (1) (k. 9234-9235, t. XLVI) jako osoby, od których kupował nielegalny spirytus. Nie pamiętał jakie ilości spirytusu kupował, ale nie było tego tak dużo jak podaje J. K. (1).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyznał, iż kupował alkohol – spirytus od A. Ż. (1) dla siebie, wypijali ten alkohol z rodziną, nie sprzedawał tego spirytusu. Podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i dodał, iż jedynie darował ten alkohol, kiedy rozwoził weselne ciasto po znajomych. Alkohol przelał do szklanych butelek. Nie wie ile w sumie zakupił spirytusu, kilkanaście litrów zamawiał kilka razy i raz zamówił 20 litrów na wesele córki (k. 10935-10937, t. LV).

Następnie dodał, iż mogło tak być, że do jego garażu przywieziono 5 razy po 100 litrów spirytusu. Papierosów nie kupował (k. 11654, t. LIX).

Dalej wyjaśnił, iż mogło tak być, że od A. Ż. (1) otrzymał spirytus po 100 litrów, natomiast wziął z tego dla siebie łącznie ok. 50 litrów. Z każdej dostawy dla niego była część od kilkunastu do 20 litrów, a resztę miał przekazać osobie wskazanej przez A. Ż. (1). Te 50 litrów wypijał, był to alkohol przeznaczony na wesele córki i imprezy okolicznościowe. Ostatni raz spirytus zakupił na przełomie lutego i marca. Spirytus przywoziła J. K. (1) (k. 11757, t. LIX).

Ze względu na ścisłą zgodność pomiędzy wyjaśnieniami oskarżonej G. M. (1) i oskarżonego K. M. (1) zasadnie będzie łącznie przeprowadzenie ich oceny. Na wstępie należy zaznaczyć, że zgodność ta może wynikać nie tylko z ich

obiektywnej prawdziwości, lecz również ze ścisłej relacji i stałych kontaktów łączących oboje oskarżonych, którzy są małżeństwem. Wskazać należy, iż oboje oskarżeni dokonywali zmiany swoich relacji na tych samych etapach postępowania sądowego, dopasowując ich treść do ujawnianego na kolejnych etapach postępowania sądowego pozostałego materiału dowodowego ich obciążającego, a w szczególności do treści materiałów niejawnych.

Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżeni kupowali nielegalny alkohol od A. Ż. (1). Wynika to zarówno z ich wyjaśnień, jak i relacji A. Ż. (1) i J. K. (1), a także materiałów niejawnych. Wątpliwości powstały jedynie w kwestii rzeczywistej ilości nabytego przez nich spirytusu. Sąd przyjął, że łącznie była to ilość nie mniejsza niż 500 litrów, co wynika z pomnożenia ilości wskazanej przez J. K. (1) (4-5 kostek po 20 litrów) przez ilość dokonanych transportów (4-5), która to ilość została ostatecznie przyznana przez oskarżonych. Są to jedynie ilości, które oskarżonym dostarczała J. K. (1), choć prawdopodobne jest, że oskarżeni już wcześniej zaopatrywali się bezpośrednio u A. Ż. (1), jednak nie udało się tego dokładnie ustalić (k. 5789, t. XXIX, k. 6986, k. 6998, 7061, t. XXXV, 9232v, 9234v, t. XLVI, k. 11377-11378, t. LVII)). Oskarżeni częściowo kwestionowali te ilości, jednak nie byli w stanie podać innych (9232v, 9234v, t. XLVI). Na etapie postępowania jurysdykcyjnego oskarżeni dodali, że z całego dostarczonego przez J. K. (1) spirytusu 500 litrów na własny użytek wzięli tylko niewielką część, łącznie ok. 50 litrów, a pozostałą część przekazali osobie wskazanej przez A. Ż. (1). Wersja ta nie została jednak w żaden sposób uprawdopodobniona, pojawiła się na końcowym etapie postępowania, i dlatego Sąd uznał ją jedynie za próbę umniejszenia odpowiedzialności karnej, będąca reakcją na treść materiału dowodowego obciążającego oskarżonych. Sąd nie zakwestionował przy tym, że oskarżeni rzeczywiście nabyli spirytusu przekazali dalszym osobom, bowiem jego ilości jednoznacznie wskazywały na taki zamiar, co jednak nie zmienia charakteru przypisanego im czynu.

Kolejne wątpliwości wiązały się z kwestią zakupu papierosów przez oskarżonych. Sąd w tym zakresie dał wiarę zgodnym wyjaśnieniom i zeznaniom A. Ż. (1) i J. K. (1), którzy twierdzili, że oskarżeni kupowali od A. Ż. (1) również papierosy (k. 5063, t. XXVI; k. 6998, t. XXXV). Co więcej, A. Ż. (1) wskazała, że oskarżony K. M. (1), podobnie jak on sam, przyjmował transporty papierosów zza wschodniej granicy (k. 5064, t. XXVI). Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonych G. i K. M. (1), którzy twierdzili, że wcale nie kupowali papierosów od A. Ż. (1). Wprawdzie J. K. (1) na etapie postępowania jurysdykcyjnego zmieniła swoją relację i wskazała, że nie przywoziła oskarżonym papierosów (...), t. LVII), jednak po pierwsze – zmiana ta nie jest w ocenie Sądu wiarygodna, po drugie zaś – nie wyklucza ona, iż oskarżeni nabywali papierosy bezpośrednio od A. Ż. (1) lub osób, które go zaopatrywały.

J. M. (1) – który w postępowaniu przygotowawczym występował w charakterze podejrzanego, został skazany wspomnianym wyrokiem Sądu Okręgowego w G., dlatego na etapie postępowania jurysdykcyjnego w niniejszej sprawie miał status świadka.

Na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że początkowo pracował dla oskarżonego K. G. (2) jako kierowca, rozwoził towar w postaci rozcieńczalnika do klientów w kraju i za granicą. Praca ta miała jednak legalny charakter. Po zakończeniu pracy woził jeszcze kilkukrotnie jakiś towar od oskarżonego K. G. (2) dla oskarżonego K. G. (1), na posesję w R. przy ul. (...). Zdarzyło mu się też przewieźć jakiś towar dla oskarżonego K. G. (1) z giełdy w K. do garażu w B.. Nie miał jednak świadomości, że przewozi nielegalnie wytworzony spirytus, nie brał udziału w żadnej grupie przestępczej (k. 3720-3722, t. XIX; k. 4177, 4183-4184, 4210-4211, 4215-4217, 4229-4232, 4249-4251, t. XXI).

Przed sądem zmienił wyjaśnienia. Przyznał się do zarzucanych mu czynów i odwołał wyjaśnienia w zakresie przewożenia towaru oskarżonemu K. G. (1) z giełdy (k. 10882, 10890v, t. LV). Wersję tę potrzymał następnie jako świadek w niniejszej sprawie (k. 11411-11412, t. LVII).

W ocenie Sądu relacja J. M. (1) jest wiarygodna jedynie częściowo, tj. w zakresie w jakim przyznał się do przewożenia towaru dla oskarżonego K. G. (2), w tym do oskarżonego K. G. (1). Nie polega natomiast na prawdzie jego twierdzenie, że nie wiedział, jakiego rodzaju ani w jakim celu ten towar przewozi. Analiza pozostałych dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonych, zeznań świadków (np. S. N., H. K.), stenogramów rozmów telefonicznych prowadzi do wniosku, że J. M. (1) był świadomy istoty procederu, w którym uczestniczył. Warto zaznaczyć także, że jego zeznania, np. dotyczące

przyznania się do zarzutu udziału w grupie przestępczej są wyjątkowo labilne i niespójne. Dlatego też Sąd ostrożnie korzystał z jego wyjaśnień i zeznań, dając im wiarę jedynie w przypadku potwierdzenia za pomocą innych dowodów w zakresie zgodnym z ustalonym stanem faktycznym.

Oskarżony K. G. (2) – w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 908, t. V). Wyjaśnił, iż sprzedaje rozcieńczalnik różnym firmom, kupuje od firmy (...) w S. (k. 915-916, t. V). Średnio zamawiał 23.000 – 25.000 kg – odnośnie wagi rozcieńczalnika. Litr rozcieńczalnika odpowiadał wadze 0,8 kg. Zamawiał też rozcieńczalnik średnio 25.000 litrów od firmy (...) z siedzibą w M.. Rozcieńczalnik sprzedawał w cenie 5-6 złotych za litr. Zatrudnił J. M. (1), który wykonywał dla niego pracę magazyniera i kierowcy (k. 1007-1009, t. VI, k. 2148-2153, t. XI).

Następnie odmówił składania wyjaśnień (k. 1604-1605, t. IX), podtrzymał odczytane mu dotychczasowe wyjaśnienia (k. 2326-2327, t. XII).

Wyjaśnił, iż jego odbiorcą był oskarżony K. G. (1), kupował 400-500 litrów rozcieńczalnika co 2,3 tygodnie, firma Ś. z B., która kupowała od niego rozcieńczalnik w cenie 4,20-4,50 złote za litr, firma (...), firma (...) z T., jak również firmy zagraniczne jak m.in. firma (...) z Czech. Osobą, która zakupywała rozcieńczalnik był również: J. K. (6), K. z Z., Ł., M. pseudonim „P., V. z Czech (k. 2427-2430, 2448-2450, t. XIII, 3475-3476, t. XVII).

Na okazanych tablicach poglądowych oskarżony rozpoznał J. M. (1) (k. 3477-3489, t. XVII).

Podczas eksperymentu procesowego oskarżony wskazał miejsca odbioru rozcieńczalnika przez takie osoby jak: A. Ż. (1), Ł. Ś., J. K. (6), H. K., oskarżony K. G. (1) (k. 3688-3690 t. XVIII).

Następnie wyjaśnił, iż jego dostawcą była również firma (...) lub (...), (...), (...), (...). Rozcieńczalnik woził też do Czech i na Słowację – towar zawoził wówczas na parkingi pod domami handlowymi i na stacje paliw (k. 3650-3652, t. XVIII, k. 3669-3670, t. XVIII).

W postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do udziału w grupie przestępczej, do pozostałych zarzucanych czynów przyznał się. Odmówił składania wyjaśnień. Podtrzymał te odczytane mu z postępowania przygotowawczego (k. 10979-10980, t. LV).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do faktu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej w zakresie handlu rozcieńczalnikami. Znajduje to bowiem potwierdzenie w fakturach oraz dokumentacjach finansowych i skarbowych firm przez niego prowadzonych (k. 1059-1101, k. 1104-1124, t. VI; k. 1183-1427, t. VI-VIII).

Nie budzi również wątpliwości, że oskarżony sprzedawał towar licznym osobom, nie tylko związanym z grupą przestępczą. Świadczy o tym, poza obszernymi wyjaśnieniami samego oskarżonego K. G. (2), szereg zgromadzonych dowodów: dowody o charakterze osobowym (m. in. wyjaśnienia P. R., J. M. (1), M. S. (1), A. Ż. (1), zeznania H. K.), przeprowadzony eksperyment procesowy (k. 3650-3652, t. XVIII, 3669-3670, t. XVIII), stenogramy rozmów telefonicznych oskarżonego K. G. (2) z oskarżonym K. G. (1) (k. 4344, 4354, 4368, 4409, t. XXII; 4543, 4548, 4598, t. XXXIII).

Istotne wątpliwości wiążą się z kwestią, czy alkohol dostarczany przez oskarżonego K. G. (2) był skażonym rozcieńczalnikiem (jak utrzymuje w wyjaśnieniach sam oskarżony – k. 11790, t. LIX) czy też nieskażonym lub oczyszczonym rozcieńczalnikiem. Badania próbek zatrzymanego u oskarżonego K. G. (2) alkoholu wykazały ponad wszelką wątpliwość, że posiadał on alkohol oczyszczony w bliżej nieustalonych okolicznościach ze skaźnika – nieskażony, nie spełniający zatem wymogów wynikających z treści Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego (Dz. U. Nr 120, poz. 776. Został on oczyszczony w nieustalonych okolicznościach (k. 1026-1030; 1045-1049, t. VI; 1559-1568, t. VIII; 2324-2325; 2341-2358, t. XII; 2392-2401; 2405-2413, t. XIII; 7630-7633, t. XXXVII). Powyższe potwierdza fakt, iż jedna próbka nr 30/10 (k. 1047, 1566) spełniała wymagania co do skażenia określone w cytowanym wyżej

rozporządzeniu, stąd rozcieńczalnik nabywany przez oskarżonego musiał spełniać normy skażenia, zgodnie z karta charakterystyki i ze świadectwem jakości (k. 821-835 oraz DRZ 5007/10, 6638/10, 6640/10, 6642/10, 6643/10, 6644/10, 6645/10, 6646/10). Oskarżony K. G. (2) świadomie rozprowadzał pośród członków grupy przestępczej oczyszczony rozcieńczalnik – nieskażony rozcieńczalnik, jako alkohol nadający się do konsumpcji.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż wyjaśnienia oskarżonego K. G. (2), jak i zabezpieczona dokumentacja dotycząca działalności jego firmy jedynie w zakresie określonym treścią zarzutów ma znaczenie dla niniejszej sprawy – stąd podlega ona ocenie.

Oczyszczony w bliżej nieokreślonych okolicznościach rozcieńczalnik, jako alkohol spożywczy oskarżony dostarczał następnie – za pośrednictwem J. M. (1) – innemu członkowi grupy, tj. oskarżonemu K. G. (1), który z pomocą B. B. (1) rozcieńczał go z wodą, dodawał różnych składników i sprzedawał jako różnego rodzaju podrobione markowe napoje spirytusowe, których część oznaczał podrobionymi znakami towarowymi. Oskarżony K. G. (1) stanowczo zaprzeczył przy tym, by w rozlewni przy ul. (...) w R. przeprowadzał proces oczyszczania rozcieńczalnika, co potwierdza również B. B. (1). Wśród zatrzymanego wyposażenia rozlewni nie stwierdzono zresztą substancji lub aparatury do tego służącej. Również P. R. wskazał w swoich wyjaśnieniach, że latem 2008 r. dwukrotnie spotkał oskarżonego K. G. (2) w sklepie (...) w G. w trakcie kupowania dużych ilości podchlorynu sodu używanego do oczyszczania rozcieńczalnika (k. 8517v, t. XLIII). Wskazał również, że oskarżony K. G. (2) dostarczał spirytus (a nie rozcieńczalnik) różnym osobom związanym z grupą, często za pośrednictwem A. Ż. (1) (k. 8536, t. XLIII). Potwierdził to również M. D., który słyszał od P. R., że oskarżony K. G. (2) sprzedaje hurtowe ilości spirytusu (k. 7133-7136, t. XXXVI), a także sam A. Ż. (1), który osobiście kupował od oskarżonego K. G. (2) „spirytus, który był już odkażony i rozlany do butelek o pojemności ok. 1 litra” (k. 5079v, t. XXVI).

W tej sytuacji konsekwentne twierdzenie oskarżonego K. G. (2), jakoby nie przeprowadzał procesu odkażania rozcieńczalnika, a jedynie przypadkiem trafił na niedokazaną partię towaru i to w kolejnych dostawach (k. 11790, t. LIX) należy uznać za realizację przyjętej przez niego linii obrony. W świetle pozostałego materiału dowodowego są one bowiem całkowicie niewiarygodne. Wobec braku dowodów nie sposób uznać, iż to oskarżony K. G. (2) osobiście zajmował się technologią oczyszczania rozcieńczalnika, podczas której otrzymywał on produkt dużo lepszej jakości, aniżeli P. R. i oskarżony A. J. (1). Niemniej jednak faktem jest, iż oskarżony K. G. (2) posiadał i handlował oczyszczonym nieskażonym rozcieńczalnikiem, jako alkoholem konsumpcyjnym, co potwierdzają badania zabezpieczonego u oskarżonego alkoholu etylowego. A zatem, choć w toku postępowania nie udało się ustalić metody, za pomocą której był oczyszczany kupowany przez oskarżonego rozcieńczalnik, bez wątplenia oskarżony dysponował alkoholem uzyskanym w wyniku przeprowadzenia tego typu proces, dzięki czemu mógł oferować pozostałym członkom grupy spirytus zdatny do spożycia i miał tego pełną świadomość.

B. B. (1), który w postępowaniu przygotowawczym występował w charakterze podejrzanego, został skazany wspomnianym wyrokiem Sądu Okręgowego w G., dlatego na etapie postępowania jurysdykcyjnego w niniejszej sprawie miał status świadka.

W postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i szczegółowo opisał proces produkcyjny podrobianych markowych napoi spirytusowych (k. 41-43, 81-84, 90-91, 97-98, 106-107, t. I). W toku postępowania sądowego podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia i odmówił składania dalszych wyjaśnień (k. 10889-10990, t. LV; k. 11258v-11259, t. LVII). Zeznając w niniejszej sprawie jako świadek również potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia (k. 11306v-11307, t. LVII).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień i zeznań B. B. (6). Jego relacje są szczegółowe, konsekwentne, a przede wszystkim zgodne z całością zgromadzonego materiału dowodowego, zarówno w postaci zeznań świadków (w tym I. i P. B., W. G. (2)) i oskarżonych (w tym oskarżonego K. G. (2)), jak i dowodów innego rodzaju (w tym stenogramów rozmów telefonicznych B. B. (1) z oskarżonym K. G. (1), protokołu przeszukania posesji przy ul. (...) w R., protokołów oględzin telefonów B. B. (1) i oskarżonego K. G. (4)). W konsekwencji Sąd uznał

wyjaśnienia i zeznania B. B. (1) za szczere i w pełni wiarygodne, które pozwoliły na określenie ilości przetworzonego oczyszczonego rozcieńczalnika na markowe napoje spirytusowe.

Oskarżony K. G. (1) – w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, ale nie do podanych w zarzucie ilości. Wyjaśnił, iż spirytus kupował na targowiskach po to, aby potem go rozlewać lub odsprzedaż z zyskiem. Na każdej butelce zarabiał dwa złote. Sprzedawał różnym osobom, np. A. i B. z C. (k. 130-131, 134-135, 162-163, 164, t. I). Następnie odmówił składania wyjaśnień (k. 207-208, t. II).

Podczas eksperymentu procesowego przeprowadzonego w R. przy ulicy (...) oskarżony oświadczył, iż ujawnione w garażu rzeczy, a to m.in.: worki plastikowe, pudełka kartonowe, 75 butelek o poj. 1 litra z przezroczystym płynem bez etykiet – są jego własnością (k. 244-246, t. II). Następnie odmówił złożenia wyjaśnień (k. 262-265, 461-462, 501-502, 572-573, t. II) i podtrzymał dotychczasowe (k. 415-416, t. III).

Zaprzeczył, jakoby kupował spirytus od oskarżonego K. G. (2) (k. 635-636, t. IV).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony odmówił składania wyjaśnień (k. 10978-10979, t. LV).

Wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1) należy uznać za przyjętą przez niego linię obrony. Starannie unikał on podawania nazwisk osób, z którymi współpracował. W świetle zgromadzonych dowodów, w tym materiałów niejawnych, jest jednak oczywiste, że działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i miał kontakty z jej pozostałymi członkami, m. in. oskarżonym K. G. (2), od którego kupował oczyszczony nieskażony rozcieńczalnik jako alkohol spożywczy (k. 2427-2430, 2448-2450, t. XIII, k. 3650-3652, 3669-3670, t. XVIII), J. M. (1), który ten nielegalny alkohol mu dowoził (k. 3060-3063, t. XV, k. 3720-3722, t. XIX, 4215-4217, t. XXI; 4249-4251, t. XXI, k. 11411v-11412, t. LVII), A. Ż. (1), który dostarczał nielegalny alkohol i papierosy (brak zarzutu co do papierosów), i z którym dzielił garaż w R. H. (k. 262-265, t. II, k. 5064, t. XXVI), J. K. (1), która wydawała mu papierosy (k. 6985-6986, 6995-6999, 7022-7023, t. XXXV). Oprócz dowodów o charakterze osobowym wskazują na to również stenogramy rozmów telefonicznych (k. 2377-2391, k. 4284- 4505, 4512-4613), materiały niejawne oraz dokumentacja fotograficzna wykonana na posesji w R. przy ul. (...) (k. 408-413, t. III).

Nie ulega również wątpliwości, że oskarżony K. G. (1) założył nielegalną rozlewnię przy ul. (...) w R., w której pracował dla niego B. B. (1). Potwierdzają to wyjaśnienia i zeznania B. B. (1) (k. 41-43, 44-51, 81-84, 90-91, 97-98, 106-107, t. I; k. 11306v-11307, t. LVII), a także oraz W. G. (2) (k. 235-236, t. II), jak również dokumenty zabezpieczone podczas przeszukania nielegalnej rozlewni. Oskarżony K. G. (1) oferował następnie rozlewany przez siebie alkohol różnym osobom niezwiązanym z grupą przestępczą, m. in. G. M. (2) (k. 337-338, t. II), R. K. (1) (k. 11411, t. LVII, 11754v-11755, t. LIX), A. M. (2) (k. 680-681, t. IV), D. J. (k. 682-683, t. IV), R. K. (2) (k. 699-701, t. IV).

Oskarżona D. F. (1) – w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, w tym handlu nielegalnym spirytusem i papierosami bez polskich znaków akcyzy. Otrzymywała je od oskarżonego Z. W. (1), który sprzedawał jej paczkę takich papierosów po 4,40 złote, a ona odsprzedała innym osobom po 5 złotych. Średnio na tydzień udawało jej się sprzedać ok. 50 wagonów papierosów, czyli 500 paczek. Za spirytus płaciła oskarżonemu Z. W. (1) ok. 7-8 złotych za litr, a sprzedawca w cenie po 14 złotych za litr. Średnio sprzedawała po 25 litrów na tydzień. Miesięcznie uzyskiwała ze sprzedaży alkoholu zysk ok. 700 złotych, a ze sprzedaży papierosów ok. 1.200 złotych. Produkty te sprzedawała od lipca 2008 r. i od tego czasu uzyskała zysk rzędu 19.000 złotych (k. 4980, t. XXV).

Następnie wyjaśniła, iż średnio miesięcznie kupowała od oskarżonego Z. W. (1) 100 litrów spirytusu, który sam jej przywoził, kupowała od niego również papierosy po ok. 150-200 kartonów miesięcznie płacąc po 4,40-4,50 złotych za paczkę, a sprzedawała po 5 złotych (k. 5017-5018, 5045, t. XXVI).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, z wyjątkiem zarzutu działania w grupie przestępczej. Wskazała, iż ilości podane w zarzucie są poprawne. Odmówiła składania wyjaśnień. Podtrzymała odczytane jej wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym z wyjątkiem tych, w których

twierdziła, iż spirytus i papierosy kupowała od Z. W. (1). Wskazała, że w rzeczywistości spirytus i papierosy kupowała od różnych osób z giełdy w K. Z. (k. 10887, 10971-10972, t. LV).

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej D. F. (1) złożone na etapie postępowania przygotowawczego. Fakt prowadzenia sprzedaży wyrobów akcyzowych przez oskarżoną jest niewątpliwy w świetle ilości zatrzymanych u niej papierosów i alkoholu, a także zatrzymanych zapisków, które świadczą o prowadzeniu przez nią rozliczeń (k. 4993-4994, t. XXV). W toku postępowania przygotowawczego oskarżona szczegółowo i spójnie wyjaśniła okoliczności nielegalnego procederu, w tym wskazała na oskarżonego Z. W. (1) jako na osobę dostarczającą jej towar. Zarazem jednak oświadczyła, że nie zna innych osób, z którymi on współpracował.

W toku rozprawy oskarżona zasadniczo podtrzymała wyjaśnienia, wskazała jednak, że towaru nie dostarczał jej oskarżony Z. W. (1), a ilości jakimi handlowała i osiągnięty łączny zysk był znacznie mniejszy, niż deklarowała wcześniej. Sąd nie uznał tej zmiany wyjaśnień oskarżonej za wiarygodną. Składając pierwotne wyjaśnienia oskarżona nie miała żadnego interesu w pomawianiu oskarżonego Z. W. (1), potrafiła także w szczegółach opisać okoliczności towarzyszące jej przestępnym kontaktom z oskarżonym Z. W. (1). Oskarżona sama zresztą nie potrafiła wyjaśnić powodów zmiany jej wyjaśnień w tym zakresie. Podobnie oskarżona nie miała żadnego interesu w zawyżaniu skali prowadzonego przez siebie procederu. Niewiarygodne jest również jej stwierdzenie: „wtedy mówiłam wszystko co chcieli” (k. 11789v, t. LIX), ponieważ wskazane przez siebie ilości podała dobrowolnie, nie były one w żaden sposób sugerowane przez przesłuchujących czy nawet przez treść zarzutu (w którym podano ilości znacznie wyższe – k. 4981v, t. XXV).

Sąd uznał zatem, że późniejsza zmiana wyjaśnień stanowiła reakcję na stanowczą linię obrony oskarżonego Z. W. (1) oraz próbę umniejszenia swojej i jego odpowiedzialności.

Oskarżony Z. W. (1) – w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, iż na targowisku w C. kupił dwa wagony papierosów M. i jeden wagon ruskich papierosów (k. 6076, t. XXXI), następnie podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia (k. 6090-6091, t. XXXI).

W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień. Podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i dodał, iż raz dał 50 lub 60 wagonów papierosów z polskimi znakami akcyzy D. F. (1) (k. 10970-10971, t. LV).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego Z. W. (1), jako sprzecznym z pierwotnymi wyjaśnieniami oskarżonej D. F. (1). Wskazać należy, że sam oskarżony potwierdził, że po pierwsze – miał kontakt z nielegalnymi papierosami bez polskich znaków akcyzy, tyle że w znacznie mniejszej ilości; po drugie, że istotnie przekazał oskarżonej D. F. (1) celem sprzedaży znaczne ilości papierosów, tyle że z polskimi znakami akcyzy. Ten ostatni wątek jest szczególnie mało wiarygodny, gdyż oskarżony nie był w stanie podać szczegółów tej nietypowej transakcji, ani bliższych danych osoby, od której towar ten miał pochodzić. Nadto oskarżona D. F. (1) w żaden sposób nie potwierdziła tej wersji. Z powyższych przyczyn Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego wyłącznie za przyjętą przez niego linię obrony.

Sąd miał na uwadze, że wyjaśnienia oskarżonej D. F. (1) w zakresie dotyczącym Z. W. (1) stanowią dowód z pomówienia, który winno się poddać szczególnie starannej ocenie. Sąd uznał jednak, że oskarżona nie miała żadnego interesu w pomawianiu oskarżonego Z. W. (1), wskazała na jego osobę spontanicznie, podała szereg szczegółów dotyczących ich wzajemnych kontaktów (daty, ilości towaru, sposób transportu itd.), nie próbowała przez pomawianie go uniknąć odpowiedzialności karnej, gdyż jednocześnie przyznała się do zarzucanych jej czynów. Wreszcie, co wskazano powyżej, wersja przedstawiana przez oskarżonego zawiera elementy – choć zniekształcone – wspólne z wersją oskarżonej D. F. (1), a to: fakt nabywania przez oskarżonego nielegalnych papierosów oraz fakt przekazania jej przez oskarżonego znacznych ilości papierosów w celu dalszej odsprzedaży. W ocenie Sądu wyjaśnienia D. F. (1) spełniają zatem surowe wymogi, jakie w orzecznictwie stawia się wobec dowodów z pomówienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt WA 24/12).

Również twierdzenia oskarżonego Z. W. (1), jakoby oskarżona D. F. (1) miała przyznać w rozmowie z J. S., że pomówiła go na wiarę nie zasługują. Przesłuchany w charakterze świadka J. S. (k. 11864v-11865, t. LX) wskazał, że zna z widzenia oskarżonych i pamięta jak oskarżona D. F. (1) mówiła, że sobie coś wymyśliła na oskarżonego Z. W. (1), nie był jednak w stanie wskazać nawet kontekstu rozmowy. Miało to być podczas rozmowy oskarżonej z konkubiną świadka E. G., przy czym przesłuchana w charakterze świadka E. G. (k.11936v-11937, t. LX), nic o tym nie wiedziała, a nawet twierdziła, że nie było żadnej rozmowy z oskarżoną D. F. (1) na ten temat. O sprawie oskarżonej dotyczącej nielegalnego handlu wyrobami akcyzowymi dowiedziała się dopiero, gdy dostała wezwanie do Sądu i nigdy wcześniej na takie tematy nie rozmawiała z oskarżoną. Z oskarżoną nie utrzymywała stałych kontaktów towarzyskich, nie zapraszała jej do swojego miejsca zamieszkania ani jej nie odwiedzała, a jedyne spotkania, do których dochodziło, były przypadkowe i miały miejsce na ulicy. Nadto sama oskarżona D. F. (1) również zmieniając swoje wyjaśnienia nie wskazywała na powyższe.

Z treści wyjaśnień złożonych przez oskarżonych D. F. (1), Z. W. (1), H. G. (1), E. W. nie wynika, jakoby osoby te miały coś wspólnego z grupą przestępczą. Nie zdołano wykazać aby wyroby akcyzowe, które nabywali, pochodziły od członków grupy przestępczej, żaden bowiem pozostały materiał dowodowy na to nie wskazywał. Stąd należało uznać ich wyjaśnienia w tym zakresie za wiarygodne, jak również oprzeć się odpowiednio na nich (z wyjątkiem wyjaśnień oskarżonego Z. W. (1)) w zakresie ustalenia ilości i pochodzenia wyrobów akcyzowych, które nabywali i którymi niektórymi z nich handlowali.

Z kolei wyjaśnienia oskarżonych B. S. (1) i P. P. (1) wskazywały, że wyroby akcyzowe jakie nabywali, pochodziły również od T. C., któremu w sprawie nie przedstawiono zarzutów. O ile P. P. (1) miał nabywać ilości wskazujące na przeznaczenie wyrobów akcyzowych na własny użytek, o tyle już B. S. (1) zakupywał znaczne ilości wynikające z jego wyjaśnień, w celu dalszej odsprzedaży. Wprawdzie oskarżony B. S. (1) zaprzeczył aby T. C. to ten sam T., który mu sprzedawał wyroby akcyzowe, jednakże w tej części Sąd uznał jego wyjaśnienia za niewiarygodne.

Szczegółowe omawianie treści wyjaśnień powyższych oskarżonych z uwagi na prawomocność wyroku w zakresie ich dotyczącym jest zbędne na obecnym etapie postępowania.

Sąd pominął szczegółową ocenę wyjaśnień i zeznań pozostałych osób zaangażowanych w działalność grupy przestępczej, tj. G. S., R. M. (1), P. P. (2), M. S. (1), W. S. (2), K. W. (1), M. W. (1), M. J. (1), W. S. (1), M. D.. Zostali oni skazani wyrokami Sądu Okręgowego w G., a w niniejszej sprawie występowali w charakterze świadków. Ich relacje, w ocenie Sądu, są bądź to wiarygodne w zakresie zgodnym z ustalonym stanem, faktycznym i potwierdzone za pomocą innych dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonych, bądź też nieistotne z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonych w niniejszej sprawie. Zostały zatem uwzględnione przy ocenie relacji osób wskazanych powyżej, zaś ich szczegółowa ocena zostanie natomiast pominięta dla zachowania jasności wyводу.

Sąd oparł się również na zeznaniach licznych świadków niebędących podejrzanymi w postępowaniu przygotowawczym, m. in. Z. P., W. J., A. S., S. W., W. S. (3), D. K. (2), Ł. S., B. S. (2), I. B., P. B., Z. N., W. G. (2), K. N., G. M. (2), R. K. (1), A. M. (2), D. J., G. J., R. K. (2), A. C., J. W. (2), J. B., J. G., G. C., J. M. (2), W. K., A. B. (2), M. S. (2), S. N., T. K. (2), R. B., Z. L., A. P., P. H., J. P., K. W. (2), T. P. (2), P. P. (7), F. H., M. J. (2), H. K., G. K. (1), S. L., T. C.. Ich zeznania należy generalnie ocenić jako wiarygodne w zakresie zgodnym z ustaleniami faktycznymi. Stanowiły one w głównej mierze sposób weryfikacji wyjaśnień oskarżonych w kwestiach takich, jak przykładowo: fakt zakupu rozcieńczalnika, wynajem rozmaitych garaży i magazynów, oferowanie nielegalnych wyrobów do sprzedaży. Świadkowie posiadali zazwyczaj wiedzę ograniczoną do niewielkich wycinków działalności przestępczej oskarżonych. Stąd też zbędna była szczegółowa ocena ich zeznań – zostały one wkomponowane w opis stanu faktycznego i ocenę wyjaśnień oskarżonych. Sąd natomiast ostrożnie odniósł się do zeznań tych świadków, którzy wprawdzie byli związani z działalnością grupy, jednak nie postawiono im zarzutów (T. C., M. S. (2), H. K.).

Katalog pozostałych środków dowodowych ujawnionych na rozprawie i wykorzystanych w sprawie jest bardzo obszerny. Część z nich nie dotyczyła w ogóle okoliczności relewantnych dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych. Część natomiast stanowiła wartościowy materiał porównawczy dla oceny wyjaśnień oskarżonych, które

stanowiły główne źródła dowodowe w niniejszej sprawie. Z uwagi na ich wielość i różnorodność, poniżej przedstawiona zostanie jedynie ich zbiorcza, syntetyczna ocena.

Dokumentacja działalności gospodarczej prowadzonej przez niektórych oskarżonych oraz ich kontrahentów, tj. faktury, specyfikacje towaru, dokumentacja księgowa i bankowa, jak również dokumentacja skarbowa i celna, a także wyniki kontroli organów podatkowych potwierdziły zakup ogromnych ilości rozcieńczalnika przez kilku członków grupy przestępczej (oskarżonego K. G. (2), oskarżonego W. F. (1), P. R.), jak również akcesoriów potrzebnych do wyrobu napojów spirytusowych (np. butelek plastikowych w firmie S. N. „(...)”). Wprawdzie w toku postępowania okazało się, że niekoniecznie podmiot figurujący na fakturze był rzeczywistym odbiorcą towaru (jak w przypadku działalności gospodarczej M. S. (2) i oskarżonego W. F. (1)), jednak wątpliwości tego typu udało się wyjaśnić w oparciu o wyjaśnienia oskarżonych i zeznania świadków. W konsekwencji Sąd uznał omawiane dowody za wiarygodne w zakresie, w jakim świadczą o zakupie znacznych ilości produktów mogących służyć do nielegalnej produkcji alkoholu.

Sprawozdania z badań Centralnego Laboratorium Urzędu Celnego oraz opinia chemiczno-toksykologiczna pozwoliły ustalić skład chemiczny zatrzymanych cieczy. Potwierdziły one ponad wszelką wątpliwość, że w posiadaniu grupy przestępczej znajdowały się ogromne ilości oczyszczonego rozcieńczalnika o różnej zawartości alkoholu etylowego, który został uzyskany poprzez wytrącenie skaźnika, tj. benzoesanu denatonium (bitrexu). Świadczy to, że członkowie grupy – wbrew wyjaśnieniom części z nich (np. oskarżonego K. G. (2)) – nie tylko handlowali rozcieńczalnikiem, ale także musieli przeprowadzać proces jego oczyszczania. Wskazać przy tym należy, że w mniemaniu części członków grupy przestępczej oskarżony K. G. (2) sprzedawał im znacznie lepszej jakości nielegalny spirytus, aniżeli ten otrzymywany przez P. R. i oskarżonego A. J. (1). Jedną z metod, którą udało się ustalić w oparciu o zebrany materiał dowodowy było oddziaływanie na rozcieńczalnik za pomocą podchlorynu sodu, który powodował wytrącanie się skaźnika. Omawiane opinie i sprawozdania z badań Sąd uznał za rzetelne, fachowe. Zostały wydane po przeprowadzeniu niezbędnych badań próbek cieczy zabezpieczonych podczas zatrzymania rzeczy, które pozwalają na jednoznaczne i pozbawione wątpliwości ustalenie rodzaju zatrzymanych substancji oraz określenie czy zabezpieczony alkohol etylowy spełniał wymogi co do jego skażenia. Biegli w przejrzysty i jasny sposób wyjaśnili metodę przeprowadzenia zleconych im badań i wykazali, że nastąpiło to w sposób w pełni profesjonalny i przy użyciu niezbędnych specjalistycznych urządzeń. Dlatego Sąd przyjął te ekspertyzy i opinie jako wiarygodne i oparł się na nich przy poczynionych ustaleniach faktycznych. Wskazać należy, iż żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich rzetelności i wniosków.

Protokoły oględzin telefonów zatrzymanych u oskarżonych – członków grupy przestępczej pozwoliły ustalić fakt kontaktowania się pomiędzy nimi. W kilku przypadkach numer zapisany w telefonie podważał wyjaśnienia oskarżonego, który twierdził, że nie zna osoby będącej posiadaczem tego numeru (np. w przypadku oskarżonego Z. G. (1) i jego znajomości z oskarżonym A. J. (1)). Ponadto treść sms-ów odczytanych w zatrzymanych telefonach wielokrotnie wskazywała na zajmowanie się handlem nielegalnym alkoholem bądź papierosami (np. smsy w telefonie oskarżonego S. K. – uwzględnione w zakresie stawianego zarzutu). Ogromną wartość dowodową miały stenogramy rozmów telefonicznych oskarżonego K. G. (1) uzyskane w drodze podsłuchu operacyjnego. Dowiodły one nie tylko handlowania nielegalnym alkoholem i papierosami przez tego oskarżonego, lecz również zaangażowania szeregu innych osób w działalność grupy. Lista osób, z którymi oskarżony K. G. (1) prowadził rozmowy na temat przestępczego procederu okazała się znacznie szersza, niż wynikałoby to z wyjaśnień oskarżonych. Z tego punktu widzenia okazały się istotne także materiały niejawne, które wskazywały na zakres osób zaangażowanych w przestępczy proceder. Materiały te korelują z relacjami oskarżonych. Sąd nie znalazł powodów do kwestionowania wiarygodności omawianych dowodów.

Protokoły eksperymentów procesowych, w szczególności z udziałem oskarżonych, pozwoliły na potwierdzenie istnienia miejsc opisywanych przez nich w wyjaśnieniach, a wykorzystywanych w przestępczym procederze. Było to istotne z uwagi na znaczny obszar działania grupy przestępczej i wykorzystywanie przez jej członków licznych pomieszczeń znajdujących w różnych częściach Województwa (...). Sąd nie znalazł powodów do kwestionowania wiarygodności omawianych dowodów.

Protokoły przeszukania osób, pojazdów i pomieszczeń oraz protokoły zatrzymania osób i rzeczy stanowiły dowód posiadania przez część oskarżonych wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy. Pozwoliły także na zidentyfikowanie numerów telefonów i modeli samochodów użytkowanych przez oskarżonych. Informacje te okazały się istotne z punktu widzenia zrozumienia i oceny zeznań i wyjaśnień zgromadzonych w sprawie, potwierdzały także wiarygodność pomówień. Sąd nie znalazł powodów do kwestionowania wiarygodności omawianych dowodów.

Dokumenty prywatne, takie jak umowy sprzedaży pojazdów, czy też najmu pomieszczeń, stanowiły dowód ich stosunkowo trwałego użytkowania przez członków grupy. Sąd nie znalazł powodów do kwestionowania wiarygodności omawianych dowodów.

Zapiski oskarżonych (A. J. (1), D. F. (1)) oraz świadków (A. Ż. (1), M. S. (1), A. M. (3) – dawniej B.) stanowiły wartościowe dowody wskazujące na prowadzenie przez te osoby sprzedaży nielegalnych wyrobów. W wielu przypadkach zapiski te zawierały nazwiska, pseudonimy lub numery telefonów osób, które dokonywały zakupu, co stanowiło potwierdzenie wyjaśnień oskarżonych w tym zakresie. Jeśli chodzi o rzeczywiste ilości sprzedawanych wyrobów, Sąd kierował się omawianymi zapiskami jedynie pomocniczo, mając na uwadze ich częściową nieczytelność oraz brak informacji o dacie ich sporządzenia.

Opinie sądowo-psychiatryczne sporządzone przez biegłych lekarzy psychiatrów na potrzeby postępowania zostały w ocenie Sądu sporządzone rzetelnie, fachowo, szczegółowo i pozwoliły rozwiązać wątpliwości co do poczytalności niektórych oskarżonych i możliwości uczestniczenia przez nich w procesie.

Z kolei wysokość uszczuplonych należności z tytułu podatku akcyzowego, należności celnych i wartości wyrobów akcyzowych niezbędna do prawidłowej kwalifikacji czynów przypisanych oskarżonym została określona na podstawie wyliczeń sporządzonych przez Urząd Celny w R. (k. 11730-11735, 11743-11750, 11838-11841, t. LIX), a następnie poddana weryfikacji przez opinię biegłego z zakresu rachunkowości (k. 11975-12023, t. LX). Sąd uznał przeprowadzone wyliczenia za rzetelne, wiarygodne i zgodne z obowiązującym w danym okresie stanem prawnym. Opinia została oparta na całokształcie materiału dowodowego i pozwoliła na ustalenie najkorzystniejszej wysokości stawek narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych. Żadna ze stron nie kwestionowała zarówno zakresu opinii, jak i jej końcowych wniosków.

Opierając się na powyższym materiale dowodowym powstał spójny obraz działalności zorganizowanej grupy przestępczej, jej stopnia organizacji, zakresu działania, zawierający liczne szczegóły przestępczego procederu, przez co brak było powodów, dla których w tym zakresie Sąd miałby ocenić ten materiał jako niewiarygodny.

Materiał dowodowy nie związany bezpośrednio z niniejszym postępowaniem, który przez to nie stanowił bezpośrednich podstaw do dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych, stanowi, w ocenie Sądu, pomijalne dowody, zatem ich szczegółowe przywoływanie zatarłoby esencję ustaleń konkretnych zdarzeń i ważkie, powołane wyżej dowody. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. akt V KK 428/11, publ. LEX nr 1103643 – wymóg orzekania na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie oznacza bynajmniej, że na sądzie orzekającym ciąży bezwzględny obowiązek przywoływania i wypowiedzania się odnośnie wszystkich bez wyjątku dowodów).

KWALIFIKACJA PRAWNA

Dokonując kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym W. F. (1) K. G. (1), K. G. (2), A. J. (1), S. M., G. M. (1), K. M. (1), K. K. (1), Z. G. (1), T. K. (1), D. F. (1) oraz Z. W. (1) Sąd zważył, co następuje:

I

Zorganizowana grupa przestępcza – art. 258 k.k.

Najistotniejszą kwestią było ustalenie istnienia zorganizowanej grupy przestępczej oraz udział w niej poszczególnych oskarżonych. Punktem wyjścia do tych rozważań są poglądy wyrażane w orzecznictwie i piśmiennictwie, które wskazują, że samo przestępstwo brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej jest przestępstwem formalnym, nie wymagającym ani sformalizowanego trybu przyjęcia w poczet członków grupy, ani nawet udziału w poszczególnych czynach zabronionych popełnianych przez członków grupy. Poziom zorganizowania grupy musi być wyższy niż w przypadku współsprawstwa, nie jest jednak wymagany poziom stałości i hierarchii właściwy dla związków przestępczych. Dla oceny zorganizowania grupy istotne są cele funkcjonowania tej grupy jakim jest stałe lub okazjonalne popełnianie czynów zabronionych.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy uznać należy, że produkcja nielegalnego spirytusu (oczyszczanie rozcieńczalnika) odbywała się w sposób zorganizowany, zaś udział poszczególnych członków grupy przestępczej w popełnianych przestępstwach zależał od ich roli. Jak ustalono, w grupie przestępczej uczestniczyli obok oskarżonego W. F. (1) i P. R., którzy zorganizowali i kierowali procederem oczyszczania rozcieńczalnika, także pozostali oskarżeni i inne osoby. Rozcieńczalnik – skażony alkohol etylowy nie przeznaczony do spożycia – był nabywany z legalnych źródeł, a następnie był oczyszczany ze skaźnika i dalej rozprowadzany wśród członków grupy zajmujących się jego dalszą dystrybucją. Oskarżony A. J. (1), oskarżony S. P. (1), A. B. (1), M. M. (1), W. S. (1), zajmowali się oczyszczaniem rozcieńczalnika i jego dalszą sprzedażą do odbiorców hurtowych. Cały ten etap produkcji był nadzorowany i kierowany przez oskarżonego W. F. (1) i P. R., przy czym ten ostatni początkowo zajmował się również oczyszczaniem rozcieńczalnika uzyskanego od oskarżonego W. F. (1) w ramach działalności zarejestrowanej na M. S. (3), zaś następnie razem ograniczali się do dostarczania rozcieńczalnika pozyskiwanego w ramach działalności gospodarczej przez P. R. dla oskarżonego A. J. (1) i znajdowanie klientów na nielegalny spirytus. Obaj jednak nadal uczestniczyli w procederze i przez osoby oczyszczające rozcieńczalnik byli traktowani jako kierujący tą działalnością, zaś oskarżony A. J. (1) był postrzegany jako osoba znajdująca się na niższym szczeblu hierarchii niż oni. Decydowali również o ilości oczyszczonego rozcieńczalnika, jak również sprzedawali tak pozyskany produkt między innymi swoim odbiorcom dotychczasowym, których kierowali bezpośrednio do oskarżonego A. J. (1). Kolejni członkowie grupy trudnili się już rozprowadzaniem nielegalnego spirytusu do dalszych odbiorców i należeli do nich między innymi M. S. (1) ps. P., R. M. (1), oskarżony T. K. (1), oskarżony Z. G. (1) ps. T., oskarżony S. K., P. P. (2), oskarżony M. H. (1), M. D., oskarżony K. K. (1) ps. P. (brak zarzutu udziału w grupie przestępczej), M. J. (1), A. Ż. (1) i J. K. (1) oraz T. C. (brak zarzutów). Z kolei A. Ż. (1) dalej rozprowadzał nielegalny spirytus pozostałym członkom grupy między innymi oskarżonej G. M. (1) i oskarżonemu K. M. (1), oskarżonemu S. M. oraz oskarżonemu K. G. (1). Natomiast T. C. nielegalny spirytus przekazywał oskarżonemu B. S. (1) oraz w niewielkich ilościach na własny użytek oskarżonemu P. P. (1) (działał poza strukturami grupy przestępczej). Równoległe pośród członków grupy oczyszczony rozcieńczalnik w bliżej nieustalonych okolicznościach, nie spełniający wymagań co do jego skażenia, jako alkohol spożywczy rozprowadzali także oskarżony K. G. (2) i J. M. (1), którzy między innymi dostarczali go oskarżonemu A. Ż. (1), a także oskarżonemu K. G. (1) i B. B. (8), którzy z kolei wykorzystywali nabyty nielegalny spirytus do wyrabiania podrabianych markowych napoi spirytusowych, a następnie dalej je rozprowadzali, w czym brał udział również oskarżony W. F. (1).

W ramach grupy dochodziło również do handlu wyrobami tytoniowymi bez polskich znaków akcyzy pochodzącymi z przemytu, czym zajmował się A. Ż. (1), który zorganizował osoby skupujące na bazarach na wschodzie kraju papierosy pochodzące z przemytu, a następnie tak uzyskane wyroby akcyzowe w większych ilościach były mu przywożone na (...) między innymi przez W. S. (2), M. W. (1), K. W. (1) i G. S.. Tak pozyskane na własny rachunek wyroby akcyzowe, jak i jako pośrednik rozprowadzał je dalej pomiędzy członków grupy, którzy trudnili się także handlem hurtowym papierosami bez polskich znaków akcyzy. Byli to między innymi oskarżony T. K. (1), oskarżony Z. G. (1), oskarżony S. M., oskarżona G. M. (1) i oskarżony K. M. (1).

W opisanej działalności widoczne są zatem elementy świadczące o jej zorganizowaniu, takie chociażby jak planowanie przestępstw związanych z nielegalną produkcją i wprowadzeniem do obrotu wyrobów akcyzowych, akceptacja celów przez każdego z członków grupy, którzy uczestniczyli w kolejnych etapach obrotu, gromadzenie sprzętu niezbędnego do produkcji, dystrybucji i ukrycia wyrobów akcyzowych, ich magazynowania, a następnie transportu do końcowych odbiorców, aż po rozprowadzanie przedmiotu przestępstwa wśród konsumentów, co ewidentnie świadczy

o skoordynowanym sposobie działania sprawców wedle ustalonego i aprobowanego przez wszystkich uczestników przestępczego procederu podział ról. Wszystkie te elementy wystąpiły w działaniach oskarżonych, gdyż podzielili się oni rolami i udział każdego z nich stanowił dopełnienie całości procederu umożliwiającego uzyskanie korzyści majątkowej od końcowego detalicznego odbiorcy. Ustalony był również podział zysku z przestępczej działalności, bowiem każdy z oskarżonych otrzymywał zapłatę za przekazane dalej do dystrybucji wyroby akcyzowe. Działali bowiem głównie na własny rachunek, płacą za nabyte wyroby akcyzowe zbywcy, a następnie otrzymując zapłatę za jego dalszą sprzedaż. Wskazać jednak należy, iż w miarę upływu czasu cały proceder rozrastał się, wstępowały kolejne osoby do grupy, które akceptując jej cele, uczestniczyły w ramach podziału ról i podziału zysku z procederu. Każda z nich miała świadomość na czym polega działalności grupy, i że opiera się ona na uchylaniu od opodatkowania podatkiem akcyzowym, co umożliwia oferowanie wyrobów akcyzowych po cenach odbiegających od tych, jakie funkcjonują w legalnym obrocie alkoholem i papierosami. Na takim bowiem założeniu opierał się cały nielegalny handel wyrobami akcyzowymi.

Istotne znaczenie dla oceny działalności oskarżonych pod kątem znamion przestępstwa z art. 258§1 k.k. ma również skala prowadzonego przez nich procederu, począwszy od zakupów rozcieńczalnika od legalnie działających gorzelni, aż po sprzedaż kolejnym członkom grupy oczyszczonego rozcieńczalnika, przy czym sprzedaż dotyczyła ilości hurtowych, każdorazowo po kilkaset litrów czy też kilkaset kartonów papierosów. Działalność wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły, swoją skalą odpowiadała działalności gospodarczej ukierunkowanej na uzyskiwanie stałego dochodu, jednakże w tym wypadku była ona nielegalna. Należy podkreślić, że działalność grupy przestępczej trwała od połowy 2008 r., z czego można wnosić, iż rzeczywista ilość wyprodukowanego alkoholu i wprowadzonego do obrotu była z pewnością wielka, o czym zresztą świadczy skala narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego, a także wyliczona wysokość należnego podatku akcyzowego w przypadku oskarżonych A. J. (1) i P. R., przy czym co należy podkreślić, z powodu braku pełnej dokumentacji, z której by wynikało dokładnie jaka ilość rozcieńczalnika została dalej odsprzedana, a jaka została oczyszczona i wprowadzona do obrotu jako alkohol spożywczy, przy wyliczeniach oparto się na całokształcie materiału dowodowego, w szczególności na relacjach osób, które przyznawały się do udziału w przestępczym procederze i wskazywały przybliżone ilości w ten sposób wprowadzonych do obrotu wyrobów akcyzowych. Z kolei różnice jakie się pojawiały w niektórych przypadkach, co z uwagi na upływ czasu i skalę procederu jest naturalną rzeczą, były rozstrzygane przez Sąd na korzyść oskarżonych.

Należy również zauważyć, że oczyszczanie skażonego rozcieńczalnika wymagało odpowiedniej wiedzy chemicznej, dlatego między członkami grupy doszło do podziału zadań według posiadanych kompetencji oraz koordynacji działań w celu osiągnięcia końcowego efektu. Ilość przeznaczonego do oczyszczenia rozcieńczalnika była każdorazowo uzależniona od ilości zamówień. Decydował zatem popyt na dany towar, co sprawiało, że ilość oczyszczonego rozcieńczalnika i wyrób napoi spirytusowych był różny w przedziale czasowych i każdorazowo uzależniony od ilości aktualnych zamówień i możliwości technologicznych. Oczyszczaniem rozcieńczalnika zajmowały się określone członkowie grupy przestępczej posługując się każdorazowo zainstalowaną w różnych miejscach aparaturą, używając do tego celu podchlorynu sodu i węgla aktywnego, i w ten sposób uzyskany produkt przekazywany był do dystrybucji kolejnym członkom grupy. Ilość oczyszczonego rozcieńczalnika była uzależniona od składanych zamówień, co również ograniczało potrzebę ukrywania i magazynowania wyrobów akcyzowych, utrudniając w ten sposób ewentualne wykrycie procederu. Do tego pomieszczenia wykorzystywane w nielegalnym procederze były zmieniane i znajdowały się zazwyczaj w wynajmowanych pomieszczeniach w miejscach mało uczęszczanych.

Całokształt opisanej wyżej działalności nie pozostawia wątpliwości co do tego, że odbywała się ona w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Był to cały system wzajemnie skoordynowanych zachowań, wymagający odpowiednich przedsięwzięć organizacyjnych (o których była wcześniej mowa), co właśnie charakteryzuje zorganizowaną grupę przestępczą w rozumieniu art. 258§1 k.k.

Wszystkie działania oskarżonych opisane przy dokonanych ustaleniach faktycznych (zaplanowane, skoordynowane, systematyczne, rozciągnięte w czasie, a przy tym mające cechy działalności gospodarczej, prowadzone zgodnie z

ustalonym podziałem zadań, nakierowane na wspólne osiągnięcie z góry założonego, stałego dochodu z nielegalnego procederu), świadczą o wysokim stopniu zorganizowania owej przestępczej działalności.

W uzupełnieniu omówionych wyżej zagadnień warto przytoczyć tezę zawartą w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001 r. sygn. akt II AKa 28/01 (KZS 2001/4/26), iż zorganizowana grupa, mająca na celu dokonywanie przestępstw, tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę, czy to pionową – z przywódcą kierującym jej działalnością, czy poziomą – ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł”.

W świetle cytowanego judykatu nie ulega wątpliwości, że grupa składająca się z oskarżonych miała trwałą strukturę, gdyż jej trzon składał się ze stałego grona uczestników (poszerzanego w miarę upływu czasu i możliwości produkcyjnych o osoby z polecenia pozostałych członków grupy, głównie oskarżonego W. F. (1) i P. R. – osoby zaufane), koordynujących wzajemnie swoją działalność wedle obowiązujących w grupie reguł. Oskarżony W. F. (1) i P. R. wspólnie zaplanowali, pozyskali osoby, przygotowali organizacyjnie poprzez adaptację pomieszczeń do produkcji alkoholu i instalację niezbędną do tego celu aparatury, ustalenie miejsc, do których były dostarczone wyroby akcyzowe, a także ustalenie sposobu kontaktowania się w celu złożenia zamówienia i posługiwania się w tym zakresie umówionym nazewnictwem (materiały niejawne oraz stenogramy z podsłuchów) oraz wspólnie realizowali przestępczy proceder wykorzystując utworzone struktury.

W kontekście postawionego W. F. (1) zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 258§3 k.k. (kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą), należy podkreślić (za przytoczonym wyżej judykatem), że grupa, o której mowa w art. 258§1 k.k. nie musi mieć struktury pionowej (z przywódcą kierującym jej całością działalnością), lecz może mieć też strukturę poziomą (bez widocznego przywództwa). W takiej sytuacji nawet uznanie, że oskarżony W. F. (1) nie kierował całością grupy w rozumieniu art. 258§3 k.k. nie wyklucza istnienia owej grupy (w rozumieniu art. 258§1 k.k.) zorganizowanej poziomo. Przy takim ustaleniu W. F. (1) nie byłby osobą, która kieruje całością zorganizowanej grupy przestępczej (w rozumieniu art. 258§3 k.k.), lecz jej członkiem (w rozumieniu art. 258§1 k.k.). Wskazać jednak należy, iż ze zgromadzonego materiału dowodowego niewątpliwie wynika, iż oskarżony W. F. (1) razem z P. R. odgrywali znaczącą rolę przy organizacji procederu, pozyskaniu rozcieńczalnika do produkcji, a także zajmowali się nadzorowaniem samego procederu oczyszczania, a także dalszą jego sprzedażą i wyrobem napoi spirytusowych przez oskarżonego K. G. (1), a więc najważniejszymi elementami nielegalnego procederu. Oskarżony W. F. (1) miał rozeznanie również w tym, kto uczestniczył w ramach grupy w dalszej dystrybucji nielegalnego alkoholu, jednakże brak było dowodów wskazujących, iż również zajmował się handlem papierosami bez polskich znaków akcyzy pochodzących z przemytu, czym wedle dokonanych ustaleń faktycznych w ramach grupy przestępczej i na własny rachunek zajmował się głównie A. Ż. (1), który to zorganizował osoby zajmujące się skupowaniem wyrobów akcyzowych i ich transportem na (...), a następnie rozprowadzał je pośród członków grupy, którym sprzedawał także oczyszczony rozcieńczalnik. Rola oskarżonego W. F. (1) polegała na założeniu zorganizowanej grupy przestępczej i oczyszczaniu pozyskanego rozcieńczalnika ze skaźnika i dalsze wprowadzanie do obrotu uzyskanego produktu jako alkoholu spożywczego poprzez pozostałych członków grupy i w tym zakresie jego rola z pewnością miała charakter kierowniczy. To on decydował o ilości produkowanego nielegalnego alkoholu i jego dalszej dystrybucji.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że członkowie zorganizowanej grupy przestępczej mogą nie popełnić żadnego innego przestępstwa i nie stoi to na przeszkodzie aby przypisać im występki z art. 258§1 k.k. Warto w związku z tym podnieść, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 października 2004 r. o sygn. akt: II KK 67/04 stwierdził, że udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa jest występkiem formalnym. Oznacza to, że do wypełnienia znamion tego typu przestępstwa wystarczy sama bierna przynależność bez popełniania jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących czy mechanizmów funkcjonowania. Wystarczy gotowość sprawcy do spełnienia zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. Grupa taka winna składać się z co najmniej trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Teza ta idealnie przystaje do realiów niniejszej sprawy, bowiem o ile osoby dokonujące oczyszczania rozcieńczalnika posiadały największą wiedzę

co do członków grupy nabywających od nich wyroby akcyzowe, o tyle sami odbiorcy pomiędzy sobą już nie zawsze się znali, a także nie znali się między sobą dalsi odbiorcy. Struktura grupy miała charakter gwiazdzisty.

W strukturę grupy przestępczej wpisuje się również zachowanie oskarżonego K. G. (2), który członkom grupy oferował jako spożywczy alkohol, oczyszczony nieskażony rozcieńczalnik uzyskany w ramach swojej działalności gospodarczej, który nie spełniał wymagań co do skażenia i był nawet uznawany przez członków grupy za alkohol lepszej jakości, aniżeli ten oferowany przez oskarżonego W. F. (1) i P. R.. Oskarżony K. G. (2) miał świadomość, iż sprzedając ten produkt oskarżonemu K. G. (1) i A. Ż. (1), działającym w ramach grupy przestępczej, wykorzystując ich kontakty i zorganizowane kanały dalszej dystrybucji, uzyska korzyść majątkową za sprzedanym im produkt. Działając w ten sposób wpisał się w strukturę grupy i aktywnie w niej uczestniczył, aprobując jej cele.

Kwalifikacja czynów przypisanych

Mając powyższe na uwadze Sąd zakwalifikował czyny oskarżonych jako występki, i tak co do:

- oskarżonego W. F. (1) z art. 258§3 k.k.;
- oskarżonych K. G. (1), K. G. (2), A. J. (1), S. P. (1), T. K. (1), Z. G. (1), S. M., G. M. (1), K. M. (1) z art. 258§1 k.k.

II

Uwagi ogólne

Przed przystąpieniem do omówienia kwalifikacji prawnej poszczególnych przypisanych oskarżonym występków należy poczynić ustalenia natury ogólnej odnoszące się do każdego z nich.

Działalność w ramach zorganizowanej grupy przestępczej – art. 37§1 pkt 5 k.k.s.

i art. 65§1 k.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż oskarżeni: W. F. (1), K. G. (1), K. G. (2), A. J. (1), S. P. (1), S. K., T. K. (1), Z. G. (1), S. M., G. M. (1), K. M. (1) i B. S. (1) działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Ustalenia te warunkują zatem zakwalifikowanie przypisanych powyższym oskarżonym czynów jako popełnionych w ramach grupy przestępczej, a więc odpowiednio z art. 37§1 pkt 5 k.k.s. i art. 65§1 k.k.

Z kolei zebrany materiał dowodowy nie był wystarczający aby przypisać udział w grupie przestępczej oskarżonym: E. W., Z. W. (1), H. G. (1), P. P. (1), M. H. (1) oraz D. F. (1). Brak było bowiem bezpośredniego powiązania pomiędzy tymi osobami a dystrybucją wyrobów akcyzowych w ramach grupy przestępczej, bądź też zakup wyrobów akcyzowych miał charakter incydentalny.

Z kolei zarzutu działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej nie przedstawiono oskarżonemu K. K. (1).

Stale źródło dochodu – art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i art. 65§1 k.k.

W kwalifikacji prawnej poszczególnych czynów przypisanych oskarżonym (z wyjątkiem M. H. (1), H. G. (1), P. P. (1)), stanowiących przestępstwa skarbowe i zarazem odpowiednio przestępstwa powszechne zastosowano odpowiednio art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i art. 65§1 k.k. z uwagi na to, że oskarżeni uczynili sobie z popełnianych przestępstw stałe źródło dochodu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ilości wyrobów akcyzowych, częstotliwość z jak je nabywali, a zarazem korzyści majątkowe uzyskiwane z ich sprzedaży, ich ciągłość i wartość, prowadzą do uznania, iż uzyskiwali stały dochód z popełnianych przestępstw pozwalający na ich utrzymanie. Owa stałość wyrażała się w wielokrotnym pozyskiwaniu dochodów z przestępczej działalności, przez dłuższy okres czasu. Co ważne, dochód z popełnianych przestępstw nie musi stanowić wyłącznego czy też głównego źródła utrzymania sprawcy. W rachubę mogą wchodzić dalsze legalne i nielegalne źródła dochodów. Chodzi o jedno ze źródeł dochodów, z tym że mające charakter

powtarzający się. Dla bytu przestępstwa nie jest konieczna również regularność odstępów czasowych w uzyskiwaniu dochodów. Uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu wskazuje automatycznie na cel sprawcy, którym jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Wedle stanowiska judykatury w tym przedmiocie, pojęcie stałego dochodu obejmuje wszelkie takie dochody, które zgodnie z zamiarem sprawcy mają być przez niego osiągnięte przy każdej nadarzającej się sposobności lub przez dłuższy czas, a więc również uboczne i nieregularne dochody o takim charakterze. Podkreślić należy, iż cel osiągnięcia korzyści majątkowej towarzyszył poszczególnym oskarżonym przez cały okres, w którym prowadzili przestępczą działalność, i był to zasadniczy motyw jakim się kierowali w swojej przestępczej działalności.

III

Występki karnoskarbowe

Nieujawienie przedmiotu i podstawy opodatkowania – art. 54 k.k.s

Działalność oskarżonych w ramach grupy przestępczej, jak i poza jej strukturami każdorazowo wypełniała znamiona czynu zabronionego z art. 54 k.k.s. polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, co też umożliwiało im wprowadzanie do obrotu produktu nadającego się do spożycia po znacząco niższych cenach, aniżeli oferowany przez legalnych producentów.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 grudnia 2005 r. o sygn. IV KK 122/05 (OSNKW 2006/2/19) podkreślił, że podatnikiem w rozumieniu przepisów rozdziału 6 Kodeksu karnego skarbowego jest tylko ten, czyj obowiązek podatkowy ma swe źródło w przepisach ustawy podatkowej, określających zobowiązany podmiot oraz przedmiot i stawkę opodatkowania. W okresie w jakim był prowadzony przestępczy proceder do końca lutego 2009 r. obowiązywała ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym, zaś z dniem 1 marca 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Niemniej jednak w części dotyczącej zagadnień związanych z niniejszą sprawą, a to określających podmiot, przedmiot i stawkę podatku akcyzowego (zmian wysokości stawki na przestrzeni czasu), rozwiązania obu ustaw były tożsame.

Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym w art. 2 ust.1 pkt 1 (art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym) podaje, że wyroby akcyzowe to między innymi napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe. Zakres przedmiotu opodatkowania podatkiem akcyzowym został wskazany w art. 8 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym), zgodnie z którym opodatkowaniu akcyzą podlega nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości. Natomiast zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym) czynności i stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1-5 ustawy są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Z kolei z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym) wynika, że obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu, przy czym stosownie do ust. 10 obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tych wyrobów.

W art. 13 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym) wymienieni zostali podatnicy akcyzy, i wśród nich są również osoby fizyczne dokonujące czynności podlegających opodatkowaniu lub, wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości. Należy zaznaczyć, iż zakres zastosowania tego przepisu powinien być wąski i odnosić się tylko do sytuacji, w których dany podmiot wiedział, że kwota akcyzy nie została lub nie zostanie rozliczona przez dostawcę. W pozostałych przypadkach podmiotem zobowiązanym do rozliczenia podatku akcyzowego powinien być dostawca

wyrobów. Tożsame uregulowania obowiązywały pod rządami poprzedniej ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym.

Zatem podatnikiem podatku akcyzowego z uwagi na zmianę przeznaczenia wyrobu akcyzowego będzie nie tylko osoba, która nabywa rozcieńczalnik, oczyszcza go ze skażalnika i filtruje go uzyskując alkohol etylowy, a następnie sprzedaje kolejnym nabywcom jako alkohol przeznaczony do konsumpcji, ale także kolejne osoby uczestniczące w obrocie, aż do konsumenta. Bez znaczenia dla tej kwestii pozostaje fakt, że działalność tę prowadzi bez wpisu do ewidencji gospodarczej i rejestracji jako podatnik akcyzy. (LEX nr 1080743)

Podstawową cechą odróżniającą podatek akcyzowy od innych podatków pośrednich, jest jednofazowy charakter opodatkowania. Jednofazowość opodatkowania podatkiem akcyzowym przejawia się w tym, iż akcyza powinna być płacona na pierwszym szczeblu obrotu, który dokonywany jest poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w przypadku wyrobów akcyzowych. Konsekwentnie, każda następna transakcja, co ważne dopiero po zadeklarowaniu lub określeniu kwoty akcyzy, której przedmiotem będą te same wyroby akcyzowe, nie powinna podlegać opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, a podmiot dokonujący danej transakcji nie powinien być traktowany jako podatnik akcyzy. Zasada jednokrotnego opodatkowania podatkiem akcyzowym została wyrażona w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Zgodnie z treścią niniejszego przepisu obowiązek podatkowy w akcyzie nie powstaje, jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego obowiązek podatkowy powstał w związku z wykonaniem jednej czynności wymienionej w art. 8 ust. 1 ustawy dokonanej na wcześniejszym etapie obrotu. Niemniej jednak, warunkiem nieopodatkowania kolejno następujących transakcji jest prawidłowe rozliczenie kwoty należnej akcyzy (zadeklarowanie lub określenie) w momencie zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, tj. momencie powstania obowiązku zapłaty akcyzy w stosunku do danego wyrobu. W efekcie, jeżeli producent wyrobów akcyzowych dokona prawidłowego rozliczenia podatku akcyzowego z tytułu dostawy wyrobów akcyzowych do hurtownika, to kolejne transakcje, których przedmiotem będą wyroby akcyzowe dostarczone przez producenta, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, a co więcej – poszczególne podmioty występujące w łańcuchu sprzedaży (hurtownik, detalista) nie będą traktowane jako podatnicy podatku akcyzowego pomimo, że przedmiotem dokonywanych przez nich transakcji będą wyroby akcyzowe.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że każdorazowo na kolejnych etapach dystrybucji oskarżeni dokonując nabycia, czy też posiadając wyroby akcyzowe, jako podatnicy zobowiązani byli do zapłaty podatku akcyzowego, bowiem mieli pełną świadomość, iż wyroby te nie zostały opodatkowane podatkiem akcyzowym na wcześniejszym etapie obrotu po zakończeniu procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego (brak polskich znaków akcyzy). Także przeprowadzone postępowanie podatkowe wobec oskarżonego A. J. (1) i P. R. nie potwierdziło aby podatek akcyzowy został zapłacony na wcześniejszym etapie, stąd wydano decyzje ustalające zobowiązanie w podatku akcyzowym wobec oskarżonego A. J. (1) i P. R.. Takie bowiem były założenia całego nielegalnego procederu, który uzyskanie korzyści majątkowej opierał właśnie z tytułu nieodprowadzenia na żadnym etapie obrotu należności publicznoprawnych, co z kolei umożliwiło oferowanie w ten sposób uzyskanego alkoholu konsumpcyjnego czy pochodzących z przemytu papierosów po cenach o wiele niższych od tych występujących w legalnym obrocie wyrobami akcyzowymi tego rodzaju.

Sąd przyjął, iż także zachowanie oskarżonych T. K. (1), Z. G. (1), S. K., M. H. (1), K. K. (1), G. M. (1), K. M. (1), S. M., B. S. (1), E. W., Z. W. (1) i D. F. (1), którzy na każdym etapie obrotu winni być traktowani jako podatnicy podatku akcyzowego, wypełniało znamiona czynu określonego w art. 54 k.k.s., a więc uchylania się od opodatkowania, przez co narazali podatek akcyzowy na uszczuplenie.

Podobnie należy ocenić działalność polegającą na oczyszczaniu rozcieńczalnika poprzez wytrącanie substancji skażającej i uzyskiwaniu w ten sposób alkoholu nadającego się do spożycia, a następnie prowadzeniu dalszej jego dystrybucji. Uzyskiwane w ten sposób wyroby akcyzowe nie korzystały ze zwolnienia jak skażony alkohol – rozcieńczalnik, podlegały opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Mimo więc, że członkowie grupy przestępczej prowadzili działalność, która ze względu na skalę spełniała cechy niezarejestrowanej działalności gospodarczej, która w wypadku spełnienia stosownych przesłanek dotyczących działalności gospodarczej określonych w ustawie o wyrobie

alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, nie byłaby przestępstwem, należało oskarżonemu W. F. (1), oskarżonemu A. J. (1) (podobnie jak wcześniej skazanemu P. R.) i oskarżonemu S. P. (1) (podobnie jak wcześniej skazanym A. B. (1), M. M. (1) i W. S. (1)), a także oskarżonemu K. G. (2), który sprzedawał rozcieńczalnik nie spełniający wymogów skażenia (oczyszczony w bliżej nie ustalonych okolicznościach) jako alkohol konsumpcyjny, przypisać najbardziej charakterystyczny występki podatkowy – przestępstwo skarbowe, tzw. uchylanie się od opodatkowania z art. 54 k.k.s.

Należy zauważyć, że art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym wskazuje, że czynności polegające na produkcji alkoholu etylowego (przy czym stosownie do treści art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym produkcją alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie, przetwarzanie, oczyszczanie, skażenie lub odwadnianie alkoholu etylowego, a także jego rozlewanie) podlegają opodatkowaniu niezależnie od tego czy alkohol został wyprodukowany z zachowaniem warunków oraz form określonych innymi przepisami prawa. Opodatkowanie podatkiem akcyzowym nie jest zatem wykluczone w sytuacji, gdy dana czynność zostanie dokonana z naruszeniem innych przepisów. Na przykład akcyza będzie należna również w przypadku, gdy wyroby akcyzowe zostały wprowadzone na terytorium Polski z państw trzecich (np. w wyniku dokonanego przemytu – papierosy rozprowadzane przez A. Ż. (1) wśród pozostałych członków grupy przestępczej). W takim przypadku, pomimo, że dane działanie naruszało przepisy prawa celnego, czynność ta będzie w świetle przepisów podatkowych traktowana jako import podlegający opodatkowaniu akcyzą. Innym przykładem opodatkowania czynności wykonywanych niezgodnie z przepisami będzie produkcja wyrobów akcyzowych poza składem podatkowym. W takiej sytuacji, opodatkowaniu podatkiem akcyzowym będą podlegać wyroby akcyzowe w momencie zakończenia produkcji (działalność rozlewni alkoholu w ramach grupy przestępczej). Należy jednak zaznaczyć, iż w sytuacji naruszenia przepisów publicznych (administracyjnych lub karnych) oprócz obowiązku zapłaty należnej kwoty akcyzy, podmiot dokonujący tych czynności zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej, w tym karno-skarbowej lub administracyjnej.

Należy jednakże pamiętać, iż legalna produkcja wyrobów akcyzowych, pomimo że stanowi czynność opodatkowaną podatkiem akcyzowym, co do zasady nie powinna wiązać się z obowiązkiem zapłaty akcyzy. Sytuacja taka wynika z tego, że wszyscy producenci wyrobów akcyzowych zobligowani są do dokonywania produkcji w składach podatkowych, które objęte są procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W rezultacie, produkcja wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym będzie pociągać za sobą powstanie obowiązku podatkowego. Obowiązek ten będzie jednak nieskonkretyzowany tak długo, jak długo wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone poza obszar składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Dopiero w momencie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy powstanie obowiązek zapłaty akcyzy. Wtedy też trzeba będzie wskazać, kto jest podatnikiem akcyzy, w jakim terminie i w jakiej kwocie powinien dokonać zapłaty akcyzy.

Zgodnie z założeniem ustawodawcy na pierwszym etapie produkcji wyrobów akcyzowych, obowiązek podatkowy ciąży na producencie wyrobów akcyzowych. Następnie po wyprowadzeniu wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego producenta do składu podatkowego odbiorcy na terenie kraju, obowiązek podatkowy wygasa w stosunku do producenta, a powstaje w stosunku do podmiotu prowadzącego skład podatkowy, do którego wprowadzono wyroby akcyzowe.

Jedynie w dwóch wyjątkowych przypadkach produkcja wyrobów akcyzowych będzie jednocześnie wiązać się z powstaniem obowiązku zapłaty akcyzy. Pierwszy przypadek został przewidziany w art. 22 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym i wskazuje, iż w sytuacji dopuszczalnej przez przepisy akcyzowe produkcji wyrobów akcyzowych poza składem podatkowym podmiot jest zobowiązany uiszczać przedpłatę akcyzy na poczet wyrobów akcyzowych, które mają zostać wyprodukowane w następnym miesiącu. Drugi przypadek, jaki znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, wystąpi w sytuacji, kiedy podmiot niezgodnie z przepisami akcyzowymi będzie produkował wyroby akcyzowe poza składem podatkowym oraz nie uiszczył przedpłaty podatku akcyzowego. W takiej

sytuacji produkcja wyrobu akcyzowego będzie skutkowałą jednocześnie obowiązkiem podatkowym i zobowiązaniem podatkowym w akcyzie. Dodatkowo, tego rodzaju produkcja będzie stanowiła przestępstwo karnoskarbowe.

Najszerszą grupą wyrobów w ramach napojów alkoholowych stanowią alkohole etylowe, które obejmują przede wszystkim alkohol etylowy. Interpretując zakres wyrobów uznanych za alkohol etylowy, należy jednak pamiętać, iż klasyfikacja wyrobów zawierających alkohol etylowy do tej kategorii wyrobów akcyzowych powinna uwzględniać cele dyrektywy strukturalnej 92/83/EWG. W rezultacie, opodatkowaniu akcyzą powinny podlegać tylko te wyroby zawierające w swoim składzie alkohol etylowy, jeżeli dany wyrób przeznaczony jest do konsumpcji przez ludzi jako używka, a nie w sytuacji, gdy alkohol stanowi część towaru lub też wyrobu przemysłowego nieprzeznaczonego do konsumpcji spożywczej.

Opodatkowanie podatkiem akcyzowym napojów alkoholowych w Polsce wynika przede wszystkim z faktu, iż koszt wytworzenia tych wyrobów jest w przeważającej mierze niski w porównaniu z wysoką ceną sprzedaży, co stanowi pole działania grup przestępczych. W konsekwencji akcyza pobierana przez państwo ogranicza wysokość marży nakładanej na wyroby alkoholowe przez producentów. Mając na uwadze fakt, iż akcyza stanowi w przypadku napojów alkoholowych znaczącą część ceny sprzedaży, bardzo istotne jest zapewnienie, aby podatek akcyzowy był nakładany na wszystkie napoje alkoholowe przeznaczone do konsumpcji przez ludzi jako używka. W celu zapewnienia prawidłowości w pobieraniu akcyzy w stosunku do napojów alkoholowych, przepisy akcyzowe przewidują szereg mechanizmów gwarantujących szczelność systemu podatku akcyzowego w tym zakresie. Pierwszym z mechanizmów gwarantujących zapłatę akcyzy stanowią składy podatkowe, tzn. miejsca, w których możliwa jest produkcja napojów alkoholowych. Ze stosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy związany jest również nadzór podatkowy sprawowany nad producentami napojów alkoholowych. Przepisy dotyczące nadzoru podatkowego przewidują bardzo rygorystyczne i szczegółowe rozwiązania. Ich charakter został wykształcony przez wiele lat sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego w branży alkoholowej. Ostatnim z elementów mających na celu zapewnienie zapłaty podatku akcyzowego w stosunku do większości napojów alkoholowych występujących na rynku jest obowiązek nakładania znaków akcyzy na każde opakowanie jednostkowe wyrobu alkoholowego przed wprowadzeniem go do obrotu na terytorium kraju.

Do wyrobów akcyzowych poza alkoholem zalicza się także wyroby tytoniowe, do których zaliczają się papierosy bez względu na kod CN. W przypadku handlu wyrobami tytoniowymi w postaci papierosów pochodzących z przemytu bez polskich znaków skarbowych akcyzy sprawcy stali się z mocy prawa podatnikami podatku akcyzowego z chwilą ujawnienia towaru na terytorium kraju, gdyż już wówczas zaczął ciążyć na nich obowiązek uiszczenia należności publicznoprawnej podatku akcyzowego od towaru podlegającego oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy. Opodatkowaniu podlega bowiem import towaru na terytorium kraju niezależnie od tego, czy został wykonany z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dostawa towarów wykonywana w ramach paserstwa czy też paserstwa celnego powinna, co do zasady, podlegać opodatkowaniu (chyba że ich przedmiotem są towary wyłączone spod normalnego obrotu). Towary dostarczane przez pasera są bowiem oferowane także przez inne, legalnie działające podmioty, będące podatnikami, które ponoszą stosowne obciążenia publicznoprawne.

Nielegalny handel alkoholem uzyskiwanym z oczyszczenia i filtracji rozcieńczalnika, wykorzystywanie rozcieńczalnika niezgodnie z jego przeznaczeniem, tzn. zamiast na cele przemysłowe, jego sprzedaż po oczyszczeniu, jako alkoholu etylowego przeznaczonego do konsumpcji jako używka, nabywanie i posiadanie wyrobów akcyzowych, od których nie została zapłacona akcyza, brak jakichkolwiek dokumentów związanych ze sprzedażą alkoholu i papierosów wskazuje, że nie był realizowany w związku z tą sprzedażą obowiązek składania we właściwym urzędzie celnym deklaracji miesięcznych dla celów podatku akcyzowego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że oskarżeni produkując czy też nabywający wyroby akcyzowe w postaci alkoholu etylowego i papierosów na poszczególnych etapach obrotu nie dokonywali w wymaganym terminie, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu, zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie podatku akcyzowego, naruszając tym samym przepis art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, nie składali deklaracji podatkowych w w/w zakresie i nie dokonali wpłat podatku należnego, czym naruszyli art. 18 ust.

1 oraz art. 19 ust. ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Stosowne tożsame uregulowania znajdują się również w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym.

Realizacja znamion deliktu karnoskarbowego z art. 54 k.k.s. może nastąpić na dwa sposoby: albo poprzez nieujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania, albo poprzez niezłożenie deklaracji podatkowej. Zaniechanie złożenia deklaracji podatkowej jest jedną z form nieujawnienia przedmiotu i podstawy opodatkowania, stąd też znamię czasownikowe „nie ujawnia” pełni funkcję subsydiarną wobec znamienia „nie składa”. W tych sytuacjach, gdzie podatnik nie ma obowiązku składania deklaracji, ma natomiast obowiązek ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania, w grę wchodzi realizacja znamienia „nie ujawnia”; w pozostałych przypadkach realizacja znamienia czynnościowego następuje poprzez zaniechanie złożenia deklaracji, jak to mam miejsce w niniejszej sprawie.

W tej sytuacji należy uznać, iż oskarżeni uczestniczący w obrocie jako podatnicy podatku akcyzowego dopuścili się przestępstwa skarbowego z art. 54 k.k.s. Ciężyły bowiem na nich szczególne obowiązki związane z rzetelnym wykonywaniem obowiązków w zakresie składania właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowych według ustalonych wzorów, obliczania i wpłacania akcyzy na rachunek właściwej izby celnej. Zatem ryzyko niezłożenia deklaracji i konsekwencje nieujawnienia organom celnym działalności polegającej na produkcji i handlu wyrobami akcyzowymi ciąży właśnie na nich, czyniąc w ten sposób uchylali się od opodatkowania.

Bezprawne wydawanie towaru akcyzowego – art. 63 k.k.s

Zgodnie z ustawą z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym, wyrobem akcyzowym są wyroby podlegające akcyzie określone w załączniku Nr 1 do ustawy – jest nim m.in. alkohol etylowy i inne alkohole skażone w dowolnej mocy. Podobne określono wyroby akcyzowe w załączniku Nr 1 do ustawy z 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 72 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym, alkoholem etylowym są wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2% objętości oznaczone odpowiednimi symbolami PKWiU 15.91.10, 15.92.11 i 15.92.12 oraz kodami CN 2208 i 2207, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego grupowania PKWiU i kodu CN oraz napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony spirytus oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.91.10 i 15.92.11 oraz kodami CN 2208 i 2207 10 00, a także wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 22 % objętości, oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11, 15.93.12, 15.94.10 i 15.95.10 oraz kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10, 2204, 2206 00 i 2205. Z kolei producentem alkoholu etylowego jest podmiot dokonujący wyrobu, oczyszczania, skażania, wydzielania z innego wyrobu lub odwadniania alkoholu etylowego oraz podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu napojów alkoholowych destylowanych.

Tożsama definicja znajduje się w art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, gdzie wskazano, że do alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy zalicza się między innymi wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, objęte pozycjami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej.

Produkt jaki był w wytwarzany przez grupę i objęty dystrybucją w jej ramach i poza jej strukturami stanowił zatem wyrób akcyzowy w postaci alkoholu etylowego.

Analiza definicji alkoholu etylowego pozwala na wskazanie, iż do grupy wyrobów uznawanych za alkohol etylowy należy uznać przede wszystkim następujące wyroby:

- alkohol etylowy nieskażony o mocy 80% obj. i więcej objęty kodem CN 2207 10 00 (PKWiU 15.92.11),
- wódki, likiery, inne napoje alkoholowe, złożone preparaty alkoholowe do produkcji napojów objęte kodem CN 2208 (PKWiU 15.91.10),

- alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone objęte kodem CN 2207 20 00 (PKWiU 15.92.12).

Grupa przestępcza wykorzystywała do oczyszczania:

- począwszy od lipca 2008 r. do lutego 2009 r. rozcieńczalnik MRE-6 (PKWiU 24.30.22-79 poz. 37 załącznika Nr 1 do ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. – Rozpuszczalniki i rozcieńczalniki złożone organiczne pozostałe, zawierające w swym składzie alkohol etylowy), który zgodnie z kartą charakterystyki był przeznaczony do rozcieńczania farb i lakierów (k. 7941-7948),

- zaś od marca 2009 r. do maja 2009 r. wykorzystywano rozcieńczalnik o nazwie EKO-I, (poz. 17 załącznika nr 1 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. – alkohol etylowy i inne alkohole skażone o dowolnej mocy zaklasyfikowane pod kodem CN 2207), który zgodnie z kartą charakterystyki był przeznaczony do użycia w przemyśle farmaceutycznym, chemicznym, kosmetycznym i elektronicznym, do celów laboratoryjnych, do produkcji rozcieńczalników (k. 7925-7931);

- z kolei od dnia 4 lipca do dnia 8 grudnia 2008 r. oskarżony K. G. (2) zakupił łącznie dziesięciokrotnie rozcieńczalnik RB-I (PKWiU 24.30.22-79.90 poz. 37 załącznika Nr 1 do ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. – Rozpuszczalniki i rozcieńczalniki złożone organiczne pozostałe, zawierające w swym składzie alkohol etylowy), który zgodnie z kartą charakterystyki miał zastosowanie w branży kosmetycznej i chemii gospodarczej (k. 2722-2726, t. XIV). Był on jednak oferowany członkom grupy przestępczej do sprzedaży jako alkohol spożywczy – nie był już na tym etapie należycie skażony. Nie zdołano jednak ustalić w jakich okolicznościach i przez kogo rozcieńczalnik ten był oczyszczany, stąd działalność oskarżonego K. G. (2) można oceniać jedynie jako paserstwo akcyzowe.

Wyroby te zawierające w swym składzie alkohol etylowy, są jednym z wyrobów akcyzowych wymienionych w pozycji 37 załącznika nr 1 ustawy o podatku akcyzowym z dnia 23 stycznia 2004 r. i w pozycji 17 załącznika nr 1 ustawy o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008 r. Zakwalifikowanie wyrobów odpowiednio do grupowania PKWiU 24.30.22-79.90 (rozcieńczalniki itd.) albo do PKWiU 15.92.12-00 (alkohol etylowy skażony itd.) uzależnione było od oceny czy substancje dodawane do spirytusu skażonego glikolem, bitrexem i izopropylem nie zmieniają jego właściwości w taki sposób, że otrzymane wyroby wskazują cechy rozpuszczalników organicznych.

Przepisy Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego wydane na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623) wskazywały, że zwolniony od podatku akcyzowego jest alkohol etylowy skażony środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie przepisów odrębnych wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808) i wykorzystywany do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Podobnie kwestę zwolnienia od podatku akcyzowego reguluje art. 32 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, który przewiduje zwolnienia od podatku akcyzowego między innymi dotyczące alkoholu etylowego skażonego środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.) i wykorzystywany do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi – pod pewnymi warunkami.

W wyniku działalności grupy po oczyszczeniu rozcieńczalnika był otrzymywany produkt stanowiący alkohol etylowy przeznaczony do konsumpcji jako używka, który stanowił wyrób akcyzowy nie podlegający zwolnieniu od podatku akcyzowego, który winien być oznaczony skarbowymi znakami akcyzy.

Obowiązek nakładania znaków akcyzy odnosi się w głównej mierze do wyrobów, które przynoszą budżetowi bardzo wysokie przychody. W efekcie, cel ustanowienia obowiązku nakładania znaków akcyzy na tego rodzaju wyroby wydaje się być oczywisty. Celem tym jest przede wszystkim zapewnienie kontroli ze strony państwa nad działalnością

polegającą na produkcji i przetwarzaniu tego rodzaju wyrobów, jak również nad podmiotami zajmującymi się przywozem tego rodzaju wyrobów z innych państw w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia lub też importu. W chwili obecnej, znaki akcyzy pełnią w głównej mierze funkcję legalizacyjną polegającą na tym, iż wyrób akcyzowy oznaczony znakiem akcyzy może być dopuszczony do sprzedaży na terytorium kraju, co jest okolicznością powszechnie znaną.

Przepisy akcyzowe rangi ustawowej oraz przepisy wykonawcze w sposób wyczerpujący określają zakres wyrobów, które powinny być oznaczane znakami akcyzy, jak również podmioty, które są zobowiązane do nakładania znaków akcyzy. Ustawodawca określając zakres wyrobów akcyzowych, które są objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy, odsyła do załącznika nr 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym. Załącznik ten enumeratywnie, czyli w sposób zupełny, wskazuje wyroby akcyzowe, które muszą być oznaczone znakami akcyzy. Przedmiotowy załącznik, oprócz wskazania listy wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy, wskazuje również kody CN, pod którymi są zaklasyfikowane wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy. Zgodnie z treścią załącznika nr 3, wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy to między innymi wyroby o kodach: CN 2207 – alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej (poz. 9, PKWiU 15.92.11); a także CN 2208 – alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe (poz. 8, PKWiU 15.92.10), a więc wyroby jakie stanowiły przedmiot obrotu w ramach grupy przestępczej i poza nią. Obowiązek oznaczania znakami akcyzy powyższych wyrobów został również powtórzony w załączniku nr 3 poz. 5 i 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Należy zauważyć, że produkcja alkoholu etylowego w ramach grupy przestępczej miała miejsce poza składem podatkowym, a więc również i po zakończeniu i poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Skutkiem zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy jest to, że z obowiązku podatkowego powstaje zobowiązanie podatkowe. Orzecznictwo ETS wskazuje, że każda produkcja oraz posiadanie wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy, poza składem podatkowym, nawet gdy jest zachowaniem nielegalnym, powoduje powstanie obowiązku podatkowego, gdyż stanowi dopuszczenie do konsumpcji (wyrok w sprawie C-325/99 G. van de Water a Staatssecretaris van Financien). Z obowiązku podatkowego powstało zatem zobowiązanie podatkowe, którego wyrazem było wydanie decyzji ustalających zobowiązanie w podatku akcyzowym wobec oskarżonego A. J. (1) i P. R..

Jako że jeszcze przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe o kodach: CN 2207 – alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej, CN 2208 – wódki, likiery, inne napoje alkoholowe, złożone preparaty alkoholowe do produkcji napojów, winny być oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy, zachowanie polegające na wydaniu – zbyciu innym osobom i dokonywaniu nim obrotu – tych wyrobów akcyzowych, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy stanowi naruszenie procedury, a tym samym jest zachowaniem penalizowanym w art. 63§1 k.k.s. Nielegalny spirytus uzyskany na skutek oczyszczenia rozcieńczalnika ze skaźnika, jako alkohol etylowy przeznaczony do konsumpcji, a zatem jako używka podlegał obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, czego nie uczyniono, jako że cały proceder nielegalnej produkcji alkoholu był wykonywany poza składem podatkowym i bez właściwego zgłoszenia.

Delikt stypizowany w przepisie art. 63§1 k.k.s. jest czynem powszechnym. Znamię czasownikowe wydaje należy rozumieć tak, jak w języku potocznym: chodzi o każde przemieszczenie wyrobów akcyzowych po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy – bez ich oznaczenia znakami akcyzy. Tak uzyskany oczyszczony rozcieńczalnik jako alkohol konsumpcyjny, rozlewany był do butelek plastikowych typu PET, a następnie był przekazywany kolejnym nabywcom, bez znaczenia znakami akcyzy.

Paserstwo akcyzowe – art. 65 k.k.s

Każdy z nabywców – oskarżonych wiedział skąd pochodzi nielegalny alkohol etylowy czy też papierosy, a także miał pełną świadomość tego, że od tych wyrobów akcyzowych nie został odprowadzony należny podatek akcyzowy. Każdy z oskarżonych nabywając alkohol i papierosy dopuszczał się zatem umyślnego paserstwa akcyzowego.

Znamiona paserstwa ujęte są alternatywnie i wystarczy podjęcie jednej z opisanych w przepisie czynności, aby czyn został dokonany.

Nabyciem wyrobu akcyzowego jest uzyskanie przez pasera władztwa nad tą rzeczą za zgodą osoby władającej nią dotychczas i zbywającej ją na rzecz pasera. Będzie ono obejmować swoim zakresem każde uzyskanie przez sprawcę faktycznego władztwa nad wyrobami akcyzowymi. Ta postać czynności sprawczej przy poczynionych ustaleniach faktycznych i organizacji grupy przestępczej dominowała w zachowaniu oskarżonych, czy innych osób uczestniczących w procederze, co do których wydano już prawomocne wyroki. Podkreślić należy, że nie ma przy tym znaczenia okoliczność, czy do nabycia doszło odpłatnie, czy też nieodpłatnie. Ważne jest, aby paser władał wyrobem akcyzowym tak, jakby był jej legalnym właścicielem. Podkreślić należy, że proceder był zorganizowany w ten sposób, że kolejni członkowie grupy przestępczej w łańcuchu dystrybucji nabywali wyroby akcyzowe (alkohol i papierosy) odpłatnie na własny rachunek, przy czym produkcja nielegalnego alkoholu była również uzależniona od ilości zamówień. Następnie rozliczali się ze zbywcą za całość nabytego produktu płacąc ustaloną cenę sprzedaży, a nie uzyskując jedynie prowizję za pośrednictwo – takie przypadki w ramach grupy były sporadyczne.

Wskazać należy, że nabywane przez oskarżonych wyroby akcyzowe, zarówno w ramach grupy przestępczej, jak i poza nią, pochodziły z czynu zabronionego określonego w art. 63§1 k.k.s. (oczyszczony rozcieńczalnik bez polskich znaków akcyzy) oraz z art. 63§2 k.k.s. (pochodzące z przemytu papierosy bez polskich znaków akcyzy).

W przypadku przestępstwa paserstwa akcyzowego należy mieć na uwadze, że po nowelizacji, z dniem 1 marca 2009 r. paserstwo z art. 65 k.k.s. obejmuje już każdą ilość (wartość) wyrobów akcyzowych, w tym i taką, która nie wskazuje na zamiar wprowadzenia ich do obrotu, lecz np. jedynie na zamiar użycia ich do konsumpcji własnej, które to zachowanie nie było przed nowelizacją penalizowane. Dlatego przepis w brzmieniu od dnia 1 marca 2009 r. jest w tym aspekcie normą surowszą od tej, jaka obowiązywała do owej daty w wypadku posiadania ilości wyrobów akcyzowych w ilościach nie wskazujących na zamiar wprowadzenia ich do obrotu, znajdzie więc w tym przypadkach zastosowanie art. 2§2 k.k.s. Miało to istotne znaczenie w wypadku czynów przypisanych oskarżonemu P. P. (1) (co do którego jednak wyrok się uprawomocnił), który konsekwentnie wskazywał, że zakupiony alkohol i papierosy bez polskich znaków akcyzy przeznaczał wyłącznie na własny użytek, co przed dniem 1 marca 2009 r. nie stanowiło czynu zabronionego paserstwa akcyzowego. Jednakże nabycie alkoholu i papierosów bez polskich znaków akcyzy już po tej dacie, bez względu na ilość i przeznaczenie stanowi czyn zabroniony.

Paserstwo celne – art. 91 k.k.s

Oskarżeni Z. G. (1), T. K. (1), S. M., G. M. (1), K. M. (1), Z. W. (1), D. F. (1), B. S. (1), H. G. (1) i P. P. (1) swoim zachowaniem wyczerpali również dyspozycję czynu zabronionego z art. 91 k.k.s., to jest paserstwa celnego. Nabywali oni wyroby akcyzowe w postaci papierosów stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86§1 k.k.s., to jest towar, który został przywieziony z zagranicy bez jego przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego, przez co została narażona na uszczuplenie należność celna. Wszyscy oni mieli bowiem świadomość, że papierosy, które nabywali z różnych źródeł, czy to w ramach grupy przestępczej od A. Ż. (1) i T. C., czy też poza nią od nieustalonych osób, posiadały ukraińskie znaki akcyzy, zaś napisy na opakowaniu były w języku obcym, co jednoznacznie wskazywało na ich miejsce pochodzenia. Nie były przy tym oznaczone polskimi znakami akcyzy. Proceder handlu przemycenymi papierosami w ramach grupy przestępczej organizował głównie A. Ż. (1) i to on pośród członków grupy rozprowadzał przywieziony, wcześniej skupiony, w miejscowościach położonych przy wschodniej granicy, towar. Oskarżeni B. S. (1) i P. P. (1) wyroby tytoniowe nabywali od T. C., zaś oskarżeni Z. W. (1), D. F. (1), H. G. (1) nabywali tego typu wyroby akcyzowe z nieustalonego źródła lub od osób handlujących na targowiskach.

Zwrócić jednak należy uwagę, że w realiach niniejszej sprawy czyn zabroniony paserstwa celnego (art. 91 k.k.s.) występuje w zbiegu kumulatywnym z paserstwem akcyzowym (art. 65 k.k.s.), bowiem papierosy, wbrew obowiązkowi, nie były oznaczone polskimi znakami akcyzy i były przeznaczone do handlu, jak również do częściowej konsumpcji.

Do prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu przestępnego, który jest paserstwem, z punktu widzenia przedmiotu przestępstwa, konieczne jest ustalenie, że mienie pochodzi z określonego przestępstwa i że sposób zawładnięcia tym mieniem przez sprawcę, który wprowadza je do obrotu, był przestępny. Przy czym paser celny może otrzymać towar z obrotu z zagranicą nawet od kolejnego posiadacza – pasera. Nie musi nim być sprawca czynu karalnego. Paser nie musi również znać osoby przekazującej mu towar z nazwiska czy adresu. Każdorazowo nabywane papierosy, jak i te zabezpieczone w toku postępowania zostały przywiezione z zagranicy, o czym można wnioskować choćby na tej podstawie, iż napisy na opakowaniach były sporządzone w obcym języku i znajdowały się na nich ukraińskie znaki akcyzy, co zresztą każdy z oskarżonych przyznaje.

Bez znaczenia dla bytu tego czynu zabronionego jest przeznaczenie nabytych papierosów na własny użytek. Przepis art. 91 k.k.s. nie zawierał w opisie znamiona by ilość i wartość wyrobów akcyzowych miała wskazywać na zamiar wprowadzenia ich do obrotu, jak to miało miejsce w przypadku art. 65 k.k.s. przed nowelizacją, która weszła w życie z dniem 1 marca 2009 r.

Zasada względności ustawy – art. 2 k.k.s

Mając na uwadze, że od czasu popełnienia czynów zabronionych doszło do zmian ustaw w sprawie znajduje zastosowanie art. 2 k.k.s. Jako ustawę obowiązującą poprzednio w rozumieniu art. 2§2 k.k.s. należy rozumieć nie tylko obowiązującą w czasie popełnienia czynu Kodeks karny skarbowy, ale – ze względu na ścisłe powiązanie tu ustawy karnej z ustawami finansowymi, których ona dotyczy – także obowiązujące wówczas ustawy finansowe, normujące naruszony obowiązek spenalizowany w Kodeksie karnym skarbowym oraz zmieniające się między czasem popełnienia czynu a czasem orzekania stany prawne wywołane zmianami tych ustaw (podatkowych, celnych, itd.).

W pierwszej kolejności należało zatem ustalić czyny oskarżonych i zakwalifikować je według ustawy obowiązującej w czasie ich popełnienia (w tym według obowiązujących na dzień popełnienia czynu stawek podatku akcyzowego oraz należności celnych i wysokości najniższego wynagrodzenia). Zasadą jest jednak, że Sąd orzekając ma obowiązek stosować ustawę nową, jednakże z uwagi na to, że od daty czynów zmienił się Kodeks karny skarbowy, jak i wysokość wynagrodzenia minimalnego oraz stawki podatku akcyzowego i należności celne, należało sprawdzić czy te ustawy wcześniejsze nie były dla oskarżonych względniejsze. Zatem należało ustalić między innymi czy zmiany wysokości stawek podatku akcyzowego i odpowiednio należności celnych za alkohol etylowy i papierosy, miały wpływ na kwalifikację prawną czynów ze względu na wartość należności narażonych na uszczuplenie w rozumieniu art. 53§14-17 k.k.s.

Stawki akcyzy i należności celne

W powyższym okresie stawki akcyzy na alkohol etylowy ulegały zmianie. W okresie do dnia 31 grudnia 2008 r. obowiązywała stawka akcyzy wynikająca z art. 72 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym i wynosiła 6.300 złotych za 1.000 litrów czystego alkoholu. Od dnia 1 stycznia 2009 r. obowiązywała obniżona na podstawie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004r. w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 825 ze zm.), które w załączniku nr 1 pod poz. 12, 14 wprowadzało niższe stawki podatku akcyzowego, aniżeli przewidziane w ustawie, wynoszące 4.960 złotych. Ta sama wysokość stawki akcyzowej została następnie określona w art. 93 ust. 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym i obowiązywała do dnia 31 grudnia 2013 r. Następnie przepis ten został znowelizowany i od dnia 1 stycznia 2014 r. do daty orzekania obowiązuje stawka 5.704 złote za 1000 litrów czystego alkoholu.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2013 r. obowiązywała zatem najbardziej korzystna dla oskarżonych stawka akcyzy na alkohol etylowy wynosząca 4.960 złotych, dlatego obowiązujący wówczas stan prawny winien mieć zastosowanie w niniejszej sprawie przy wyliczeniu wartości narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego.

Stąd dokonując ustalenia wysokości narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego w rozumieniu art. 53§28 k.k.s. należało przyjąć kwotę 4.960 złotych za każde 1.000 litrów czystego alkoholu etylowego, bowiem w niniejszej sprawie

znalazł zastosowanie art. 2§2 k.k.s., który nakazuje stosowanie ustawy nowej obowiązującej w czasie orzekania, chyba że ustawa poprzednio obowiązująca jest względniejsza dla sprawy.

Szczegółowego wyliczenia wartości podatku akcyzowego od alkoholu etylowego Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłej z zakresu rachunkowości, posiłkując się informacjami uzyskanymi z Urzędu Celnego

Z kolei w powyższym okresie stawki akcyzy na papierosy również ulegały zmianie. Każdorazowo stawka akcyzy za 1.000 sztuk papierosów w art. 73 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym, jak i w art. 99 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym była określana jako iloczyn określonej w ustawie stałej kwoty oraz określonego procentu maksymalnej ceny detalicznej. Wysokość stawki akcyzy na przestrzeni czasu uległa również zmianie. Szczegółowy sposób obliczenia akcyzy został określony w powołanych przepisach ustawy, a także w obwieszczeniach Ministra właściwego do spraw finansów publicznych dotyczących wysokości średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów. Szczegółowe zestawienia stawek podatkowych zawiera poniższa tabela.

okres	stawka akcyzy	
5.04.2008	25.02.2009	181,72 zł
26.02.2009	28.02.2009	196,16 zł
1.03.2009	31.12.2009	409,41 zł
1.01.2010	31.12.2010	521,39 zł
1.01.2011	31.12.2011	585,44 zł
1.01.2012	31.12.2012	642,45 zł
1.01.2013	31.12.2013	701,53 zł
1.01.2014	31.12.2014	765,06 zł
1.01.2015	31.12.2015	812,48 zł

Jednoznacznie wynika, iż najkorzystniejsza stawka podatku akcyzowego obowiązywała w dacie popełnienia przypisanych oskarżonym przestępstw skarbowych, stąd winna ona mieć zastosowanie przy wyliczeniach wartości narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Pochodną powyższych ustaleń jest przyjęcie wartości narażonych na uszczuplenie należności celnych według stawek z okresu popełniania przypisanych przestępstw skarbowych.

Szczegółowego wyliczenia wartości podatku akcyzowego oraz należności celnych dotyczących papierosów Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłej z zakresu rachunkowości, posiłkując się informacjami uzyskanymi z Urzędu Celnego.

Duża i wielka wartość

Konsekwencją zachowania oskarżonych było każdorazowe narażenie podatku akcyzowego i należności celnych na uszczuplenie. Mając na uwadze skalę przestępczego procederu i wysokość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego oraz należności celnych stanowiących przedmiot przestępstw z art. 54 k.k.s., art. 63 k.k.s., art. 65 k.k.s., a także z art. 91 k.k.s. konieczne stało się odniesienie do progu rozdzielającego typ podstawowy przestępstwa od wykroczenia, a także od przypadków, gdy kara jest orzekana z nadzwyczajnym obostrzeniem stosownie do treści art. 37§1 pkt 1 k.k.s.

Mała, duża i wielka wartość, a także wysokość ustawowego progu, bo one są przesłankami rozdzielenia ustalana była w odniesieniu do wartości minimalnego wynagrodzenia, a zatem określana jest corocznie, przy czym mając na uwadze wskazane wyżej rozważania co do ustalenia najniższej stawki akcyzy w zależności od rodzaju wyrobów akcyzowych, zasadnym będzie porównanie tych wartości za okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Ustawo próg oddzielający przestępstwo od wykroczenia skarbowego wynosił:

2008 r.	2009 r.	2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.
5.630 zł	6.380 zł	6.585 zł	6.930 zł	7.500 zł	8.000 zł

Z kolei wartość mała ustalona została w art. 53§14 k.k.s. wynosiła do:

2008 r.	2009 r.	2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.
225.200 zł	255.200 zł	263.400 zł	277.200 zł	300.000 zł	320.000 zł

Wartość duża ustalona została w art. 53§15 k.k.s. i stanowiła na podstawie art. 37§1 pkt 1 k.k.s. podstawę zastosowania nadzwyczajnego obostrzenia kary określonego w art. 38§1 k.k.s. i wynosiła do:

2008 r.	2009 r.	2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.
563.000 zł	638.000 zł	658.500 zł	693.000 zł	750.000 zł	800.000 zł

Z kolei wartość wielka, której przyjęcie powoduje zwiększenie górnej granicy kary podwójnie (art. 38§2 pkt 1 k.k.s.), zgodnie z art. 53§16 k.k.s., określona została jako co najmniej tysiącrotność minimalnego wynagrodzenia i wynosiła:

2008 r.	2009 r.	2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.
1.126.000 zł	1.276.000 zł	1.317.000 zł	1.386.000 zł	1.500.000 zł	1.600.000 zł

Z uwagi, że wartość akcyzy na alkohol w tym okresie była stała, najkorzystniejszym dla oskarżony było przyjęcie powyższych wartości, jakie obowiązywały w 2013 r. dla dokonania kwalifikacji prawnej, gdyż najwyższa wysokość minimalnego wynagrodzenia sprawia, że w 2013 r. wielkości rozdzielające wykroczenia od występków były odpowiednio większe, aniżeli w 2009 r.

Tak też było w przypadku oskarżonego S. P. (1), gdzie wartość akcyzy została określona na kwotę 1.522.224 złotych i w okresie od 2009 r. do 2013 r. była to wielka wartość w rozumieniu art. 53§16 k.k.s, zaś w 2013 r. stanowiła już dużą wartość w rozumieniu art. 53§15 k.k.s., co ma niewątpliwie wpływ na sposób nadzwyczajnego obostrzenia kary.

Z kolei w przypadku akcyzy i należności celnych na papierosy najkorzystniejszym dla oskarżonych z uwagi na fakt, iż wartości te z upływem czasu rosły, było przyjęcie ich na poziomie jaki obowiązywał w czasie popełnienia przypisanego poszczególnym oskarżonym czynu zabronionego.

Co się zaś tyczy określenia wartości szacunkowej poszczególnych wyrobów akcyzowych to należało przyjąć wartość jaką miały w dacie czynu zabronionego. Odpowiednio w 2008 r. 1 litr czystego alkoholu etylowego był szacowany na kwotę 60 złotych, zaś w 2009 r. na kwotę 80 złotych, wartość ta była odpowiednio obniżana przy uwzględnieniu stężenia alkoholu. Przy czym z uwagi na brak możliwości precyzyjnego określenia ilości oczyszczonego spirytusu w danym okresie czasu, gdy czyn ciągły miał miejsce w latach 2008-2009, jako korzystniejsze dla oskarżonych przyjmowano wartość mniejszą, mianowicie 60 złotych za litr. Z kolei wartość papierosów została ustalona w oparciu o obowiązujące w czasie popełnienia czynu zabronionego obwieszczenie Ministra właściwego do spraw finansów publicznych dotyczących wysokości średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów.

Szczegółowego wyliczenia wartości wyrobów akcyzowych Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłej z zakresu rachunkowości, posiłkując się informacjami uzyskanymi z Urzędu Celnego.

Czyn ciągły – art. 6§2 k.k.s.

Oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego. Za przyjętą konstrukcją przemawia częstotliwość i wielokrotność zachowań dotyczących produkcji i handlu wyrobami akcyzowymi. Popełniając czyn zabroniony wykorzystywali zatem zaistniałą trwałą sposobność i działali z tym samym zamiarem, co było związane z organizacją całego procederu. Co istotne, dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne, aby sprawca w chwili rozpoczęcia działalności wiedział z góry, że w konkretnym dniu, w konkretnym miejscu wyprodukuje, wprowadzi czy też dokona obrotu konkretną ilością określonego wyrobu akcyzowego, lecz konieczne jest, aby sprawca chciał popełnić czyn ciągły lub, przewidując możliwość popełnienia takiego czynu, na to się godził. (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 grudnia 2004r., sygn. akt II AKa 223/04). Mając na uwadze czasokresy poszczególnych zachowań Sąd uznał, iż oskarżeni odpowiednio działali w krótkich odstępach czasu pomiędzy poszczególnymi zachowaniami w ramach czynu ciągłego.

Kumulatywna kwalifikacja – art. 7§1 k.k.s.

Aby oddać całość bezprawnego działania oskarżonych zasadnym było w określonych przypadkach kumulatywne zakwalifikowania poszczególnych zachowań oskarżonych zawierających odpowiednio znamiona z art. 54 k.k.s., art. 63 k.k.s., art. 65 k.k.s., art. 91 k.k.s.

Kwalifikacja czynów karno skarbowych

Mając powyższe na uwadze Sąd zakwalifikował czyny oskarżonych jako występkę karnoskarbowe, i tak co do:

- oskarżonego W. F. (1) z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 63§1 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonego K. G. (1) z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonego K. G. (2) z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 65§1 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonego A. J. (1) z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 63§1 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

przy czym występki karnoskarbowe przypisane powyższym oskarżonym pozostawały w zbiegu idealnym z występkami pozakodeksowymi (o czym dalej),

- oskarżonych Z. G. (1) i T. K. (1) z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 91§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonego S. M. z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonych G. M. (1) i K. M. (1) z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonego Z. W. (1) z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonej D. F. (1) z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 91§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.;

- oskarżonego K. K. (1) z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s.

IV

Zbieg idealny – art. 8 k.k.s.

Uznać należy, iż w wypadku oskarżonych W. F. (1), K. G. (1), K. G. (2), A. J. (1), S. P. (1), E. W. dwa z przypisanych im (zachowań) przestępstw (skarbowych i powszechnych), to nie dwa odrębne czyny ciągłe (art. 12 k.k., art. 6§2 k.k.s.) popełnione w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru lub tego samego zamiaru, a jeden czyn w rozumieniu przepisu art. 8 k.k.s. Jest to bowiem ten sam czyn – odpowiednio spójny fragment zewnętrznego zachowania się człowieka, popełniony w ramach jednego zdarzenia faktycznego, stanowiący jedno zdarzenie w sensie naturalnym. Akt woli sprawcy obejmujący całość przestępczego działania i zaniechania, na który składał się cały proceder związany odpowiednio z oczyszczaniem ze skaźnika rozcieńczalnika, czy też wytwarzaniem napoi spirytusowych oraz oznaczaniem ich podrobionymi znakami towarowymi, z czym nierozdzielnie wiązało się między innymi zatajenie przedmiotu i podstawy opodatkowania, nie składanie deklaracji podatkowych, paserstwo akcyzowe i celne, co z kolei zmierzało do narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie należności podatkowych i celnych. Oprócz wypełnienia znamion czynów zabronionych z Kodeksu karnego skarbowego ich zachowanie wyczerpało odpowiednio znamiona przestępstw z art. 12a ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 31, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.

Zastosować więc należało instytucję idealnego zbiegu przestępstw – idealnego zbiegu czynów karalnych, określoną w art. 8 k.k.s., odnoszącą się między innymi do zbiegu przepisów kodeksu karnego skarbowego i przepisów określających znamiona przestępstw zawartych w innych pozakodeksowych przepisach karnych. Jest to bardzo praktyczna konstrukcja regulująca sposób rozstrzygnięcia sytuacji tzw. zewnętrznego zbiegu przepisów różnych ustaw, z których każda posiada własną, wewnętrzną regulację określającą sposób postępowania w wypadku zbiegu przepisów. Innymi słowy jest to dyrektywa interpretacyjna określająca zasady postępowania w przypadku zbiegu przepisów określonych w Kodeksie karnym skarbowym z innymi przepisami przewidującymi odpowiedzialność karną za przestępstwa powszechne określone w innych ustawach.

W wypadku zastosowania takiej specyficznej i wyjątkowej instytucji dochodzi do odstąpienia od wyrażonej w art. 6§1 k.k.s. i art. 11§1 k.k. zasady według której ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo, czy przestępstwo skarbowe. W przypadku zastosowania konstrukcji idealnego zbiegu przestępstw z art. 8 k.k.s. zostaje odrzucona zasada, że dla przyjęcia wielości przestępstw konieczna jest wielość czynów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2008 r., sygn. akt IV KK 46/08, LEX nr 447300)

W wyniku zastosowania dyrektywy wyrażonej w art. 8 k.k.s. sprawcy zostaje przypisanych tyle przestępstw lub wykroczeń, ile znamion typu czynu zabronionego określonych w zakresie zastosowania norm sankcjonujących zdekodowanych ze zbiegających się przepisów określających znamiona przestępstwa lub wykroczenia skarbowego oraz przestępstwa powszechnego lub wykroczenia powszechnego realizuje stanowiący podstawę prawnokarnej oceny ten sam czyn tego samego sprawcy (K. P. (2), Ł. G., R. T. – Kodeks karny skarbowy. Komentarz, LEX, 2010, teza 7 do art. 8 k.k.s.; podobnie P. K. i G. K. (2) zbieg przepisów ustawy w prawie karnym skarbowym cz.1, str. 85-89, Prokuratura i Prawo 2001 roku, Nr 9).

Mimo, że czyn jest jeden sprawcę skazuje się odrębnie na podstawie kodeksu karnego skarbowego oraz odrębnie na podstawie przepisów innych ustaw karnych, a wykonaniu podlega najsurowsza z orzeczonych kar.

Za przyjęciem takiej konstrukcji prawnej przemawiała analiza konkretnego historycznego zdarzenia faktycznego, którego uczestnikami byli oskarżeni W. F. (1), K. G. (1), K. G. (2), A. J. (1), S. P. (1) oraz E. W.. Za takim rozwiązaniem przesądziło przede wszystkim to, że dwa z przypisanych każdemu z oskarżonych przestępstw, jedno powszechne, a drugie skarbowe, zostały popełnione w obu przypadkach w tym samym okresie czasu oraz – co najważniejsze – w ramach czynu ciągłego, a więc w wykonaniu z góry powziętego zamiaru (art. 12 k.k.), tego samego zamiaru (art. 6§2 k.k.s.). Poszczególne podejmowane przez sprawców w tym samych miejscach i czasie czynności, jedno działanie, były realizacją jednego i tego samego zamiaru.

V

Występki pozakodeksowe

Ustawa o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych

W ramach działalności grupy przestępczej dochodziło do wypełnienia ustawowych znamion czynu zabronionego z art. 12a i art. 14 ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, którego podmiotem może być każda osoba zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przestępstwo stypizowane w tych artykułach jest czynem powszechnym, zaś typ kwalifikowany zachodzi wówczas gdy wartość alkoholu etylowego jest znaczna lub działalność ma charakter stałego źródła dochodu. Dla odpowiedzialności karnej nie ma znaczenia czy alkohol etylowy uzyskiwany z oczyszczenia rozcieńczalnika jest wytworzony w ramach działalności gospodarczej, pomimo braku wpisu do rejestru czy tylko i wyłącznie na użytek własny. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego jest działalnością regulowaną i wymaga wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego. Tego typu działalnością w ramach grupy zajmowali się między innymi oskarżony W. F. (1), P. R., oskarżony A. J. (1), oskarżony S. P. (1), A. B. (1), M. M. (1) i W. S. (1).

Alkohol etylowy skaża się jednym ze środków skażających, który zmienia smak, zapach albo zabarwienie alkoholu etylowego w taki sposób, że bez zmiany istotnych właściwości alkoholu etylowego ten staje się niezdatny do spożycia. Zastosowane środki nie mogą zagrażać zdrowiu lub życiu ludzi, a jednocześnie muszą uniemożliwiać spożycie alkoholu etylowego nimi skażonego. Z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju wsi z dnia 2 stycznia 2006 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego, obowiązującego w okresie przestępczego proceduru wynika, że wśród 20 takich skaźników jednym z takich środków był między innymi alkohol izopropylowy oraz benzoesan denatonium – bitrex. Ponadto zważyć należy, że skażenie alkoholu etylowego winno być zastosowane w celu uczynienia go niezdatnym do spożycia, ale nie w sposób zagrażający zdrowiu czy życiu ludzi. Skażenie alkoholu etylowego temu służyło, żeby zapobiec jego wykorzystaniu w celach konsumpcyjnych, jako używki. Alkohol etylowy techniczny (spirytus techniczny) ze względu na zastosowanie do innych celów niż spożycie przez ludzi nie musi spełniać parametrów jakościowych, nałożonych na spirytus konsumpcyjny. Ma to znaczenie z punktu widzenia prawa podatkowego, bowiem spirytusy konsumpcyjne obłożone są stawką podatku akcyzowego jako dobra konsumpcyjne luksusowe, a w przypadku zastosowania spirytusów do innych celów niż spożywcze spirytusy korzystają ze zwolnienia z podatku akcyzowego – rozcieńczalniki. W celu zapewnienia kontroli nad zwolnionym od podatku alkoholem Państwo narzuciło dodatkowy warunek konieczny do uzyskania takiego zwolnienia poza wykorzystaniem alkoholu do celów innych niż spożywcze, a mianowicie właściwe skażenie alkoholu łatwo rozpoznawalnymi związkami chemicznymi, które pozwalają na stwierdzenie czy alkohol podlega opodatkowaniu, czy też nie, a przede wszystkim ma to zniechęcić do spożycia takiego alkoholu. Zatem w takich przypadkach chroniony jest głównie interes fiskalny państwa.

Ustawa o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych

Z kolei ustawa z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539, z 2006 r.), przewiduje w art. 42 odpowiedzialność karną sprawcy, który wyrabia napoje spirytusowe niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi lub parametrami jakościowymi, określonymi dla nich w ustawie, przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 2, lub art. 1-4 rozporządzenia nr 1576/89, lub art. 1-7 rozporządzenia nr 1014/90 lub wprowadza tak wytworzone napoje do obrotu. Odpowiedzialności karnej podlega także przygotowanie do tego przestępstwa, jak również uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu albo dopuszczenie się przestępstwa w stosunku do napojów spirytusowych o znacznej wartości, które to zachowania stanowią typ kwalifikowany.

Przepis art. 43 cytowanej ustawy z kolei penalizuje oznaczanie napojów spirytusowych niezgodnie z wymaganiami w zakresie ich definicji lub opisu, lub prezentacji, określonymi w art. 7-12 i 14-16 rozporządzenia nr 110/2008 lub w załączniku II do tego rozporządzenia lub wprowadzanie tak oznaczonych napoi do obrotu. Odpowiedzialności karnej podlega również przygotowanie do tego przestępstwa, jak również uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu albo dopuszczenie się przestępstwa w stosunku do napojów spirytusowych o znacznej wartości – typ kwalifikowany. W dacie obowiązującej w okresie przestępczego proceduru obowiązywało odwołanie do art. 5-9 rozporządzenia nr 1576/89.

Z kolei przepis art. 44 cytowanej ustawy przewiduje odpowiedzialność karną za wyrabianie lub rozlewanie napojów spirytusowych bez wymaganego wpisu do rejestru, w tym w stosunku do napojów spirytusowych o znacznej wartości jako typ kwalifikowany.

W przepisie art. 1 cytowanej ustawy określony został zakres jej obowiązywania i dotyczy on:

29) zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych oraz obrotu tymi napojami;

30) warunków ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej geograficznych napojów spirytusowych zgodnie z wymaganiami określonymi w obowiązującym w dacie popełnienia zarzucanych oskarżonym rozporządzeniu Rady

(EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r., a także wymagań dotyczących napojów spirytusowych w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu.

Ustawa wyraźnie wyłączyła z zakresu jej zastosowania napoje spirytusowe wytworzone domowym sposobem, na własny użytek i nieprzeznaczonych do obrotu, a także wytwarzane bezpośrednio w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej.

Nie budzi więc żadnych wątpliwości, że działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewania napojów spirytusowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów i wymaga uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewania napojów spirytusowych.

Przepis art. 11 cytowanej ustawy stwierdza, że do obrotu mogą być wprowadzane napoje spirytusowe:

31) spełniające wymagania w zakresie definicji, opisu i prezentacji oraz sposobu produkcji napojów spirytusowych określone w rozporządzeniu nr 1576/89 oraz rozporządzeniu Komisji nr 1014/90;

32) wyprodukowane i dopuszczone do obrotu na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które nie są państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim korzystają ze swobody przepływu towarów na podstawie umów zawartych ze Wspólnotą Europejską;

33) wyprodukowane i dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, których nazwy chronione jako oznaczenia geograficzne lub tradycyjnie używane w tym państwie członkowskim są identyczne lub podobne do nazw wpisanych na krajową listę chronionych oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych.

Napoje spirytusowe z oznaczeniami geograficznymi odnoszącymi się do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrabia się zgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi lub parametrami jakościowymi, określonymi dla nich w ustawie, przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 2 oraz w rozporządzeniu nr 1576/89 i rozporządzeniu nr 1014/90. Wymagania te dotyczą w szczególności właściwych dla poszczególnych napojów spirytusowych surowców używanych do produkcji napojów spirytusowych, zawartości alkoholu, cukru, środków aromatycznych lub barwników oraz warunków dojrzewania lub leżakowania, a także obszaru, na którym są one wyrabiane. Takowe z kolei w żadnym razie przy produkcji zarówno oczyszczonego spirytusu, jak i podrobionych markowych napoi spirytusowych nie były stosowane przez członków grupy przestępczej.

Ustawa Prawo własności przemysłowej

Przepis art. 305 ust.1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) penalizuje wprowadzenie do obrotu, oznaczanie towarów podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego sprawca nie ma prawa używać lub dokonywanie obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami. W rozlewni w R. przy ul. (...), jak i w garażu użytkowanym przez oskarżonego K. G. (2) zabezpieczono podrobione znaki towarowe „S. (...)”, (...), „A. (...)” i „F. (...)”, których członkowie grupy nie mieli prawa używać, a którymi to były znakowane wyrabiane przez nich napoje spirytusowe w celu wprowadzenia do obrotu. Działali przy tym na szkodę przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego (...) w W. oraz V. (...) i F. (...) V. (...), które to podmioty złożyły wnioski o ściganie. Tak podrobione napoje spirytusowe były wprowadzane do obrotu, przy czym brak było możliwości ustalenia na podstawie zebranego materiału dowodowego jakie konkretnie ilości podrobionego alkoholu oznaczonego znakami towarowymi zostały wprowadzone do obrotu, a w szczególności czy alkohol ten miał znaczną wartość. Niewątpliwie jednak oskarżeni każdorazowo działali w celu wprowadzenia go do obrotu.

Czyn ciągły – art. 12 k.k

Oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego. Za przyjętą konstrukcją przemawia częstotliwość i wielokrotność zachowań dotyczących oczyszczania alkoholu etylowego, wyroby napojów spirytusowych i ich niewłaściwego

oznaczania, w tym oznaczania podrobionymi znakami towarowymi. Sprawcy działali w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

Kumulatywna kwalifikacja – art. 11§2 k.k.

Aby oddać całość bezprawia zasadnym było w określonych przypadkach kumulatywne zakwalifikowanie poszczególnych zachowań oskarżonych stanowiących odpowiednio występki z art. 12a ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 31, poz. 353 ze zm.), z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.), z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.).

Kwalifikacja czynów pozakodeksowych

Z materiału dowodowego wynika, że w rozlewniach w K., C. i R. prowadzonych m.in. przez oskarżonego W. F. (3) i oskarżonego A. J. (1) dokonywano oczyszczania rozcieńczalnika ze skaźnika poprzez użycie podchlorynu sodu, a następnie rozlewano go do mniejszych pojemników i wprowadzano do obrotu jako napoje spirytusowe – spirytus konsumpcyjny, przy czym, co należy podkreślić, w alkoholu zabezpieczonym z tych źródeł po jego przebadaniu, wykryto związki chemiczne powstałe w wyniku oddziaływania m.in. podchlorynu sodu z benzoesanem denatonium – bitrexem.

Mając zaś na uwadze ilość oczyszczonego alkoholu – łącznie przez cały okres wyniosła ona bowiem około 81.000 litrów alkoholu etylowego, jego wartość jest wielka, a także działalność ta przynosiła stały dochód, co warunkuje przypisanie odpowiednio kwalifikowanego typu przestępstw. Wskazać należy, że zarówno w okresie od lipca do listopada 2008 r., kiedy to wyprodukowano napoje spirytusowe (oczyszczony rozcieńczalnik) w ilości 33.000 litrów jego wartość wynosiła 1.980.000 złotych (średnia cena w 2008 r. jednego litra spirytusu 60 złotych), zaś w okresie od grudnia 2008 r. do maja 2009 r. wyprodukowano 48.000 litrów napojów spirytusowych (oczyszczony rozcieńczalnik), zaś jego wartość wynosiła 3.840.000 złotych (średnia cena w 2009 r. jednego litra spirytusu 80 złotych).

Z kolei w rozlewni w R. przy ul. (...) dokonywano na bazie oczyszczonego rozcieńczalnika wyrobu napojów spirytusowych w postaci markowych alkoholi, w tym oznaczanych podrobionymi znakami towarowymi. W działalność tą byli zaangażowani m.in. oskarżony K. G. (1) i oskarżony K. G. (2), zaś sprzedają tak uzyskanych napoi spirytusowych zajmował się również oskarżony W. F. (1).

Mając powyższe na uwadze Sąd zakwalifikował czyny oskarżonych dodatkowo jako występki pozakodeksowe w ramach idealnego zbiegu przestępstw, i tak co do:

34) oskarżonego W. F. (1) z art. 12a ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 31, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.;

35) oskarżonego K. G. (1) z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.;

36) oskarżonego K. G. (2) z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.

U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1117 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k.;

37) oskarżonego A. J. (1) z art. 12a ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 31, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 42 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1 i 3 i art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65§1 k.k..

OPINIE SĄDOWO-PSYCHIATRYCZNE

W stosunku do części oskarżonych, z uwagi na zgłaszane przez nich problemy psychiczne lub związane z alkoholem i wynikające z tego wątpliwości co do ich poczytalności i możliwości brania udziału w postępowaniu, zasięgnięto opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Dotyczy to oskarżonych: K. G. (1) (k. 9429-9430, t. XLVII; 11679-11680, t. LIX), A. J. (1) (k. 9455-9457, t. XLVII, k. 10912, t. LV), Z. G. (1) (k. 9441-9443, t. XLVII), K. K. (1) (k. 11247-11249, t. LVII), przy czym oskarżony A. J. (1) był badany dwukrotnie – na etapie postępowania przygotowawczego oraz na etapie postępowania jurysdykcyjnego.

W żadnym przypadku biegli nie dopatryli się po stronie oskarżonych zaburzeń psychicznych wpływających na możliwość ponoszenia odpowiedzialności karnej czy brania udziału w postępowaniu. Orzekli natomiast, że tempore criminis wszyscy oskarżeni mieli zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Rozwiane zostały zatem wątpliwości co do ich poczytalności zarówno w czasie czynu, jaki w toku postępowania.

Sąd uznał opinie biegłych za jasne, konsekwentne i przekonujące. Istniejące wątpliwości co do okoliczności wymagających wiadomości specjalnych zostały wyjaśnione. Opinie są wyczerpujące, niesprzeczne i znajdują potwierdzenie w okolicznościach sprawy. Mając to na uwadze Sąd przyjął w całości opinie biegłych.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż wszystkim oskarżonym można przypisać winę. Są bowiem osobami dorosłymi, znającym podstawowe normy jakie obowiązują w społeczeństwie. Mieli również możliwość postąpienia zgodnie z regułami porządku prawnego, jednakże z tej możliwości nie skorzystali i dopuścili się czynów zabronionych. Okoliczności popełnionych czynów, jak również wyniki opinii sądowo-psychiatrycznych prowadzą jednoznacznie do wniosku, iż oskarżeni nie mieli zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31§1 lub §2 k.k., przez co brak jest jakichkolwiek okoliczności świadczących o braku ich poczytalności. Nie stwierdzono także innych okoliczności mogących skutkować wyłączeniem zdolności oskarżonych do zawinienia.

KARY I ŚRODKI KARNE

Wymierzając kary za występki Sąd miał na uwadze przepisy formułujące przesłanki wymiaru kary. Na gruncie Kodeksu karnego przepisem takim jest art. 53 k.k., który stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto, wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Powyższe odnosi się zarówno do przypisanych przestępstw z art. 258 k.k., jak również do przypisanych występków powszechnych - pozakodeksowych.

Z uwagi na zbieżność czynów przypisanych wszystkim oskarżonym i podobieństwo rodzajowe orzeczonych wobec nich kar, zasadne będzie łączne omówienie przesłanek, jakimi kierował się Sąd ustalając ich wymiar.

Przed przystąpieniem do omawiania poszczególnych kar wskazać należy, że na wymiar kar jednostkowych wobec poszczególnych oskarżonych miały również wpływ takie okoliczności jak przyznanie się do winy, złożenie szczerych wyjaśnień, ewentualna uprzednia karalność, w szczególności za występki podobne.

Grupa przestępcza

Oskarżony W. F. (1) za przypisane mu przestępstwo z art. 258§3 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony K. G. (1) za przypisane mu przestępstwo z art. 258§1 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Oskarżony K. G. (2) za przypisane mu przestępstwo z art. 258§1 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Oskarżony A. J. (1) za przypisane mu przestępstwo z art. 258§1 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Oskarżeni T. K. (1) i Z. G. (1) za przypisane im przestępstwa z art. 258§1 k.k. zostali skazani na karę po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności.

Oskarżony S. M. za przypisane mu przestępstwo z art. 258§1 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Oskarżeni G. M. (1) i K. M. (1) za przypisane im przestępstwa z art. 258§1 k.k. zostali skazani na karę po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności.

Wymierzając powyższym oskarżonym kary jednostkowe za udział w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 258§1 kk) Sąd miał na uwadze czasookres funkcjonowania grupy, a także – przede wszystkim – charakter czynów dokonywanych przez członków grupy, ich rolę oraz stopień zaangażowania w przestępczy proceder realizowany w ramach grupy. Były to czyny narażające Skarb Państwa na znaczne, a nawet wielkie straty finansowe. Z drugiej jednak strony nie godziły one bezpośrednio w dobra jednostkowe, takie jak życie, zdrowie czy własność. W tej sytuacji Sąd uznał, że – pomimo stosunkowo wysokiej społecznej szkodliwości działalności grupy – rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw dokonywanych przez jej członków nie uzasadniał wymierzenia kary szczególnie surowej. Przedmiotem działalności grupy było osiągnięcie korzyści majątkowych kosztem należności publicznoprawnych Skarbu Państwa. Z tego względu Sąd uznał, że zasadna będzie kara 1 roku pozbawienia wolności, która plasuje się bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia (które wynosi od 3 miesięcy do 5 lat). Sąd mimo zróżnicowania okresu udziału w grupie poszczególnych oskarżonych uznał, że nie ma konieczności różnicowania na tej tylko podstawie wysokości wymierzonych kar, albowiem każdy z członków grupy w pełni aprobował jej cele i utożsamiał się z nimi. Gotów był każdorazowo na popełnienia przestępstw w jej ramach. Natomiast takie zróżnicowanie okazało się konieczne w wypadku wymierzania kar za przestępstwa popełnione w ramach grupy przestępczej, gdzie wyraźne były różnice w stopniu społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, chociażby z uwagi na ilości nielegalnych wyrobów akcyzowych.

W przypadku oskarżonego W. F. (1) kara orzeczona musiała być odpowiednio wyższa, gdyż oskarżony ten został skazany za założenie i kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą (art. 258§3 kk). Sąd miał przy tym na uwadze, że struktura grupy, a co za tym idzie – charakter jej zakładania i kierowania – w niniejszej sprawie nie miały charakteru wyraźnie formalnego i wysoce zorganizowanego na każdym etapie obrotu wyrobami akcyzowymi. Z tej przyczyny Sąd uznał, że kara wymierzona oskarżonemu W. F. (1) powinna jedynie nieznacznie przewyższać kary wymierzone

pozostałym członkom grupy i plasować się w dolnym pułapie zagrożenia ustawowego (które wynosi od roku do 10 lat pozbawienia wolności). Stąd Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Występki skarbowe

Oskarżony W. F. (1) za przypisane mu przestępstwo skarbowe został na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§2 pkt 1 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazany na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

Oskarżony K. G. (1) za przypisane mu przestępstwo skarbowe został na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazany na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Oskarżony K. G. (2) za przypisane mu przestępstwo skarbowe został na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§2 pkt 1 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazany na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

Oskarżony A. J. (1) za przypisane mu przestępstwo skarbowe został na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§2 pkt 1 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazany na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Oskarżeni T. K. (1) i Z. G. (1) za przypisane im przestępstwa skarbowe zostali na mocy art. 54§1 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 3 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazani ich na karę po 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny po 100 (sto) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Oskarżony S. M. za przypisane mu przestępstwo skarbowe został na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. skazany go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Oskarżeni G. M. (1) i K. M. (1) za przypisane im przestępstwa skarbowe zostali na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. skazani na karę po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny po 100 (sto) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Oskarżony Z. W. (1) za przypisane mu przestępstwo skarbowe został na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazany na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Oskarżona D. F. (1) za przypisane jej przestępstwo skarbowe została na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazana na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Oskarżony K. K. (1) za przypisane mu przestępstwo skarbowe został na mocy art. 54§2 k.k.s. przy zast. art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s., art. 38§1 pkt 2 k.k.s., art. 27§1 k.k.s. oraz art. 23§1 i 3 k.k.s. skazany na karę 6 (sześciu)

miesiący pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego przesłanki wymiaru kary formułuje art. 12 k.k.s., wedle którego kary, środki karne oraz inne środki przewidziane w kodeksie stosuje się z uwzględnieniem zasad humanitaryzmu, w szczególności z poszanowaniem godności człowieka. Sąd wymierza karę, środek karny lub inny środek według swego uznania, w granicach przewidzianych przez kodeks bacząc, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają one osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nadto zgodnie z art. 13 k.k.s. wymierzając karę, środek karny lub inny środek, sąd uwzględnia w szczególności rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza gdy czynił starania o zapobieżenie uszczupleniu należności publicznoprawnej lub o jej późniejsze wyrównanie.

Różnicując wymiar kary za popełnione przestępstwa skarbowe Sąd kierował się rolą poszczególnych oskarżonych w działalności grupy, czasookresem pozostawania w strukturach grupy, a także ilością nabytych lub wprowadzonych do obrotu nielegalnych wyrobów akcyzowych, którego pochodną było narażenia na uszczuplenie należności publicznoprawnych. W tym kontekście na najsurowsze kary zasłużyli ci oskarżeni, którzy zajmowali się oczyszczaniem rozcieńczalnika, a także sprzedają oczyszczony rozcieńczalnik jako alkoholu etylowego przeznaczonego do konsumpcji jako używka i to w ilościach hurtowych z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji wśród członków grupy. Osobami takimi byli oskarżeni: W. F. (1), K. G. (2) oraz A. J. (1), przy czym ilości alkoholu nielegalnie wyprodukowanego przez oskarżonego W. F. (1) jako założyciela i osoby kierującej procederem były znacznie. Kary wymierzone pozostałym oskarżonym, prowadzącym działalność przestępczą na mniejszą skalę lub w ogóle pozostającym poza strukturami grupy, są odpowiednio niższe i stanowią pochodną zakresu ich działalności. Analogicznie Sąd postąpił różnicując orzeczone kary grzywny, przy czym tutaj jeszcze większą rolę odgrywał rozmiar odniesionej przez poszczególnych oskarżonych korzyści majątkowej. Wszystkie występki przypisane oskarżonym miały charakter umyślny.

Sąd w wysokości kar orzeczonych wobec poszczególnych oskarżonych odpowiednio uwzględnił także – jako okoliczność obciążającą – ich wcześniejszą karalność oraz – jako okoliczność łagodzącą – złożenie obszernych wyjaśnień, które pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego i ujawniły, choć nie w pełni, istotne mechanizmy funkcjonowania grupy przestępczej, a także ich niekaralność.

W stosunku do oskarżonych znalazł również zastosowanie art. 37§1 k.k.s., gdzie jako podstawę nadzwyczajnego obostrzenia kary przyjęto odpowiednio dużą wartość należności publicznoprawnej, uczynienie sobie z przestępstwa skarbowego stałego źródła dochodu oraz działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych.

Ustalając wymiar kar grzywny orzeczonych wobec oskarżonych Sąd kierował się tymi samymi dyrektywami wymiaru kary, co przy wymierzaniu kary pozbawienia wolności, mając jednak na względzie, że oskarżeni działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i takową każdorazowo osiągnęli zbywając wyroby akcyzowe dalszym odbiorcom. Natomiast wysokość stawki dziennej wobec oskarżonych jest odpowiednia z uwagi na dochody jakie oskarżeni mogą uzyskać ze względu na swoje warunki i właściwości osobiste, a także stanowi pochodną ich sytuacji majątkowej. Kara grzywny będzie stanowiła realną dolegliwość i zapobiegnie poczuciu bezkarności za popełnione przestępstwa, uświadamiając im nieopłacalność naruszania obowiązującego porządku prawnego. Kara w tej postaci spełni także swe cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych.

Występki pozakodeksowe

Ponadto, w związku z zastosowaniem przewidzianej w art. 8 k.k.s. instytucji idealnego zbiegu przepisów, część oskarżonych została równolegle skazana za występki pozakodeksowe.

Oskarżony W. F. (1) za przypisane mu przestępstwo pozakodeksowe na mocy art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Oskarżony K. G. (1) za przypisane mu przestępstwo pozakodeksowe na mocy art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. został skazany na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony K. G. (2) za przypisane mu przestępstwo pozakodeksowe na mocy z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Oskarżony A. J. (1) za przypisane mu przestępstwo pozakodeksowe na mocy z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2006 r. Nr 208, poz. 1539 ze zm.) przy zast. art. 11§3 k.k. oraz art. 65§1 k.k. został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Wymierzając powyższe kary Sąd kierował się, oprócz czynników wymienionych już wcześniej, a wynikających z art. 53 k.k., skalą udowodnionej poszczególnym oskarżonym przestępnej działalności. Ponieważ ilość alkoholu etylowego nabytego w okresie objętym zarzutem przez oskarżonego K. G. (1) jest ponad dziesięciokrotnie mniejsza niż ilość przypisana pozostałym oskarżonym, zasadne było wymierzenie mu kary odpowiednio niższej.

Okolicznościami obciążającymi oskarżonych były działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz uczynienie sobie z popełnianych przestępstw stałego źródła dochodu.

Zbieg idealny

Zgodnie z art. 8§2 k.k.s. wykonaniu podlega tylko najsurowsza z kar orzeczonych za przestępstwa pozostające w zbiegu idealnym. Z kolei zgodnie z art. 8§3 k.k.s. jeżeli obok kary najsurowszej, która podlega wykonaniu, orzeczono także karę grzywny, również ta kara podlega łącznemu wykonaniu; w razie orzeczenia obok kary najsurowszej kilku kar grzywny, łącznemu wykonaniu podlega tylko najsurowsza kara grzywny.

Mając to na uwadze Sąd uznał, na mocy art. 8§2 i 3 k.k.s., co następuje:

38) wobec oskarżonego W. F. (1) tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych, podlegają wykonaniu.

39) wobec oskarżonego K. G. (1) tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych, podlegają wykonaniu.

40) wobec oskarżonego K. G. (2) tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe

grzywna 300 (trzystu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych, podlegają wykonaniu.

41) wobec oskarżonego A. J. (1) tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona za to przestępstwo skarbowe grzywna 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych, podlegają wykonaniu.

Kara łączna

Ponieważ część oskarżonych została skazana za dwa przestępstwa, tj. udział w zorganizowanej grupie przestępczej (w przypadku oskarżonego W. F. (1) – założenie i kierowanie taką grupą) oraz opisane powyżej przestępstwa skarbowe (w tym wobec części oskarżonych jedynie za te występki skarbowe kary podlegają wykonaniu), na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. należało wymierzyć im karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Wobec oskarżonego W. F. (1) Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 1. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 5. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Wobec oskarżonego K. G. (1) Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 10. sentencji w wysokości 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec oskarżonego K. G. (2) Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 17. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Wobec oskarżonego A. J. (1) Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz podlegającą wykonaniu, orzeczoną za przestępstwo skarbowe w punkcie 24. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Wobec oskarżonego T. K. (1) Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz orzeczoną w punkcie 36. sentencji za przestępstwo skarbowe w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec oskarżonego Z. G. (1) Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz orzeczoną w punkcie 36. sentencji za przestępstwo skarbowe w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec oskarżonego S. M. Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz orzeczoną w punkcie 50. sentencji za przestępstwo skarbowe w wysokości 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec oskarżonych G. M. (1) i K. M. (1) Sąd połączył kary pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie 2. sentencji w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz orzeczoną w punkcie 54. sentencji za przestępstwo skarbowe

w wysokości 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył im karę łączną po 1 (jednym) roku i 2 (dwóch) miesiącach pozbawienia wolności.

Określając wymiar kar łącznych Sąd miał na uwadze, że orzeczono je za czyny ściśle ze sobą powiązane zarówno od strony podmiotowej, jak i przedmiotowej. Mianowicie udział w zorganizowanej grupie przestępczej wyrażał się właśnie poprzez dokonywanie – w ramach określonej struktury przestępczej – przestępstw skarbowych, w tym tych co do których na podstawie art. 8§2 i 3 k.k.s. orzeczone kary podlegają wykonaniu. Stwierdzenie to w ocenie Sądu uzasadniało wymierzenie kary łącznej w wysokości stosunkowo korzystnej dla oskarżonych, przy zastosowaniu zasady asperacji.

Warunkowe zawieszenie kar pozbawienia wolności

Na mocy art. 69§1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności w ten sposób, że:

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego W. F. (1) kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. G. (1) kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. G. (2) kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. J. (1) kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych Z. G. (1) i T. K. (1) kar łącznych pozbawienia wolności na okres próby wynoszący po 4 (cztery) lata, oddając ich w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. M. kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych G. M. (1) i K. M. (1) kar łącznych pozbawienia wolności na okres próby wynoszący po 3 (trzy) lata, oddając ich w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Z. W. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej D. F. (2) kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora.

Warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Stosując warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze treść przepisu art. 41a§1 k.k.s., zgodnie z którym co do zasady dobrodziejstwa tego nie stosuje się wobec sprawcy, który z popełniania przestępstw skarbowych uczynił sobie stałe źródło dochodu oraz sprawcy, który działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie takich przestępstw. Przesłanki te odnoszą się odpowiednio do powyższych oskarżonych. Tym niemniej Sąd uznał, że zachodzi tu wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, co umożliwia warunkowe zawieszenie wykonania kar.

W orzecznictwie podkreśla się, że przepis art. 41a§1 k.k.s. nie zawiera zakazu bezwzględnego. Stosując przewidziany w nim wyjątek należy mieć przede wszystkim na uwadze możliwość osiągnięcia celów kary, nie tylko w zakresie represji,

ale także prewencji szczególnej i ogólnej. Dotyczy to zwłaszcza sprawców, którzy – jak wielu oskarżonych w niniejszej sprawie – nie byli wcześniej karani. Ekonomiczny charakter popełnionych czynów uzasadnia sięgnięcie po adekwatne środki reakcji prawnokarnej, takie jak grzywna, a przede wszystkim – przypadek równowartości uzyskanych korzyści. Środek ten w ocenie Sądu najlepiej zrealizuje cele szczególnie- i ogólnoprewencyjne kary, stanowiąc dla oskarżonych realną dolegliwość odstrasżającą od popełniania w przyszłości przestępstw podobnych. Podobne zapatrywanie jest wyrażane w orzecznictwie sądów apelacyjnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2014 r. o sygn. akt II AKa 102/14).

Dokonując oceny orzeczonej kary pozbawienia wolności nie można też tracić z pola widzenia, iż – wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV K184/11 – innym członkom grupy przestępczej ta kara została wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Stąd też zachowanie spójności zapadłych orzeczeń przemawia za skorzystaniem z instytucji warunkowego zawieszenia kary również w odniesieniu do oskarżonych w niniejszej sprawie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2014 r. o sygn. akt II AKa 102/14). Zważyć również należy, że na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2015 r. oskarżyciel publiczny wnosił co do niemal wszystkich oskarżonych o wymierzenie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Oczywistym jest, iż Sąd nie jest związany wnioskami stron, jednak stanowisko oskarżyciela publicznego w tym zakresie daje pewien obraz oczekiwań społecznych co do surowości kary.

Mając na względzie właściwości i warunki osobiste oskarżonych, ich postawę w okresie poprzedzającym popełnienie przestępstwa, jak i po jego popełnieniu, a także postawę w toku postępowania Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonych im kary i kar łącznych pozbawienia wolności. Sąd uznał, że mimo niewykonywania kary pozbawienia wolności zrealizowane zostaną cele wychowawcze, jakie orzeczonej karze ma realizować wobec oskarżonych. Sąd uznał, iż cele kary mogą zostać zrealizowane bez odrywania oskarżonych od środowiska, w którym funkcjonują obecnie. Wskazany odpowiednio wobec oskarżonych okres próby będzie wystarczający na ewentualne zweryfikowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej, tym bardziej, że oskarżeni zostali oddani pod dozór kuratora, który na bieżąco będzie nadzorował ich zachowanie. W wypadku, gdy którykolwiek z oskarżonych ponownie rażąco naruszy obowiązujący porządek prawny będzie istniała możliwość zarządzenia do wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności. Sąd jednak dając szansę oskarżonym jest przekonany, iż będą oni przestrzegać obowiązującego porządku prawnego, zasad obrotu gospodarczego oraz obowiązków fiskalnych ciążyących na każdym obywatelu, gdyż czyny jakie zostały im przypisane, a popełnione blisko 7 lat temu, stanowiły w przeważającej mierze jedynie incydent w ich dotychczasowym życiu i były motywowane celem osiągnięcia korzyści majątkowej, co z kolei uzasadniało wymierzenie im surowych kar grzywny i orzeczenie środka karnego w postaci przypadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej, które to podlegają już wykonaniu.

Przypadek równowartości korzyści majątkowej

Mając na uwadze, że istotą i motywacją dla popełnionych przez oskarżonych czynów było osiągnięcie korzyści majątkowej kosztem Skarbu Państwa, zasadnym było orzeczenie środka karnego w postaci przypadku jej równowartości.

Przez korzyść majątkową należy rozumieć każde przysporzenie majątku albo uniknięcie strat lub obciążeń majątku (zob. uchwałę pełnego składu Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 1980 r., sygn. akt VII KZP 41/78, OSNKW 1980, nr 3, poz. 24). Jest to więc pojęcie, które należy interpretować szeroko. Obejmuje ono z pewnością środki finansowe jakie uzyskali oskarżeni sprzedając nielegalne wyroby akcyzowe za cenę znacząco niższą o ceny legalnych wyrobów akcyzowych.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem wyrażonym w publikowanej judykaturze Sądu Apelacyjnego w Katowicach przypadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w rozumieniu art. 45§1 k.k. (podobnie na podstawie art. 33§1 k.k.s.), nie należy utożsamiać jedynie z osiągniętym zyskiem, stanowiącym kwoty uzyskane ze sprzedaży nielegalnych wyrobów pomniejszone o swoiście pojmowane koszty uzyskania takiego przychodu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2009 r., sygn. akt II AKa 294/08). Owa korzyść to zatem pełny przychód

sprawcy, stąd jeżeli sprawca sprzeda towar zanim zostanie on zatrzymany, to należy orzec przepadek uzyskanej ceny, bez pomniejszania jej o jakiegokolwiek wydatki, chociażby legalnego pochodzenia, jak chociażby zakup rozcieńczalni w legalnych gorzelniach, czy też koszty najmu pomieszczeń.

Wyliczenia poszczególnych korzyści majątkowych w niniejszej sprawie opierały się o to czy oskarżeni uczestniczyli w finansowaniu zakupu nielegalnych wyrobów akcyzowych, jeżeli tak, to korzyść w takim wypadku stanowiła cena jaką następnie uzyskiwali za ich sprzedaż, zaś w wypadku braku możliwości szczegółowych ustaleń w tym zakresie, korzyść odpowiadała cenie wyrobów za jaką je nabyli, bowiem nie ulega wątpliwości w świetle całokształtu materiału dowodowego, że wyroby akcyzowe były następnie sprzedawane kolejnych odbiorcom, aż trafiały do konsumentów detalicznych. Od tak obliczonej kwoty Sąd odjął wartości wynikające z zatrzymanych u poszczególnych oskarżonych nielegalnych wyrobów akcyzowych, ponieważ oskarżeni, pozbawieni możliwości ich sprzedaży, nie uzyskali z ich tytułu żadnej korzyści majątkowej.

Szczegółowe obliczenia dokonane przez Sąd przedstawia poniższa tabela:

<i>oskarżeni</i>	<i>paczki papierosów</i>	<i>cena za paczkę</i>	<i>korzyść</i>	<i>Ilość alkoholu</i>	<i>cena za jeden litr</i>	<i>korzyść</i>	<i>RAZEM</i>
W. F. (1)	---	---	---	33000 l	4,20 zł	138 600,00 zł	246 600,00 zł
				48000 l	4,50 zł	216 000,00 zł	
			RAZEM	81000 l			
K. G.	---	---	---	1900 l	5,00 zł	9 500,00 zł	9 500,00 zł
				23820 l	zatrzymano przepadek		
				22240 l			
			RAZEM	47960 l			
K. G.	---	---	---	3840 l	10,00 zł	38 400,00 zł	38 400,00 zł
				398,3 l	zatrzymano		

					przepadek		
				75 l			
			RAZEM	4313,3 l			
A. J.	---	---	---	43432,3 l	5,50 zł	238 877,65 zł	238 877,65 zł
				1316 l	zatrzymano przepadek		
				3251,7 l			
			RAZEM	48000 l			
P. G. i T. K. (1)	140000	3,80 zł	532 000,00 zł	2000 l	5,50 zł	11 000,00 zł	271 500,00 zł
S. M.	3000	4,15 zł	12 450,00 zł	1000 l	6,80 zł	6 800,00 zł	19 250,00 zł
G. M. (1)	3000	4,15 zł	12 450,00 zł	500 l	6,80 zł	3 400,00 zł	7 925,00 zł
Z. W. (1)	23000	4,40 zł	101 200,00 zł	1150 l	7,00 zł	8 050,00 zł	109 250,00 zł
D. F.	22596	5,00 zł	112 980,00 zł	1150 l	14,00 zł	16 100,00 zł	129 080,00 zł
	404	zatrzymano przepadek					
	23000	RAZEM					

K. K. (1)	---	---	---	3000 l	5,50 zł	16 500,00 zł	16 500,00 zł
						1 086 882,65 zł	
						RAZEM	

Na tej podstawie Sąd na mocy art. 33§1 k.k.s. orzekł, co następuje:

42) wobec oskarżonego W. F. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 5. sentencji w kwocie 246.600 złotych, która to kwota stanowi sumę korzyści majątkowej uzyskanej ze sprzedaży rozcieńczalnika P. R. i połowę korzyści majątkowej uzyskanej ze sprzedaży razem z P. R. rozcieńczalnika oskarżonemu A. J. (1);

43) wobec oskarżonego K. G. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 10. sentencji w kwocie 38.400 złotych;

44) wobec oskarżonego K. G. (2) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 17. sentencji w kwocie 9.500 złotych;

45) wobec oskarżonego A. J. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 24. sentencji w kwocie 238.877,65 złotych.

46) wobec oskarżonych Z. G. (1) i T. K. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 36. sentencji w kwocie po 271.500 złotych, która to kwota wynika z podziału uzyskanej sumy korzyści majątkowej na obu oskarżonych;

47) wobec oskarżonego S. M. orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 50. sentencji w kwocie 19.250 złotych;

48) wobec oskarżonych G. M. (1) i K. M. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 54. sentencji w kwocie po 7.925 złotych, która to kwota wynika z podziału uzyskanej sumy korzyści majątkowej na oboje oskarżonych;

49) wobec oskarżonego Z. W. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 68. sentencji w kwocie 109.250 złotych;

50) wobec oskarżonej D. F. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 72. sentencji w kwocie 129.080 złotych;

51) wobec oskarżonego K. K. (1) orzekł środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości uzyskanych korzyści majątkowych za czyn przypisany w punkcie 77. sentencji w kwocie 16.500 złotych.

Obowiązek uiszczenia należności publicznej

Z przepisu art. 41§2 k.k.s. wynika, że Sąd określa obowiązek uiszczenia należności publicznoprawnej, jeżeli w związku z przestępstwem skarbowym nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej i tej wymagalnej należności nie uiszczono.

Treść tego przepisu z uwagi na charakter podatku akcyzowego pozwala jedynie na zastosowanie go do czynu przypisanego oskarżonemu A. J. (1), w związku z którym doszło nie tylko do narażenia na uszczuplenie, ale także do uszczuplenia należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w łącznej kwocie 2.281.373 złote, co zostało stwierdzone w ostatecznych decyzjach Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. (k. 11646, t. LIX), mianowicie:

52) za miesiąc styczeń 2009 r. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym zostało określone na kwotę 438.039 złotych (decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...) k. 9745-9756 t. XLIX),

53) za miesiąc marzec 2009 r. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym zostało określone na kwotę 738.445 złotych (decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...) k. 9757-9768, t. XLIX),

54) za miesiąc kwiecień 2009 r. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym zostało określone na kwotę 736.758 złotych (decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...) k. 9769-9780 t. XLIX),

55) za miesiąc maj 2009 r. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym zostało określone na kwotę 368.131 złotych (decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z dnia 14 grudnia 2010 r. o sygn. (...) k. 9781-9792, t. XLIX).

Przypisane oskarżonemu przestępstwo skarbowe z art. 54§1 k.k.s. i art. 63§1 k.k.s. w swoich znamionach zawiera jedynie narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej. Niezależnie jednak od tego, czy w zestawie znamion ustawowych danego czynu zabronionego z Kodeksu karnego skarbowego występuje znamię uszczuplenia, ustalenie uszczuplenia wygenerowanego tym czynem jest wystarczającą przesłanką do stwierdzenia, że uszczuplenie nastąpiło w związku z przestępstwem skarbowym.

W wypadkach wskazanych w przepisie art. 41§2 k.k.s. sąd nakłada na sprawcę obowiązek uiszczenia tylko uszczuplonej należności publicznoprawnej i tylko wtedy, gdy jest ona wymagalna, co oznacza, że organ podatkowy może skutecznie dochodzić jej za pomocą dostępnych mu środków prawnych. Od powyżej wskazanych decyzji nie zostało złożone w ustawowym terminie odwołanie co sprawia, że decyzje mają charakter ostateczny.

Zaliczenie okresu rzeczywistego pozbawienia wolności

Z uwagi na fakt, że oskarżeni byli zatrzymani w sprawie, zaś co niektórych z nich zastosowano a następnie przedłużano środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, Sąd na podstawie art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. zaliczył na poczet orzeczonych wobec nich kar grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. wobec:

56) oskarżonego W. F. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 maja 2009 r. do dnia 23 września 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 252 (dwustu pięćdziesięciu dwóch) stawek dziennych;

57) oskarżonego K. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 października 2008 r. do dnia 12 marca 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 280 (dwustu osiemdziesięciu) stawek dziennych;

58) oskarżonego K. G. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 listopada 2008 r. oraz od dnia 11 grudnia 2008 r. do dnia 23 marca 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 206 (dwustu sześciu) stawek dziennych;

59) oskarżonego A. J. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 maja 2009 r. do dnia 21 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 4 (czterech) stawek dziennych;

60) oskarżonego Z. W. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 sierpnia 2009 r. do dnia 27 sierpnia 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 4 (czterech) stawek dziennych;

61) oskarżonej D. F. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 20 maja 2009 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 2 (dwóch) stawek dziennych;

62) oskarżonego K. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 6 maja 2010 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i ustala, iż grzywna została wykonana w ilości 2 (dwóch) stawek dziennych.

Przepadek i zwrot przedmiotów

Sąd, na podstawie art. 30§2 i §6 k.k.s. rozstrzygnął także o przepadku zatrzymanych w toku postępowania przedmiotów, które spełniały przesłanki z art. 29 k.k.s. Były to w szczególności wyroby akcyzowe oraz sprzęt użytkowany w nielegalnych rozlewniach, dokumentacja dotycząca nielegalnego procederu. Co do pozostałych zatrzymanych przedmiotów Sąd orzekł natomiast o ich zwrocie, stosownie do treści z art. 230§2 k.p.k.

Wobec oskarżonego K. G. (1) orzekł przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1621-1667/09, 1671-1677/09, a także zarządził zwrot oskarżonemu K. G. (1) przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1668-1670/09, 6733/10, 6735/10.

Wobec oskarżonego K. G. (2) orzekł przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1557-1603/09, 5007-5008/10, 5016/10, 5030/10, 5316/10, 5497-5499/10, 5504/10, 6635/10, a także zarządził zwrot:

63) oskarżonemu K. G. (2) przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 1556/09, 5314-5315/10, 5399-5496/10, 5500/10-5503/10, 5505-6634/10, 6636-6732/10, 6736/10;

64) K. P. (1) przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 4961-4983/10;

65) (...) Spółce Jawnej A. C., Z. C. w K. przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5009-5015/10;

66) (...) S.A. w M. przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5049-5064/10.

Wobec oskarżonego A. J. (1) orzekł przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 6739-6742/10.

Wobec oskarżonych T. K. (1) i Z. G. (1) orzekł przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5142-5145/10.

Wobec oskarżonej D. F. (1) orzekł przepadek przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych w sprawie o sygn. V Ds/30/09/Sp(c) (k. 10001-10032 t. 50) pod nr DRZ 5146-5152/10.

Koszty obrony świadczonej z urzędu

Koszty zasądzone na rzecz obrońców oskarżonych ustanowionych z urzędu wynikają z przepisu §14 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348) i stanowią przewidziane w tym akcie prawnym stawki minimalne. Sąd miał przy tym na uwadze moment procesowy, w którym poszczególni obrońcy dołączali do sprawy, a także liczbę rozpraw, w których brali udział osobiście lub przez swoich substytutów.

W tym stanie rzeczy na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz:

67) adw. K. M. (2) kwotę 6.346,80 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu W. F. (1) z urzędu;

68) adw. M. W. (2) kwotę 6.937,20 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. G. (1) z urzędu;

69) adw. K. T. kwotę 6.937,20 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Z. G. (1) z urzędu;

70) adw. W. G. (1) kwotę 6.789,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Z. W. (1) z urzędu;

71) adw. A. L. kwotę 5.756,40 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. J. (1) z urzędu;

72) adw. A. M. (1) kwotę 6.642 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. K. (1) z urzędu.

Koszty sądowe

Orzekając o kosztach sądowych Sąd miał na uwadze treść art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. Na koszty zasądzone po równo od wszystkich oskarżonych składały się koszty udzielenia informacji z krajowego rejestru karnego na obu etapach postępowania, z tym że policzone tylko jednokrotnie, ryczałt za doręczenia pism, koszty podsłuchów operacyjnych, koszty stawiennictwa świadków oraz koszty opinii biegłego z zakresu rachunkowości. Natomiast wobec poszczególnych oskarżonych zasądzone ponadto przypadające na nich koszty opinii sądowo-psychiatrycznych i lekarskich, koszty sporządzenia kserokopii dokumentacji medycznej, koszty konwojowania oraz koszty obrony udzielonej z urzędu.

Z kolei na mocy art. 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 4, art. 3 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zasądził odpowiednio od poszczególnych oskarżonych stosowne opłaty.

W konsekwencji Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa, i tak:

73) wobec oskarżonego W. F. (1) kwotę 6.849,53 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 6.300 złotych tytułem opłaty;

74) wobec oskarżonego K. G. (1) kwotę 8.079,93 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 3.900 złotych tytułem opłaty;

75) wobec oskarżonego K. G. (2) kwotę 799,73 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 6.300 złotych;

76) wobec oskarżonego A. J. (1) kwotę 6.979,88 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 2.700 złotych tytułem opłaty;

77) wobec oskarżonego Z. G. (1) kwotę 7.579,93 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 złotych tytułem opłaty;

78) wobec oskarżonego T. K. (1) kwotę 802,73 złote tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 złotych tytułem opłaty;

79) wobec oskarżonego S. M. kwotę 526,19 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 złotych tytułem opłaty;

80) wobec oskarżonej G. M. (1) kwotę 502,73 złote tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 złotych tytułem opłaty;

81) wobec oskarżonego K. M. (1) kwotę 502,73 złote tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.500 złotych tytułem opłaty;

82) wobec oskarżonego Z. W. (1) kwotę 7.505,80 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.980 złotych tytułem opłaty;

83) wobec oskarżonej D. F. (1) kwotę 542,73 złote tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.980 złotych tytułem opłaty;

84) wobec oskarżonego K. K. (1) kwotę 7.519,54 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1.320 złotych tytułem opłaty.

Z kolei w zakresie kosztów procesu dotyczących uniewinnienia części oskarżonych Sąd orzekł w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k.

SSO Sławomir Lach

ZARZĄDZENIE

1) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońcy oskarżonego K. G. (1) – adw. M. W. (2);

- obrońcy oskarżonego K. G. (2) – adw. J. Z.;

- oskarżonemu S. M. z pouczeniem;

- obrońcy oskarżonego T. K. (1) – adw. K. M. (2);

- obrońcy oskarżonego Z. G. (1) – adw. K. T.;

- oskarżonej G. M. (1) z pouczeniem;

- obrońcy oskarżonej G. M. (1) – adw. R. Z.;

- oskarżonemu K. M. (1) z pouczeniem;

- obrońcy oskarżonego K. M. (1) – adw. R. Z.;

- oskarżonemu Z. W. (1) z pouczeniem;

- obrońcy oskarżonego Z. W. (1) – adw. W. G. (1);
- obrońcy oskarżonego A. J. (1) – adw. A. L.;
- obrońcy oskarżonej D. F. (1) – adw. J. Z.;
- obrońcy oskarżonego K. K. (1) – adw. A. M. (1);
- Prokuraturze Okręgowej w G.;

2) kal. 14 dni.

Gliwice dnia 3 sierpnia 2015 r.